

C

తెలుగు నాటకం

అనాథ

A NOVEL BY

B. RAMADASU

నా నా

వారికి జీవితం.

C_I

దేవుళ్ళ దానంకోడ

RAMA DASA

RAMA DASA

1

నా నా

[ఎమిలి జోలా]

అనువాదం :

బెల్లంకొండ రామదాసు

ఘనుండలి, విజయవాడ.

ఆదర్శ ప్రచురణ
మూడవ కూర్పు
డిశంబరు 1959

ముద్రణ :
విక్టరీ ప్రెస్,
విజయవాడ-1.

~~జాతీయమహాసభ~~

నాన

తొమ్మిది గంటలైంది. వెరైటీ డియేటర్ ఇంకా ఖాళీగానేవుంది. జనం అక్కడక్కడ చెదురుగా వున్నారు. బాల్కనీలో, ఆర్కెస్ట్రా స్టాల్లో కొద్దిమంది ప్రేక్షకులు, అనేక సిల్క్ సోఫాలమధ్య, సగం ఆరిన గ్యాస్ లైటు కాంతిలో మరుగుపడి కనుపిస్తున్నారు. బ్రహ్మాండమైన ఎర్రనితెర నీడలో మరుగుపడి వుంది. స్టేజీలోపలనుంచి రవంత ధ్వనికూడ వినిపించడంలేదు. 'పుట్లైట్లు' ఇంకా వెలగలేదు. గాయకుల కుర్చీలు ఖాళీగా వున్నాయి. నగ్నవనితల చిత్రాలు, మబ్బుల్లో ఆడుకుంటున్న పసిపిల్లల చిత్రాలు అలంకరింపబడివున్న మూడవ గాలరీవద్ద కేకలూ, నవ్వులూ, గుసగుసలు, సంభాషణలు పినవస్తున్నాయి. పనివారు ధరించే బోపీలు ధరించి, స్త్రీలు పురుషులూ గుంపులుగా బారులుతీరి ఇంచుమించు చూరునంటుతూ కూచుని ఉన్నారు. మధ్య మధ్యలో ఒక పరిచారకుడు వచ్చి ఎవరో ఉత్తమతరగతికి చెందిన ఒక స్త్రీకి పురుషునికి వారి సీట్లు చూపుతున్నాడు. అతను సాయంకాలపు దుస్తుల్లో ఉన్నాడు. ఆమె సన్నగా నాజూకుగా ఉంది. మెల్లని చూపులతో హాయినంతా వీక్షిస్తూ తొంచెం వంగి నడుస్తోంది. ఆర్కెస్ట్రావద్ద నున్న స్టాల్కు దగ్గరికి ఇద్దరు యువకులు హఠాత్తుగా వచ్చి అటూఇటూ పరికిస్తూ నిల్చున్నారు.

"నేను చెప్పలేదూ, హెక్టర్! చాలాముందుగా వచ్చేశాం. నన్ను చుట్టనైనా పూర్తిచేయనిచ్చావుకాదు" అన్నాడు వారిద్దరిలో పెద్దవాడు. పొడుగ్గా ఉన్నాడు. సన్నని నల్లని మీసాలున్నాయి అతనికి.

అదేక్షణంలో అటుగుండా ఒక పరిచారకుడు వెడుతున్నాడు. "ఓ, మిష్టర్ ఫాషరె, ఇక అరగంటకుకాని నాటకం మొదలెట్టేటట్లులేరు" అంది ఆమె పరిచితురాలిలాగా.

"అయితే తొమ్మిదింటికే ప్రారంభిస్తామని బిల్టులో ఎందుకు పేసినట్టు" అన్నాడు హెక్టరు. అప్పుడు అతని పల్చని పొడవైన ముఖం

మీద తీవ్రమైన గాభరా కనుపించింది. తొమ్మిది గంటలకు తప్పకుండా తెర లేస్తుందని ఈ ఉదయాన్నే నాకు క్లారిటీ చెప్పాడు." అన్నాడు హెక్టర్.

ఒక నిమిషం వారిద్దరూ మాట్లాడకుండా ఊరుకున్నారు. తలలెత్తి 'బాక్స్'లవంక చూచారు. అసలే నీడలో ఉన్న బాక్సులు పచ్చకాగితం అంటించి వుండడంవల్ల మరింతచీకటిగా కనుపించాయి. బాల్కనీ క్రిందుగా ఉన్న చిన్న 'బాక్సు'లు పూర్తిగా చీకట్లో కలిసిపోయాయి. బాల్కనీ 'బాక్స్'లో సిల్కు సోఫాపై ఆనుకుని కూచున్న ఒకలావుపాటి స్త్రీమాత్రం కనుపిస్తోంది, అటూ ఇటూ ఉన్న స్టేజిబాక్సులు ఖాళీగాఉన్నాయి. తెలుపు, బంగారురంగుల్లో అలంకరింపబడిన ఆ నాటకాల పెద్ద స్ఫటికపు గ్యాస్ లైట్నుంచి వస్తున్న మందమైన కాంతిలో మంచులా కరిగిపోతున్నట్లుగా ఉంది.

"లూసీకోసం ఒక స్టేజిబాక్స్ సంపాదించగలిగివా?". అని అడిగాడు హెక్టర్. "సంపాదించాను, కానీ కొంత కష్టమైంది. లూసీ త్వరగా రాకపోయినా ఫరవాలేదు" అన్నాడు మరొకడు. ఒకనిన్న ఆవులొత్తను ఆపుకుని కాసేపాగి, మళ్ళీ ప్రారంభించాడు. 'నీవు చాలా అదృష్టవంతుడి వోయ్. నీవు ఇంతవరకు మొదటిరాత్రి ఎప్పుడూ రాలేదు. "బ్లాండ్లీవీనస్"' నాటకం ఈ సంవత్సరపు నాటకాలన్నిటిలోకి ప్రథమవిజయం పొందుతుంది. ఆరునెలలనుంచి ఎవరినోటవిన్నా, దీన్ని ప్రకటనై వినిపిస్తుఉంది. ఎంత చక్కని సంగీత మనుకున్నావు! ఓహో! అన్ని విషయాలూ చక్క! తెలిసిన బోర్డెనెవ్ ఈ నాటకాన్ని ప్రత్యేకంగా ప్రదర్శనోత్సవ సందర్భ కోసం ఆపి ఉంచాడు."

హెక్టర్ యిదంతా మతబోధ విన్నట్టు శ్రద్ధగావిన్నా, కొంచెం అగినెమ్మదిగా యిలా ప్రశ్నించాడు, 'మరి — నానా — వీనస్పాత్ర ధరించే కొత్తతార - ఆమె నీకుతెలుసా?"

"ఓ! ఆవిషయమా! ఇవాళ ఉదయంనుంచి యెక్కడ విన్నా 'నానా' విషయమే! యింఛుమింఛు యిరవయిమంది మిత్రులను కలుసుకుని వుంటాను. అందరూ నానా విషయమే. ఎక్కడికి వెళ్ళినా 'నానా' విషయమే. బోర్డెనెవ్ కనుగొన్న నూతనతార నానా!" అని ఉపన్యసింపాడు పాషరె,

ఉపన్యాసానంతరం కాస్త చల్లబడ్డాడు. కాని, ఆ నాటకశాల ఖాళీగావుండడం, నాటకశాలనంతా ఆవరించిన మందకాంతీ, తలుపులుమూసి తెరుస్తున్న చప్పుడూ, చర్చిలోలా వినిపించే గుసగుసలూ-ఈ వాతావరణం అతనిలో అదోవిధమైన తొందరకు, అసహనాన్ని కలిగించింది.

హఠాత్తుగా యిలా అన్నాడు. 'అబ్బ! ఇక్కడ ఊపిరాడడంలేదు. బైటికి వెళ్ళాలి. కింద బహుశ శాఫ్ట్‌నెవ్‌ను కలుసుకోవచ్చు. అతనిద్వారా కొన్ని వివరాలు తెలుసుకోవచ్చు.'

టిక్కెట్లీచ్చే గదిదగ్గర చలువరాళ్ళు పరచిన దోవవద్ద జనం రావడం వాళ్ళు చూచారు. తెరచివున్న మూడుతలుపుల నందునుంచి చూస్తే గుంపు కూడిన జనం అందమైన ఏప్రిల్‌నెల సంధ్యాసమయాన్ని ఆనందించడం కనిపిస్తుంది. బండ్లు ఛటఛటలాడుతూ వచ్చి యించుమించుగా నాటకశాలను ఢీకొని నిల్చిపోయాయి. తలుపు తటాలునతెరచి మూసిన శబ్దమైంది. ఇరు వురు యిరువురుగా, ముగురు ముగురుగా జనులు బుకింగ్ ఆఫీసువద్దఆగి రెండువరుసలుగావున్న మెల్లెక్కి పైకివెళ్ళారు. స్త్రీలు నడుస్తూ ఊగుతూ సాగిపోయారు. 'నానా' పేరు పెద్ద నల్లని అక్షరాలతో వ్రాసిన పసుపుపచ్చని పోస్టర్లు గోడలకు అంటించబడి గ్యాస్‌లైట్ కాంతిలో కనుపిస్తున్నాయి. జనం ఈ పోస్టర్లుచదివి అక్కడే మసలుతూవున్నారు, కొందరు నిల్చుని తమలో తాము మాట్లాడుకుంటూ వున్నారు.

బుకింగ్‌ఆఫీసు దగ్గర ఒక లావుసాటివ్యక్తి యెంతప్రయత్నించినా సీట్లుదొరకని కొందరితో కలుకుగా ఏదో జవాబు చెపుతున్నాడు.

'అడుగో బోర్డ్‌నెవ్'--అన్నాడు ఫాషరె--హెక్టర్‌తో కలిసి మెట్లు దిగుతూ.

మానేజర్ అతన్ని చూశాడు. పెద్ద గొంతుకతో ఇలా అన్నాడు. "భలేవాడివోయ్ మొత్తంమీద! ఇదేనన్నమాట నీవు నా గురించి వ్రాసే పద్ధతి! ఇవాళ ఉదయం 'ఫిగరో' పత్రికతెరిచిచూచాను. ఒక్క ముక్క కూడా కనుపించింది కాదు." "ఉండవయ్యా కొంచెం, నేను మొట్టమొదట 'నానా'ను చూడాలి. చూడందే యెలావాస్తాను చెప్పు, ఆమెనుగురించి అదీకాక నేనేం వాగ్దానంచెయ్యలేదుకదా!" అంటూ జవాబిచ్చాడు ఫాషరె.

ఇక చర్చఆపివేస్తూ హెక్టర్‌ను పరిచయంచేశాడు. పారిస్‌లో చదువు

పూర్తిచేదామని వచ్చాడు హెక్టర్. ఒక్కచూపులో హెక్టర్ సంగతి గ్రహించేశాడు మేనేజర్. హెక్టర్ మానేజర్ను కొంచెంతటపడాయిస్తూ చూచాడు. ఇతనే బోర్డెన్: స్త్రీలను ప్రదర్శిస్తాడు. జైలువాళ్లర్ జైలను చూచేసద్దతిలో స్త్రీలను చూస్తాడు. ధనసంపాదనకు ఇతనిబుర ఎప్పుడూ ఏదో ప్లాను వేస్తుంటుంది. ఇతనిచృష్టిని ఆకర్షించాలని హెక్టర్ యత్నించాడు.

“మీ నాట్యమందలి” అంటూ ప్రారంభించాడు. సన్నని సక్కని విన్నపమైన కంఠంతో.

ఏ విషయాన్నైనా దానికి సరియైన పేరుతో పిలిచేవానిలాగా ప్రశాంతంగా అతన్ని ఆపుచేసి బోర్డెన్ ‘నా వేశ్యాగృహం’ అను సరిపోతుంది” అన్నాడు.

ఫావలై నవ్వాడు అంగీకారనూచకంగా. కాని లాఫలోసీ కొంత గాభరా తిన్నాడు. సోస్యాన్ని ఆనందించాలని యత్నించి నా ఆలోచించి విసిరిన విశేషణం గొంతుకు ఆడ్డుపడ్డట్టయింది.

ఈ లోగా మానేజర్ ఎవరో ప్రసిద్ధ నాటకకళా విమర్శకునితో కరస్పర్శచెయ్యటానికి వెళ్ళి మళ్ళీ వచ్చాడు. లాఫలోసీ కాస్త తమాయిండుకుని నిలబడ్డాడు. మరీ గాభరా కనుపరిస్తే తనను యెక్కిత అనాగరిక రాష్ట్రాల నుంచి వచ్చిన వ్యక్తిగా పరిగణిస్తానో అని భయపడిపోయాడు.

మొత్తంమీస ఏదో ఒకటి చెప్పాలని యత్నిస్తూ “నానా కంఠం చాలా తీయనైనదని నాకు అనేకులు చెప్పారు” అన్నాడు.

“దానికా : ఓ! అచ్చం నీళ్ళు చిమ్మినట్టుంది దానిగొంతు” అన్నాడ మానేజర్.

“అదేకాక గొప్పగా అభినయిస్తుందట” అన్నాడు యావకుడు కొంచెం అనుమానంగా.

“అనా : దానికి కాళ్ళెలా తిప్పాలో, చేతులెలా తిప్పాలో తెలీదు” అన్నాడు మానేజర్.

లాఫలోసీ కొంచెం చకితుడైనాడు. అతని కేమీ తోచిందికాదు. ఎలాగో ఒకలా ఇలామాత్రం అనగలిగాడు. “యెలాటి సంవర్సంబోనైనా ఈ మొదటిరాత్రి నాటకాన్ని చూచే అవకాశం పోగొట్టుకునేవాణ్ణికాదు. మీ థియేటర్ ”

“ధియేటర్ అంటారేమిటి? ‘బోగంకొంప’ అనండి” అంటూ అతని మాటలను అడ్డుకున్నాడు బోర్డ్ నెవ్ – తను చెబుతున్న విషయాన్ని పూర్తిగా విశ్వసించి చెప్పేవ్యక్తిలా ప్రకాంతంగా.

వీళ్ళిలా సంభాషిస్తూ ఉండగా ఫాషరే ధియేటర్ లో ప్రవేశిస్తున్న త్రీజనాన్ని పరిశీలిస్తూ నిల్చున్నాడు. ఏడవలో నవ్వాలో తెలియని అయోమయ పరిస్థితిలోపడ్డ తన సోదరుణ్ణి రక్షించడంకోసమై, “బోర్డ్ నెవ్ ఇచ్చిన నెరవేరనీ. అతను కోరినట్లుగానే అతని ధియేటర్ ను పిలు. ఇంతలో పోయిందేముంది, కానీ బోర్డ్ నెవ్! నీవుమాత్రం మమ్మల్ను వెర్రివాళ్ళనుచేసి ఆడించలేవు. నీ ‘నానా’ కు ఆటాపాటా రాకపోయినట్లయితే ఈ రాత్రిమాత్రం గలభాజరక్కపోదు. ప్రదర్శనం అధ్వాన్నం కాకపోదు.” అన్నాడు.

‘ప్రదర్శనం అధ్వాన్నం కావడమా!’ అంటూ అరిచాడు మానేజర్ కోపంచే ఎరుపెక్కిన ముఖంతో. “అడదానికి ఆటా పాటా రావడం అవసరమటోయ్ పిచ్చివాడా! నానాలో మరోశక్తి ఉంది. అది అన్నిలోపాలనూ కప్పేస్తుంది. నేను దాన్ని ముందే కనిపెట్టాను. దానిలో ఆ శక్తి కావలసినంత ఉంది. అది ప్లేజిపైకి రావాలి, అంతే. ప్రేక్షకులందరూ లొట్టలెయ్యాలిందే” అన్నాడు. ఉత్సాహాతిశయంతో కంపిస్తున్న దీర్ఘ హస్తాలను పైకెత్తి తనలో తాను యిలా గొణుక్కున్నాడు, “అది చాలా పైకి వెడుతుంది....చాలాపైకి....దానిశరీరం....ఎలాంటి శరీరం!”

తరువాత ఫాషరే అడిగిన కొన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానమిస్తూ ఎన్నో వివరాలు చెప్పాడు. అతను మాట్లాడుతూ ఉపయోగించిన భాషకు హెక్టార్ గాభరావడ్డాడు. అతనికి నానాతో పరిచయమైనప్పుడు నానాను పైకి తీసుకురావాలనే భావం కలిగింది. అదీకాక అప్పుడతనికి వినవసాత్ర ధరించడానికి ఒక త్రీ కూడా అవసరమైంది. అతను యెప్పుడూ ఏ త్రీని తనను ఎక్కువకాలం అంటిపెట్టుకుని వుండనిచ్చేవాడు కాదు. ఈ సుందరి రాకతో అన్నీ తారుమారై నాయి. అదివరకు అతనివద్దఉన్న తార, గొప్ప అభినేత్రి, చక్కనిగాయకి రోజ్ మినాన్ రోజూ అతన్ని వదిలేసి వెడతానని బెదిరించడం మొదలెట్టింది. నానా తనకు పోటీ అవుతుందని కోపోద్దీపితు రాలైంది. ఎలాగైనా, యిరువురిపేర్లూ సమానమైన పైజులో ముద్రించ

దానికి అతను నిశ్చయించుకున్నాడు. క్లారిసీ, సైమన్ అనే బారలు ఒక మాటు చెప్పినట్లు వినకపోతే వాళ్ళను వెనక్కు తోసేశాడు. ఉచితమైన పద్ధతిలో వాళ్ళను అలా వుంచవలసినట్లు ఉంచకపోతే మాట వినరని అతనివూహ.

“అరుగో! మినాన్, స్టీనర్ వస్తున్నారు. ఎప్పుడూ వాళ్ళు కలిసే వుంటారు” అన్నాడు.

ధియేటరుపై వెలుగుతున్న గ్యాస్ లైట్లబారు ప్రజలు నడిచే బాటపై వెలుగుదారి పరుస్తుంది. పచ్చగా వికసించిన ఆకులతో కళకళలాడుతున్న రెండుచెట్లు స్పష్టంగా కనుపిస్తున్నాయి, దీపకాంతికి స్తంభం ఉజ్వలంగా వెలిగిపోతోంది. దానిపై అంటించిన పోస్టర్లు దూరానికికూడా స్పష్టంగా కనుపిస్తున్నాయి. దూరంనుంచి చూస్తే వేలవేలలైట్లు చీకటిలో గుంపులుగా కూడినట్టుగావుంది. పొర్లిపోతున్న జన సందోహం కనుపిస్తోంది. చాలా మంది వెంటనే ధియేటర్ లోకి వెళ్ళడంలేదు. సిగరెట్లు పూర్తిచేస్తూ గ్యాస్ లైట్ కాంతిలో చర్చించుతూ వెలుపల పవార్లు చేస్తున్నారు. దీపకాంతి వారి వదనాలపైన, వారి నీడలు క్రిందపడి విచిత్రమైన శోభకలుగుతోంది.

మినాన్ అనే లావైన పొడుగుపాటివ్యక్తి స్టీనర్ అనే బాంకర్ ను లాక్కుని జనసందోహంలో త్రోవచేసుకుంటూ పోతున్నాడు.

“నీవు ఆమెను నిన్న నా ఆఫీసులో చూచావుకదూ?” అన్నాడు బోర్డ్ నెవ్ బాంకరుతో.

“ఆమెనన్నమాట. నేనూ అలానే అనుకున్నాను. నేను వెలుపలికి వెళ్ళబోతూవుండగా ఆమెచూస్తోంది, సరిగ్గా చూచాను కాదు” అన్నాడు స్టీనర్.

అవనతమైన కన్నులతో చేతి వుంగరాన్ని తిప్పుతూ ఈ సంభాషణ విన్నాడు మినాన్. నానావిషయాన్నే వారూ మాట్లాడుతున్నారని తక్షణం గ్రహించాడు. కొత్తతారను వర్ణించడానికి బోర్డ్ నెవ్ పూనుకోగానే ఇహ తనుకూడా సంభాషణలో ప్రవేశిద్దామని నిశ్చయించుకున్నాడు.

“ఇహ చాలైంది అది అంతచూడదగిందేమీకాదు ప్రజలు తొందర లోనే దానిస్థానాన్నిదానికి చూపిస్తారు. స్టీనర్, నీకోసం నా భార్య డ్రెస్సింగ్ రూమ్ లో వేచివుంటుంది, పద” అన్నాడు.

స్టీనర్ ను తీసుకువివేళాలని యత్నించినా, అతను బోర్డ్ నెవ్ ను వదిలిరావడానికి ఇష్టపడలేదు. బుకింగ్ ఆఫీస్ దగ్గర జనం ఒత్తిడి ఎక్కువైంది. గుసగుసలు పెద్దవైనాయి. నానా పేరు 'నా-నా' అంటూ పాడినట్టుగా వినిపిస్తోంది. పోస్టర్లవద్ద నిలబడిన జనం ఆ పేరు పెద్దగా చదువుతున్నారు. కొందరు ప్రశ్నిస్తున్నట్టుగా చదివి వెడుతున్నారు. స్త్రీలు చిరునవ్వులతో ఆశ్చర్యపూరితులై చదువుతున్నారు. వీరిలో ఎవరికీ నానా ఎవరో తెలీదు. ఈ నానా ఎవరు? ఈ భూస్థలంలోకి నానా ఎక్కడినుంచి ఉడిపడింది? చిన్నచిన్న పరిహాసాలూ, అభూతకల్పనలూ అప్పుడే అక్కడక్కడా ప్రారంభమైనాయి. 'నానా' అనే అక్షరాలే అమృతప్రాయంగా కనుపిస్తున్నాయి. మాటిమాటికీ ఆ పేరును వుచ్చరించడం జనంలో ఒకవిధమైన వుత్సాహాన్ని కలిగించింది. ఒకవిధమైన ఆశ్చర్యం, ఆవేశం అందరినీ పెనవేళాయి. ఇలాంటి ఆశ్చర్యవేళం ఒక్కోసారి పారిస్ నగరవాసులను జ్వరంలా ఆవేళిస్తుంది. అందరూ నానాను చూడాలని తహతహలాడిపోతున్నారు. ఒక స్త్రీ గొనుఅంచు ఈ గందరగోళంలో చిరిగి కూడా పోయింది. ఒక పెద్దచునిషి పావం తన హాటు పోగొట్టుకున్నాడు.

"నా దుంప తెంచేస్తున్నారు. ఇప్పుడే దాన్ని చూస్తారు. నేను తక్షణం వెళ్ళిపోవాలి" అంటున్నాడు బోర్డు నెవ్. తనపై ప్రశ్నలవర్షం కురిపిస్తున్న కొందరితో ప్రబల వుత్సాహాన్ని చూచి పరవళ్ళుడై బోర్డు నెవ్ తక్షణం వెళ్ళిపోయాడు. మినాన్ స్టీనర్ కు అతనికోసం రోడ్ కనిపెట్టుకుని వుంటుందని జ్ఞాపకంచేశాడు.

"అదుగో లూసీ, బందిదిగుతోంది!" అన్నాడు హెక్టర్ ఫాష్ రేతో.

నిజంగా ఆ బంది దిగుతున్న స్త్రీ లూసీయే. నలభై ఏళ్ళుంటాయి. పొట్టిగా అందవికారంగావుంది. మెడ పొడుగ్గా నన్నగావుంది. లావుపాటి పెదవులు. కాని చాలా చలాకీగావుంది. కార్లయిన్ ఏకెట్, ఆమెతల్లి ఆమెతో వున్నారు.

"నీవుకూడా వస్తున్నావుకదూ? నీకోసం ఒక సీటు రిజర్వుచేశాను" అంది ఫాష్ రేతో.

"మీతో కూచుంటే ఇహ నాటకం కనుపించినట్టే. ఆ రెక్కెస్ట్రార్ స్టాల్ లో ఒక సీటు రిజర్వుచేసుకున్నాను. అక్కడే బావుంటుంది" అన్నా దతను.

లూసీ వెంటనే భగ్గుమని మండిపడ్డది. తనతో కూచుంటే ఎవరైనా చూస్తారని భయపడ్డాడా అతను? ఊణంలోనే చల్లారి మరోవిషయాన్ని ప్రస్తావించింది.

“నీకు నానా తెలుసునని ఎన్నడూ చెప్పలేదేం?” అన్నది.

“నానా! నే నెప్పుడూ ఆమెను చూడలేదే.”

“నిజమేనా? నీవు ఒకసారి దానితో పడుకునివుంటావని నాకు గట్టిగా తెలుసు”

ముందు నిల్చునివున్న మినాన్ వారికి మాట్లాడవద్దని పైగచేశాడు. ఏమిటని లూసీ అడుగగా ‘నానా! అందమైన నానా!’ అని తనలో తా సనుకుంటూ అప్పుడే అటువెళ్ళి ఒక యువకుని చూపాడు.

అందరూ అతనివంక చూచారు. అతను నిజంగా చాలా అందంగా వున్నాడు. ఫాషరె అతన్ని గుర్తించగలిగాడు. అతని పేరు డానెట్. మూడులక్షల ఫ్రాంకుల ఆస్తిని స్త్రీలకోసం తగలేశాడు. ఇప్పుడు చితికి పోయి ఏదో చిన్న వ్యాపారంచేస్తూ కాలక్షేపంచేస్తున్నాడు. ఇప్పటికీ అప్పు డప్పుడూ వాళ్ళకు పార్టీలివ్వడం మానలేదు. అతనికళ్ళు చాలా అందంగా వున్నాయనుకుంది లూసీ.

‘బ్లాంసీ వుంది చూచావా-ఆమె చెప్పింది, నీవు నానాతో పడుకున్నావని’ అంది.

అప్పుడే బ్లాంసీ వస్తోంది! సన్నగా, చక్కగా ముస్తాబైవున్న ఒక వ్యక్తి తోకలిసి వస్తోంది.

‘కౌంట్ జెవియర్ డి-వాండ్రెవె’ అన్నాడు ఫాషరె, హెక్టర్ చెవిలో.

కౌంట్ పత్రికా రచయితతో కరస్పర్శచేశాడు. లూసీ, బ్లాంసీ ఉద్విగ్నంగా ఏదో చర్చించుకుంటున్నారు. వారి చర్చలో తరుచుగా నానా పేరు వినవస్తోంది. నానాపేరు వచ్చినప్పుడల్లా వెళ్ళేజనం ఆగి వ్హింటున్నారు. కౌంచెం ఆగిన తర్వాత కౌంట్ బ్లాంసీని తీసుకునివెళ్ళాడు. కాని, ‘నానా’ పేరు నలుమూలలనుంచీ మరింత ఉచ్చస్వరంలో ప్రతిధ్వనించడంమూత్రం ఆగలేదు. ఇంకా నాటకం ప్రారంభించలేదు. అందరికీ ఆతృత ఎక్కువ కాసాగింది. ప్రతివారూ గడియారాలవంక చూడడం ప్రారంభించారు. ఆలస్యంగా వచ్చినవాళ్ళు బండ్లనుంచి దూకి త్వరత్వరగా వస్తున్నారు. పేవ్

మెంట్లు ఖాళీఅయిపోయాయి. బైటవెళ్ళేజనం మెదలునిక్కించి ధియేటరులో ఏం జరుగుతోందో చూస్తున్నారు.

ఈలవేస్తూ వీధిలో వెడుతున్న ఒక కుర్రాడు పోస్టల్ దగ్గర ఒకడణ్ణం అగి తాగినవాడిలా పెద్దగా, 'నానా' అని అరచి తూలుతూ త్రుక్కుతూ వెళ్ళి పోయాడు. జనం నవ్వారు. ముస్తాబైన పెద్దమనుష్యులు 'నానా! నానా' అంటూ వెళ్ళారు. ఒత్తిడి మరీ ఎక్కువైంది. బుకింగ్ ఆఫీస్ వద్ద ఒక చిన్న తగాదా రేగింది. 'నానా' అని అరుపులు ఎక్కువై నాయి. జనసందోహానికి సామాన్యమైన, మూర్ఖమైన, పశు సంబంధమైన ఆవేశం వీళ్ళను కూడా ఆవరించింది. హఠాత్తుగా గంటమ్రోగడం వినిపించింది. జనంలో తోసుకోవడం, సందడి ఎక్కువైంది. ప్రతివాళ్ళూ ముందుగా లోనికి వెళ్ళడానికి నెట్టుకున్నారు. మొదటిసారి గంట మ్రోగగానే ఫాషరెను లాక్కుని హెక్టర్ లోనికి వెళ్ళిపోయాడు. లూసీస్టీవార్డ్ ఉద్రిక్తురాలైంది. 'ప్రీతిను కూడా నెట్టుకుంటూ పోతారు మొద్దుజనం' అనుకుంది. జనం అందరూ లోనికి వెళ్ళేవరకూ బైటనేవుంది. కొంతసేపటికి ధియేటర్ వెలుపలంతా ఖాళీఅయింది.

ఫాషరె, హెక్టర్ తమ సీట్లలో కూచుని హాలునంతా పరికించి చూచారు. హాలు కిటకిటలాడుతూ బ్రహ్మాండంగా ఉంది. పలురంగుల కాంతులను గ్యాస్ లైట్ వెదజల్లుతోంది. కాంతి బంగారు వర్షంలో జనం మీద కురుస్తోంది.

ఎర్రని తెరపై బడి ఫుట్ లైట్ల కాంతులు మెరిసిపోతున్నాయి. ఉజ్వలమైన ఆ ఎర్రని తెర బ్రహ్మాండమైన ఆ నాట్యశాలవై భవాన్ని తెలుపుతోంది. హాల్ లో బాగా వుక్కపోయడం మొదలెట్టింది. ఆర్కెస్ట్రా గాయకులు శ్రుతి సవరించుకుంటున్నారు. సన్నని వేణస్వనాలు, ఫిడల్ ధ్వనులు జనుల అలజడిలో మునిగిపోతున్నాయి. ప్రేక్షకులు ఒకరిని ఒకరు తోసుకుంటూ మాట్లాడుకుంటూ చోటుచేసుకుంటున్నారు. వరండాలో జనప్రవాహపు ఒత్తిడి మరీ ఎక్కువైంది. దూరం నుంచి తలలూపి మిత్రులు ఒకరిని ఒకరు గుర్తిస్తున్నారు. పెళపెళలాడుతున్న చక్కని దుస్తులలో ముస్తాబైన జనులు పొర్లి వస్తున్నారు. అభరణాలు, శిరోలంకారాలు వివిధ రీతుల్లో కనుపిస్తున్నాయి. క్రమక్రమంగా సీట్లు నిండిపోతున్నాయి. ఒక చోట ఒక

చక్కని శ్రీ ధరించిన రోడ్ కనుపిస్తున్నది. మరోచోట ఒక చక్కని శ్రీ వదనం వాలుగా కనుపిస్తోంది. ఆమె ధరించిన ఘణిపూస మెరిసి పోతోంది. ఒక 'బాక్స్'లో దంతంలా ధగధగలాడిపోతున్న ఒక శ్రీ నగ్న భుజం కనుపిస్తోంది. కొందరు శ్రీలు నిశ్చింతగా కూచుని వీవనలతో విసురుకుంటున్నారు. ఆరెక్కస్ట్రాస్ట్రోలో కూచున్న విలాసపురుషులు కొందరు ఒపెరా గ్లాసులగుండా వారినిచూస్తూ ఆనందిస్తున్నారు.

ఇరువురుమిత్రులూ పరిచయస్తులు ఎవరైనా కనుపిస్తారేమోనని హాలంతా కలయచూచారు. మినాన్, స్టీనర్ బాక్స్లో పక్క-పక్కగా కూచుని ఉన్నారు. బ్లాంసీ స్టేజీబాక్స్లో ఒంటరిగా వున్నట్టుంది.

.కాని హెక్టర్ డానెట్ను ఎక్కువగా గమనించడం మొదలెట్టాడు. డానెట్ పక్కన పదిహేదేళ్ళ కుర్రాడొకడు కూచుని వున్నాడు. ఆళ్ళ ర్యంతో కండ్లు పెద్దవిచేసి చూస్తున్నాడు. అతన్ని గమనించి ఫాషరే చిరు నవ్వు నవ్వాడు.

'బాల్కనీలో కూచున్న ఆ శ్రీ ఎవరు -- బ్లాండ్రస్లోవున్న ఆ అమ్మాయి పక్కనకుచున్న శ్రీ?' అని హఠాత్తుగా ప్రశ్నించాడు హెక్టర్.

ఇద్దరుమిత్రులూ ఆమెవంక చూచారు. బిగుతుగావున్న లేస్ ధరించింది. జుట్టుకు పసుపుపచ్చనిరంగు వేసుకుంది. పొడవైన అద్దినముఖం వంకెలు తీర్చిన జుట్టులో ఇంచుమించుగా మునిగిపోతోంది.

'ఆమె గాగా' అన్నాడు ఫాషరే సూక్ష్మంగా. పేరు చెప్పినమాత్రాన వివరాలు తెలియకపోతే మళ్ళీ ఇలా అన్నాడు, "నీకు గాగా తెలిదూ? లూయీ ఫిలిప్ రాజ్యంచేసే మొదటిరోజుల్లో గొప్ప అందగత్తెలలో ఆమె ఒకతే. ఇప్పుడు కూతురులేకుండా ఎక్కడికీ వెళ్ళడంలేదు."

లాఫలాసిదృష్టిని ఆ కుర్రది అంతగా ఆకర్షించలేదు. గాగా మాత్రం విచిత్రంగా ఆకర్షించింది. ఆమెవంక చూడకుండా వుండలేక పోయాడు. అతనిదృష్టిలో ఇప్పటికీ ఆమె అందంగావున్నట్టు కనుపించింది. కాని అలా పైకి చెప్పలేకపోయాడు.

కొంతసేపటికి ఆరెక్కస్ట్రాండక్టరు సిగ్నల్ ఇచ్చాడు. ఆరెక్కస్ట్రా ఆగింభమైంది. జనం ఇంకా వస్తునేవున్నారు. గుసగుసలు, రొద ఎక్కువవుతున్నాయి. పారిస్ నగరమంతా అక్కడ వున్నట్టుంది. సాహిత్యానికి,

సంపత్తికి, భోగవిలాసాలకు ప్రసిద్ధికెక్కిన పారిస్ జర్నలిస్టులు, రచయితలు, జూదగాళ్ళు, గౌరవనీయులైన స్త్రీలకంటె ఎక్కువగా ఉంపుడు గత్తెలు, అన్ని రకాలవారు అక్కడ సమావేశమైనారు. అన్నివిధాలైన ప్రతిభనూ, పతనాన్ని అక్కడ చూడవచ్చు. ప్రతిముఖంమీద ఒకే అలుపు, జ్వరోద్విగ్నత ముద్రితమై కనిపిస్తున్నాయి.

ఫాషరె వివిధప్రతికల ప్రతినిధులు, క్లబ్బుల ప్రతినిధులు, విమర్శకులూ కూచున్న బాక్స్లను మిత్రునికి చూపాడు. మిత్రుడు మధ్యబాక్స్లో కూచున్న కొందరువ్యక్తులకు నమస్కరించడంచూచి హఠాత్తుగా తనవర్ణనను ఆపేశాడు.

“నీకు కౌంట్ ముఫత్-డి-బివిలీ తెలుసా ఏమిటి?” అని అడిగాడు ఆశ్చర్యపూర్వకంగా.

“తెలియకేం? తెలుసు. చాలా రోజులనుంచీ నాకూ ఆయనకూ వరిచయం వుండి” అన్నాడు మిత్రుడు. “మాకు దగ్గర్లోనే వారి ఎస్టేటువుండి. తరచుగా వాళ్ళను చూడడానికి వెడుతుంటాను.” అని చెప్పాడు. కౌంటు ఆయన భార్యతోను, మామగారు-మార్కిస్ డి ఛావార్డ్తోను వచ్చాడు.

ఫాషరె ఉత్సుకతను గమనించి యింకా వివరాలు చెప్పడం ప్రారంభించాడు. మార్కిస్ స్టేట్ కౌన్సిలర్ గా వుండేవాడు. చక్రవర్తిని చాంబెల్లెన్ గా ఇటీవలనే కౌంట్ వియోగింపబడ్డాడు. ఫాషరె ఒపెరా కళ్ళద్దాలనెత్తి కౌంట్ భార్యను పరికించాడు. నల్లగా లావుగా వుండి. నేత్రాలు నల్లగా అందంగా వున్నాయి.

“విశ్రాంతి సమయములో నన్ను వారికి పరిచయంచేయాలి. నేను ఇదివరకే కౌంటును కలుసుకున్నాను. మంగళవారాలు వారింటికివెళ్ళి చూస్తుండాలని కోరుతున్నాను” అన్నాడు.

పై గ్యాలరీలనుంచి ‘హూష్’ అని పెద్దగా శబ్దం వివిపించింది. అర్రెస్టా ప్రారంభించింది. జనం ఇంకా వస్తునేవున్నారు. కొత్తగా వస్తున్నవారికి దోవచెయ్యడంకోసం కూచున్నవారు లేచి నిర్భోవలసివస్తున్నది. వరండాలో పోట్లాడుకుంటున్నవారి పెద్దగొంతులు వినవస్తున్నాయి. సంద్యాసమయంలో పక్షుల కిలకిలారావంలా వినవస్తున్న గునగునలు, మూటలఛోద ఇంకా ఆగలేదు, అంతా గంధరగోళంగా వుండి, కూచుం

టున్నవారు, సీట్లకోసం వెదుకుతున్నవారు, నిల్చుని హాలంతా పరికిస్తున్న వారు ఒక పెద్దనముద్రంలా వున్నారు. 'కూచోండి-కూచోండి' అనేశబ్దాలు, పిలుపులూ, అరుపులూ వినవస్తున్నాయి. వారం రోజులనుంచి అందరినోటా ఒకే ఇదిగా చెప్పుకోబడుతున్న నానాను చూచేతరుణంలో అందరూ ఆత్మ తతో ప్రకంపించిపోతున్నారు. ఎలాగైతేనేం క్రమక్రమంగా రొద తగ్గి పోయింది. మందంగా వినిపిస్తున్న ఈ రొదనుంచి, గుసగుసలనుంచి ఆరెక్కస్తో పెద్దగా మధురశ్రుతులతో వినిపించసాగింది. ఆకర్షితులైన ప్రజలు చిరునవ్వుతో ప్రసన్నులై నారు. తెరలేచింది.

లాఫలాసీమాత్రం ఇంకా మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు. 'లూసీతో ఎవరో పెద్దమనిషి వున్నాడు' అన్నాడు స్టేజీబాక్స్ వంక చూస్తూ. బాక్స్ కు ఎదురుగా లూసీ కార్లైన్ తో కూచునిఉంది. కార్లైన్ తల్లి గంభీర వదనంకూడా కనుపిస్తోంది. చక్కగా ముస్తాబైన ఒక యువకుని ముఖం కనుపిస్తోంది.

'అడుగో చూడు. ఆ పెద్దమనిషి' అన్నాడు లాఫలాసీ మళ్ళీ.

ఫాషరె నెమ్మదిగా అటుచూచి మళ్ళీ ముఖం తిప్పుకున్నాడు.

"అతను 'లాబోర్డేటి'లేవోయ్" అన్నాడు శ్రద్ధగా. ప్రపంచంలో ఒక పనికిమాలిన వస్తువు ఉండడం ఎంత సహజమో అతనక్కడ ఉండడం అంత సహజం.

వారివెనుకనుంచి ఎవరో 'హుష్' అన్నారు. వారు నిశ్శబ్దంగా ఉరుకున్నారు. ఇప్పుడు ప్రతివారూ నిశ్శబ్దంగా ఉన్నారు. హాలంతా ఒక శిరోసాగరంలా ఉంది. 'బ్లాండ్ షీనస్' నాటకంలో ప్రధానాంకం సాగుతోంది.

ఇరువంకలా అట్టలతోచేసిన మబ్బులతోకూడిన 'ఒలింపస్' రంగాన్ని అలంకరించింది. కుడివైపున 'జూపిటర్' సింహాసనం. కొందరు దేవతా ప్రతినిధులతోకలిసి మొట్టమొదట ఇరిస్, గానిమీడ్ ప్రవేశించారు; దేవతాస నాలు ఏర్పరుస్తూ స్వరమేశనను ఆరిపించారు. లాఫలాసీ క్లారిసీ ఔస్నస్ను ప్రశంసించారు. క్లారిసీ ఇరిస్ పాత్రధరించింది. పచ్చని నీలపురంగు దుస్తు లను ధరించి ఏడురంగులగుడ్డ నడుముకు చుట్టుకుంది.

“ఈ దుస్తులు ధరించేటప్పుడు ఆమె రోపలిబట్టలు తీసేస్తుంది తెలుసా?” అన్నాడు ఫాషరెతో బిగ్గరగా.

దయానాపాత్రలో రోజ్మినాన్ పేజీపైకి రాగానే ప్రేక్షకులను ఒకస్వల్ప ప్రకంపనం ఆవేశించింది. సన్నగా నల్లగా ఉండడంచేత ఆమె ఆ పాత్రకు తగకపోయినా, మొత్తంమీద ఆకర్షణీయంగానే వుంది. ఆమె ప్రవేశిస్తూ పాడిన గీతం అర్థరహిత పదాలతో కూడివున్నా ప్రేక్షకులు కొంచెం ఉత్సుకులైనారు. మార్స్ వీనస్పై ప్రేమానురక్తుడై తనను నిర్లక్ష్యంచేస్తున్నాడని ఆ గీతం భావం. వక్కవక్కన కూర్చునివున్న ఆమె భర్త స్టీనర్ పెద్దగా నవ్వుకున్నాడు. మార్స్పాత్రలో పూలెరీ ప్రవేశించ గానే ప్రేక్షకులందరూ కరతాళధ్వనులు చేశారు. అతను సేనాధిపతిలా దుస్తులుతొడిగి, పెద్దపించాన్ని ధరించి, భుజానికి కత్తి ప్రేలాడవేసు కున్నాడు. మార్స్ దయానాను తృప్తితీర భోగించాడు. అతనికి మొహం మొత్తింది. పూలెరీ తన విచిత్రదోరణిలో పాడిన గీతంతో వారిరువరిపాట సమాప్తమైంది. అతను నడవడం, కండ్లుతీప్పడం చూచినప్పుడు బాక్సుల్లో కూచున్న స్త్రీలు నవ్వుకుండా వుండలేకపోయారు. తరువాత ప్రేక్షకులు యథాప్రకారంగా చల్లబడిపోయారు. తరువాత దృశ్యాలు మందంగా నడిచాయి. ముసలి ‘బాస్కో’ జూపిటర్ పాత్ర ధరించాడు. పెద్దకిరీటంలో అతనిముఖం అణిగిపోయింది. అతను జూనోతో తగాదాపడుతూంటే ప్రేక్షకులు చిరునవ్వుమాత్రం నవ్వగలిగారు. నెప్ట్యూన్, ప్లాటో, మినర్వా, ఇత్యాదిదేవతల రాకపోకలు ఇంచుమించు రంగన్నంతా చేడగొట్టాయి. ప్రేక్షకులలో అసహనం ఎక్కువకాజొచ్చింది. గుసగుసలూ రొదలూ మొదలెట్టాయి. నాటకం చూడమనే శ్రద్ధపోయి హాయినుచూడడం మొదలెట్టారు. లాబోర్డ్ టీతో లూసీ నవ్వుతోంది. ఫాషరె కౌంట్ కూచున్న వేపు చూచాడు. కౌంట్ గంభీరంగా వున్నాడు. తన కేమీ అర్థం కానట్టుగా, కౌంచెస్ ఏదో స్వప్నంలో వున్నట్టుగావుంది. మళ్ళీజనంలో కరతాళధ్వనులు పిక్కటిల్లాయి. అందరూ సేజీవంక చూచారు. నానా వచ్చిందా? ఇంతకాలం వారు కళ్ళుకాయలుకాచేట్టు ఎదురుచూచిన నానా!

కాని అది మరోరంగం. ఇరిస్ మొదలైన మోసంచెయ్యబడిన భర్తలు జూపిటర్ వద్దకు వీనస్పై నేరంమోపుతూ ఒక మహాజర్ తీసుకుని

వచ్చారు. వారు పాడిన స్వరమేళనము ప్రేక్షకులను తన్మయులను చేసింది. గాయకుల దుస్తులు, వారి ఆహార్యము చాలావిచిత్రంగావున్నై. వారిలో ఒక లావుపాటివానిముఖం చంద్రునిలా గుండ్రంగా వుంది. తరువాతరంగం చాలాపెద్దదిగా కనుపించింది. ప్రేక్షకుల్లో నానాకోసం తహతహ ఎక్కువైంది. నానా అసలు రాదాయే! ప్రేక్షకులలో అసహనం ఎక్కువై మళ్ళీ గుసగుసలు ప్రారంభించాయి.

ఈ క్షణంలో రంగస్థలం వెనకాల మబ్బులు విచ్చుకున్నాయి. వీనస్ ప్రవేశించింది. నానా తన పద్ధతిమీది సంవత్సరాల వయస్సుకు లావుగా పొడుగ్గావుంది. దేనతలుధరించే తెల్లనిదుస్తులు ధరించి, బంగారంలా అందంగా మెరుస్తున్న జుట్టును భుజాలపై విరబోసుకొని, చిరునవ్వునవ్వుతూ తన సహజమైన ప్రశాంత గంభీరతతో ఫుట్లైట్లవద్దకు వచ్చింది. ఆమె పెదవులు విడివడ్డాయి. తను ఎప్పుడూపాడే ఉజ్వలగీతం మొదలెట్టింది.

“వీనస్ సంద్యావాహ్యాశిచేసే సమయంలో” —

రెండవపాదం పాడగానే ప్రేక్షకులు ఒకరిముఖాలు ఒకరు చూచుకున్నారు. ఇంత అసహ్యమైన కంఠాన్ని వారు ఎన్నడూ వినలేదు. ఇంత అవ్యక్తమైన నటన వారెప్పుడూ చూడలేదు. ఆమెకు రంగస్థలంమీద ఎలా నిలిచిందాలో ఎలా కదలాలో తెలీదు. చేతులు ముందుకుంచి దేహాన్ని చాలా అయోగ్యంగా తిప్పుతోంది. జనంలో గుసగుసలా రొదా ప్రారంభించాయి. ఆర్కెస్ట్రాస్ట్రాల్స్లోనుంచి ఒకగొంతుక పెద్దగా గట్టిగా “అద్భుతంగా ఉంది.” అన్నది.

ఈ మాటలు అన్నది ఎవరాఅని ప్రేక్షకు లందరూ అటుచూచారు. అతనొక కుర్రవాడు. కొత్తగా కాలేజీచదువు పూర్తిచేసి వచ్చినట్టున్నాడు. అందమైనకళ్ళు విస్ఫారితంచేసుకుని నానాను చూస్తున్నాడు. పసివాని ముఖంలా ఉన్న అతనిముఖం నానాపై మమకారంతో తీక్షణంగా వెలిగి పోతోంది. అందరూ అతనివంక చూచినప్పుడు సిగ్గుతో అతనిముఖం ఎర్రబడింది. అతనిప్రక్క కూర్చున్న డానెట్ అతనివంకచూచి చిరునవ్వు నవ్వాడు. ప్రేక్షకులందరూ పెద్దగానవ్వారు. ఆ కుర్రవాడుకూడా పెద్దగా నవ్వాడు.

అందరూ నవ్వడంచూచి నానాకూడా నవ్వింది. ఆమె నవ్వుతోంటే

గడ్డంమీద అందమైన చిన్న లొట్టవీర్చింది. ప్రేక్షకులు నవ్వుతూఉంటే ఆమె అసహనం పొందలేదు. పైగా హాయిగా ఉంది.

తనకు ప్రతిభ, నటనాచాతుర్యం లేకమైనా లేవని, కాని దానివల్ల వచ్చినలోపం అట్టే లేదనీ, అంతకుమించినదేదో తనవద్ద ఉందనీ వాలు చూపులతో తనే ప్రకటిస్తూ నిర్భయంగా సంచరిస్తోంది. ఆమె తన రెండవ గీతాన్ని ప్రారంభించింది.

“అర్థరాత్రి వీనస్ నడిచి వెడుతుంది.”

ఇంకా అదేగొంతు, అలాగేవుంది. కాని ఈమాటు శ్రోతలను సరి యైనచోట స్పందింపజేసింది. నానా ఎర్రని పెదవులపై చిరునవ్వు ఇంకా అలానే వుంది. విశాలమైన ఆమె నేత్రాంచలాలలో ఆ నవ్వు మెరిసి పోతోంది. కొన్ని పాదాలు పాడేటప్పుడు ఆమె ఎర్రని నాసాపుటాలు పెద్దవై కపోలాలు ఎరువెక్కుతున్నాయి. దేహాన్ని అదేవిధంగా తిప్పుతూ వుంది. కాని ఈమాటు అందరికళ్ళూ అటేవున్నాయి. పాటపూర్తికాగానే పూర్తిగా గొంతుపోయింది. ఇహ లాభంలేదనుకుంది. ఏమాత్రం చలించ కుండా, పిక్కను విచిత్రంగా కదిలించి, నగ్నంగావున్న ఉరోజాలు కను పించేటట్లు దేహాన్ని ముందుకువంచి చేతులుచాచింది. అన్నిమూలలనుంచి కరతాళధ్వనులు వినిపించాయి. వెంటనే వెనుదిరిగి మెడవంక చూపిస్తూ రంగస్థలం వెనక్కు వెళ్ళింది.

అంకంచివర అంతవుత్సాహం కనిపించలేదు. వల్కన్ తనభార్యను శిక్షించాలనుకున్నాడు. దేవతలందరూకలిసి ఆలోచించారు. మోసం చెయ్యి ఐదిన భర్తలవిషయం ఆలోచించడానికిముందు భూలోకంలోని విషయాలు విచారించాలని నిశ్చయించుకున్నారు. తెరపడగానే ప్రేక్షకులందరూ లేచి బైటికివెళ్ళడం మొదలెట్టారు. ‘ఏడ్చినట్టుంది’ అనే మాటమాత్రం ప్రతి చోటా వినిపిస్తోంది. నాటకం తగ్గించి ప్రదర్శించాలని ఒక విమర్శకు డన్నాడు. కాని నాటకంకన్న నానా ప్రధానమైపోయింది. వాతావరణం ఊపిరాడకుండావుంది. ఒక ఇరుకైనగదిలో వున్నట్టుగావుంది.

స్టేజీనర్ ఫాషరెను చూడగానే, ‘నాకు ఆమె తెలుసు’ అన్నాడు. “ఎక్క డనో బాగా చూచినట్టు జ్ఞాపకం. కాపినోలో అనుకుంటాను, చిత్తుగా తాగిందికూడా ఆరోజున” అన్నాడు.

“నేనూ ఎక్కడో చూచినట్టుగానే వున్నాను” అని సన్నగానవ్వాడు ఫాషరె.

“ఏదో ఒక చోట! పాడుపడ్డ చోట! ప్రతిలంజకూ ప్రజలు ఇలా స్వాగతమివ్వడంచూస్తే అసహ్యంవేస్తుంది. ఇహ నాటకరంగంలో గౌరవం గల స్త్రీలకు స్థానం ఉండదు. రోజేను ఇహ వేషంవెయ్యనియ్యకూడదు” అన్నాడు మినాన్.

ఫాషరె చిరునవ్వు నవ్వుకుండా ఉండలేకపోయాడు. జనం మెట్లు దిగి వస్తున్నారు. ఒకడు “ఓ! గుమ్మడికాయలావుంది. తినాలనిపిస్తోంది” అంటున్నాడు.

వరండాలో ఇద్దరు యువకులు తగాదాపడుతున్నారు. ఒకడు కారణం చెప్పకుండానే ‘అసహ్యంగావుంది’ అంటున్నాడు. మరో యువకుడు-అతనుకూడా కారణం చెప్పకుండానే ‘అదృతంగావుంది’ అంటున్నాడు. లాఫలాసికి నానా ఎంతోనచ్చింది. గొంతుకను మరికొంచెం అభివృద్ధి చేసుకుంటే ఇంకా ఎంతో బావుంటుందన్నాడు. మినాన్ స్టేషన్ చేయిపుచ్చుకొని, ‘రెండోరంగానికి నా భార్యదుస్తులు చూడాలి రమ్మ’ని తీసుకువెళ్ళాడు.

పైన మూడు గాసులైట్లు స్ఫటికంలా స్వచ్ఛమైన కాంతిని విరజిమ్ముతూ వెలుగుతున్నాయి. మిత్రులిద్దరూ ఒక్కక్షణం ఆగి రోపలికి ప్రవేశించారు. కొందరుజనం నాలుగైదు గుంపులుగాచేరి ఏదో సంభాషిస్తూ నిల్చున్నారు. కొందరు అటూ ఇటూ నడుస్తూ వెడుతున్నారు. వేడిగావున్న వాలావరణానికి అలిసిపోయి సోఫాల్లో కూచునివున్న స్త్రీలు ఈ గుంపునంతా పరికిస్తున్నారు. సెలూన్ చివర బార్ పద్ద ఒకగ్లాసు షర్బత్ తాగుతూ ఒక లావుపాటివ్యక్తి నిల్చుని ఉన్నాడు. కొంచెం గాలిపీల్చుకోవడానికి ఫాషరె వరండాలోకి వెళ్ళాడు. ఫ్రేముల్లో తగిలించివున్న కొందరు తారలపొటోలు పరికిస్తున్న లాఫలాసి కొంచెం ఆగి అతన్ని అనుసరించి వెళ్ళాడు. బాల్కనీ చల్లగా ప్రశాంతంగా నిర్మానుష్యంగా ఉన్నది. ఒక్క వ్యక్తిమాత్రం ఏకాంతంగా నీడలోనిల్చుని సిగరెట్ కాల్చుకుంటున్నాడు. ఫాషరె అతన్ని గుర్తించాడు. అతను డానెట్.

ఇరువురూ కరస్పృహచేసుకున్నారు “అక్కడ ఏం చేస్తున్నావోయ్ !

ఆ మారుమూలల్లో నిల్చుని: మొదటిరోజున ఎన్నడూ స్టాల్సుకదిలి, బైటికి వెళ్ళేవాడివికాదు!” అని ప్రశ్నించాడు జర్నలిస్టు.

“ఏముంది? సిగరెట్టు కాల్చుకుంటున్నాను” అన్నాడు డానెట్.

అతన్ని కాస్త వుడికిస్తూ పాషరె “అయితే ఆ కొత్తతారనుగురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? అందరూ మహామోరంగా చెప్పుకుంటున్నారు” అన్నాడు.

“ఏమాత్రం సంబంధం పెట్టుకోని మనుష్యులు అలా అని వుంటారు” అన్నాడు డానెట్ తనలోతాను గొణుక్కుంటూ.

నానానుగురించి అతను చెప్పినవిమర్శ ఇంతమాత్రమే. ఎదురుగా వున్న హోటల్లో, క్లబ్బులో లైట్లు దగదగలాడిపోతున్నాయి. రాత్రి బాగా పొద్దుపోయినా జనంగుంపు ఇంకా తగ్గలేదు. ప్రవాహంగా వస్తున్నారు. రోడ్డు ఒక ప్రక్కనుంచి మరోప్రక్కకు వెళ్ళడానికి ఐదు పది నిమిషాలు విల్చోవలసివస్తున్నది. బండ్ల రాకపోక అంత ఒత్తిడిగావుంది.

గంట వినిపించింది. సెలూన్ త్వరత్వరగా ఖాళీఅయింది. అందరూ వేగంగా లోపలికివెళ్ళారు. తెరలేచింది. కావి ఇంకా జనంపొద్దుకొని లోపలికి వస్తూనే ఉన్నారు. ఆలస్యంగా వచ్చినవారు తొందరగా తమసీట్లు చేరుతున్నారు. లాఫలాసీ’ మొట్టమొదట ‘గాగా’ కోసం చూచాడు. కాని మొదటి అంకంలో ఆమెపక్కనకూచున్న పొడుగుపాటివ్యక్తి లూసీ ప్లేజీబాక్సులో వుండడం చూచి ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

‘అతని పే రేమిటన్నావు?’ అన్నాడు.

‘లాబోర్డేటీ’ అన్నాడు పాషరె ఇదివరకటిలాగానే నిర్లక్ష్యంగా.

రెండో అంకంలో సీనరీ ఆశ్చర్యజనకంగావుంది. ఒక తక్కువ రకానికిచెందిన నృత్యమందిరంలావుంది. కొందరు వేషధారులు పెద్దదుస్తులు ధరించి అడుగులువేస్తూ ఒక స్వరమేళ ఆలాపించారు. వారిమాటలూ అభినయం పేక్షకులను బాగా రంజింపచేశాయి! ఇరిస్వల్ల రోవతప్పిన దేవతల గుంపు ప్రవేశించారు. ఇరిస్ తనకు భూలోకం తెలుసంటూ అబద్ధమాడి వీళ్ళను తీసుకువచ్చాడు.

వారు మారువేషాలు ధరించారు. జూపిటర్, డగోబర్డ్ రాజులాగా వేషంధరించి వచ్చాడు. పెద్ద రేకుకిరీటాన్ని పెట్టుకున్నాడు. మినర్వా

నార్సీన్ దాది వేషంలోవచ్చింది. స్వీస్ సేనాధిపతివేషంలో మార్స్రాగానే ప్రేక్షకులు కరతాశధ్వనులతో స్వాగతమిచ్చారు. నెప్ట్యూన్ రాగానే గోల మరీ ఎక్కువైంది. స్త్రీలు విసురుకోడానికి వీవనలు తీసుకున్నారు. యాసీ పెద్దగా నవ్వడం మొదలెట్టింది. కార్లెన్ ఊరుకోమని ప్రార్థించాల్సివచ్చింది. ఇక్కడినుంచి నాటకం రక్తికట్టడం మొదలెట్టింది. విజయవంతమైంది కూడాను.

ఈ దేవతల ప్రదర్శన, మలాన్ని కవితాకల్పననూ రచ్చకీడ్చి హాస్య ధోరణిలో నిరసించింది. పుక్కిటిపురాణాలు విధ్వంసం చెయ్యబడ్డాయి. పాతకాలపు రాతిబొమ్మలు తునాతునకలైనాయి. రాచరికం ఒక పెద్ద ఫార్స్గా మారిపోయింది. సేనానివీరత్వం హాస్యాస్పదమైపోయింది. జూపిటర్ చాకలిదానిమోహంలోపడి, చాకలిదానిపాత్ర ధరించిన షిరున్ అతని ముక్కుదగ్గర తనకాలుంచినప్పుడు ప్రేక్షకులందరూ పిచ్చినవ్వుతో ఊగిపోయారు. ఇలాంటి బూటకాన్ని ప్రేక్షకులు ఆనందించి ఎన్నాళ్ళో అయింది.

చివరకు వీనస్ ప్రవేశించింది. బెస్తపిల్లిలా అలంకరించుకుంది. తలకు చేతిరుమాలు కట్టుకుంది. పొడుచుకునివస్తున్న స్థనాలకు చక్కని బంగారు ఆభరణాలు అలంకరించింది. తెల్లగా మెరిసిపోతోంది. ఆమె శరీరకాంతి, బలిష్ఠంగా అందంగా కనుపిస్తున్నతొడలూ, సహజసౌందర్య రేఖా-వీటన్నిటివల్లా వెంటనే ప్రేక్షకులందరినీ వశీకృతం చేసుకుంది. నానా తళుకుముందు అందరూ రోడ్ మినాన్ ను విస్మరించారు. స్త్రీశక్తి సమస్తమూ మూర్తీభవించినట్టు నానా ప్రేక్షకులను మత్తులో ముంచేసింది.

తరువాత నానా ఏంచేసినా ప్రేక్షకు లేమీ అనలేకపోయారు, ఎలా కదిలినా, ఎలామెదిలినా, ఎలానటించినా, పోర్స్ మరిచినా ఊరుకున్నారు. ప్రేక్షకులవంకచూచి ఒక్క చిరునవ్వు విసిరితే చాలు - ఊగిపోయారు. ఆమె విచిత్రంగా తొడలుకదిలించినప్పుడల్లా స్టాల్స్లో కూర్చున్నవారు విచలితులైపోయారు. ఉత్సాహం మిన్నుముట్టింది. నృత్యంచేసినప్పుడు విజయం పరాకాష్ఠనందుకుంది. ఆమె నృత్యసమ్మేళనాన్ని సాగిస్తున్నప్పుడు ప్రేక్షకులందరూ జ్వరితులైపోయారు. తెరపడింది. తెరమళ్లిలేవగానే నటకు లందరూ చెట్టాపట్టాలు పట్టుకొని ప్రవేశించారు. వారిమధ్య నానా, రోడ్

మినాన్ వున్నారు. ప్రేక్షకులలో మళ్ళీ కరతాళధ్వనులు పిక్కటిల్లాయి. గతరంగంకన్నా ఈ రంగం బాగుంది. తరువాత హాల్లో సగంమంది బైటకి వెళ్ళారు.

“నేనువెళ్ళి కౌంటెస్ ముఫత్ ను కలుసుకోవాలి” అన్నాడు లాఫలాసి. సరేనన్నాడు ఫాషరె. కాని జనాన్ని తప్పించుకొని బాల్కనీబాక్స్ ల వద్దకు వెళ్ళడం, అంత సులభం కాదు. గోడకానుకొని లావుగానున్న ఒక విమర్శకుడు కొందరికి తన అభిప్రాయాన్ని తెలియబరుస్తున్నాడు. అటువెళ్ళే జనం ఆక్కడనిలిచి అతనెవరో ఒకరికొకరు నెమ్మదిగా చెప్పుకుంటున్నారు. అంకం జరుగుతున్నంతసేపూ అతను నవ్వుతూ ఉన్నాడనే అనుకున్నారు. కాని ఇప్పుడుమాత్రం గంభీరమైన ముఖంతో ఉన్నతమైన అభిరుచినిగూర్చి, నీతినిగూర్చి పుపన్యసిస్తున్నాడు.

ఫాషరె అన్నిబాక్స్ లవంకా చూచాడు. కౌంట్-డి-వాండివై అతన్ని ఆపి కొన్ని ప్రశ్నలడిగాడు. కౌంటెస్ ముఫత్ ను చూడాలని కోరుతున్నామని చెప్పగా వారికి 7వ నంబర్ బాక్స్ చూపించాడు. తరువాత జర్నలిస్టు చెవిలో, ‘ఒకరాత్రి రూ-డి-ప్రొవెన్స్ మూల కలుసుకున్నాంచూచావు-ఆ పిల్లేనోయ్ ఈ నానా’ అన్నాడు. ‘అవును నిజమే. నేనూ తప్పకుండా ఇది వరకెక్కడో చూచిఉంటాననుకున్నాను’ అన్నాడు ఫాషరె.

లాఫలాసి ఫాషరెను కౌంట్ ముఫత్-డి బెవిల్లికి పరిచయంచేశాడు. ఫాషరెపేరు వినగానే కౌంటెస్ ఉత్సుకురాలై ‘ఫిగార్’లో అతను వ్రాసిన వ్యాసాలను అధినందించింది. సోఫాలో కూచున్న ఆవిడ అందంగా భుజాలు కదిలిస్తూ అతనివంక సగంతిరిగింది. వారు కాసేపు ఏవో విషయాలు మాట్లాడుకున్నారు. తరువాత వారిసంభాషణ పారిస్ లో జరుగుతున్న ‘ప్రదర్శనం’ వైపుకు మళ్ళింది.

“చాలా అద్భుతంగాఉంటుంది. ఇవాళ ఛాంపేడిమార్స్ చూచి ఆశ్చర్య చకితుణ్ణయి వచ్చాను” అన్నాడు కౌంట్.

“కాని, సకాలానికి జరగదని విన్నాను. ఏదో అడ్డంకి వచ్చిందట” అన్నాడు లాఫలాసి.

“తప్పకుండా సకాలానికి సిద్ధమవుతుంది. చక్కవర్తి తప్పక అలా జరగాలంటున్నాడు” అన్నాడు కౌంట్ తన సహజదృఢస్వరంతో.

ఒక వ్యాసంకోసం సామగ్రి సేకరించడానికి ఎక్కేరియంకు వెళ్ళి తన్మయుడైన విషయాన్ని ఫాషరె నెప్పాడు. కౌంటెస్ చిరునవ్వుపవ్వించింది. ఆమె మాటిమాటికి మెల్లగా విసుడుకుంటూ హాలంథా పరికిస్తూఉంది. సీట్లు చాలా ఖాళీగాఉన్నాయి, స్టాల్స్ లో కూర్చున్న కొందరు సాయంకాలం పేపరు చదువుతున్నారు. చాలమందిస్త్రీలు వారి స్నేహితులకు స్వాగతమిస్తున్నారు. ఇళ్ళలోలాగే కూచున్న స్త్రీలను పరిశీలిస్తూ కొందరు వెలుపల తిరుగుతున్నారు. ఒకక్షణం నిలిచిచూచి మళ్ళీ వెడుతున్నారు.

‘మళ్ళీ మంగళవారం కలుసుకుందాం’ అంది కౌంటెస్ లాఫలాసితో.

ఫాషరెనుకూడా ఆహ్వానించింది. అతను ధన్యవాదాలర్పించాడు. కౌంట్ గంభీరంగా అచలంగా వున్నాడు, కౌంటెస్ ఆహ్వానాన్ని అందుకుని ఫాషరె వెళ్ళిపోయాడు, నాటకాన్నిగురించి అప్పుడు చర్చించడం ఉచితం కాదనుకున్నాడు. లాఫలాసి చిట్టచివరకు బాక్సునువదలినెళ్ళాడు. కౌంట్ డి వాండె|వె స్టేజ్ బాక్సులో లాబోర్డేటీ కూచుని బ్లాంసీతో అతి పరిచయంగా ఏదో సంభాషిస్తూవుండడం గమనించాడు.

‘ఈ లాబోర్డేటీకి ప్రతి అడదీ తెలిసినట్టుగావుంది’ అన్నాడు.

‘అందరూ తెలుసు’ అన్నాడు ఫాషరె

ఫాషరె మెట్లుదిగి కిందికి వెడుతూవుండగా లూసీసీవర్త్ అతన్ని పిలిచింది. తన బాక్సుతలుపు వెలుపలగా నిల్చునివుంది. బాక్సులోపల చాలా వుక్కపోస్తోందని చెప్పింది. జర్నలిస్టుతో ఒక చిన్న తగాదావేసుకోడానికి ప్రారంభించింది. ఇతర స్త్రీలను చూడాలని తొందరగావెడుతున్నాడు కాని ఒక్కరినీ షర్పుత్ తాగడానికి పిలవడంలేదు !

హఠాత్తుగా విషయాన్ని మార్చేసి, ‘నానా పెద్ద హిట్ అనుకుంటాను’ అంది.

చివర అంకంకో తనబాక్సులో వుండమని కోరింది. కాని నాటకం అయినతరువాత కలుసుకుంటానని తప్పించుకున్నాడు. బైటికివెళ్ళి ఇరువురూ సిగరెట్లు ముట్టించారు.

ఈలోగా మినాన్, స్టీనర్ ను కేఫ్ డి వెరైటీకి తీసుకెళ్ళాడు. నానా విషయాన్నిగూర్చి ఉత్సుకంగా మాట్లాడాడు. మాట్లాడుతున్నంత సేపూ ఒకకంట అతన్ని కనిపెడుతూనేవున్నాడు. స్టీనర్ విషయం మినాన్ కు

బాగా తెలుసు. రోజ్ ను మోసంచెయ్యడంలో రెండుసార్లు అతనికి సహాయం కారి అయ్యాడు. కేప్ లో జనం పొర్లబడి చలువరాతి చేబిళ్ళచుట్టూ మూగుతున్నారు. కొందరు నిల్చుని త్వరత్వరగా తాగేస్తున్నారు. నిలువుటద్దాలలో వీరి వేలవేలశరస్సులు ప్రతిఫలిస్తున్నాయి. స్టీనర్ వెలువలగదిలో కూచుని వున్నాడు. ఫాష్ రె, హెక్టర్ అలా వెళ్ళుతూండడంచూచి వారిని ఆపాడు.

‘మాతోకలిసి ఒక గ్లాసు బీర్ తీసుకోండి’ అన్నాడు.

ఇప్పుడే అతనికికలిగిన ఒక కొత్తభావాన్నిగురించి అతను ఆలోచిస్తున్నాడు. నానాకు ఒక పూగుత్తి బహుకరించాలనుకున్నాడు. ‘ఆగస్ట్’ అని పరిచితంగా ఒక సర్వర్ ను పిలిచాడు. మినాన్ అతను చెప్పేదంతా వింటూ సూటిగా అతనికళ్ళలోకి చూచి, ‘రెండుపూగుత్తులు తీసుకురా ఆగస్ట్. ఇద్దరికీ చెరిఒకటి ఇవ్వమను’ అన్నాడు.

ఆగదిలో మరోమూల, నిలువుటద్దానికి తలవాల్చి వద్దెనిమిదేళ్ళపిల్ల ఒకతె నిశ్చలంగా తనముందున్న ఖాళీగ్లాసునుచూస్తూ కూచునిఉంది. ఎంతోకాలం దేనికోసమో వేచివేచి విఫలురాలై నట్టుగాఉంది. అందమైన అలకలచాటున దాగిన ఆమెముఖం కన్యకముఖంలావుంది. ఆపిల్లకళ్ళు మృదువుగా నిర్మలంగావున్నాయి. లేతఆకుపచ్చ నీల్కుదుస్తులు ధరించింది. సాయంత్రపు చలిగాలిలో తెల్లబారినట్లు కనుపిస్తోంది.

ఆమెను చూడగానే ‘సాటిన్ కూడా వచ్చిందే’ అన్నాడు ఫాష్ రె. లాఫలాసి ఆమె ఎవరని అడిగాడు. ఆమె ఎవరోకాదు. వీధుల్లోతిరిగే పడుపుకత్తె. మాట్లాడిస్తే చాలు. బాతులపంచాంగం విప్పుతుంది.

‘అక్కడేం చేస్తున్నావు సాటిన్?’ అన్నాడు ఫాష్ రె.

‘ఏం చేస్తున్నాను? చస్తున్నాను!’ అంది కదలకుండా మెదలకుండా.

నలుగురూ ఫక్కున నవ్వారు. బీర్ ముగించుకుని స్నేహితులిద్దరూ ఫియేటర్ లోకి వెళ్ళాలనుకున్నారు. వారికి చలిగా వున్నట్టనిపించింది. మినాన్, స్టీనర్ మిగిలిపోయారు. మినాన్ రెండుచేతులూ చేబిల్ మీదవుంచి స్టీనర్ వంక సూటిగాచూస్తూ, ‘మనం ఆమెను కలుసుకుందాం. నిన్ను నేను పరిచయంచేస్తాను. ఇది రహస్యంగా వుండాలిసుమా! నా భార్యకు ఏమీ తెలియనట్టరేదు’ అన్నాడు.

ఫాష్ రె, లాఫలాసి తిరిగి తమసీట్లలో కూచున్నారు. బాక్సుల

రెండవ వరుసలో ఒకచక్కనిచుక్కను చూశారు. ఆమెతో గంభీరంగా వున్న ఒక పెద్దమనిషి వున్నాడు. స్వదేశ మంత్రివర్గంలో ఒకశాఖకు అధిపతి అతను. 'ఆమెపేరు మేడమ్ రోబర్ట్ అనుకుంటాను' అన్నాడు ఫాషరె ఆమెకు ఒకప్రియుడు వుంటాడు. ఒక్కసారి ఒకరికంటే ఎక్కువమంది ప్రీయులుండరు. అతను గొప్ప గౌరవనీయుడై వుంటాడు.' వారు తిరిగి చూడగానే డానెట్ వారినిచూచి చిరునవ్వు నవ్వాడు. నానా విజయంవల్ల అతను చాలా ఉత్సాహంగా వున్నాడు. ఆమెవిజయానికి ఆనందిస్తూ హాలంతా తిరిగి పరామర్శించి వచ్చాడు.

అతనిపక్కన కూచునివున్న కుర్రవాడు ఒక్కమాయకూడా కుర్చీలో నుంచి కదలలేదు. నానా అతన్ని అలా బందీనిచేసేసింది. అతను నానా ధ్యానంలోనే కూచునివున్నాడు. ప్రక్కనున్న వ్యక్తి నానా ప్రస్తావన తీసుకురావడంచూచి చిట్టచివరకు ఇలా ప్రశ్నించడానికి సాహసించాడు. "ఇలా అడుగుతున్నందుకు నన్ను ఊహించండి. ఆమె మీకుతెలుసా?" అన్నాడు.

'అవును....కొద్దిగా....తెలుసు' అన్నాడు డానెట్ ఆశ్చర్యచకితుడై, కొంచెం సంకోచిస్తూ.

'ఆమె ఎడ్రస్ తెలుసా?' అని అడిగాడు ఆ కుర్రవాడు.

హఠాత్తుగా కుర్రవాడడిగిన ఈ ప్రశ్నతో డానెట్ కు అతన్ని కొడదామన్నంత కోపంవచ్చింది.

'నాకు తెలీదు' అని కటువుగా డానెట్ ముఖంతిప్పుకున్నాడు.

ఏవో అడగకూడనిప్రశ్న అడిగానని గ్రహించాడు కుర్రవాడు. సిగ్గుతో కుమిలిపోయాడు.

మూడుసార్లు గంటమ్రోగింది. అందరూ మళ్ళీ వాళ్ళసీట్లకు చేరుతున్నారు. సీనరీ, ఎట్నాశిఖరంతోఉన్న ఒకగుహగర్భాన్ని తెలియచేస్తోంది. రెండవరంగంలో డయానా ప్రవేశించింది. డయానా ప్రవేశించి డేవతతో అన్ని ఏర్పాట్లుచేసుకుని వెళ్ళిపోయింది. డయానా వెళ్ళిందోలేదో వీనస్ ప్రవేశించింది.

ప్రేక్షకుల్లో విద్యుత్తులా ఒక ప్రకంపంకలిగింది. నానా ఒంటిమీద బట్టఉందో లేదో చెప్పటం కష్టం.

తన దేహవై భవంవల్లకలిగిన ఒక అచంచలమైనధీమాతో నానా నగ్నంగా ఆవిష్కరించింది. ఒకసన్నని వుల్లిపొరలాంటి వస్త్రాన్నిమాత్రం చుట్టుకుంది. గుండ్రని భుజాలు, నిటారుగానిల్చున్నస్థనాలు, బాణాల్లా పొడుచుకుని వస్తున్న గులాబీ మొగ్గలాంటి చనుమొనలు, కామాన్ని ప్రకోపింపచేసే తొడలకదలికలూ, ఆమెశరీరం యావత్తూ వుల్లిపొరలాంటి వస్త్రంలోనుంచి స్వచ్ఛమైన నురుగులా కనుపిస్తోంది. తలకట్టుతప్ప మరే ఆచ్ఛాదనాలేకుండా సముద్రంనుంచి ఆవిర్భవిస్తున్న వీనస్ ఆమె : నానా చేతులు పైకెత్తినప్పుడు పుట్లెట్లు ఆమెబాహుమూలాలకు ప్రసరించి ఆమె బాహుమూలాల్లోని బంగారంలాంటి జుట్టును బహిర్గతంచేశాయి. ఇప్పుడు ప్రేక్షకుల్లో కరతాశర్ధ్వనులులేవు. ఒక్కరుకూడా నవ్వడంలేదు. గంభీరముఖాలతో తదేకదీక్షతో చూస్తున్నారు. నాసాపుటాలు కుంచింప బడి పెదవులు ఎండి దాహాతప్తమవుతున్నాయి. ఒక అవ్యక్తమైన వినాశ కరశక్తితో బరువెక్కిన ఒకమందమైనవిశ్వాసం అందరినీ ఆచ్ఛాదించినట్టుగా ఉంది. నవ్వుతూఉండే అపిల్లలోనుంచి ఒక నూతనస్త్రీ ఆవిర్భవించింది— తనను చూచినవారందరినీ భయస్థులనుచేసినస్త్రీ, తన కామదోషాలన్నిటికీ పరాకాష్ఠనందుకున్న స్త్రీ : తనలో నిగూఢంగా దాగిఉన్న అఖండమైన వాంఛారహస్యాలను ప్రపంచానికంతా ప్రకటిస్తూ ఆ స్త్రీ ఉత్పన్నమైంది. నానా పెదవులపై మందహాసం ఇంకా అలానే ఉంది. కాని ఆనవ్వు పురుషులందరినీ కాల్చుకుతినే వినాశకర శ్రీశక్తి హేళనగా నవ్విన నవ్వు.

‘రాక్షసి’ అన్నాడు ఫాషరె లాఫలాసితో.

తరువాత ఒకరంగం జరిగింది. ప్రులెరీ చక్కగా నటించాడు. ఈ రంగం చివరలో ఒకసేవకుడు లూసీస్టివార్డ్ కూచున్న బాక్స్ వద్దకువచ్చి రెండు పూగుత్తులు స్టేజీలోకి విసిరాడు. స్టార్లలోకూచున్న కొందరు స్టినర్, మినాన్ కూచున్న బాక్స్ లవంక నవ్వుతూచూచారు. తరువాత రంగంలో జరిగిన నటన ప్రేక్షకులను ఉర్రూతలూగించింది. వీనస్ పక్కపై కూచుని మార్స్ ను తనప్రక్కకు పిలిచింది. ఇలాంటి శృంగారప్రదర్శన రంగస్థలంపై చూపడానికి ఇదివరకెవరూ సాహసించలేదు. నానా చేతులు ప్రులెరీమెడకు చుట్టి నెమ్మదిగా తనదగ్గరకు లాక్కుంది. ఫాంటన్ కోపోద్దీపితుడై ఒక ఇనుపవలను చేతిలోపట్టుకుని గుహవేషక దాగివున్నాడు. ఆ వలను కాపేపు

చేతిలో ఆడించి వారిపైకి విసిరాడు. వీసన్, మార్స్ ఆ వలతో చిక్కుకున్నారు. ఆ బంగిమలోనే ఉన్నారు.

ఒక దీప్తమైన విశ్వాసంలాంటిరొద ఉత్పన్నమైనది. 'కళ్ళన్నీ' టనన్ పై నే కేంద్రీకరింపబడ్డాయి. క్రమక్రమంగా నానా ప్రేక్షకులను పూర్తిగా వశపరచుకుంది. ప్రతిపురుషుడూ ఆమెకు పాదాశ్రయమైపోయాడు. ఆమె ప్రేరేపించిన కామాగ్ని క్రమక్రమంగా తీక్షణమై ప్రేక్షకులందరిని ఆవరించింది. ఇప్పుడు ఆమె చిన్నకదలికకూడా ఆ కామాగ్నిని వీక్షనలా విసురుతోంది. ఆమె చిటికెనవేలెత్తితే చాలు - అందరూ గజగజలాడి పోతున్నారు. ప్రేక్షకులదేహాలన్నీ పిడల్తీగలై ఏదో అదృశ్యహస్తం వాటిని మీటుతున్నట్లుంది. ఏదో అదృశ్యమైన స్త్రీనిశ్వాసం ప్రేక్షకసమూహాన్నంతా దిగ్బంధంచేసిపట్టుంది. ఆ నిశ్వాసం నిక్కించి ఉన్న ప్రేక్షకుల మెడలపై నృత్యంచేసింది. ఫాష్ రె తనముందుసీట్లో ఆందోళనతో కంపించి పోతున్న కుర్రవాణ్ణి చూచాడు. కౌంట్ వాండ్రెవె తెల్లగా పాలిడిోయి పెదవులు గట్టిగా బిగించుకునిచూస్తున్నాడు. స్టేజీనర్ ముఖం పగిలి బద్దలయ్యేలా ఉంది లాబోర్డెటి - బలిసిస పందెపుగుర్రాన్ని జాకీచూస్తున్నట్లుగా - ఆశ్చర్యనిమగ్నుడై చూస్తున్నాడు. డానెట్ చెవులు ఎర్రబారాయి. ఆనందాతిశయంతో కంపించిపోతున్నాడు. కౌంట్ ముఫత్ నోరుపెద్దదిచేసుకుని స్టబ్బుడైపోయిఉన్నాడు.

వేడి ఎక్కువై పోయింది. ఊపిరి నలపనివ్వడంలేదు. తలల్లో చెమటపట్టి జుట్టుకూడా బరువుగా తోస్తుంది. లైటుకాంతిలో చెలరేగిన దుమ్ముకూడా స్తంభభూతమైనట్లు కనుపిస్తోంది. ప్రేక్షకసమూహంలో ఒక విధమైన అలసట, ఉద్రేకత కనిపిస్తున్నాయి. వారి అంతరాంతరాలలో ప్రకోపించిన అవ్యక్తమైన అర్థరాత్రివాంఛలతో తూగుతూ ఊగిపోతున్నారు. అర్థమూర్చావస్థలో ఉన్న ఈ గుంపుముందు నానా విజేతలా నిల్చుంది. అగాధమైన ఆవేశంలో మునిగిపోయిన ఈ పదిహేనువేలవారి ముందు నానా ఒక్కతే - చలువరాతిలాంటి తన నెగ్గుదేహంతో - వారందరిని జయించడానికి తనసొందర్యం ఒక్కటి చాలన్నట్లుగా, నిర్వికల్పంగా నిల్చుంది.

నాటకం త్వరత్వరగా ముగింపుకువస్తుంది. తన నగ్నవాణ్ణిత్వంలోనవ్యతూ

నిల్చున్న వీనస్కు అభినందనసంగీతం పాడుతూ ఉండగా తెరవాలింది.

ప్రేక్షకులు అప్పుడే లేచి దోవచేసుకుని వెడుతున్నారు. 'నానా'; 'నానా;' అనే పిలుపు ప్రతిధ్వనించసాగింది. ప్రేక్షకులు వెళ్ళిపోయారో లేదో హఠాంతా చీకచైపోయింది. ఫుట్లైట్లు తీసివేయబడ్డాయి. గాస్ లైట్లు దించేశారు. మృత్యువులాంటి ఒకనిశ్శబ్దం వ్యాపించింది. ఫాషరె, లాఫలాసి త్వరగా బైటికివెళ్ళారు. అనేకమంది దోవకోసం కనిపెట్టుకుని ఉన్నారు. మెట్లపైనుంచి రెండువరుసలుగా జనం దిగుతున్నారు.

స్తీనర్, మినాన్ మొదటనే వెళ్ళిపోయారు. కౌంట్ డి వాండ్రెవె బ్లాంసీచెయ్యిపుచ్చుకొని తీసుకెళ్ళాడు. లాబోర్డెటీ బండినిపిలిచి గాగాను, ఆమెకుమార్తెనూ ఎక్కించిపంపాడు. డానెట్ వెళ్ళడం ఎవరూ గమనించ లేదు. బుగ్గలు ఎరుపెక్కిన కాలేజికుర్రాడు 'పాసేజ్ డి పెనోరమా' వైపుకు త్వరత్వరగా వెళ్ళాడు. పేవ్మెంట్మీద పచార్లుచేస్తున్న సాటిన్ అతని ప్రక్కగావచ్చి తన బట్టల అంచుతో కొదిగాతాకింది. కాని అతను ఆమెను తప్పించుకుని భగ్నహృదయుడై సజల నేత్రాలతో గుంపులోకలిసి వెళ్ళిపోయాడు. "వీనస్ సంధ్యావాహ్యాళివెళ్ళేటప్పుడు" అనే గీతాన్ని పాడుతూ కొందరు వెళ్ళిపోయారు. సాటిన్ తిరిగి కేవడివెరైటికి వచ్చి కూచుంది. నాటకంచూచి ఉద్రిక్తుడై వచ్చిన ఒకలావుపాటివ్యక్తి థియేటర్ ప్రక్కకు చీకట్లోకి ఆమెను తీసుకుపోయాడు.

ఇంకా జనం వస్తూనే ఉన్నారు. క్లారిసీకోసం లాఫలాసి వేచి ఉన్నాడు. ఫాషరె లూసీ స్టివార్డ్తో కలిసివస్తానని చెప్పాడు. వారందరూ పెద్దగా సవ్యతూ వచ్చారు. అదేసమయంలో ఒక చిన్నతలుపు తెరుచుకుని బోర్డ్నెవ్ ప్రత్యక్షమైనాడు. చెమటతోతడిసి ముద్దయి నాటకవిజయంతో ఉద్విగ్నుడై ఉన్నాడు.

"మీ నాటకం రెండువందలరాత్రులైనా తప్పకుండా ఆడుతుంది. పారిస్నగరమంతా చూడడానికి వస్తుంది" అన్నాడు లాఫలాసి వినయంగా.

కాని బోర్డ్నెవ్ కోపంతో వణికిపోతూ - వరండాలో గుమిగూడిన జనాన్ని, ఎండిన పెదవులతో, ఎర్రనికనులతో ఇంకా నానాపై తీవ్ర వాంఛతో కంపిస్తున్నజనాన్నిచూపుతూ-తీవ్రంగా ఇలా అన్నాడు -

"నా బోగంకొంప అను, అనలేవూ? పశువా?"

2

చీరునాటి ఉదయం పదిగంటలైనా నానా ఇంకా నిద్రపోతునే ఉంది. 'బోలివార్డ్ హన్మాన్' లోని ఒక పెద్దబవంతిలో రెండో అంతస్తులో నివసిస్తోంది ఆమె. పారిస్లో శీతాకాలంగడపడానికని మాస్కోసుంచి వచ్చిన ఒక ధనికవర్తకుడు రెండునెలల అద్దె ముందుగానే చెల్లించి ఆమె అక్కడ నివసించే ఏర్పాటుచేశాడు. గదులు చాలా విశాలమైనవి. బాటికి తగినంత సరంజామామాత్రం లేదు. బంగారుపూతపూసిన కొన్ని కుర్చీలు, సోఫాలు ఒకవైపు, మరోప్రక్క పాతవిలా కనిపిస్తున్న చేబిళ్ళూ, దీపస్తంభాలు వున్నాయి. గదిలోవున్న ప్రతివస్తువూ హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించిన మొదటిప్రేమికునిచే అనతికాలంలోనే త్యజింపబడి, అనేకమంది మోసగాళ్ళచేతుల్లోపడి చెదరిపోయిన ఆ సుందరి విషాదచరిత్రనే గుర్తుకుతెస్తున్నవి.

నానా బోర్లాపడుకుని నిద్రిస్తోంది. నగ్నంగా ఉన్న బాహువులతో తలగడను కరుచుకుని, దిండులోతలదూర్చి అలసిసొలసి నిద్రిస్తోంది. గదిలో వాతావరణం వెచ్చగా, మత్తుగా ఉంది. ఇలాంటివాతావరణంలో నానా హఠాత్తుగా ఉలికిపడి లేచింది—తన ప్రక్కస్థలం ఖాళీగా ఉండడం చూచి. ఆశ్చర్యపడ్డట్టు తన దిండుప్రక్కగావున్న దిండువంక చూచింది. ఆ దిండుపై దానిపై నిదురించిన శిరస్సుయొక్క వెచ్చనిముద్రలు ఇంకా అలాగే కనిపిస్తున్నట్టున్నాయి. ఆ దిండును చేత్తో నిమిరుతూ తలవైపుగా వున్న ఎలెక్ట్రిక్ బెల్ నొక్కింది.

'అయితే వెళ్ళిపోయాడన్నమాట?' అంది తక్షణం ప్రత్యక్షమైన దాసీతో.

"అవునమ్మా. పాల్ పదినిమిషాలక్రితం వెళ్ళిపోయాడు. తమరు అలసివున్నారని తమర్ని లేపలేదు. రేపువస్తానని తమతో చెప్పమన్నారు" అన్నది.

ఇలా చెబుతూ 'జో' కిటికీతలుపులు తెరిచింది. ఉజ్వలంగావున్న ఉదయకాంతి గదినిండింది. 'జో' నల్లగా వుంటుంది. ముఖం పొడుగ్గా

కొనదేరివుంది. ముఖంవిందామచ్చలు; చట్టిముక్కు; లావుపాటి పెదవులు. కళ్లు ఊరికే అటూఇటూ తిప్పుతుంది.

“రేపు.....రేపు.....” అంది నానా, ఇంకా పూర్తిగా మేలు కోకుండానే “అయితే అతనిరోజు రేపన్నమాట!” అన్నది.

“అవునమ్మా. పాల్ ఎప్పుడూ బుధవారాలు వస్తాడు” అన్నది దాసీది.

“అవును. జ్ఞాపకంవస్తోంది” అంటూ నానా లేచి కూచుంది. “అన్నీ తారుమార్చే నాయి. అలా అని ఈవాళ ఉదయం అతనికి చెబుదామనుకున్నాను” అంది నానా.

“తమరు ముందుగా చెప్పకపోతిరి. నా కెలా తెలుస్తుంది? ఈసారి అమ్మగారు రోజులు మార్పుచేసినప్పుడు నాకు తెలియజేస్తే బావుంటుంది. ఆ ముసలిపీనాసి ఇహ మంగళవారాల్లో రాడు” అంది జో.

ఈవిధంగా ఇరువురూ చిరునవ్వుకూడా నవ్వకుండా ‘ముసలి పీనాసి వాడంటూ మాట్లాడుకున్నవ్యక్తి ‘ఫాబ్రిక్ సెంట్ డెనిస్’కు చెందిన ఒక వ్యాపారస్థుడు. డానెట్ తనకోసం ప్రొద్దుటిసమయాన్ని ఏర్పరుచుకున్నాడు. వ్యాపారస్థుడు తన దుకాణానికి రి గంటలకు వెళ్ళాలి. అందు చేత డానెట్ అతను వెళ్ళిపోయేవరకూ ‘జో’ వంటగదిలో కాచుకుని ఉండి, అత నింతకుముందే ఖాళీచేసివెళ్ళిన వెచ్చనిగదిలోకి దుమికేవాడు. పదిగంటలవరకూ ఉండి, తనదారిన తను వెళ్ళిపోయేవాడు. ఈ ఏర్పాటు అనువుగాఉందని నానా అతనూ కలిసి అనుకున్నారు.

“ఫరవాలేదులే. ఇవాళమధ్యాహ్నం అతనికివ్రాస్తాను. ఒకవేళ అతనికి నా ఉత్తరం అందకపోతే రేపు అతనువచ్చినప్పుడు రానివ్వకు” అంది నానా.

‘జో’ నెమ్మదిగా గదిలో అటూఇటూ నడుస్తూ గతరాత్రి నానా సాదించిన ఉజ్వలవిజయాన్ని గూర్చి మాట్లాడింది - ‘అమ్మగారు మహా గొప్పగా నటించింది! ఎంత చక్కగా పాడారు! ఇహ భవిష్యత్తుకు ఎలాంటి దోకా లేదు!’

నానా చేతులు దిండుపై ఆనించి, సమాధానంగా తలణిసింది, ఆమె

లోపలవేసుకునేగొను భుజంమీదగా జారింది. చెదరినకేశభారం భుజంమీద వారింది.

‘అది సరేననుకో. కాని ఎలా వేచివుండడం? ఇవాళ అన్ని గందర గోళాలు ఉంటాయి. ఇవాళ ఇంటియజమాని ఎవరైనా పంపుతాడు’ అన్నది నానా పరధ్యానంగా.

తరువాత ఇద్దరూ ఉపాయాలు ఆలోచించసాగారు. అట్టి బాకీ ఉన్నారు. ఇంటియజమాని బెదరిస్తున్నాడు. ఇంతేకాక ఇంకా ఎన్నో అప్పులున్నాయి. చాకలికి, టెయిలర్ కు, బొగ్గువర్తకునికి-ఇంకా ఎందరికో ఇవ్వాలి. రోజూవచ్చి తిప్టవేస్తున్నారు. బొగ్గువర్తకుడు కేకలేసిపోయాడు కూడాను.

కాని, నానాను అన్నిటికంటే ఎక్కువగా బాధిస్తున్నది లూయీ విషయం. నానా పదహారోయేట లూయీని కన్నది. రష్యాబొలెష్ దగ్గర ఒక గ్రామంలో పెంపకానికి వదిలిపెట్టింది. లూయీని మళ్ళీ తనకు విడిచిపెట్టటానికి అదివరకు తనకివ్వవలసిన 300 ఫ్రాంకులు ఇచ్చేయ్యాలన్నది ఆ పిల్లను పెంచుతున్న నర్సు. ఇటీవల ఆ పిల్లను చూచివచ్చినప్పుడునుంచీ నానా మాతృహృదయం ఆమెను ఒకటేవేదిస్తోంది. ఇప్పుడు ఆమెను ప్రధానంగా బాధిస్తున్న సమస్య ఆ అస్పతీర్చి పిల్ల నెలా తీసుకునిరావడమా అనేదే. ఆ పిల్లను తీసుకొచ్చి బాటిగ్నోలెలో తనపినతల్లి మేడమ్ లెరాట్ వద్ద తన కందుబాటులో వెళ్ళిచూడడానికి వీలుగాఉంచాలి. ఈ పేదనతో సతమతమైపోతోంది నానా. ఆ ‘ముసలిపేనానికి’ ఈ బాధలు తెలియజేస్తే బావుండేదని సలహాఇచ్చింది దాసీది.

‘అంతమాత్రం నాకు తెలియకపోవేదు. అతనికి అన్నిసంగతులూ చెప్పాను. కాని అతను ఎన్నో పెద్దబిల్లులు చెల్లించాలని చెప్పాడు. ప్రతి నెలా అతనిచ్చే 1000 ఫ్రాంకులుతప్ప మరి ఇవ్వడు. ‘ద్లాక్ మూర్’ విషయం చూదామంటే అతనికింకా కొత్త. ‘మిమ్మి’....పాపం! అతనికేదబ్బు కావాలి. నాకు పూలుతెచ్చేపరిస్థితిలోకూడా లేదు’ అంది నానా.

ఆమె మాట్లాడుతున్నది డానెట్ నుగురించి. పొద్దునలేడంతో నానాకు కొంచెం ధైర్యంకలిగి ‘జో’తో అంతా చెప్పింది. నానా ఇలా మాట్లాడడం, వినడం ‘జో’కు అలవాటే. అందుకని సగౌరవంగా మౌనంగా

అమె చెప్పేదంతా విన్నది. అమ్మగారు తనవిషయాలన్నీ ఇలా చెప్పడం వల్ల తను సలహాలు ఇవ్వడానికికూడా చనువుతీసుకుంది. అమ్మగారంటే తనకెంతో ప్రేమ. అందుచేతనే మేడమ్ బ్లాంసీని వదిలి, అమ్మగారిదగ్గరికి వచ్చింది. మళ్ళీ ఎలాగై నా తనను తెప్పించుకోవాలని బ్లాంసీ ఎంతో యత్నిస్తోంది. తనను అందరూ యెరుగుదురు. తనకు పనిదొరకదనేబెంగ ఎంత మాత్రం లేదు. కాని అమ్మగారినిమాత్రం విడిచిపోదు. ఇప్పుడు పరిస్థితులు ఎలాఉన్నా అమ్మగారికి గొప్ప భవిష్యత్తు ఉంది. దాసీది ఈవిషయాలన్నీ చెప్పుకొచ్చింది. చివరకు ఒక చిన్నసలహాతో కథముగించింది. కుర్రతనంలో ఎన్నో తెలివితక్కువపనులు చేస్తాం. కాని ఇప్పుడుమాత్రం చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మగవాళ్ళు తమసుఖం తాము చూచుకుంటారు. అమ్మగారు ఒక్కమాటంటే అప్పులవాళ్ళందరినీ నోళ్ళుమూయించి, అవసరమైన డబ్బు తేవడం అదెంతసేపు? అంది దాసీది.

“ఎంతచెప్పినా నాకుమాత్రం 300 ప్రాంకులు రావు” అన్నది నానా జుట్టులోకివేళ్ళుపోనిస్తూ. “ఇవాళ తక్షణం నాకు డబ్బుకావాలి. 300 ప్రాంకులిచ్చేమనిషి ఎవరూ తెలియకపోవడం ఎంత అజ్ఞానం !” అన్నది.

దబ్బెలా తీసుకరావాలా అని ఆలోచించసాగింది. ఆనాడుఉదయాన మేడమ్ లారెట్ వస్తుందని ఆశించింది. వచ్చినట్లయితే తక్షణం రాంబోలెట్కు పంపించిఉండేది. ఆ ఉదయాన కలిగిన చిన్నకోరిక తీరకపోవడం గతరాత్రి విజయోత్సాహాన్ని పూర్తిగా ధ్వంసంచేసింది. తననటన చూచి హాలుయెగిరేట్టు కరతాళధ్వనులుచేసిన ఆ వేలాదిజనంలో తనకు 15 లూయీలు ఇవ్వగలవాడు ఒక్కడూ లేకపోవడం :—ఎంతహాస్యాస్పదం ! అయినా తను అలా తీసుకునేదికాదు. ఎంత ఘోరంగాఉంది తనపరిస్థితి ! నానాకు తనపిల్ల జ్ఞాపకంవచ్చింది. దానికళ్లు దేవతకళ్ళలా మెరసిపోతుంటాయి. ‘అ....మ్మా !’ అనిమాత్రం అనగలదు. అంతే, అలా అంటూంటే నానా పగలబడి నవ్వుతుంది.

నానా ఇలా ఆలోచిస్తూండగా వెలుపల తలుపుదగ్గర ఎలెక్ట్రిక్ బెల్ మ్రోగింది. “జో” వెళ్లి తిరిగివచ్చి “ఎవరో ప్రి” అన్నది.

“జో” ఆ స్త్రీని ఇంతకుముందు ఇరవై సార్లయినా చూచిఉంటుంది. కాని తెలియనట్లు నటించింది. ‘ఆమెపేరు మేడమ్ ట్రికన్’ట అన్నది.

‘ఓ : ‘ట్రికన్’ మరిచిపోయాను సుమా. రమ్మను’ అంది నానా.

‘జో’ ఒక పొడుగంటి వృద్ధ స్త్రీని ప్రవేశపెట్టింది. ప్రవేశపెట్టి మెల్లగా పామునడకనడుస్తూ అక్కడనుంచి వెళ్లింది. మేడమ్ ట్రికన్ కూచో కుండానే “ఇవాళ ఒకరు వస్తానన్నారు. నీకు ఇష్టమేనా ?” అంది.

‘ఓ. ఏమాత్రం ఇస్తాడు ?’ అన్నది నానా.

“ఇరవై లూరాయి.”

“అయితే ఎన్నిగంటల కొస్తాడు?”

“మూడింటికి. ఒప్పుకున్నట్టేనా ?”

“ఓ : ఒప్పుకొన్నట్టే.”

వెంటనే మేడమ్ ట్రికన్ శీతోష్ణస్థితినిగూర్చి మాట్లాడనారంభించింది. ‘గాలి చాలా వెచ్చగాఉంది. షికారువెళ్ళడానికి బావుంది’అని తను ఇంకా నలుగురైదుగురిని వెళ్ళిచూడాలని వెళ్ళిపోయింది.

నానాకు ఒక బరువు తీరినట్టయింది. కొంచెం చలిజలదరింపువచ్చినట్టయి దుప్పటిలాక్కుంది. పిల్లిలా ముడుచుకుంది. నెమ్మదినెమ్మదిగా ఆమె కళ్ళుమూసుకున్నాయి. మరుసటిఉదయం చిన్ని లూరూకి నీళ్ళుపోసి, బట్టలు తొడగడం తలచుకుని తనలోలాను చిరునవ్వుసవ్వుకుంది. క్రమక్రమంగా ఆవరించిననిద్రలో గతరాత్రిస్వప్నం-హాల్లో వేలాదిజనుల కరతాళధ్వనులు ఆమెకువినిపించి, ఆమెఅలసటను ఓదార్చాయి. పన్నెండుగంటలకు మేడమ్ లారెట్ ను తీసుకుని ‘జో’ ప్రవేశించినప్పుడు నానా ఇంకా నిద్రపోతూనే ఉంది. చప్పుడువిని లేచి, ‘నువ్వా? ఇవాళ రామ్ బోలెట్ కు వెళ్ళాలి నువ్వు’ అన్నది.

“అందుకే వచ్చాను. పన్నెండున్నరకు బంది ఉంది. దానికి వెడలాను’ అన్నది.

‘అలాకాదు. ఈ సాయంత్రానికే నాకు డబ్బువస్తుంది. ముందు కాస్త టోంచెయ్యి, తరువాత చూద్దాం.’ అంది నానా ఒళ్ళువిరుచుకుని, సాఫీగాపడుకుంటూ. ఒళ్ళువిరుస్తోంటే అందమైన ఆమెస్థనాలు కై కుబ్బి పొడుచుకొచ్చాయి.

ద్రెసింగ్ గౌను తెస్తూ 'జో' 'అమ్మగారూ! హెయిర్ డ్రెస్సర్ వచ్చాడు' అని చెప్పింది.

'లోపలికి రా ఫ్రాన్సిస్' అంది నానా.

చక్కగా ముస్తాబైన ఒక పెద్దమనిషి తలుపుతీసుకుని లోనికివచ్చి నమస్కరించాడు. అప్పుడే నానా పక్కమీదనుంచి లేస్తోంది. కాళ్ళు పూర్తిగా నగ్నంగా ఉన్నాయి. ఏమీ తొందరలేకుండా ద్రెసింగ్ గౌను తొడిగించుకోడానికి చేతులుచాపింది. ఫ్రాన్సిస్ గంభీరంగా వేచుకొని ఉన్నాడు. నానా ద్రెస్ చేసుకుని కూచున్నతరువాత ఆమెతలలో దువ్వెన దూర్చి 'అమ్మగారు ఇంకా పేపరు చూడలేదనుకుంటాను. 'పిగరో'లో చక్కనివ్యాసం ఉంది' అన్నాడు.

అతను ఆ పేపరు తీసుకొచ్చాడు. మేడమ్ లారెట్ ఆ పేపరు తీసుకుని వ్యాసాన్ని బిగ్గరగా చదివింది. ఆవ్యాసం వ్రాసినది ఫాషరె. హాస్యరోర టీలో రెండుకాలాలు వ్రాశాడు.

'అద్భుతం' అన్నాడు ఫ్రాన్సిస్.

తన గొంతుకనుగురించి వ్రాసినదానికి నానా ఏమీ లెక్కచెయ్యలేదు. వ్యాసంచదివినతరువాత మగవాళ్ళను నిందిస్తూ మేడమ్ లారెట్ ఒక చిన్న వుపన్యాసం ఇచ్చింది.

ఈలోగా నానా తలకట్టు పూర్తయింది. ఫ్రాన్సిస్ వెళ్ళిపోయాడు.

మిగిలిన ఇద్దరు స్త్రీలూ ఇంకా ఒకర్నొకరు ముద్దాడలేదవి గ్రహించారు. మర్యాదగా ఆలింగనంచేసుకుని ముద్దాడుకున్నారు. ఆ వ్యాసం వారిని కొంత ఉద్రిక్తులనుగావించింది. నానాకు మళ్ళీ తనవిజయం జ్ఞాపకంవచ్చి కొంచెం ఉద్రిక్తురాలైంది. రోజ్ మినాన్ చక్కటి ఉదయాన్ని గడిపి ఉంటుంది. నానా పినతల్లి నానాను "కూతురా" అని ఆప్యాయంగా పిలుస్తూ మాట్లాడసాగింది. అసలుతల్లి పోయినతరువాత ఆమె రెండవతల్లి కదా! నానాకు కళ్ళనీళ్ళుతిరిగాయి. 'గతించినవిషయాలు గతించినవే, ఇహ వాటిని త్రవ్వకుని లాభంలేదు' అన్నది నానా పినతల్లి. చాలారోజులుగా ఆమె నానాను కలుసుకోవడం మానేసింది—చెడుచోట్లకు వెడుతున్నావని తనబంధువర్గం నిందిస్తోందని. నానా జీవితరహస్యాలు తెలుసుకోవాలనే ఆసక్తి

అమెకులేదు. నానా గౌరవనీయమైనజీవితాన్నే గడుపుతున్నదని అమె దృఢ నమ్మకం.

ఇలా ఉపన్యసిస్తూ హఠాత్తుగా “అయితే నీ పిల్లితండ్రి ఎవరు?” అని అడిగింది.

నానా చకితురాలై ఒకక్షణం పస్తాయించి, “ఒక పెద్దమనిషి” అని మాత్రం అన్నది.

“ఎవరో తాపీపనివాడని — అతను నిన్ను కొడుతూవుండేవాడని నా కెవరో చెప్పారు. ఆవిషయం ఎప్పుడై నా చెప్పవచ్చులే” అన్నది పినతల్లి.

ఇదివరకు అమె కాగితపుపూలవ్యాపారం చేసేది. సంనన్సిరానికి ఆరువందల ప్రాంకులు కూడబెట్టింది. నానా అమెకోసం కొన్నిగదులు అద్దెకుతీసుకుంటానని నెలకు ఓ వందప్రాంకులు ఇస్తానని చెప్పింది. నానా ఇలా అనేసరికి పినతల్లి పడవకురాలైంది. మళ్ళీ ఒకర్నొకరు ఆలంగనం చేసుకున్నారు. ఈ ఆనందపరవశత్వంలో లూయీ ప్రసక్తివచ్చి, ఏవో జ్ఞాపకానికిరాగా, నానా కొంచెం భిన్నురాలైంది.

“అబ్బ! ఏంగొడన! మళ్ళీ మూడింటికి చైటికవెళ్ళాలి” అని గొణుక్కుంది నానా.

ఇంతలో ‘ఛో’ లోనికివచ్చి ‘భోజనం సిద్ధంగావున్న’దని చెప్పింది. వాళ్ళు భోజనశాలలోకి వెళ్ళారు. అప్పుడే ఎవరో ఒక స్త్రీ అక్కడ కూచునివుంది, అమెనుచూచి నానా ఆశ్చర్యపడలేదు. ‘ఇంకా పడకగదిలోకి వెళ్ళలేదేం?’ అనిమాత్రం అడిగింది.

‘ఏవో మాటలు వినబడ్డాయి. నువ్వు పనిమీదవున్నా వనుకున్నాను’ అన్నది ఆ యువలి స్త్రీ.

మేడమ్ మాలియర్ నానాకు పాతసఖి. నానాను ఆనందపరుస్తూ, నానా ఎక్కడికిపెడితే అక్కడికివెళ్ళేది. మేడమ్ లెరాట్నుచూచి కొంచెం బాధపడింది. కాని అమెపినతల్లిఅని తెలిసినతరువాత అమెవంకిచూచి చిరు నవ్వునవ్వింది. అందరూ భోజనంముందు కూచున్నారు, అప్పుడప్పుడూ నానా తన పూర్వసఖి శిరోభరణాన్ని చూస్తోంది.

“నేనిచ్చినదేనా అది?” అన్నది.

“అవును. నాకు సరిపోయేలా మార్పించుకున్నాను” అన్నది మేడమ్ మాలియర్.

అది ఒక పెద్ద ఈకతో భీకరంగా కనుపిస్తోంది. తన శిరోవేష్టాలన్నిటినీ మార్పించుకోవడం ఆమెకు అలవాటు. ఎంత చక్కని వస్తువునైనా ఒక్క నిమిషంలో పాడుచేస్తుంది. ఆమెతో బైటికి వెళ్ళినప్పుడల్లా అసహ్యకరంగా ఉండకుండా ఉండడంకోసం ఆ శిరోవేష్టాన్ని నానా కొనిచ్చింది.

“అది తీసేస్తే బావుండును” అన్నది నానా బిగ్గరగా.

“ఫరవాలేదు. దాన్ని ఉంచుకుని కూడా ధోంచెయ్యగలను” అన్నదామె.

తరువాత దాసీ కోడిమాంసం, కాల్షిఫ్లవర్ తీసుకొచ్చింది. నానా ప్రతిదీ వాసన చూచి వదిలేసింది. చివరకు ‘జాం’తో ధోజనం ముగించింది. ఇంక గతరాత్రి నాటక విజయాన్ని గూర్చి మాట్లాడుకోవారంభించారు. నానా కుర్చీలోవారి సిగరెట్ కాలుస్తోంది. ‘జో’ తన జీవితకథ చెప్పసాగింది. తను మంత్రసాని కూతురున్నది. తన తల్లికి ఏవో కష్టాలు వచ్చాయి. తాను మొదట ఒక డెంటిస్ట్ దగ్గర, ఒక ఇన్సూరెన్సు ఏజెంటు వద్ద పనిచేసింది. ఆమె కా పని రుచించలేదు. తరువాత తను సేవ చేసిన గొప్ప గొప్ప స్త్రీల పేర్లు వరస పెట్టి చెప్పింది. తనకు వారందరూ ఎంతో ఋణపడి ఉన్నట్లు చెప్పింది. తనే గనుక లేకపోయినట్లయితే వారు ఎన్నోసార్లు ఎన్నో ప్రమాదాలకు లోనై ఉండేవారు. ఒక చిన్న ఉదాహరణ కూడా చెప్పింది. ఒక రోజున మేడం బ్లాంసీ ఆక్టెవ్ తో ఉండగా ముసలివాడు హఠాత్తుగా వచ్చాడు. అప్పుడు ‘జో’ ఓ చిన్న గమ్మత్తు చేసింది. అతను రావడం చూచి పడిపోతున్నట్లు నటించింది. వృద్ధు డామెను లేవదీసి, ఒక గ్లాసు మంచినీళ్ళు తీసుకు రావడానికి వంటింట్లోకి వెళ్ళాడు. ఆక్టెవ్ ఈలోగా వెళ్ళిపోయాడు.

“అద్భుతంగా ఉంది” అన్నది నానా ఇదంతా ఆశ్చర్యంగా విని.

“నా ముట్టుకు నేను కష్టాలను భరించాను” అని మొదలెట్టింది. మేడం లెరాట్ తన కుర్చీని మేడం మాలియర్ కుర్చీ దగ్గరకు లాక్కుని, తన జీవితంలోని ఎన్నో రహస్య విషయాలు చెప్పింది.

మేడం మాలియర్ తన విషయం పల్లెత్తెనా చెప్పకుండా ఇతరుల విషయాలు మాత్రం చక్కగా వింటుంది. ఎక్కడనుంచి వస్తుందో ఎవరికీ తెలీని ఒక పెన్షన్ పై ఆమె జీవిస్తున్నట్లుందనీ, తను నివసించే గదిలోకి

ఎవరినీ రానివ్వదనీ అంటారు.

హఠాత్తుగా నానా ఎందుకో మండిపడింది. 'కత్తులతో ఆడకు, నాకు అసహ్యం' అన్నది పినతల్లితో.

మేడమ్ లెరాట్ తనకు తెలీకుండానే రెండుకత్తులను అద్దంగా ఉంచింది. నానాకు మూఢవిశ్వాసాలు లేవు. కాని, ఇదిమాత్రం ఎందుకో ఆమెను తల్లిక్రిందులుచేస్తుంది. ఏదైనా జరగరానిది జరుగుతుంది.

"అప్పుడే రెండుగంటలైంది. నేను వెళ్ళాలి. పాడుగొడవ!" అంది నానా. నానా మళ్ళీ కుర్చీలోవారి సిగరెట్ కాల్చినారంభించింది. ఇతరులు పెగవులు బిగించుకొని తాత్వికంగా చూస్తూ కూచున్నారు.

"నీవు వెళ్ళినతరువాత పేకాటవేసుకుంటాం" అన్నది మేడం మాలియర్. ఆట మొదలుపెట్టబోయేముందు తనకు ఓ చిన్న ఉత్తరం రాసిపెట్టమంది నానా. నానాకు ఉత్తరాలు వ్రాయడమంటే విసుగు. పైగా స్పెల్లింగ్ తప్పులుకూడా వుండొచ్చు. తన వృద్ధసఖురాలైతే చక్కగా వ్రాస్తుంది. పడకగదిలోకివెళ్ళి, ఒక చక్కనికాగితాన్ని తీసుకొనివచ్చింది. ఉత్తరం దానెట్కు. మేడం మాలియర్ ఉత్తరం వ్రాయసాగింది — 'న చిన్న ప్రియుడా' అని. రేపు రావద్దనీ, కానీ అనుక్షణం అతన్నే తలుచుకుంటూ ఉంటాననీ, వేలముద్దులతో ఉత్తరం ముగింపుచేసింది.

ప్రతిమాటకూ తన అంగీకారాన్ని చూపుతూ మేడం లెరాట్ తల ఊపింది. ఆమెకళ్ళు తళతళలాడాయి. ప్రేమకలాపాల్లో తనుకూడా ఇరుక్కునే స్వభావం ఆమెది. తనుకూడా ఒకమాట కలిపింది. 'నీ అందమైన కళ్ళపై వేలముద్దులు' అంది సన్నని గొంతుకతో మృదువుగా.

'జో' ను పిలిచారు. 'జో' థియేటర్ నుంచి వచ్చిన ఒక వ్యక్తితో మాట్లాడుతోంది. అతను నానాకోసం స్టేజ్ మానేజర్ వద్దనుంచి ఒకనందేళాన్ని తీసుకొచ్చాడు. నానా అతన్ని పిలిచి మాట్లాడి, వెళ్ళేటప్పుడు దానెట్కు ఆ ఉత్తర మివ్వమని ఇచ్చింది. నానా ఇంకా కదలేదు. అలాగే పడుకుని, గడ్డంక్రింద చేతులుంచుకుని వాళ్ళు ఆడుతున్న పేకాట చూస్తోంది. మూడుగంటలు కొట్టడం విని ఉలికిపడిలేచి 'అబ్బ!' అన్నది.

పదినిమిషాల్లో 'జో' సహాయంతో ముస్తాబైంది. ముస్తాబు యెలావున్నా, అంతపట్టించుకోలేదు. సరిగా వెడుతూండగా ఘరోమాటు గంట

మోగడం వినిపించింది. బొగ్గువర్తకుడు అప్పుకోసం వచ్చాడు. అతని గొడవతప్పించుకోడానికి వంటింట్లోనుంచి వెళ్ళింది. అలావెళ్ళడం తరచుగా జరుగుతూండేది.

‘స్త్రీ మంచితల్లి అయితే యితరవిషయాల్లో యెలావున్నా పరవాలేదు’ అన్నది మేడం మాలియర్.

వారు భోజనంచేసిన టేబిల్ యింకా అలానేవుంది. పరిశుభ్రం చెయ్యలేదు. భోజనపదార్థాలవాసన, సిగరెట్లవాసనతోకలిసి — అదో విచిత్రమైన వాసన గదిఅంతా ఆవరించింది. వాళ్ళుమాత్రం పేకాట ఇంకా ముగించలేదు. కాఫీతాగుతూ, చాక్లెట్లు తింటూ ఆడుతూనే వున్నారు. ‘జో’ వారిఆటమాన్సిద్ధామని యెంతో యత్నించింది. కాని వారు బాగా విమగ్నులై ఉన్నారు. ‘జో’ తిరిగివచ్చేసరికి వారింకా ఆడుతూనేఉన్నారు. కొంచెమాగి మేడం మాలియర్ ‘ఎవ రా వచ్చింది?’ అని అడిగింది.

‘ఎవరో కుర్రాడులేండి. వచ్చినదోవనే పంపించేదాన్ని. కాని చూడ ముచ్చటగా ఉన్నాడు. ఆడపిల్లల్లా నాజూగ్గా ఉన్నాడు. చేత్తో ఓ పెద్ద పూగుత్తి పట్టుకొచ్చాడు. ఎవరో స్టూడెంట్లా ఉన్నాడు’ అన్నది దాసీది ఒకవిధమైన నిర్లక్ష్యంతో.

‘అయితే అతన్ని ఎక్కడుంచావ్?’ మేడం మాలియర్ అడిగింది.

బైట ఖాళీగదిలో ఉంచాను. ఆ గదిలో అమ్మగారిటేబిల్, పెద్దై తప్ప మరేమీ సామాన్లు లేవు. ఇలాంటి కుర్రాళ్ళను ఎప్పుడూ అలాంటి చోట్లనే ఉంచుతూంటాను’ అంది దాసీది.

మళ్ళీ గంట వినిపించింది. వాళ్ళు ఉలిక్కిపడ్డారు. జో ‘అబ్బ నన్ను బ్రతకవిచ్చేటట్టులేరు’ అని విసుక్కుంటూ వెళ్ళివచ్చింది. తిరిగివచ్చి మేడం మాలియర్ ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తోంటే ‘ఏమీలేదు. పూలగుత్తి’ అన్నది.

ముగ్గురూకలిసి కాఫీతాగారు. మళ్ళీ గంటవినిపించింది. కాని ఫలితం మాత్రం లేదు. రెండుసార్లు వెళ్ళివచ్చి ‘ఏమీలేదు, పూలగుత్తి’ అని తన పాతపాటనే వల్లవేసింది.

అందరూ నవ్వుకున్నారు. అమ్మగారి టేబిల్ను ఈ పూగుత్తులు అలంకరిస్తాయి. ఇవి యింత ఖరీదుకావడం, వీటివల్ల పదిఅణాలైనా అప్పు

పుట్టించలేకపోవడం-విచిత్రం: ప్రపంచంలో ఎంతడబ్బు యిలా వృధా చెయ్యబడుతోంది!

“నామట్టుకునేను -- పారిస్ లో పురుషులు స్త్రీలకోసం ప్రతినిత్యం కొనే పూలబరీదంత ధనం రోజూ నాకు ఉంటే, సుఖంగా కాలక్షేపం చేస్తాను” అన్నది మేడమ్ మాలియర్.

నాలుగు గంటలకు ఇంకా పదినిమిషాలుంది.

అమ్మగారు బై టికివెళ్ళి ఇంకా రాకపోవడంచూస్తే ‘జో’ కు ఆశ్చర్యంకలిగింది. సాధారణంగా అమ్మగారు మధ్యాహ్నంవేళ బై టికివెళ్ళడం తటస్థిస్తే నిమిషాల్లో పనిముగించుకుని వస్తుంది. ‘కాని మనం అనుకున్నట్టుగా అన్నీ జరగవు’ అన్నది మేడమ్ మాలియర్. ‘జీవితమంటే’ ఎన్నో అవరోధాలు వస్తుంటాయి. వేచివుండడమే ఉత్తమమార్గం’ అన్నది. నానా ఆలస్యం చేసిందంటే అక్కడ ఉండవలసిన ఆగత్యం ఉండివుంటుంది. మళ్ళీ గంట మ్రోగింది. ‘జో’ బై టికివెళ్ళి వికసితవదనంతో తిరిగివచ్చింది.

“స్టీనర్ వచ్చాడు అమ్మగార్లూ! బైటవుంచాను” అన్నది.

మళ్ళీ గంటమ్రోగింది. పోయివచ్చి జో, “డ్లైక్ ఘూర్ వచ్చాడు. చీ! సాయంత్రంవరకూ వస్తాడనుకోలేదు” అన్నది.

నాలుగున్నరైనా నానా ఇంకా రాలేదు. ఇంత ఆలస్యమైందేం చెప్పా! ఏం చేస్తుంటుంది? లీ గంటలు కావస్తోంది. వారికి ఆవేగం హెచ్చయింది. ‘ఏదో జరిగివుంటుంది’ అనుకున్నారు.

ఆ నిశ్శబ్దంలోనుంచి ఎవరో త్వరగావస్తూన్న అడుగులడప్పుడు వినిపించింది. నానా వచ్చేసింది.

నానా తలుపుతెరవకమునుపే ఆమె కొప్పు వినిపించింది. ఎర్రగా కందిపోయి అదోలావచ్చింది. బట్టలుమాసి, సలిగి, మురికిగా ఉన్నాయి..

“వచ్చావుచే! అమ్మయ్య!” అన్నది మేడమ్ రెరావ్.

“అమ్మగారు నిజంగా వట్టి వెర్రిబాగుల్ని” అంది జో.

అసలే ఉద్దిక్తంగావున్న నానా ఈ సూటిపోటీమాటలక, మరీ మండిపడ్డది.

ఆమె అనుభవించిన దుఃఖానికి ఇదేనా ఆమెను ఆహ్వానించవలసిన పద్ధతి?

‘మీ విషయం మీరుచూసుకోండి చాలు’ అన్నది విసురుగా. ఆమె కంఠం గద్గదికమయింది— నే నేం చేస్తున్నాననుకున్నారు. జల్పాచేస్తున్నాననుకున్నారా? నేను అనుభవించింది మీరు అనుభవిస్తే తెలిసివచ్చేది. ఒళ్ళంతా అగ్గిలావుంది. చేతులు చేతులు కలిసేవరకు వచ్చింది. దగ్గర్లో బండికూడాలేదు. కాలికొద్దీ పరుగెత్తుకొచ్చాను” అన్నది.

“డబ్బువచ్చిందా?” అని అడిగింది పినతల్లి.

“ఏంప్రశ్న?” అన్నది నానా.

నానా కుర్చీలో కుప్పకూలింది. డ్రెస్‌లోంచి ఒక కవరుతీసింది. కవరులో నాలుగు బాంకునోట్లున్నాయి.

ఆమె చేతుల్లో మాసి చినిగిపోయివున్న ఆ కవరువైపు ముగ్గురు స్త్రీలూ నిశ్చలంగా చూచారు.

“అమ్మగారూ, తమకోసం కొందరు కాచుకుని వున్నారు” అన్నది దాసీది,

నానా మళ్ళీ మండిపడది. ‘ఉంచేవుండనీ. నా విషయం ముగిసినతరువాత చూడవచ్చు’ అన్నది. డబ్బుతీసుకోడానికి పినతల్లి చెయ్యిచాచగానే అపి ‘కొంచెమాగు. ఇందులో నర్సుకోసం మూడువందలప్రాంకులు; నీ ప్రయాణఖర్చులకు 50 ప్రాంకులు; మిగిలిన 50 ప్రాంకులు నేను వుంచుకుంటాను’ అన్నది నానా.

చిల్లరదొరకడం పెద్ద సమస్యఅయింది. మేడం మాలియర్‌ను అడగలేదు. ఆమె అనాస క్తంగా ఇదంతా వింటూ కూచుంది. ఆమెదగ్గర తిరుగు బిస్సుచార్జీలుతప్ప మరి డబ్బులుండవు. చివరకు ‘జో’ తన పెట్టెలో వెదకి, చిల్లర పట్టుకొచ్చింది, చిల్లర లెట్టపెట్టుకున్నారు. మరునాటి ఉదయానికి లూయీని తీసుకువస్తాననిచెప్పి మేడం లెరాట్ వెళ్ళిపోయింది.

“ఎవరో కాచుకుని వున్నారన్నావుకదూ!” అని అడిగింది నానా.

“అవునమ్మా, ముగ్గురున్నారు” అన్నది దాసీది.

మొదట బ్యాంకర్‌సంగతి చెప్పింది. నానా పెదవికరుచుకుంది. “నిన్నసాయంకాలం ఒకపూగుత్తి ఇచ్చినంతమాత్రాన అతని సొల్లువాగుడంతా వింటూకూచుంటాననుకున్నాడా ఏమిటి? అయినా ఇవార్దికి ఇహ చాలు. ఇంకెవరినీచూడలేను. వెళ్ళి వాళ్ళను వెళ్ళమనిచెప్పు” అన్నది నానా.

“అమ్మగారు కొంచె మాలోచించాలి. స్టీనర్ తో మాటాడితే ....” అన్నది ‘జో’ గొణుగుతూ. కాని నానా మరీ మండిపడి మొండికేసింది.

“అందరినీ మెడపట్టిగొంచెయ్యి. వీళ్ళకు మరీ బుద్ధిలేదు. తలబొప్పి కడుతోంది. మేడం మాలియర్ తో ఒక పేకాట ఆడుకుంటాను” అని విసుక్కుంది నానా.

మళ్ళీ గంటమోగింది. అబ్బ! వీళ్ళకు అంతున్నట్టులేదు. నానా ‘జో’ ను తలుపుతెరవద్దన్నది. కాని ఆమెమాటవినకుండానే దాసీది బైటికి వెళ్ళింది. తిరిగివచ్చి అమ్మగారికి రెండుకార్డులు అందిస్తూ ‘అమ్మగారు చూస్తామన్నదని చెప్పాను. వాళ్ళు డ్రాయింగ్ రూంలో ఉన్నారు’ అన్నది.

నానా భగ్గునమండిపోతూ లేచింది. కాని కార్డులపైనున్న మార్కిస్ డి ఛార్డ్; కౌంట్ ముఫత్ డి బువిలీలపేర్లు ఆమెను చల్లబరిచాయి. ఒక ఊణం స్థబ్దంగా కూచుంది.

కొంచెంవంగి, ‘ఎవరు వీళ్ళు? నీకేమైనా తెలుసా?’ అని అడిగింది.

“ముసలాయన్ను మాత్రం యెరుగుదును; ఒకచోటచూచాను” అన్నది ‘జో’ చిలిపిగా.

ఈమాటతో నానా ఒకనిశ్చయానికివచ్చినట్టయింది. వెంటనే లేచి డ్రెసింగ్ రూములోకి వెళ్ళిపోయింది. మేడం మాలియర్ ఒంటరిగాకూచుని పేకముక్కలుకోసి, తనభవిష్యత్తు తానే చెప్పుకుంటోంది. నానా డ్రెసింగ్ రూంలో ‘జో’ సహాయంతో త్వరత్వరగా బట్టలుమార్చుకుంది. తనుబరించ వలసివచ్చిన దుర్భరకష్టాలకు పురుషులను అనరానిమాటలని, ప్రతికృతి తీర్చుకుంది!

ఈ మాటలు దాసీ నెంతో కలవరపెట్టాయి. సాహసించి కాస్త నెమ్మదించ’మన్నది.

“ఇహ నువ్వూరుకో. పురుషులంటే పందులు! అలావుండడమే వాళ్ళకు ఇష్టం” అన్నది నానా కసురుతూ.

చివరికెలాగో ముఖంలోకి రాజకుమార్తెకళ తెచ్చిపెట్టుకుని, డ్రాయింగ్ రూమువేపు వెళ్ళింది. కాని ఇంతలో ‘జో’ ఆమెను ఆపి, వారినే డ్రెసింగ్ రూములో ప్రవేశపెట్టింది.

“మహాశయలారా! మీరు వేచిఉండాల్సివచ్చింది. ఊమించాలి” అన్నది నానా అతిమర్యాదగా.

ఇద్దరూ ఆసీనులై నారు.

ఒకతెర గదిలోకివచ్చేవెయ్యరును మాపుగరానిస్తోంది. గదిమహాఅద్భుతంగా అలంకరింపబడివుంది. చక్కని చలువరాతి డ్రెసింగ్ టేబిలు, పడక కుర్చీలు వున్నాయి. డ్రెసింగ్ టేబిల్ పై ఎన్నోరకాలపూగుత్తులు అమర్చబడి గదివంతా వాసనలో ముంచెత్తుతున్నాయి. వదులుగావున్న డ్రెసింగ్ గౌనుతోడుక్కుంటూ నానా తనసౌందర్యానికి, తన అలంకారానికి తనే చకితురాలై నట్టు కనుపించింది.

కౌంట్ ముఫత్ గంభీరంగా ‘అమ్మా! హఠాత్తుగా ఇలావచ్చినందుకు ఊమించాలి. ఒక చందా విషయంలో మీవద్దకు వచ్చాము. ఈయనా, నేను ఈ జిల్లా దారిద్ర్యనివారణసంఘంలో సభ్యులం’ అన్నాడు.

మార్కిస్ డి ఛౌర్డ్ అందుకుని, ‘ఈ గృహంలో ఒక గొప్ప అభి నేత్రి నివసిస్తోందని తెలిపి, మా దారిద్ర్యసమస్యను నివేదిద్దామని వచ్చాము. ప్రతిభా, ఉదారహృదయం ఎప్పుడూ వేరుగా వుండవు,’ అన్నాడు.

నానా ఎంతో వినమ్రతను అభినయించింది. స్వల్పంగా శిరచ్ఛాలనం చేస్తూ వారిప్రశంసావాక్యాలను స్వీకరించింది. ‘ఈ రెండోవ్యక్తిని ఈ వృద్ధుడే తీసుకొచ్చివుంటాడు. అతని కళ్ళు క్రూరంగా కనుపిస్తున్నాయి. అనుకున్నది.

“మంచిది. మీరురావడం నా కెంతో సంతోషం” అన్నది చిరు నవ్వుతో. మళ్ళీ గంటమోగేసరికి వులికిపడింది. అబ్బ! మళ్ళీ ఎవరో వచ్చి నట్టున్నారు. ‘జో’ వీరందరినీ ప్రవేశపెడుతుంది కాబోలు! అనుకుంది. ‘ఏదై నా ఇవ్వడానికి నే నెంతైనా సంతోషిస్తాను’ అన్నది నానా. విజంగా వారి ప్రశంసకు నానా వుబ్బిపోయింది.

మళ్ళీ మార్కిస్ ‘అవునమ్మా, దారిద్ర్యం ఎంతఘోరంగాఉందో మీకు తెలిస్తే - మనజిల్లాలో మూడువేలకుపై గా పేదవారున్నారు. మన జిల్లా బాగా డబ్బుగలజిల్లాట! కాని ఎంత ఘోరంగా ఉన్నదనుకున్నారు పేదరికం పసిపిల్లలు అన్నంలేక మాడిపోతున్నారు. స్త్రీలు రోగాలతో చనిపోతున్నారు. అబ్బ!’ అంటూ మొదలెట్టాడు..

“సాపం” అన్నది నానా రుద్ధకంతంతో ఎంతో స్పందించి.

అందమైన నానాకళ్ళల్లో సుళ్లుతిరిగాయి. ఎంతో వలించిపోయింది. ఒక ఉద్దిక్తక్షణంలో నానా కొంచెం ముందుకు వంగింది. మెడ నగ్నంగా బైటపడింది. మోకాళ్ళు వంచివుండడవల్ల లోపలవున్న ఆకృతి గుండ్రదనాన్ని సూచించాయి. మార్కిస్ కపోలాలు కొంచెం ఎరబాగాయి. మాట్లాడడానికి వుపక్రమించబోతున్న కౌంట్ ముఫత్ కళ్ళు కిందికిదించుకున్నాడు. గదిలో వెచ్చగావుంది. గులాబీలు వాడిపోతున్నాయి. పూల వాసన మత్తెక్కిస్తోంది.

“ఇలాంటి సందర్భాల్లో ఎంతధనికులమైతే అంత మంచిదనిపిస్తుంది. కాని ఎవరికితోచినంత వారు సహాయంచేస్తారు, నమ్మండి. నాకు తెలిసి వున్నట్లయితే.....” అన్నది నానా.

ఉద్రేకంలో ఏదో అవ్యక్తంగా అనబోయి మళ్ళీ సంబాళించుకుంది. ఒక్కక్షణం--ద్రెస్ విడిచినప్పుడు 50 ఫ్రాంకులు ఎక్కడపెట్టిందో జ్ఞాపకంరాక అస్థిమితంగా కల్లోలపడింది. కాస్త అగి జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని, లోపలికి వెళ్ళడానికి లేచింది. మళ్ళీ గంటమోగింది. ఈగంటమోగడానికి అంతున్నట్టులేదు. కౌంట్, మార్కిస్ కూడా లేచి గంటమోగేవంక చూచారు. మాటిమాటికి గంటమోగడంలో అర్థమేమిటో మార్కిస్ కు తెలియకపోలేదు. ముఫత్ అతనివంక చూచాడు. ఇరువురిచూపులు క్రిందికి వారి, భూమ్మీదపడ్డాయి. మళ్ళీ వెంటనే సంబాళించుకున్నాడు.

నవ్వుముఖంతో పది పెద్దనాణాలు తీసుకొచ్చి నానా, “మీకు భారం కలిగిస్తానని భయంగావుంది....ఇది పేదలకోసమని స్మృతిలో వుంచుకోండి” అన్నది.

నానా గడ్డంలో ఓ చిన్నగుంట ఏర్పడింది. ఎవరు తీసుకుంటారో తీసుకోండి అన్నట్టుగా చేయిచాచి నిల్చుంది. కౌంట్ తీసుకున్నాడు. ఒక నాణెంమాత్రం ఆమెచేతిలో మిగిలింది. ఆ నాణెం తీసుకోడంతోసం అతనిచెయ్యి ఆమెచేతిని తాకవలసివచ్చింది. ఆ చక్కని వెచ్చనిచెయ్యి తగిలినప్పుడు అతనినరాల్లో విద్యుత్ ప్రవహించినట్లయింది. నానా నవ్వు మాత్రం ఆపలేదు.

‘ఈమారు మరికొంత ఇవ్వడానికి ఆశిస్తాను’ అన్నది.

ఇంక అక్కడవుండడానికి వారి కేమీ సాకుచిక్కలేదు. అందుకని సెలవుతీసుకున్నారు. వారు వెడుతూండగా మరోసారి గంటమోగింది. మార్కిస్ చిరునవ్వు ఆపుకోలేకపోయాడు. కౌంట్ గంభీరవదనంపై ఒక నీడ ప్రాకాడింది.

నానా వారిని రెండునిమిషాలు ఆపి, తరువాత 'మంచిది, వెళ్ళిరండి' అన్నది.

తననవ్వుతో, స్వచ్ఛమైనచూపుతో వారిని ముంచేసింది. కౌంట్ అతి వినమ్రుడై నమస్కరించాడు. తన కెంతలోకానుభవంవున్నా....ఆ స్త్రీ పరిమళంతో — ఆ పూలవాసనల్లో ఆయనకు ఇంచుమించుగా ఊపిరాడనట్టయింది. మార్కిస్ నానావంక చూడకుండా ఉండలేకపోయాడు. వారిని సాగనంపి డ్రెసింగ్ రూమ్ కివచ్చి నానా పెద్దగా నవ్వుతూ, 'అరుగో, జలగలు పోతున్నారు. నా 50 ఫ్రాంకులు ఊడబెరికారు' అన్నది.

కాని, ఆమెకెంతమాత్రం బాధకలుగలేదు. పురుషులు తనను ధనాన్ని అర్థించడం ఆమెకోవిధమైన ఆనందాన్ని కలిగించింది. వారు వట్టిపండులు. తనదగ్గర చిల్లిగవ్వయినా లేకుండాచేశారు. కార్డులు, ఉత్తరాలను చూసే సరికి నానాకు మళ్ళీ కంపమెత్తింది. ఉత్తరాలు పరవాలేదు. అవి తన నటనను ప్రశంసిస్తూ పెద్దమనుషులు వ్రాసినవై పుంటాయి. చూడడానికి వచ్చేవారంటే మరీ అసహ్యంవేస్తుంది.

'వాళ్ళందరినీ పంపెయ్, ముందు ఆ బ్లాక్ మూర్ గాడిని పంపెయ్' అన్నది నానా.

'అతన్ని పంపేసి చాలాసేపైంది అమ్మగారూ' అన్నది జో చిరునవ్వుతో — 'ఇవాళరాత్రికి రానవిచెప్పాడు'.

ఈమాట వినేసరికి నానా పరవళురాలై పోయింది. అతను రావడం లేదన్నమాట. ఎంత అదృష్టం! తనకు స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాలు వచ్చినట్టు! ఒక పెద్దశిక్ష అనుభవించబోతూండగా క్షమింపబడినట్టు — నిట్టూర్చింది. తరువాత డానెట్ విషయం జ్ఞప్తికివచ్చింది. అతను గురువారంకానిరాడు. నానా చాలా అలిసిపోయి ఉంది.

'ధియేటర్ నుంచిరాగానే విద్రపోతాను' అన్నది ఒకవిధమైన ఆస

క్రితో. 'నన్ను పన్నెండుగంటలవరకు లేపపద్దు అందరినీ బైటికిపంపియ్' అన్నది.

'స్టీసర్ నుకూడానా?' అన్నది జో ముక్తసరిగా.

'అందర్నిను. ముందు అతన్నే పంపు.'

దాసీ ఇంకా వేచివుంది, అమ్మగారు మళ్ళీ ఆలోచిస్తుండేమోనని. అతనిద్వారా అమ్మగారు రోజ్ మినాన్ ను మించిపోవాలని దాని ఆశ.

ఈ విషయాన్ని అర్థంచేసుకున్న నానా, 'ఇటుచూడు, నన్ను వేధించుకుతింటున్నాడని అతనితో చెప్పు' అన్నది, కాని, వెంటనే వనస్సు మార్చుకుంది. మరునాడు అతనితో అవసరంరావచ్చు. కన్నుగీటుతూ నవ్వుతూ, 'అతన్ని పట్టాబంటే అతన్నే ముందు పంపెయ్' అన్నది.

ఈ మాటకు 'జో' చకితుడైంది. అమ్మగారివైపు ఒకమాటు అప్యాయంగా చూచి బైటికి వెళ్ళి స్టీసర్ ను పంపేసింది.

దాసీది గది ఊడవమని చెప్పి భోజనశాలలోకి వెళ్ళింది. భోజనశాల ఖాళీగా ఉంది, కాని అటూ ఇటూ మరోమారు చూచేసరికి హఠాత్తుగా ఓ చిన్నకుక్కరాడు కనుపించాడు. ఒక పెట్టెమీద ప్రశాంతంగా కూచుని ఉన్నాడు — చేతిలో ఓ పూగుత్తి పట్టుకుని.

'ఓ-ఇంకా ఎవరో ఉన్నారే' అన్నది నానా.

ఆ కుక్కరాడు ఉలికిపడిలేచి నుంచున్నాడు. ముఖం ఎర్రబారి కింది. పూగుత్తిని ఏంచెయ్యాలో అతనికి తోచలేదు. ఆ చేతిలో పూగుత్తిని ఈచేతిలోకి, మళ్ళీ మళ్ళీ మార్చుకోవడం మొదలెట్టాడు గాభరాలో. అతన్ని చూసేసరికి నానాకు ఓ విధమైన జాలికలిగి పకాలుననవ్వింది.

పసిపిల్లలుకూడా వస్తున్నారన్నమాట! ఓ విధమైన మాతృత్వంతో ఆమెకు హాయి అనిపించింది. చమత్కారంగా 'ఏం నాయనా, పిమ్మెనా దెబ్బలుకావాలా?' అన్నది.

'అవును' అన్నాడు కుక్కరాడు భయంతో. ఈ జవాబు ఆమెను మరి ఆనందపరచింది. అతనికి పదిహేడేళ్ళకంటే ఎక్కువ వయస్సు ఉండదు. అతనిపేరు జార్జ్ హూన్. నిన్నరాత్రి థియేటర్ లో నాటకంచూచి ఇవాళ ఆమెను చూడడానికి వచ్చాడు.

'ఈ పూలు నాకోసమేనా?' అన్నది నానా.

‘అవును’

‘ఇలా ఇవ్వు. చిన్నబ్బాయ్!’ పూలగుత్తి అందుకుంటూంటే అతను ఆమెచేతులు గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. అతన్నికొట్టి చేతులు బలవంతంగా పదిలించుకోవలసివచ్చింది. అతన్ని చివాల్లేస్తూంటే నానాకు సిగ్గూ, నవ్వుకూడ కలిగాయి. తరువాత అతన్ని పంపేసింది. మళ్ళీ రావడానికి అనుజ్ఞ యిస్తూ. ఆ కుర్రాడు గాభరాపడిపోయాడు. నానా డ్రెసింగ్ రూమ్ కు తిరిగి వచ్చింది. సాయంత్రానికి ఆమెతలకట్టు అలంకరించడానికి ఫ్రాన్సిస్ వచ్చాడు. అద్దంముందు కూచుని, హెయిర్ డ్రెసర్ చేతుల్లో తలవాల్చి వీదో ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయింది. ‘జో’ వచ్చి ‘ఒకాయన వెళ్ళనంటున్నారమ్మా’ అన్నది.

‘అయితే ఉండమను.’

‘కొందరు వెడుతూంటే కొందరు వస్తున్నారు’ అన్నది జో.

‘ఉండమను. ఆకలేస్తే వారే వెళ్ళిపోతారు’ అని మళ్ళీ మనస్సు మార్చుకుంది. పురుషులను వేచిఉండేట్టుచెయ్యడం ఆమెకు ఓ విధమైన ఆనందం కలిగించింది. ఏంతోచిందో ఫ్రాన్సిస్ చేతుల్లోంచి తప్పుకుని, వరు గెత్తుకెళ్ళి తలుపులువేసుకుంది. కాని గంటమోగడంమాత్రం మానలేదు. హఠాత్తుగా నానాకు వీదో జ్ఞాపకంవచ్చినట్టయి ‘ఏవీ నా వేరుశనగపప్పులు!’ అన్నది.

ఫ్రాన్సిస్ కూడా ఆవిషయం మరిచిపోయాడు. జేబులోనుంచి ఒక పాకెట్ తీసి ఇచ్చాడు. ఫ్రాన్సిస్ బిల్లుల్లో ఇదికూడా చేర్చడం మరిచిపోడు. నానా తలకట్టు అలంకరింపచేసుకుంటూ, ఒక్కోపప్పు తినసాగింది. గంట మాత్రం మళ్ళీ మళ్ళీ మ్రోగుతూనే ఉంది. గతరాత్రి నాటకం చూచిన జనం మూగుతున్నట్టున్నారు.

‘ఫ్రాన్సిస్, ఒకమాట. నీదగ్గర 5 లూయీలు దొరుకుతాయా?’ అంది నానా. ఫ్రాన్సిస్ ఒకఅడుగు వెనక్కువేసి, తలకట్టు పరీక్షించి ప్రశాంతంగా, ‘దొరుకుతాయి కానీ....’ అన్నాడు.

‘తాకట్టుకావాలన్నమాట’ అన్నది నానా.

నానా వాక్యం పూర్తిచెయ్యకుండానే ప్రక్కగదులవంక తల

మాపుతూ చూసింది. ఫ్రాన్సిస్ రి లూయీలు అప్పిచ్చాడు. 'జో' అమ్మగారి టాయ్‌బోక్సు అన్నీ సిద్ధంచేసింది. బైట జనంగోల ఎక్కువగా వుంది.

'తలుపులు పగులగొట్టరుకదా!' అన్నది నానా. జో ఎలాగైతేనేం లాబోర్‌టేటిని ప్రవేశపెట్టింది. నానా 'అమ్మయ్య!' అని నీట్టూర్చింది.

లాబోర్‌టేటి సరిగా సమయానికివచ్చాడు. అతనికి కోరికలేమిలేవు! ఊరికే ప్రిలతో స్నేహంచేస్తూ వారివిషయాల్లో జోక్యంకలిగించుకుంటూ ఉంటాడు.

'ఇహ బయలుదేరుదాం' అన్నది నానా పూర్తిగా ముస్తాబై.

"జో" ఎగరొప్పుతూవచ్చి, 'జనం తోసుకువస్తున్నారమ్మా!' అన్నది.

దువ్వెసలు ఒకవైపునవుంచుతూ ఫ్రాన్సిస్‌కూడా నవ్వాడు. నానా లాబోర్‌టేటి రెక్కపుచ్చుకుని వంటింట్లోకి లాక్కుపోయింది.

వెనకవైపు మెట్లగుండా వెళ్ళిపోయారు.

"నువ్వు మళ్ళీ నన్ను ఇంటివద్ద వదిలిపెట్టాలి. రాత్రంతా — ఒక్కతేనే నిద్రపోవాలనుకుంటున్నాను. అంతే — అదో ఊహ!" అన్నది నానా.

3

క్రాంట్స్ సెబైన్ (గత సంవత్సరం చనిపోయిన క్రాంట్ తల్లిగారి పేరునుంచి ప్రత్యేకంగా ఉండడకోసం మేడం ముఫత్ డి బెవిలీని ఇలా పిలుస్తారు.) రూ-డి-మిరో మెన్‌నిలోని తనభవనంలో ప్రతిమంగళవారం అతిథులను స్వీకరిస్తుంది. ఆ భవనం పెద్దది. చదరంగా గంభీరంగా ఉంటుంది. పందసంవత్సరాలనుంచి ముఫత్‌లకుటుంబం ఆ భవనంలో నివసిస్తోంది. వీధిలోకి తొంగిచూస్తున్న భవనపురోభాగం ఉన్నతంగా, చీకటిగా ఉండడంవల్ల ఎప్పుడూ మూసివుండే కిటికీలతో కాన్క్రెట్‌లాగా నిశ్శబ్దంగా, విషాదగంభీరంగా కనుపిస్తుంటుంది. తోటలో వృక్షాలు సూర్యరశ్మిని వెదకుతూ ఎంతో పొడుగ్గా పెరిగాయి. చాటి కొమ్మలు గోడపైకి కూడా సెరిగి వచ్చాయి. ముఖ్యంగా ఈ మంగళవారంనాటిరాత్రి పదిగంటలయ్యేసరికి డ్రాయింగ్‌రూమ్‌లో సమావేశమైనవారు డజన్‌మందికంటే ఎక్కువలేరు.

అతిసన్నిహితులైన మిత్రులుమాత్రమే వస్తారనుకోవడంవల్ల ఆగదిలో ఏర్పాటుచేసింది. అక్కడయితే హాయిగా ఉంటుంది. మంటచుట్టూచేరి వెచ్చగా కూచుని, చక్కగా కబుర్లుచెప్పుకోవచ్చు. అదీగాక డ్రాయింగు రూమ్ విశాలంగానూ, ఎత్తుగానూ ఉంది. తోటవైపున నాలుగు కిటికీలున్నాయి. జల్లులుపడే ఏప్రిల్లో సాయంత్రం మరీ చల్లగా ఉంటుంది. రోవల ఎంతపెద్దమంటవేసినా చలిగానే ఉంటుంది. ఒక్కసూర్యకిరణమైనా సోకదు. పగలు ఒకవిధమైన ఆకుపచ్చనికాంతి అస్పష్టంగా వ్యాపిస్తుంది. రాత్రి దీపాలు వెలిగించినప్పుడు, గంభీరంగా కనుపిస్తుంది. గదిలో ప్రవేశిస్తే గతయుగానికి, ఆచారాలకు సంబంధించిన ఓవిధమైన ఉదాత్తత, నిశ్చల గంభీరమైన వాతావరణం కనుపిస్తుంది. కౌంట్ తల్లి దేహాన్ని చాలించిన కుర్చీకి ఎదురుగా మంటకు కొద్దిదూరంలో, మెత్తని కుర్చీలో కౌంచెస్ పెబైన్ విశ్రాంతి తీసుకుంటూ కూచునిఉంది. ఆ పరుపుకుర్చీ ఒకటే ఆగదిలోకంతటికీ అధునాతనంగా కనుపిస్తోంది—చుట్టూవున్న పనిత్రవాల వరణాన్ని మలినపరుస్తున్నట్టుగా.

‘అయితే పర్షియాదేశపు షాకూడా వస్తాడన్నమాట’ అంటోంది ఆ యువతి.

ప్రదర్శనంకోసం పారిస్కురానున్న గొప్పవ్యక్తులనుగురించి వాళ్ళు సంభాషించుకుంటున్నారు. మంటచుట్టూ ఎందరో స్త్రీలు అర్ధవర్తులాకారంలో కూచుని ఉన్నారు. మేడమ్ డు జాన్ కాయ్ - ప్రాచ్యదేశాల్లో ఒక రాయబారాన్ని ముగించుకునివచ్చిన ఆమె సోదరుడు ఒక రాజకీయవేత్తకొన్ని వివరాలు చెబుతున్నది.

కౌంచెస్ కొద్దిగా కంపించడంచూచి మేడం ఛాన్ తెరె, ‘ఏం అలా ఉన్నావు? ఒంట్లో సరిగాలేదా?’ అని అడిగింది.

‘అబ్బే, ఏమీలేదు. కొంచెం చలివేసింది. అంతే. ఈగది వెచ్చబడాలంటే ఎంతోకాలం పడుతుంది’ అన్నది కౌంచెస్ చిరునవ్వుతో. ఇలా అంటూ గది నలుమూలలా కలయచూచింది. ఆమె కూతురు ఈస్ట్ లీ స్టూల్ మీదనుంచి లేచివచ్చి ప్రశాంతంగా ఒకకర్రముక్కను మంటలోకితోసింది. పెబైన్ కాన్వెంట్ స్నేహితురాలు మేడం డి ఛెజ్ లీ, ‘ఇలాంటి డ్రాయింగ్ రూం నాకూ ఒకటిఉండాలని కోరుకుంటాను. ఈరోజుల్లో కట్టేశళ్ళలో

గదులు పెట్టెలంతైనా ఉండవు. నాకుగనక ఇలాంటి ద్రావిడురూపం ఉంటే ....' అన్నది.

కుర్చీలు, సోఫాలు మాడుస్తానని, సురోవిధంగా అలంకరిస్తానని, పారిస్ నంతా ఆహ్వానిస్తానని, ఇంకా అనాలోచితంగా జూట్లాడింది. ఆమె భర్త — జడ్జి ఆమె చెప్పేదంతా గంభీరపదనంతో వింటూకూచున్నాడు. ఆమె అతన్ని మోసగించిందని వినికీడి బహిరంగంగా మాడ మోసగించిందట. కాని అందరూ ఆమెనుక్షమించారు స్వీకరిస్తారు. ఆమెకు పిచ్చి అంటారు.

'ఓ లియవేడ్' గొణుగుతూ అన్నది కౌంటెస్ పెట్టెన్. పనిహే పునంవ త్వరాలనుంచీ ఆగదిలో నివసిస్తూవున్నప్పటికీ. ఆగదిని చూర్చుచెయ్యాలనే అభిప్రాయం కలుగలేదు. ఇవాళనచ్చిన కొత్తేమిటి? ఆమె అత్తగారు జీవించి వున్నరోజుల్లో ఎలావుండాలని కోరిందో అలావుండడమే ఉచితం.

మళ్ళీ సంభాషణకు ఉపక్రమిస్తూ, 'ప్రష్యారాజు, ప్రష్యాదక్రవర్తి వస్తాడన్నారు, నిజమేనా?' అన్నది.

'అవును. చివరో ప్రముఖులు ఒచ్చేస్తారని ప్రకటించబడింది' అన్నది మేడం డు జాన్ కాయ్.

ఇటీవలే ఈ గృహానికి పరిచయంచెయ్యబడిన స్టీసర్ కిటికీదగ్గర ఒక సోఫాలో కూచుని సంభాషిస్తున్నాడు. నలుగురై దుగురు యువకులు తలుపు దగ్గరదేరి కౌంట్ జెషియర్-డి-వాండ్రెవై నిదో సాహసకృత్యాన్నిగూర్చి చెబుతుంటే వింటున్నారు. వాళ్ళు చలవంతలా సవ్యాభుకోటానికివేస్తున్న యత్నంచూస్తే, అది చాలా అసలనర్థమైనదని నిస్సంశయంగా ఊహించ వచ్చు. గదిమధ్యలో దేశీయమంత్రవర్గంలో ఒక శాఖాధిపతి అయిన ఒక లావు పాటివ్యక్తి ఒంటరిగా కూచుని కళ్ళుతెరిచుకునే నిద్రపోతున్నాడు.

వాండ్రెవేకథను సంశయించిన ఒక యువకుడు, 'నువ్వు చాలా సంశయాత్మకా కనిపిస్తున్నావు. సుఖాన్నంతా నాశనం చేసుకుంటావు' అన్నాడు.

ఇలా అంటూ నవ్వుతూ ప్రీతిమానున్నదై పులు వెళ్ళాడు. ఆ యువకుడు తన అస్తిపాస్తులను తీకనివాహంతో ఆహుతిచేసుకుంటున్నాడు అతని పందెపు గుర్రాలకాలి సారిస్ లో ప్రఖ్యాతిపహించింది. వానికోసం ఎంతో ఖర్చుచేశాడు. ఇంపీరియల్ క్లబ్ లో ప్రతినెలా కొన్ని వేలా దహనం చేస్తాడు.

ప్రతిసంవత్సరం పికార్టీలో ఉన్న అతని భూస్థితిలో కొన్ని యకరాలు ఉంపుడుక తైలకోసం బొక్కపడుతుంటాయి.

“ఇతరులను సంశయాత్ములంటావు. నీకే ఎందులోనూ నమ్మకం లేదు” అన్నది లియనైడ్ తనప్రక్కన అతనికి చోటుచేస్తూ ‘నీసుఖాలను నీవే పొందుచేసుకుంటావు’.

‘అవును. నా అనుభవాలు ఇతరులకు లాభించాలనుకుంటాను’ అన్నాడు అతను.

అతను వీనట్ను చూషిస్తూ అంతటితో ఆగిపోవలసి వచ్చింది. ఇంతలో కొందరుస్త్రీలు కదిలి ఈవలకు వచ్చారు. ఒక సోఫాలో ఒక అరవై ఏళ్ళవ్యక్తి దొంగనవ్వుతోకూచునిఉన్నాడు. తనవిషయంకాదన్నట్టు అతను ఒక చిన్న భంగిమద్వారా తెలియజేశాడు. వాండ్రెవెగంభీరంగా. ‘నేను నమ్మవలసింది నమ్ముతానని వీనట్కు బాగా తెలుసు’ అన్నాడు.

కొన్ని డజనాలు మంటవంక నిశ్చలంగాచూచి కౌంటెస్ సెబైన్ మళ్ళీ సంభాషణకు ఉపక్రమించింది.

‘నిరుడు, బాడెన్లో ప్రష్యారాజును చూచాను. అతని వయస్సుకు ఇంకా హుషారుగానే ఉన్నాడు’ అన్నది.

‘అతనితో కౌంట్ బిస్మార్క్కూడా వస్తాడు’ అన్నది మేడమ్ డూ-జూన్కాయ్.

‘కౌంట్ బిస్మార్క్ తెలుసానీకు? మా అన్నయ్యగారింట్లో విందులో చూచాను. అలాంటిమనిషి అంత ఉచ్చదశకు రావడం ఆశ్చర్యమే?’

‘ఎందువల్ల?’ అనడిగింది మేడమ్ చాన్తెరె.

‘నాకు ఎలాచెప్పాలో తెలియడంలేదు. అతనంటే నాకెందుకో ఇష్టం లేదు. అనాగరికంగా కనుపిస్తాడు. పైగా మెదడు తక్కువనుకుంటాను’ అన్నది మేడమ్ జూన్కాయ్.

తరువాత అందరూ కౌంట్ బిస్మార్క్నుగురించి మాట్లాడారు. అందులో ఎన్నో అభిప్రాయభేదాలు వచ్చాయి. వాండ్రెవె అతన్నెరుగు. బాగా తాగుతాడని, మంచి ఆటగాడని చెప్పాడు. చర్చ మహాజోరులో ఉండగా తలుపు తెరుచుకొని హెక్టర్ డి లాఫలాసీ ప్రత్యక్షమైనాడు. అతనితోపాటు ఫాషరెకూడా వచ్చాడు. ఫాషరె కౌంటెస్ దగ్గరికివెళ్ళి

నమస్కరించి, 'మీ ఆహ్వానాన్ని మేము మరిచిపోలేదు' అన్నాడు.

ఆమె అతన్ని చిరునవ్వుతో అభినందించింది. కౌంట్ తో కరస్పర్శచేసి, ఆ అపరిచితవ్యక్తులచుధ్య ఫాషరె నీటినుంచి బైటపడ్డ చేపలాగా ఏం చెయ్యడానికి తోచక నిల్చున్నాడు.

వారందరిలో స్టీనర్ నుమాత్రం గుర్తించగలిగారు. వాండ్రెవె అతన్ని అభినందించాడు, ఫాషరె అతన్ని ప్రక్కకుతీసుకెళ్ళి నెమ్మదిగా 'రేపు వెడుతున్నావా?' అని అడిగాడు.

"తప్పకుండా వెడుతున్నాను".

"అర్థరాత్రి ఆమె ఇంట్లో—"

"అవును, బ్లాంసీతో వెడుతున్నాను".

మళ్ళీ కౌంట్ బిస్మార్క్ ను గూర్చిన చర్చలో పాల్గొనడానికి అతను వెళ్ళబోయాడు. కాని, ఫాషరె అతన్ని వెళ్ళనీయలేదు.

"ఆమె నన్ను ఎలాంటి ఆహ్వానాన్ని అందచెయ్యమన్నదో నీవు ఊహించనైనా లేవు" అన్నాడు.

ఇలా అంటూ కౌంట్ ముఫత్ ను చూపుతూ కౌంచెం తలడిపాడు. కౌంట్ ముఫత్ స్టీనర్ తో, దెహ్యూటీతో బడ్జెట్ నుగూర్చి చర్చిస్తున్నాడు.

"అసంభవం" అన్నాడు వాండ్రెవె అశ్చర్యచకితుడై - కౌంచెం సంతోషం వెలిబుచ్చుతూ.

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. వాండ్రెవె మళ్ళీ ప్రీల చర్చలో కలవడానికి వెళ్ళి, మీ రనుకుంటున్నది కేవలం తప్పు. కౌంట్ బిస్మార్క్ చాలా చమత్కార. ఒకరాత్రి నేను వింటూండగా ఒక గొప్ప చమత్కృతిని చెప్పాడు—' అన్నాడు.

లాఫలాసి ఇరువురూ మాట్లాడుకునేమాటల్లో కొన్నివిని, ఫాషరె వంకచూచాడు—ఫాషరె ఏమంటాడోనని, కాని ఫాషరె ఏమీచెప్పలేదు. వాళ్లు మాట్లాడుకుంటున్నది ఎవరినిగురించి? మరునాటి అర్థరాత్రి ఏం జరుగనున్నది? అతను ఫాషరెను అంటిపెట్టుకుని తిరిగడం మొదలెట్టాడు. ఫాషరె వెళ్ళి వచ్చాడు. ముఖ్యంగా కౌంటెన్ సెబైన్ అతన్నెంతో ఆకర్షించింది. అతను ఎందరితోనో మాట్లాడుతూండగా ఆమె ప్రస్తావన వచ్చింది. ఆమెకు పదిహేడవ సంవత్సరంలోనే నివాహ

మైనదని అతనికి తెలుసు. ఇప్పుడు 34 సంవత్సరాలుంటాయి. పునర్వివాహమైనప్పటినుంచీ భర్తతో, అత్తవారితో ఒకపిథంగా దూరంగా వుంటూ, వివిక్తంగా జీవితాన్ని గడుపుతోంది. సంఘంలో కొందరు ఆమెను భక్తురాలివంటిదని చెప్పుకుంటారు. మరికొందరు ఈ పురాతన భవనంలో బంధితురాలు కాకపూర్వం కిలకిలలాడే ఆమె నవ్వునూ, కళకళలాడే ఆమె విశాల నయనాలను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుని, జాలిపడతారు. ఫాషరె ఆమెను పరిశీలించి కొంచెం తహతహలాడాడు. ఫాషరెమిత్రుడు ఒక కెప్టెన్ ఇటీవల మెక్సికోలో యుద్ధంలో చనిపోయాడు. అతను యుద్ధానికి వెళ్ళే క్రితంరాత్రి డిన్నర్ తరువాత ఒక ఘోర రహస్యం చెప్పాడు. ఫాషరెకు అదంతా అస్పష్టంగా జ్ఞాపకంఉంది. నల్లని దుస్తుల్లో ముస్తాబై, ప్రశాంతంగా నవ్వుతూ ఆ పురాతన మందిరంలో కూచునిఉన్న కౌంటెస్సును చూస్తోంటే అతనికి ఏవేవో అనుమానాలు కలుగ సాగాయి. దీపకాంతిలో ఆమెముఖం అదో వింత సోయగంతో కనుపిస్తూ కొంచెం మందంగాఉన్న పెదవుల్లో ఒకవిధమైన రాజసంతో కూడుకున్న తొల్యం గోచరిస్తోంది.

“ఏమిటీ బిస్మార్క్ గాడవ?” అన్నాడు లాఫలాసి.

“ఇక్కడేమీ తోచడంలేదు” హఠాత్తుగా ఫాషరె, కౌంటెస్సుకు ఎవరైనా ప్రీయు డున్నాడా?” అన్నాడు.

“అదేమి అదేంలేదోయ్” అన్నాడు అస్పష్టంగా— ‘లేడుకాని నాకు, స్పష్టంగా ఏమీ తెలీదు. ఆ ఫోకర్ మంట్ చూత్రం ఎప్పుడూ ఇక్కడే కనుపిస్తూంటాడు. ఇంకా ఏవేవో విచిత్రవిషయాలు అనేకం జరిగాయట, నామట్టుకునేను ఏమీపట్టించుకోను. ఏమైనా కౌంటెస్ అలాంటిదై ఉన్నట్టయితే చాలా ఖిలాదీ అనే చెప్పాల్సి ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఇంత వరకూ ఆమెనుగురించి అలాంటివినికిడి ఏమీలేదు” అన్నాడు.

తరువాత ముఫతలనుగురించి తనకు తెలిసినవిషయాలన్నీ ఏకరువు పెట్టాడు. చక్కగా ముస్తాబైనవారు ఈవిషయాలు ప్రసంగించడంచూస్తే చూసేవారికి వా రేవో ప్రముఖవిషయాన్ని చర్చిస్తున్నట్టుగా కనుపిస్తుంది. ‘మమ్మా ముఫత’ను లాఫలాసి అతి సన్నిహితంగా ఎరుగును. ఆమె ఎప్పుడూ ప్రీస్తులతో ఉంటుంది, ముఫత అంత హుషారుగా ఉండేవాడు.

కాదు, కాని చాలా మంచివాడనీ, నమ్మదగినవ్యక్తి అనీ పేరు. పరలోకాన్ని విశ్వసించేవాడు. చర్చారులో తనపదవినిగూర్చి గొప్పఅభి పాయం ఉండేది. తన సుగుణాలనుగూర్చి, ధర్మనిరతినిగూర్చి ఎంతో గొప్పగా చెప్పుకునేవాడు. అతనిగురించి ఇవంతా చెబుతూ చివరిమాటగా లాఫలాసి ఫాషరె చెవిలో ఒక మాట ఊదాడు.

“అసంభవం” అన్నాడు ఫాషరె. ‘కాదు నాకు గట్టిగా తెలుసు. పెళ్ళినాటికే ఉన్నదట’ అన్నాడు లాఫలాసి.

కౌంటవంక చూచి ఫాషరె నవ్వాడు. కౌంట్ స్టీనర్తో బడ్జెట్ చర్చలో మునిగి తేలుతూ, చాలా విచిత్రంగా కనుపిస్తున్నాడు.

“అలాగే కనుపిస్తున్నాడు. భార్యకు భలే బహుమతి ఇచ్చాడు. ఆమె ఎంత విసుకెత్తిపోయిఉంటుందో! ఆమె కేమీ తెలీదనుకుంటాను” అన్నాడు ఫాషరె.

అదే సమయంలో కౌంటెస్ నెబైన్ అతనితో మాట్లాడింది. కాని అతను, ఆ విషయాన్నిగురించే ఆలోచిస్తూ ఆమె అడిగినవాన్ని సరిగా వినలేదు. ఆమె మళ్ళీ అడిగింది. ‘ఫాషరె, నీవు కౌంట్ విస్మోర్కును గురించి ఒక వ్యాసం వ్రాశావుకదూ? అతనితో మాట్లాడావుకదా?’

తక్షణం తనకుర్చీనుంచిలేచి, స్త్రీలుఉన్నచోటికిపెళ్ళి, ‘అశ్వనమ్మా జర్మనీలో ప్రచురించిన కొన్ని జీవితచరిత్రలను అనుసరించి ఆ వ్యాసం వ్రాశాను. కాని నే నెన్నడూ కౌంట్ విస్మోర్కును చూడలేదు’ అన్నాడు. కౌంటెస్ ప్రక్కనేవుండి, ఆమెతో సంభాషిస్తూ, ఆమెను పరీశీలించడం మొనరెట్టాను. ఆమె తనవయస్సుకంటే చిన్నదిగా కనుపిస్తోంది. మహావుంటే 2కి ఏళ్ళకంటే ఎక్కువ వుండవనిపిస్తుంది. ముఖ్యంగా ఆమెకళ్ళలో ఇంకా యౌవ్యనదీప్తి కనుపిస్తూనేఉంది, విశాల మైన ఆమె కళ్ళల్లో ఏదో అవ్యక్తమైన నీలిచాయ గోచరిస్తోంది. విడిగా జీవించే తల్లిదండ్రుల పెంపకంతో పెరిగి, ఒకనెల నూర్కిస్ డి.చా వార్డ్తోను ఒకనెల తల్లితోను గడుపుతూవచ్చేది. తల్లి చనిపోయిన తరువాత చాలా చిన్నతనంలోనే వివాహం జరిగింది. ఆ వివాహం తండ్రి ఇచ్చానుసారంగా జరిగింది. ఆయన మహా ఘోరమైనవ్యక్తి. ఎంత పవిత్రుడుగా పరిగెరిగినా ఆయన్నుగురించి ఎన్నోకథలు వ్యాప్తిలోఉన్నాయి.

ఈనాడు ఆయన్ను సందర్శించే భాగ్యం కలుగుతుందా అని అడిగాడు ఫాషరె. "ఆయన కొంచెం ఆలస్యంగా వస్తాడు. ఎన్నో పనులు చూచుకోవాలి" అన్నది కొంటెస్, వద్దుడు సాయంత్రాలు ఎక్కడగడుపుతాడో తెలిసిన జర్నలిస్టు గంభీరంగా ఊహిస్తున్నాడు. కాని కొంటెస్ ఎడమబుగ్గమీద పెద వులదగ్గరగా కనుపించిన ఒకగుర్తు ఆతన్నెంతో ఆశ్చర్యచకితుణ్ణి చేసింది. నానాకు సరిగ్గా ఇలాంటి గుర్తే ఉంది. విచిత్రంకదా; ఆగుర్తుమీద సన్నని చిన్నచిన్న వెండి కలుస్తాయి. నానాకు కొంచెం పల్కగా ఉంటే, ఈమెకు నల్లగా ఉన్నాయి. అయితేనేం, ఈమెకు మాత్రం ప్రియుడు ఉండి ఉండడు.

"క్వీన్ అగస్టాను చూడాలని నాకెన్నాళ్ళనుంచో ఓ కోరిక ఉంది. చాలా ఉత్తమురాలనీ, పవిత్రురాలనీ విన్నాను. ఆమె రాజుతో కలిసి వస్తుందా?" అని అడిగింది కొంటెస్.

"రాదన్నారమ్మా" అన్నాడు ఫాషరె.

ఆమెకు ప్రియుడెవరూలేదు. ఇందులో ఎంతమాత్రం సందేహం లేదు. సమాధిలావున్న ఆ డ్రాయింగ్ రూమ్ ను చూస్తే, చర్చి వాతావరణంలా ఉన్న ఆ గృహ వాతావరణాన్ని పరిశీలిస్తే, ఆమె ఎలాంటి కఠోరశిక్షతో జీవితం వెళ్ళబుచ్చిందో తేటతెల్లమవుతుంది. ఆ పురాతన భవనంలో ఆమెకు తనదనే దేమీలేదు. ఆ భవనాన్ని తన ఉపవాసాలతో, తపశ్చర్యలతో పరిపాలించేది ముఫత్. స్త్రీలకు వెనకాల ఈజీచైర్ లో కూచుని, నవ్వుతున్న వ్యక్తిని చూస్తే ఫాషరె అనుమానం బలపడుతోంది. ఫాషరె ఆతన్నెరును. ఆతనిపేరు ది యెఫైర్ వీనట్. బాగా సంపాదించి రిటైర్ అవుతున్న అతి విచిత్రంగా జీవిస్తున్నాడు. అతన్ని ప్రతిచోటా ఆహ్వానించి మహాగౌరవంతో చూస్తారు. కొంచెం భయపడతారు కూడా ఆతని వద్ద ఏదో మాయాశక్తి ఉన్నట్టు. అదీగాక, ఆతను గొప్ప విధేయత కనుపరుస్తాడు. కొంటెస్ తప్పేమీ ఉండి ఉండదు.

"ఇక్కడేమీ తోచడంలేదు. ఇహ వెళ్ళిపోదాం" అన్నాడు ఫాషరె హెడ్ డ్రెస్ తో. ఆడవాళ్ళనుంచి ఎలాగో తప్పించుకుని.

కాని స్టీనర్ ఆతనివైపుకు మహాకోపంగా ఒళ్ళంతా చెమటకక్కుతూ వచ్చాడు. 'వాళ్ళ ఇష్టం వచ్చినట్టు ఏడుపుకోనీ, వివరాలన్నీ వారిదగ్గరే ఉంచుకోనీ, నాకు చెప్పేవాళ్ళు లక్షలమంది ఉన్నారు' అంటూ గొణుక్కుంటూ

వచ్చాడు. జర్నలిస్టును ఒకమూలను తీసుకెళ్ళి 'రేపుకదూ? నేను అక్కడ కలుసుకుంటారే' అన్నాడు.

ఫాషరె ఆశ్చర్యచకితుడై నాడు.

"నీకు తెలీదు. ఇంటినగర ఆమెను కలుసుకునేప్పటికి నా తాతలు దిగివచ్చారు. అదీగాక మినాన్ నన్నంటిపెట్టుకుని ఉండి వద్దల్లేదు"

"కాని వారు వెదుతూనే ఉన్నారు. మినాన్, ఆమె భర్త" అన్నాడు ఫాషరె.

"అవును, అలా అని నాకు చెప్పింది. తరువాత నన్ను ఆహ్వానించింది. నరిగా అర్థరాత్రి. థియేటర్ నుంచి వచ్చినతరువాత" అన్నాడు బ్యాంకర్.

తరువాత కన్నుగీటి ప్రతిపవానికి విచిత్రార్థాన్ని సుఫరింపజేస్తూ, 'అయితే నీకు - అన్నీ అమరినట్టేనా?' అన్నాడు.

"అదేంమాట?" అన్నాడు ఫాషరె అర్థంకానట్టు నటిస్తూ. 'నా వ్యాసాన్ని అభినందించడంకోసం నన్ను కల్సుకోడానికి వచ్చింది' అన్నాడు.

"అవును. మీరు ఎలాగైనా అదృష్టవంతులు. సరేకాని, రేపు ఖర్చెవరిది?' అన్నాడు బ్యాంకర్. ఈరోగా వాండ్రెవె స్టీగర్ ను పిలిచాడు. మేడం జాన్ కాదు, 'అతన్ని గురించి నాకంత మంచి అభిప్రాయం కలుగ లేదు. క్లౌడుడిలా కనుపిస్తాడు. చమత్కారి అని ఒప్పుకుంటాను. అదే ఆతని విజయానికి భారతం' అన్నది కౌంట్ బిస్మార్క్ ను గురించి.

ఈరోగా లాఫలాసి ఎలాగైనా ధైర్యం చూడగట్టుకుని ఫాషరె వద్దకు వచ్చి, ఆతని చెవిలో, అయితే రేపురాత్రి ఎజరో శ్రీ ఇంట్లో విందు ఉన్నదన్నమాట, ఎక్కడ, చెప్పవూ?' అన్నాడు.

ఎవరో వింటున్నారని ఫాషరె ఆతనికి సైగచేశాడు. తొన్ని పుర్యాదలు పాటించాలికదా !

ఈరోగా తలుపు తెరుచుకుని ఒక వృద్ధస్త్రీ ప్రవేశించింది. ఆ ప్రక్కనే నాటకంకోజున నానా నటిస్తోంటే, 'అమృతంగావుంది' అన్న కుర్రవాడు వున్నాడు. వృద్ధస్త్రీ ప్రవేశం గదిలో సంచరినాన్ని కలిగించింది. కౌంటెస్ సెల్లె కా కుర్చీలోనుంచి త్వరగాలేచి ఆమెను కలుసుకోడానికి వెళ్ళింది. లాఫలాసి ఫాషరెతో ఈ దృశ్యాన్ని వివరిస్తూ, హూగన్ ఒక ప్రముఖుని భార్య అనీ, ఇప్పుడు విధవరాలై నదనీ, ఆమె కుటుంబానికి

చెందిన లెఫాండెటీఎస్టేటుకురిచ్చైరై విశ్రాంతిని కుంటున్నదనీ చెప్పాడు.

ఆమెకు పారిస్ లో కూడా ఒక గృహం వుంది. చిన్న కొడుకును 'లా' చదివించడంకోసం ఏర్పాటుచేస్తూ, ఇక్కడుంది. కౌంటెస్ కు ఆమెకు బాగా స్నేహం.

"జార్జిని నీకు చూపించేందుకు తీసుకొచ్చాను. బాగా పెరిగాడు కదూ" అంటోంది ఆమె పెబై కతో.

ఆడపిల్లకు మగవేషం వేసినట్టున్న ఆ కుర్రవాడు కౌంటెస్ ను అభినందించాడు.

"ఫిలిప్ పారిస్ లో లేడా?" అని అడిగాడు కౌంట్ ముఫత్. 'లే' డన్నది వృద్ధాంగన.

ఆమె ఆసీనురాలై పెద్దకొడుకును గురించి సగర్వంగా చెప్పసాగింది. అతను రిక్రూచై ఇప్పుడు లెఫెనెంట్ అయినాడు. ప్రీలంథా గౌరవంతో ఆమె చుట్టూ చేరారు. మేడం హూగన్ ను—మాతృత్వం ఉట్టిపడే ఆమె వదనాన్ని, ఆమె చల్లని చిరునవ్వునూ చూచి కౌంటెస్ ను పెబై కను ఊడమాత్రమైనా అనుమానించడం హాస్యాస్పదమనుకున్నాడు ఫాల్గిరె.

అయినా పెద్దసోఫాలో కూచున్న కౌంటెస్ పెబైన్ అతన్నాక రించింది. అలా కూచున్న ఆమెను గురించి ఆలోచిస్తూంటే, అతని స్మృతులు వెనక్కు మళ్ళి, హోటల్లో ఫ్రైవేట్ రూమ్ లో అతనికి చెప్పిన కథ జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. అతను ముఫత్ కుటుంబంతో పరిచయం ఏర్పరచుకోడానికి ఓవిధమైన కామోద్దీపనే కారణం కావచ్చు. అయినా ఆవిషయం అతన్నెంతో కలవరపరిచింది. అతనిలో నిగూఢమై ఉన్న మాలిన్యమంతా ఉద్దీప్తమైంది.

"సరే, ఇహ వెడదామా!" అని అడిగాడు లాఫలాసి, బై టీకి వెళ్ళి విందుచేసే ప్రీపేరు తెలుసుకుంటామనే ఉద్దేశంతో, 'వెళ్ళిపోదాం. ఒక్కనిమిషం' అని జవాబిచ్చాడు ఫాల్గిరె. కాని కదలలేదు.

ప్రీలందరూ ఇటీవల సన్యాసినిగా మారిన ఒక యువతిని గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఆమె సన్యాసినిగా మారుతూంటే హృదయాలు ద్రవించిపోయాయి. మూడు రోజులపాటు పారిస్ లోని నాగరిక సంఘాన్నంతా ఈ సంఘటన కలవరపరిచింది.

ఆయువతి బారనెస్ డి ఫాగెరె ప్రథమకుమార్తె. ఒక అన్యక్త మైన పిలుపు విని, సన్యాసినిగా మారింది. మారకుండా ఉండలేక పోయింది. బారనెస్ మరునాడే మంచంపట్టించట, పాపం :

“మేడం హుక్ ఆతల్లిపై ఎంతో జాలి వెలిబుచ్చింది. ‘ఆతల్లికి నిజంగా ఎంత కడుపుకోత!’ అన్నది — ‘నన్నుకూడా భక్తురాలినని నిందిస్తూండేవారు. కాని ఇలాంటి అత్మహానన మార్గానికి ఒడిగట్టే వారికలు చాలా క్రూరులనే నే ననుకుంటాను” అన్నది.

“అవును చాలా ఘోరమే!” అన్నది కౌంటెస్ కుర్చీలో కొంచెం ముడుచుకుని.

తరువాత ప్రీలందరూ ఆ విషయాన్నిగూర్చి పెద్దచర్చలోకి దిగారు. రానురాను వాళ్ళగొంతులు దిగిపోయాయి. అప్పుడప్పుడుమాత్రం ఒక చిన్న సవ్య నివహిస్తోంది. గులాబీరంగు అద్దాల్లో అమర్చబడిన దీపాలు వారిపై మాపుగా కాంతిని విరజిమ్ముతున్నాయి. దూరదూరంగా వూడు దీపాలు మాత్రమే ఉండడంవల్ల గదినంతా ఒక అందమైన చాయ ఆవరించింది. స్టీనర్ కు విసుగెత్తుతోంది.

అతను ఫాషరెకు లియనైడు సాహసకృత్యాన్ని వివరించి చెబుతున్నాడు. ‘మహా రసికురాలు’ అంటున్నాడు తగ్గుగొంతుకతో. ఫాషరె ఆమెను పరిశీలించాడు. ఆమె పల్చని బ్లూ సాటిడ్రెస్ వేసుకుని, చిన్న కుర్రాడిలా కనుపిస్తోంది. ఈ ‘ఫారిన్ ప్రపంచం’ ఎంత విచిత్రమైంది. అతి పవిత్రమైన ద్రావింగు రూమ్సులోకూడా ఈ ఇల్లూయువతుల దండయాత్ర సాగుచూనే వుంది.

“మరోసారి ఇలా జరిగింది. లియనైడు మోంటబెన్-వద్దకు వస్తూండేది, అక్కడికి రెండులీగులదూరంలో వుంటూ, రోజూ అతన్ని చూడడానికి హోటల్-డు-లియన్-డి-ఆర్ కి వస్తూండేది. అతను ఆ హోటల్లో నివసిస్తూవుండేవాడు. బండి వాకిట్లో వుండేది. ఆమె హోటల్లో కొన్ని గంటలకాలం గడిపేది. బైట బండివద్ద జనం చేరి గుర్రాలను చూస్తూ నిల్చునేవారు.” అని చెప్పాడు స్టీనర్.

సంభాషణ ఆగింది. గదిలోకాస్త నిశ్శబ్దమైంది. ఇరువురూయువకులు కానేవు గుసగుసలాడి మానేశారు. కౌంట్ ముఫత్ అడుగులచప్పుడు తప్ప

మరేమీ వినబడడంలేదు. దీపాలు తగ్గిపోతున్నాయి. మంట దిగిపోతోంది. ఒకపెద్దనీడ నలభై సంవత్సరాలనుంచి ఆకుటుంబం కూచుంటున్న ఆసనాలలో కూచున్నవారిని ఆచ్ఛాదించింది. ఈలోగా ఒకక్షణంలో కౌంట్ తల్లి గంభీరంగా నిశ్చలంగా ప్రవేశించింది. కౌంటెస్ సెబైన్ మళ్ళీ సంభాషణకు ఉపక్రమించింది.

“ఏమైనా అలాంటివార్త వచ్చింది. ఆ యువకుడు చనిపోయాడట. అందుకనే ఆ పిల్ల సన్యాసినిగామారిందట. ఫాగెరె వివాహానికి అంగీకరించ లేదటకూడాను” అన్నది.

“ఇంకా ఎన్నో విషయాలున్నాయి” అన్నది మందంగా లియనెడు.

ఇలాఅంటూ నవ్వింది, వివరాలుచెప్పడానికి ఒప్పుకోకుండానే. సెబైన్ కూడా నవ్వువచ్చి, చేతిరుమాలు నోటికడ్డంపెట్టుకుంది. ఈ నవ్వు ఆ గంభీరవాతావరణంలో ఫాషరెకు విచిత్రంగాకనుపించింది. గ్లాసు పగులగొట్టి నట్టుగావుంది. ఏదో విజంగానే పగిలింది. స్త్రీలందరూ మళ్ళీ హఠాత్తుగా మాట్లాడనారంభించారు. మేడం జాన్ కాయ్ ప్రతిఘటించింది. వివాహం చేద్దామనుకున్నారని మేడమ్ ఛాన్తెరెకు తెలుసు. అంతకుమించి మరేమీ తెలీదు. పురుషులుకూడా తమ అభిప్రాయాలివ్వసాగారు.

కొన్ని నిమిషాలు ఈఅభిప్రాయాలు, వాదనలతో గదిఅంతా గందర గోళమైపోయింది. అందరూకలిసి ఒకేసారి మాట్లాడడం మొదలెట్టారు. ఈస్ట్ లీ మంటలోకి మరికొన్నికట్టెలు తీసుకరావడానికి వెళ్ళింది. ఫాషరె నిశ్చింతగా నవ్వుతున్నాడు.

“అవును, తప్పేమిటి? ప్రేమించిన యువకుని వివాహం చేసుకోడానికి వీలులేనప్పుడు ఈశ్వరుణ్ణి వివాహంచేసుకుంటారు”. అన్నాడు వాండె వ్రె చర్చతో విసుకెత్తిపోయి. ఇలా అంటూ ఫాషరెను సమీపించాడు. ‘ఒక ప్రేమించిన యువతి సన్యాసినికావడం ఎప్పుడైనా చూచావటోయ్?’ అన్నాడు. ఫాషరెను జవాబు చెప్పనివ్వకుండానే, ‘అయితే రేపు మనం ఎంతమందిమి వెడుతున్నాం? మినాన్ భార్యాభర్తలు, స్టీనర్, బ్లాంసీ, నీవు నేనూ—యింకెవరు వస్తున్నారేమిటి?’ అన్నాడు.

“కారొలైన్, సైమన్, నానాకూడా తప్పకుండా వస్తారు. ఇలాంటి

సందర్భాలలో ఖచ్చితంగా యింతమంది వస్తారని చెప్పలేం. మొత్తంమీద ఇరవై ముప్పైమంది రావచ్చు" అన్నాడు ఫాషేరె.

శ్రీలవైపుచూస్తున్న వాండ్రెవె మరోవిషయం ప్రారంభించాడు 'పదిహేనుసంవత్సరాలక్రితం మేడమ్ జాన్ కాయ్ అందంగావుండివుండేది మళ్ళీ విందువిషయమెత్తి 'ఇలాంటివాటిల్లో వచ్చే గొడవేమిటంటే యెప్పుడూ ఒకేరకం శ్రీలను చూడాల్సివస్తుంది. కొత్తవాళ్ళంటూ ఒక్కరూ వుండరు. ఒకర్నిచూపించు చూద్దాం. ఉండవయ్యా. ఒక మంచి ఊహ తట్టింది. ఆ లావుపాటి ఆయన్ను, నిన్న సాయంత్రం వెర్రి టీ టియేవర్ వద్ద తను సరసమాడుతున్న పిల్లను తీసుకురమ్మంటాను' అన్నాడు.

ఆ లావుపాటి ఆయన గదిమధ్యలో తూగుతూ కూచుని ఉన్నాడు. ఫాషేరె దూరాన్నుంచే వారు మాట్లాడడం చూస్తూ ఆనందిస్తున్నాడు. వాండ్రెవె లావుపాటి ఆయన ప్రక్కన కూచున్నాడు. లావుపాటిమనిషి మరీ గాంభీర్యం వహించాడు. వారిద్దరూ కొంచెంసేపు 'ఒకయువతి సన్యాసినిగా మారడానికి అసలు కారణాన్నిగురించి తీవ్రంగా చర్చిస్తున్నట్టు కనుపించారు. తరువాత కొంటే ఇలాఅన్నాడు 'అలా వీల్లేదు. అమె చాలా పవిత్రురాలని అతను ప్రమాణంచేసి చెప్పాడు. నేను లారె ఇంటివద్ద ఆమెను చూచాను'.

"మీరు లారె ఇంటికి వెడలారా?" అన్నాడు ఫాషేరె చిరునవ్వుతో.

"తమలాంటి గొప్పవారుకూడా అలాంటిచోట్లకు వెడుతూంటారన్న మాట? మాలాంటి అల్పులే ననుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

"అదికాదోయ్, అన్నీ చూడాలి" అన్నా డతను. ఇలా అనగానే ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. 'రూడిమార్టియర్స్' లోని భోజనశాలను గూర్చిన వివరాలు మాట్లాడుతూంటే ఇరువురికండ్రూ జిగేలుమన్నాయి. అదోఅసహ్యమైన గుహ! శ్రీలు లారెను ముద్దాడేవారు. ఇంతలో కొంచెం వారిపై పుచూడగానే అక్కడినుంచి జరిగి వెళ్ళారు. వారి ప్రక్కనే నిల్చి, ఇదంతా వింటున్న జార్జి హ్యూగన్ ను వారు గమనించలేదు. అతను ఇదంతావింటూ సిగ్గుతో ఎర్రబారిపోయాడు. ఒకవైపున సిగ్గు, మరోవైపున ఆనందం ఆ కుర్రవాణ్ణి కలచివేశాయి.

“నిన్న రాత్రి జార్జ్ నన్ను థియేటర్ కు తీసుకెళ్ళాడు. వెర్నెటీ థియేటర్ కు నేను వెళ్ళి పదిసంవత్సరాలైనా కావస్తోంది. కుర్రాడు సంగీతమంటే చెవి కోసుకుంటాడు. నా కంతగా రుచించలేదు. కాని, వాడుమాత్రం మహా ఆనందించాడు. ఈ రోజుల్లో భలే గమ్మత్తైన పాటలు పాడుతున్నారు! నామట్టుకు నాకు సంగీతంలో అంతగా అభిరుచి లేదు” అంటోంది మేడమ్ హూగన్.

“ఏమిటండీ! మీకు సంగీతమంటే ఇష్టంలేదూ? సంగీతమంటే ఇష్టం లేనివాళ్ళుంటారా?” అన్నది మేడమ్ జాన్ కామె.

స్త్రీలందరూ ఆమాటే అన్నారు. వెర్నెటీ థియేటర్ లో సంగీతాన్ని గూర్చి ఎవరూ ఒక మాటైనా చెప్పలేదు. గొప్ప సంగీతకావ్యజ్ఞులనుగురించి మాట్లాడడం మొదలెట్టారు. రానురాను స్త్రీల గొంతుకలు మెత్తనై, దీర్ఘం కాసాగాయి. మంట చుట్టూ చేరిన స్త్రీలను చూస్తే ఒక చిన్న చర్చలో సమావేశమై భక్తిగీతం అరిపిస్తున్న సమ్మేళనలా ఉంది.

“ఎలాగైనా రేపటివిందుకు ఒకకొత్తస్త్రీని సంపాదించాలి. స్టేనర్ ను అడుగుదాం పద” అన్నాడు వాండెవ్రె ఫాషరెతో.

“పారిస్ అంతా గాలించి గాని, స్టేనర్ ఆ స్త్రీని పట్టడు” అన్నాడు ఫాషరె.

ఒకమాటు అటూ ఇటూ చూచి వాండెవ్రె ‘నిన్న ఫోకర్ మంట్ ప్రక్కన ఓ మిటారివి చూశాను. దాన్ని తీసుకురమ్మనిచెబుతాను’ అన్నాడు.

ఇలాఅని ఫోకర్ మంట్ ను పిలిచాడు. వారిద్దరూ ఏదో మాట్లాడుకున్నారు. ఏదో చిక్కు వచ్చినట్టుంది. అందుచే స్త్రీలగుంపులోనుంచి నందు చేసుకుని నెమ్మదిగా వెళ్ళి ఒక యువకుణ్ణి కలుసుకుని, అతనితో సంభాషణ సాగించారు. ఫాషరె వెళ్ళి వాళ్ళతో కలుద్దామనుకున్నాడు. వెబర్ సంగీతం వింటోంటే కొలనులూ, నదులూ, అరణ్యాలూ, వర్షాలూ, సూర్యోదయ సౌందర్యం కన్పిస్తాయని మేడమ్ జాన్ కామె చెబుతోంది. ఎవరో ఫాషరె భుజాన్ని తాకి, ‘ఇది నీకు తగదు’ అన్నారు.

“ఏమిటి?” అన్నాడు ఫాషరె వెనక్కు తిరిగి, లాఫలాసిని గుర్తిస్తూ.

“రేపురాత్రివిందు. నన్నుకూడా పిలిచిఉండవలసింది” అన్నాడతను.

ఫాషరె జవాబుచెప్పబోతుండగా వాండ్రెవె తిరిగివచ్చి, 'అపిల్లికూ అతనికి సంబంధమేమీలేదట. ఆ అమ్మాయి రాదట. ఏంగొడవవచ్చి పడింది! ఎలాగైనా అతన్ని పడేశాను. పాలెస్ రాయల్ థియేటరుకు చెందిన యాయిస్ను తీసుకొస్తా' నన్నాడు.

"వాగ్నర్ సంగీతం ఆదివారాలు పాడతారుకదా!" అని అడిగింది మేడమ్ చాన్తెరె.

"ఓ! ఘోరంగా" అన్నాడు వాండ్రెవె. తరువాత వెడుతూ ఫాషరె చెవిలో, 'నేను వెళ్ళి మళ్ళీ చెప్పిచూస్తాను. ఈ కుర్రవాళ్ళ కందరికీ ఆడ పిల్లల్ని రుచిచూపించాలి' అన్నాడు.

తరువాత కులాసాగా నవ్వుతూ ఇతరుల దగ్గరికి వెళ్ళాడు. గదిలో నలుమూలలా కలయతిరిగి అందరితో మాట్లాడాడు. పదిచోట్ల పదిమాటలు పడేసి, కనుగీట్లతో ఇవతలికి వచ్చాడు. ఏదో గొప్ప రహస్యాన్ని చెప్పి వస్తున్నట్టు. అతనిమాట ఒకనోటినుంచి మరోనోటికి ప్రయాణం వేసింది. స్త్రీలు సంగీతాన్నిగురించి చేస్తున్నచర్చ దీన్నంతా ముంచేసింది.

"మీజర్క్యన్లనుగురించి చెప్పకు. పాటఅంటే అలా అలా తేలిపోతూ ఉండాలి. 'పత్తి-ఇన్-ఇల్-బార్ బియర్' విన్నావా?" అన్నది మేడమ్ చాన్తెరె.

"తీయగా ఉంటుంది ఆ పాట" అన్నది లియనైడ్. లియనైడ్కు హాస్యోన్మీసంగీతంకూడా సరిగా తెలీదు.

కౌంట్స్ సెబైన్ టీ కోసం అర్దరిచ్చింది. ఒక సేవకుడు ఒకచిన్న టేబిల్ను శుభ్రపరిచాడు. కౌంట్ డి వాండ్రెవె తనవద్దకు రాగానే ఏమిటో ప్లాన్ వేస్తున్నావే?" అన్నది.

"ఏమీ లేదమ్మా, ఏమీ ప్లాన్ వెయ్యడంలేదు" అన్నాడు వాండ్రెవె ప్రశాంతంగా.

"ఏదో చాలా పనిమీద ఉన్నట్టున్నావు. ఒక చిన్నపని చేసిపెట్టు" అన్నది కౌంట్సె.

ఒకఆల్బం అతని చేతుల్లో ఉంచి, పియానోమీద పెట్టిరమ్మన్నది. అతనికి ఫాషరెతో. అందరిలోను చక్కని భుజాలు, మెడ గల టాటన్ నెనె.

మేరియా బ్లాండుకూడా విందుకువస్తారని చెప్పడానికి అవకాశం కలిగింది. లాఫలాసి ఆహ్వానంకోసం అడుగడుగునా అడ్డుతగలడం మొదలెట్టాడు. చివరకు వాండ్రెవె అతన్ని ఆహ్వానించాడు.

విందుచేసే యజమానురాలిపేరు తెలుసుకోవాలని లాఫలాసి ఎంతో తహతహలాడాడు. ఈలోగా వాండ్రెవెను కౌంటెస్ పిలిచి, ఇంగ్లండులో టీ ఎలా తయారుచేస్తారని అడిగింది. అతను అనేకసార్లు తన గుర్రాలతో ఇంగ్లండు వెళ్ళాడు. అతని ఉద్దేశంలో రష్యన్లకు తప్ప మరెవరికీ టీ చెయ్యడం తెలీదు. ఉండిఉండి వాండ్రెవె, 'మరచిపోయాను, మార్కిస్ ఇవాళ రావడం లేదా?' అన్నాడు.

"ఎందుకురావడంలేదు? మానాన్నగారు తప్పకుండా వస్తానన్నారు," అన్నది కౌంటెస్ — 'ఏమీ తోచడంలేదు. పనుల ఒత్తిడివల్ల ఆలస్యమై ఉంటుంది.'

వాండ్రెవె ఆదోవిధంగా నవ్వాడు. మార్కిస్ డి చౌవార్డ్ పనులను గురించి అతనికి సంశయం ఉన్నట్టుంది. మార్కిస్ అప్పుడప్పుడు గ్రామ పరిసరాలకు తీసుకెళ్ళే ఒక చక్కనిచుక్క అతనికి జ్ఞాపకంవచ్చింది. కౌంట్ ముఫత్ కు ఆహ్వానం అందచెయ్యవలసిన సమయం ఆసన్నమైనదని ఫాష్ రె అనుకున్నాడు. ఆలస్యమైపోతోంది.

"నిజంగా అందచెయ్యా లనుకుంటున్నావా?" అని అడిగాడు వాండ్రెవె ఫాష్ రె పరిహాసానికి అన్నాడనుకుని.

"నిజంగానే. అందచెయ్యకపోతే నా దొక్కచీరేస్తుంది. దానికి అదో సరదా!" అన్నాడు ఫాష్ రె.

గడియారం పదకొండు గంటలు కొట్టింది. కౌంటెస్, ఆమెకూతురు టీ అందించారు అతిథులందరికీ. అందరూ సన్నిహితులే కావడంవల్ల అందించుకోవడంలో ఒకరికొకరు సహాయపడ్డారు. స్త్రీలు మంట ప్రక్కన కుర్చీల్లో కూచుని టీ తాగుతూ, దిస్కంట్లు చప్పరిస్తున్నారు. సంగీతంచర్చ వ్యాపారంమీదికి మళ్ళింది. కొంతసేపటికి చర్చ పల్చబడింది. అందరినీ అలుపు ఆవరించింది.

స్టీనర్ డెవ్యూటీపై మళ్ళీ దండయాత్ర మొదలెట్టాడు. వీనట్ ఎలు కలా చప్పుడుచేస్తూ పెద్దపెద్ద కేక్స్ తింటున్నాడు.

కౌంటెస్ ఒక అతిథివద్దనుంచి మరో అతిథివద్దకు వెడుతూంది. ఒక్కొక్క అతిథివద్ద నిశ్శబ్దంగా నిల్చుని, ప్రశ్నార్థకంగా చూచి, మరో అతిథివద్దకు వెడుతూంది. మంటవేడి ఆమెముఖానికి అదోవిధమైనకాంతి నిచ్చింది. ఆ కాంతివల్ల తనకుమార్తెకు సోదరిలా కనుపిస్తోంది. ఆమె దగ్గరికివచ్చేసరికి మాట్లాడుకుంటున్న ఫాషెరె, వాండెవ్రె, ఆమెభర్త సంభాషణ ఆపేశారు. ఆమె జార్జ్ హూగన్ వద్దకు వెళ్ళి, తనచేతిరోజున్న టీ కప్పు అందించింది.

“తమర్ని ఒక స్త్రీ విందుకు ఆహ్వానిస్తోంది” అన్నాడు బిర్నలిస్టు కౌంట్ ముఫత్తో. కౌంట్ ముఫత్ ఆశ్చర్యచకితుడైనాడు. ఎవరై ఉంటుంది ఆ స్త్రీ.

“ఎవరేమిటి? నానా!” అన్నాడు వాండెవ్రె కుండ బట్టలుకొట్టి నట్టు. ఈమాట వినేసరికి కౌంట్ మరీ గంభీరుడైపోయాడు. కళ్ళార్ప కుండా చూస్తూ, ఆ స్త్రీని నే నెరుగను’ అన్నాడు.

“అలా చెప్పండి! మీరు వెళ్ళి ఆమెను కలుసుకున్నారు” అన్నాడు వాండెవ్రె.

“ఆ! ఏమిటి? నేను కలుసుకున్నానా! అవును-మరచిపోయాను. దారిద్ర్యనివారణకమిటీ తరపున - మరచిపోయానుసుమా. ఏమైనా ఆమెను నే నెరుగను. నేను అంగీకరించను.” అన్నాడు కౌంట్.

ఇలా అంటూ గంభీరముద్రవహించాడు — తనలాంటివాడు అలాంటి స్త్రీప్రక్కన విందులో కూచోడమా అన్నట్టు. వాండెవ్రె ప్రతిఘటించాడు ‘ఒక అభినేత్రి యిస్తున్న విందు. అందులో తప్పేమిటి? ప్రతిభచూడాలి కాని, మరేమీ చూడకూడదు’ అన్నాడు.

ఒక విందులో పాటకచ్చేరీలుచేసే ఒక అమ్మాయిప్రక్కన కూచున్న ఓ రాకుమారుని విషయం చెప్పాడు ఫాషెరె. కాని కౌంట్ ననేమిరా అన్నాడు.

జార్జ్, లాఫలాసి వీ రనుకుంటున్న కొన్నిమాటలు విన్నారు.

‘అయితే నానా అన్నమాట. నాకు తెలిస్తే ఎంతబావుందేదీ’ అన్నాడు లాఫలాసి.

జార్జ్ ఏమీ మాట్లాడలేదు. అతనిముఖం ఎర్రబారింది. జుట్టు రేగి పోయింది. కళ్ళు ఒత్తుల్లా కాలిపోతున్నాయి. కొన్నాళ్ళనుంచి అతన్ని చుట్టుకున్న ఆకర్షణ అతన్ని కాల్చి పీర్చేస్తోంది. లాఫలాసి ‘నాకు ఆ చిరునామా తెలిసివచ్చింది కాదు’ అన్నాడు.

జార్జ్ ఒక్కగుక్కలో చిరునామా చెప్పేశాడు. లాఫలాసి కళ్ళింత చేసుకుని చూస్తుండగా, ‘నేను వెడుతున్నాను. నన్నీ ఉదయం ఆహ్వానించింది’ అన్నాడు ముఖం ఎరుపు చేసుకొని.

ఇదే సమయంలో గదిలో పెద్ద సంచలనం బయల్పడింది. వాండెన్రె, ఫాష్టె కౌంట్ ను ఎంత వత్తిడిచేసినా లాభంలేకపోయింది.

మార్కిస్ వచ్చాడు. అతన్ని కలుసుకుని అభినందించడానికి ఆందరూ త్వరత్వరగా లేచివెళ్ళారు. ఆయన కాళ్ళిద్దరుకుంటూ వచ్చి గదిమధ్య నిల్చున్నాడు. ముఖం బాగా పాలిపోయి ఉంది. కళ్ళు అల్లారుస్తున్నాడు. చీకటిలో నుంచి ఇప్పుడే వెల్తురులోకి వచ్చి, దీపాలు చూడలేనట్టు.

“మీరు వస్తారనుకోలేదు నాన్నగారూ. ఒకనిమిషమైనా తోచింది కాదు” అన్నది కౌంచెస్.

ఆమెవంక ఏమీ అర్థంకానట్టుగా చూచాడు. ఆయన ముక్కు పెద్దబండలా ఉంది. క్రింది పెదవి జారుతోంది. అలాంటి స్థితిలో ఉన్న ఆయన్ను చూచి మేడమ్ హూగన్ జాలితో, ‘ఎందు కంత పనిచేస్తారు? మీరు విశ్రాంతి తీసుకోవాలి. మనవయసువారు పనిని చిన్నవాళ్ళకు వదలి పెట్టాలి’ అన్నది.

“పని, పని. ఎప్పుడూ పనే” అని కాస్త సమాశించుకుని జుట్టు సర్దుకున్నాడు.

“ఇంత సేపు పనిచేస్తారేమండీ? ఆర్థికమంత్రి ఏర్పర్చిన ఆహ్వానంలో మీరూ ఉన్నారనుకున్నాను?” కౌంచెస్ జోక్యం కలిగించుకుని ‘మానాన్నగారు ఏదో పార్లమెంటరీవిల్ పరిశీలించవలసివచ్చింది’ అన్నది.

“అవును, పార్లమెంటరీవిల్లు పరిశీలించవలసివచ్చింది. అందుకనే

తలుపులు మూసుకుని కూచున్నాను. ఫాక్టరీలకు సంబంధించినదిల్ల. ఆది వారాలు మూసెయ్యాలంటాను నేను. ప్రభుత్వం ఈ విషయంలో చిక్కువ శ్రద్ధచూపకపోవడం అవమానకరం. చర్చిలకు ఎవరూ వెళ్ళడంలేదు. అంతా ఏదో పెద్ద విపత్తులో ముగుస్తుంది' అన్నాడు మార్క్సిస్.

వాండ్రెవే ఫాష్టరెవంక చూచాడు. వారిరువురూ మార్క్సిస్ వెనకాల ఉన్నారు. ఆయన గ్రామపరిసరాలకు తీసుకువెళ్ళే చక్కనిచుక్కను గూర్చి అడుగుదామని వాండ్రెవే ముందుకువచ్చేసరికి ఆయన ఆశ్చర్య పూరితుడైనాడు.

వారు బహుశా ఆయన్ను బారనెస్ డెకెర్తో చూచిఉండవచ్చు. వాండ్రెవే కక్షకొద్ది హఠాత్తుగా, 'ఎక్కడెక్కడి కెన్సరేమిటి, గుడ్డల మీద బూజుపడింది?' అన్నాడు.

"అవును, ఎలానో అతుక్కుని ఉంటుంది" అన్నాడు ఆయన గొణుగుతూ.

చాలమంది వెళ్ళిపోతున్నారు. అర్ధరాత్రి కావస్తోంది. ఇద్దరు సేవకులు నిశ్శబ్దంగా కప్పులూ, పేట్లు తీసివేశారు.

స్త్రీలు ఇంకా మంటచుట్టూ కూచుని, మాట్లాడుకుంటున్నారు. గదికేదో మత్తు ఆవరించినట్టుగాఉంది. గోడలమీద పెద్ద పెద్ద బరువైన నీడ లాడుతున్నాయి. ఫాష్టరె ఇహ ఇంటికి వెడదామన్నాడు. మళ్ళీ ఒక మాటు కౌంటెన్ పెటైన్ వైపుకు మరలాయి అతనికళ్ళు. అతిథిమర్యాద ముగించి, ఆమె తన యధాస్థానంలో కూచునిఉంది. మంటలో కాలిగోతున్న ఒక కట్టెవంక తదేకంగా చూస్తోంది.

ఆమెముఖం ధవళతరంగా అతిగంభీరంగా కనుపిస్తోంది. ఫాష్టరెకు మరల అనుమానాలు కలుగసాగాయి. పెదవిదగ్గర మచ్చపై వెండ్రుకలు మంటకొంటికి బంగారువర్ణంలో కనుపిస్తున్నాయి. సరిగా నానాకు ఇలాగే ఉన్నాయి. ఈ విషయం వాండ్రెవేతో చెప్పకుండా ఉండలేకపోయాడు. నిజమే. ఇదివరకు అతడు ఈ విషయం గమనించలేదు. నానాకు, కౌంటెన్కు పోలికలు ఆలోచించసాగారు. నోటిదగ్గర, గడ్డంవద్ద కొద్ది పోలికలు అస్పష్టంగా కనుపించాయి. కళ్ళుమాత్రం ఒకలా లేవు. నానా చాలా నయగల

దానిలా కమపిస్తోంది. కాని కౌంటెస్ మాత్రం అలాలేదు. గోళ్ళు ముడుచుకుని, విద్రిస్తున్న పిల్లిలా ఉంది. ఏదో బాధతో ఆ గోళ్ళు వణుకుతున్నట్టు వున్నాయి.

“ఏమైనా మహా యోగ్యురాలే” అన్నాడు ఫాషరె.

వాండ్రెవె ఆమెను బట్టలువిడుస్తున్నట్టుగా చూచి, ‘అవును. కాని, ఆమెతోడలనుగురించి నాకు చాలా పెద్ద సందేహాలున్నాయి’ అన్నాడు.

ఈస్ట్లీని చూచి సంభాషణ ఆపమన్నాడు. ప్రక్కనే పీటపై కూచున్న ఆమె వారి సంభాషణ వినివుండవచ్చు.

ఈ సమయంలో మంటచుట్టూ కూర్చున్న స్త్రీలు గొంతుకలు పెద్దవి చేశారు. మేడమ్ జాన్ కాయ్, ‘కౌంట్ బిస్మార్క్ కు చమత్కారం ఉండవచ్చు. కాని ఆయన మహా మేధావి అంటే—’ అంటున్నది.

“మళ్ళీ బిస్మార్క్ గొడవ వచ్చిందే. అయితే ఇహ వెళ్ళిపోవాలి” అన్నాడు ఫాషరె.

“ఒక్కనిమిషం ఆగు. చివరిసారి కౌంట్ చేత లేదనిపించుకుందాం” అని ఆపాడు వాండ్రెవె.

కౌంట్ ముఫత్ మామగారితో మాట్లాడుతున్నాడు. వాండ్రెవె అతన్ని ప్రక్కకుతీసుకెళ్ళి మళ్ళీ మరోమాటు ఒత్తిడిచేశాడు. తనుకూడా విందుకు వెళుతున్నానన్నాడు. పురుషుడు పోరానిచోటు లేదన్నాడు.

కౌంట్ ఈ మాటలన్నీ నేలకేసిచూస్తూ, నిశ్శబ్దంగా విన్నాడు. కౌంటెం తటాపటాయిస్తున్నాడని వాండ్రెవె గ్రహించాడు. మార్కిస్ ప్రశ్నార్థకంగాచూస్తూ వారివద్దకు వచ్చాడు. ఈ చర్చ ఆయనకూడా పరిచితంచెయ్యబడింది. ఫాషరె ఆయన్నుకూడా ఆహ్వానించగా, ఆయన కౌంట్ ముఫత్ వైపు తీక్షణంగా చూచాడు.

‘వీల్లేదు’ అన్నాడు కౌంట్ ఇక చెప్పవలసిందేమీ లేదన్నట్టు.

మార్కిస్ కూడా విరాకరించాడు. నీతినిగురించి ఉపన్యసించాడు. పైతరగతులవారు ఆదర్శయుతంగా ఉండాలన్నాడు. ఫాషరె చిరునవ్వు నవ్వాడు. వాండ్రెవెతో కరస్పర్శజేసి త్వరగా, అఫీసులో పనిఉండడంవల్ల వెళ్ళిపోయాడు.

‘నానా ఇంటివద్ద—అర్ధరాత్రి—మరచిపోవద్దు’ అన్నాడు.

లాఫలాసికూడా సెలవు తీసుకుంటున్నాడు. స్టీనర్ అప్పుడే కౌంటెస్ వద్ద సెలవుతీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు. అందరూ వెళ్ళిపోతున్నారు. అందరి నోళ్ళలో అదేమాట... ‘నానా ఇంటివద్ద—అర్ధరాత్రికి’ అని. వెళ్ళిపోతూ ఫాష్‌రే ఒక్కమాట నలుమూలలా చూచాడు. మళ్ళీ ఒక్కసారి కౌంటెస్ సెబైన్ వంక చూచి తలుపుమూసి వెళ్ళిపోయాడు. ఆమె లావుపాటివ్యక్తితో చర్చిస్తోంది. ఫాష్‌రే బహుశా పొరబడివుండవచ్చు. ఆమె పనిత్రురాలే అయివుండవచ్చు పాపం! ‘వస్తున్నావా?’ అన్నాడు లాఫలాసి బైట పేవ్ మెంటుమీద సెలవుతీసుకుంటూ.

‘నానా ఇంటివద్ద—అర్ధరాత్రికి’ అనుకున్నారు ఇరువురూ.

4

ఉదయంనుంచీ, బ్రెజాంట్ వద్దనుంచివచ్చిన ఒకవ్యక్తి, తనపరివార సహితంగా నివసించడంకోసం ‘జో’ గమనిస్తూ ఖాళీచేసియిచ్చింది. బిల్లులు కుర్చీలు, రాత్రిభోజనం అన్నీ బ్రెజాంట్ స్వప్రయచేయ్యాలి నానా విందు నిమిత్తం తనఇంటినే ఒక పెద్దహోటల్‌గా మార్చేసింది. తన మహత్తరవిజయానికి సూచకంగా ఒక విందుచేసి అందరి ప్రస్తుతినీ అందుకుందామనుకుంది. డైనింగ్ రూం చాలా చిన్నదికావడంవల్ల డ్రాయింగ్ రూంలో ఏర్పర్చారు. టేబిల్ మీద 25 మందికి ఏర్పరచారు.

అర్ధరాత్రి ఇంటికితిరిగివచ్చి, ‘అంతాసిద్ధమేనా?’ అనడిగింది నానా.

‘ఏమోనమ్మా అదంతా నాకుతెలీదు’ అన్నది జో. జో ఎంచేతనో చిరాగ్గావుంది. ‘నాకేమీ తెలీదు. వంటగదిలో అన్నీ చిందరవందల చేసేస్తున్నారు. మళ్ళీ ఆ ఇద్దరూ వచ్చారు. బైటికి గెంటేశాను’ అన్నది.

జో ఈ మాటలను ఇంతకుపూర్వం నానాకు సంబంధించిన ఇద్దరు పెద్దమనుష్యులనుగురించి చెప్పింది. నానా వీళ్ళిద్దరికీ ఉద్వాసన చెబుదామని నిశ్చయించుకుంది. ఇహ భవిష్యత్తు కేమీ లోటులేదని—జీవితంలో కొత్త అధ్యాయం ప్రారంభిద్దామనుకున్నదట.

‘వెధవగొడవ : ఈమాట వస్తే పోలీసుకమిషనర్ ను పిలిపిస్తామని చెప్పు’

తరువాత డానెట్ ను, జార్జిని పిలిపించింది. పాసేజ్ డి పెనోరమ వద్ద వాళ్ళను కలుసుకుని తనతో తీసుకొచ్చింది. అప్పటి కింకా ఎవరూ రాకపోవడంవల్ల వాళ్ళను డ్రెసింగ్ రూమ్ లోకే రమ్మన్నది. జో తనకు ముస్తాబుచేస్తోంది. త్వరత్వరగా ముస్తాబు పూర్తిచేసుకొని రెండురోజుపూలు తలలో అలంకరించుకుంది. డ్రాయంగ్ రూమ్ సామాన్లన్నీ డ్రెసింగ్ రూమ్ లోనే ఉన్నాయి. రౌండుచేబిళ్ళు, చిన్నచేబిల్, కుర్చీలు, సోఫాలు అన్నీ ఒకదానిమీద ఒకటి పేర్చి ఉన్నాయి. తీరా ముస్తాబు పూర్తికాగానే ఆమె గొను ఒకదానికి తగులుకొని కొంచెం చినిగింది. నానా భగ్గున మండిపడి ఆ సామాన్లన్నింటినీ తిట్టింది. కోపంతో గొనును లాగిపారేసింది. అది చక్కని మెత్తని తెల్లని సిల్కుగొను. నానా ఒంటికి అంటుకుని మహా శోభగాఉంది. తనకునచ్చిన మరోడ్రెస్ కనుపించక, మళ్ళీ దాన్నే తొడుక్కుంది—ఏడుస్తూ—బిచ్చగతైలా ఉంటానని తనను తాను నిందించు కుంటూ. డానెట్, జార్జి చిరుగును పిన్నులతో కుట్టేశారు. జో మళ్ళీ తల కట్టు సర్దింది. ముగ్గురూ చుట్టూచేరి పనికల్పించుకున్నారు. ముఖ్యంగా కుర్రాడు మోకాళ్ళపై కూచుని గొను సర్దాడు. డానెట్ ఇంకా అర్థరాత్రి దాటలేదని చెప్పినతరువాత నానా కాస్త చల్లబడింది. ‘బ్లాండీవీనస్’ చివరి రంగం పోర్బన్ వదిలేస్తూ త్వరగా ముగించింది.

‘ఆ వెధలకు ఆమాత్రం చార్జే. ఇవాళరాత్రి మరీ గొర్రెలమందలా ఉన్నారు. అమ్మాయ్, జో, నువ్విక్కడే వేచిఉండాలి నిద్రపోతేకాదు. ఎవరో వస్తున్నట్టున్నారు’ అంటూ నానా వెళ్ళింది. జార్జిని అక్కడే వదిలేసి. డానెట్ తనను గమనించడంచూసి జార్జ్ సిగ్గుపడ్డాడు. ఏమైనా వారిద్దరిమధాం కాస్త సాన్నిహిత్యం, అనురాగం ఏర్పడినై. నిలువుటద్దంలో చూచి, నెక్ టైలు సర్దుకుని, నానా గొను సర్దడంవల్ల ఒంటిమీదపడిన పొడర్ ను తుడిచెయ్యడానికి ఒకసారి బ్రష్ చేసుకున్నారు.

‘పంచదారలా ఉంది’ అన్నాడు జార్జ్ పసివాడిలా నవ్వుతూ.

ఆ రాత్రికోసం కుదిరిన ఒకసేవకుడు అతిథులను రోపలికి ప్రవేశ పెట్టాడు. ఆ చిన్నగదిలో నాలుగు ఈజీచైర్లుమాత్రమే ఉన్నాయి—ఇతరు

అకు చోటుఉంచడంకోసం. |పక్కనుంచి కప్పులూ, ప్లేట్లు సర్దుతున్న చప్పుడు వినిపిస్తున్నది. తలుపు |పక్కగా ఒక పెద్ద దీపం వెలుగుతోంది. నానా ఆ గదిలో ప్రవేశించగానే లాఫలాసీతో కలిసివచ్చిన క్లారిసీ బెస్నెన్ కనుపించింది.

‘అరే! నీ వేనన్నమాట మొదలు!’ అన్నది నానా. తమ విజయం పొందినప్పటినుంచి ఆమెతో పరిచయంగా ఉంటోంది.

‘అదంతా ఇతనితప్పే. ఎప్పుడూ ఆలస్యమైపోతుందని భయపడ తాడు. ఇతనిమాట నిన్నట్టయితే ముఖాన రంగుకూడా అలాగే వుంచుకో వలసివచ్చేది’ అన్నది క్లారిసీ.

మొట్టమొదటిసారిగా నానాను కలుసుకున్న ఆ యువకుడు ఆమెకు నమస్కరించి, తన అభినందనలు తెలిపాడు. తన సోదరుణ్ణి గూర్చి చెప్పాడు. తన గాభరానంతా అతి మర్యాదచాటున దాచుకోడానికి యత్నించాడు. నానా అతను చెబుతున్నది వినకుండానే, ఆతనెవరో తెలీకుండానే అతనితో కరస్పెన్డెన్సీ రోజ్ మినాన్ వద్దకు వెళ్ళింది. రోజ్ వద్దకు వెళ్ళగానే గాంభీర్యం పహించింది.

‘మా మీద ఎంతో దయచూపారు. మాతో మీరు కలిసివుండాలని ఎంతో వాంఛించాను’.

‘అలా వాంఛించింది నేనే’ అన్నది రోజ్.

‘కూచోండి దయచేసి. ఏమైనా తెప్పించనా?’ అన్నది నానా.

‘పరవాలేదు. వినసకర్ర మరిచిపోయాను. చూడు స్టీనర్, కుడి జేబులో ఉంది అంది రోజ్

స్టీనర్, మినాన్ రోజ్ వెనకాలే వచ్చారు. స్టీనర్ బైటికి వెళ్ళి వినసకర్ర తీసుకొచ్చాడు. మినాన్ నానాను సహోదర భావంతో కౌగలించు కున్నాడు. రోజ్ ముద్దాడింది. అందరూ నాటకకుటుంబానికి చెందినవారేగదా! స్టీనర్ ను ఉత్సాహపరుస్తూ కన్నుగిలిపాడు. కాని రోజ్ అదేసరిగా చూస్తూండవల్ల నానాహస్తాన్ని ముద్దాడడం తప్ప మరి డేనికీ సాహసించలేకపోయాడు. ఆ సమయంలోనే కౌంట్ డి వాండ్రెవె, క్లారిసీ సహితంగా వచ్చాడు. నమస్కారాల ప్రత్యుత్థానాలనందడి

హెచ్చయింది. నానా మహాదంబరంతో బ్లాంసీని ఒక కుర్చీపై ఆసీనురాలిని చేసింది. ఈలోగా సేవకుడు తలుపుతెరవగా, లూసీటీనార్డు స్మితవదనంతో విచ్చేసి, తననామధేయాన్ని తనేచెప్పుకుంది నానా హస్తయుగళాన్ని పట్టుకుని, చూచీచూడగానే తనకు నానాపై అత్యంతానురాగబంధం ఏర్పడిందనీ, నానా అసామాన్య ప్రతిభావంతురాలనీ ప్రసశంసలు కురిపించింది. గృహ యజమానురాలి హోదాలో సగర్వంగా నానా తన అభివందనలు గొణుగుతూ చెప్పింది. ఫాష్‌రెరాక ఆమెమనస్సును కించిదాందోళితంచేసింది. అతన్ని సమీపించగానే కొంచెం తగ్గుస్వరంలో, 'అతను వస్తున్నాడా అని ప్రశ్నించింది.

కౌంట్ ముఫత్ రాదని వివరించడానికి ఎంతో చెప్పాలని తయారై ఉన్నప్పటికీ, 'రానన్నాడు. రావడానికి తిరస్కరించాడు' అని సూటిగా, ఖచ్చితంగా చెప్పేశాడు ఫాష్‌రె. నానా వదనం వివర్ణంకావడం చూచి, ఎందు కలా చెప్పానా అనుకుని, ఆయన రావడానికి వీలుపడకపోయింది. స్వదేశ మంత్రివర్గశాఖలో జరిగే 'బాల్'కు కౌంటెస్‌ను తీసుకెళ్ళవలసి వచ్చింది' అని సర్దేశాడు.

'సరే, మంచిది. నీవని చెబుతారే ఉండబ్బాయ్' అన్నది నానా.

ఫాష్‌రె కోపంతో, 'ఈ మాటలన్నీ నాదగ్గరకాదు, లాబోర్‌డేటీ దగ్గర ప్రయోగించు' అన్నాడు.

ఇద్దరూ కోపంతో ఒకరిముఖాలొకరు చూసుకోకుండా వెళ్ళిపోయారు. ఈ సందర్భంలో మినాన్ స్టీనర్‌ను ముందుకు తోశాడు. ఆమె ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు అతను నెమ్మదిగా, 'చూచావా, అతను నీమీద ప్రేమతో పడిచస్తున్నాడు. నా భార్యంటే కాస్త భయపడుతున్నాడు. అతన్ని కాస్త రక్షిస్తావుకదూ' అన్నాడు.

నానా ఏమీఅర్థంకానట్టు నటించింది. నవ్వి ముగ్గురివంకా చూసేసింది. తరువాత స్టీనర్‌తో, 'స్టీనర్, నువ్వు నాపక్కన కూచుండువుగాని, అన్నది.

ప్రక్కగదిలోనుంచి నవ్వులూ, గుసగుసలూ, అందరూకలిసి ఒకే సారి మాటాడుతున్న గందరగోళం వినవస్తున్నాయి. హఠాత్తుగా అయిదుగురు ఫ్రీలతో లాబోర్‌డేటీ ప్రత్యక్షమయ్యాడు. బ్లూడ్రెస్‌వేసుకొని గాగా

గంభీరంగా ఉంది. నల్లనిసిల్కుధరించింది కార్లోలైన్. టాటన్ నీనిష్టనాలు పాలిచ్చే గాదిస్థనాల్లా వున్నాయి. మేరియా బ్లాండ్ కూడా వచ్చింది. లాబో ర్డేటీ వీరందరినీ ఒకేబండిలో తీసుకునివచ్చాడు. బండిలో ఇరుక్కునీ, ఎలా సతమతమైనారో జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని నవ్వుకుంటున్నారు.

నవ్వులాపుకుని, కరస్పర్శచేసి కాస్త సమాశించుకున్నారు.

‘బోర్డ్ నెవ్ ఏడీ?’ అని ప్రశ్నించాడు ఫాష్ రె.

‘చాలా మోరం సుమా! పాపం అతను రావడానికి వీల్లేదు’ అన్నది నానా.

‘అవును. తలుపునందున పడి అతని కాలికి దెబ్బతగిలింది’ అన్నది రోజ్.

అందరూ విచారం వెలిబుచ్చారు. బోర్డ్ నెవ్ లేకపోతే విందుకు అందమే లేదు. ఏమైనా అతనులేకపోవడం ఎలాగూ తప్పదు. వారు దేన్ని గురించో పెద్దగా మాటాడుతుండగా, మధ్యలో ఓ పెద్దగొంతుక విని పించింది ‘తరువాత ఏమైంది, తరువాత ఏమైంది? న న్నిలా విస్మరించి తగలెట్టారన్నమాట!’ అని.

పెద్దకేక. అందరూ అటుకేసిచూచారు. అతను బోర్డ్ నెవ్. సైమన్ బుజంపై వాలి, రోజుతూ రొప్పుతూ కళేబరాన్ని ఈడ్చుకుంటూ వస్తున్నాడు. తల్కాలానికి సైమన్ మీదనే అతని పేమానురాగాలు. సైమన్ బాగా చదువుకుంది. పియానో వాయిస్తుంది. ఇంగ్లీష్ నేర్చుకుందికూడాను. చూడముచ్చటగా ఉంటుంది. నవ్వుతూ వినయంగా కనుపిస్తున్నా, ఆ అన్నది బోర్డ్ నెవ్ భుజపర్వతాలక్రింద అణిగిపోతోంది. బోర్డ్ నెవ్ ఒక్కనిమిషం ఆగి వారంవరినీ కలయచూచాడు.

‘ఏమిటీ అంటున్నారు? చూడండి, మీరంటే నేనెలా పడివస్తున్నానో’ అన్నాడు.

సైమన్ ఒక అడుగు కాస్త వడిగావెయ్యడంవల్ల అతనికాలుకొంచెం నేలకంటింది. సైమన్ మతిట్టి ఊపేశాడు. కాని ఆమెమాత్రం అలాగే చిరు నవ్వుతో, కొడతారేమోనని భయపడేటంతవలె తన చిన్నముఖాన్ని కంచు కొని, తన శక్తినింతా ఉపయోగించి అతన్ని మోసింది. ఇతరులుకూడా సహా

యానికి వచ్చారు. నానా, రోజ్ లు ఒకపడకకుర్చీని ముందుకుతోశారు. బోర్డెనెవ్ అందులో కూలబడ్డాడు. అక్కడున్న అభినేత్రులందరూ వచ్చి అతన్నిముద్దాడారు.

ఇంకా ఎందరో అతిథులు వచ్చారు. గది కిటకిటలాడుతోంది. ప్లేట్లచప్పుడూ కప్పులచప్పుడూ ఆగింది. డ్రాయింగ్ రూమ్ నుంచి ఒకతగాడా వినవస్తోంది. హెడ్ వెయిటరు పెద్దగొంతుకతో ఎవరిపైనో అరుస్తున్నాడు. నానాకు అసహనం ఎక్కువవుతూంది, ఇంకా విందు సిద్ధంకాలేదని. వెయిటర్లు ఏంచేస్తున్నారో చూడమని జార్జ్ ని పంపింది. ఈలోగా మరికొందరు స్త్రీలు, పురుషులు గదిలో ప్రవేశించారు, వీరెవరోకూడా నానాకు తెలీదు. ఏంచెయ్యాలో తోచక బోర్డెనెవ్ ను, మినాన్ ను, లాబోర్డెటీని అడిగింది. వారుకూడా తెలీదన్నారు. కౌంట్ వాండ్రెవెను అడగ్గా, ఆయన జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని, కౌంట్ ముఫత్ ఇంట్లో కలుసుకున్న యువకులనిచెప్పాడు. నానా అతన్ని అభినందించింది. సరే, మంచిదే. కొంచెం ఇరుక్కునికూచోవలసి వస్తుంది అంతే. మరో ఏడుకుర్చీలు ఏర్పాటుచెయ్యమని లాబోర్డెటీతో చెప్పింది. అతను గదిలోనుంచి వెళ్ళాడోలేదో సేవకుడు మరిముగ్గురినిప్రవేశ పెట్టాడు. ఈ మాటు పెద్దచిక్కేవచ్చిపడింది. గాభరాపడిపోతున్న నానా 'ఇదిన్యాయంకా'దన్నది తన సహజ గంభీరధోరణిలో. ఇంకా ఇద్దరురావడం చూచి పకాలుననన్వింది—అంతా హాస్యాస్పదంగాతోచి. గాగా, రోజ్ తప్ప అందరూ నిల్చునేడిన్నారు. బోర్డెనెవ్ నాలుగుకుర్చీలు తనే ఆక్రమించుకున్నాడు. మాటలు, ఆవులింతలు వినిపిస్తున్నాయి.

'ఏం అమ్మాయ్, ఇహ విందుకులేద్దామా? అందరూ వచ్చినట్టేగా?' అన్నాడు బోర్డెనెవ్.

'ఆ! అందరూ వచ్చినట్టే' అన్నది నానా నవ్వుతూ.

తనచుట్టూ కలయచూచింది. కాని, అక్కడ ఎవరూ లేకపోవడం చూచి, ఆశ్చర్యపడినట్టుగా హఠాత్తుగా గభీరురాలైంది. ఒకఅతిథి కనుపించడంలేదు. అతన్నిగురించి ఆమె ఏమీమాట్లాడలేదు. వాళ్ళింకా వేచి వుండాలి. కొంతసేపైనతరువాత వారు ఒకవ్యక్తిని గమనించారు. అతను పొడుగ్గాడిన్నాడు. అతనిముఖం గంభీరంగావుంది. విచిత్రం ఏమిటంటే అతను గదిలోప్రవేశించడం ఎవరూ చూడలేదు. పడకగదిలోనుంచి వచ్చి

వుండాలి. ఎవరో గుసగుసలాట్టం కాస్త నిశ్శబ్దాన్ని భేదించింది. కౌంట్ డి
వాండ్రెవ్రెకు తప్పకుండా అతను పరిచితుడై ఉంటాడు. ఎందుకనంటే వారి
ద్వరూ చాటుగా కరస్పర్శచేసుకున్నారు. అతను ఆమె ప్రశ్నలకు చిరు
నవ్వుతో మాత్రమే సమాధానమిచ్చాడు. అతను లండన్ కు వివాహార్థం వెడు
తున్న ఎవరో జమీందారని కార్లైన్ సవాల్ చేసింది చాటుగా. ఆమె
అతన్ని యెరుగును. ఆ తెలియడం బాగానే తెలుసు. ఈకథ స్త్రీలందరిలోను
అల్లుకుంది. మేరియాబ్లాండు అత నొక జర్మన్ రాయబారి అన్నది పురు
షులు అతన్ని గురించి ఏవేవో నిర్ణయాలుచెప్పారు. చూస్తే శ్రీమంతుడిలా కను
పిస్తున్నాడు. బహుశా ఈ విందుబద్ధు అతనే భరించి ఉండవచ్చు. చూస్తే
అలాగే అనిపిస్తోంది. విందు కమ్మగా ఉంటే ఎవరు భరిస్తేనేమిటి? అందరినీ
ఏదో సందేహం బాధించసాగింది. ఈలోగా హెడ్ సెయిటరు తలుపు
తెరుచుకునివచ్చి, అమ్మా! అంతా సిద్ధమైంది' అన్నాడు.

నానా స్టీనర్ చెయ్యిపుచ్చుకుని లోనికి దారితీసింది. ఆ పెద్దమనిషి
ఆమె వెనకాలే వెళ్ళాడు. అదీగాక జంటలుగా వెళ్ళడానికి అసలు ప్లేదు.
ఎల్లగైతేనేం స్త్రీ-పురుషులందరూ ఛోక్తులాడుకుంటూ నవ్చారు. గదిలో
ఆ కొననుంచి ఈ కొనవరకూ ఒక పెద్ద టేబిల్ అమర్చబడిఉంది అయినా
ఈ టేబిల్ కూడా చిన్నదే. పళ్ళాలు ఒకదాన్ని ఒకటి అంటుతున్నాయి.
నాలుగు దీపస్థంభాలు గదినంతా దేదీప్యమానం చేస్తున్నాయి. పండ్లు
ఫలాలు, కేకులు అన్నీ అమర్చబడ్డాయి.

‘మీరందరూ మీ ఇష్టంవచ్చినట్టు కూర్చోండి’ అన్నది నానా.

టేబిల్ మధ్యగా ఆమె నిల్చుసి ఉంది. ఎవరికీ తెలీని ఆ ముసలిస్యక్తి,
స్టీనర్ ఆమె కరుప్రక్కలా ఉన్నారు. ఆతిథులుకొంగరు ఆసీనులవు
తూండగా బైటనుంచి ఎవరో తిట్లవర్షం కురిపిస్తున్నారు. బోర్డునెవ్ ను
మరచిపోయారు. పెద్దగా అయిస్తూ అతికష్టంమీద కుర్చీలమీదనుంచి లేచి,
సైమన్ ను కేకలేస్తూ వెళ్ళాడు. స్త్రీలందరూ జాలిపడి అతనివద్దకు వెళ్ళారు.
కార్లైన్, క్లారిస్, మేరియా అందరూ అతన్ని మోసుకొచ్చి కూచోపెట్టే
సరికి బ్రహ్మాండమైపోయింది.

‘నానాకు ఎదురుగా టేబిల్ మధ్యగా కూచోపెట్టండి. బోర్డునెవ్ అధ్య
క్షిత పహిస్తాడు’ అని అందరూ అరిచారు.

స్త్రీలందరూ అతన్ని అక్కడే కూచోబెట్టారు. ఇద్దరు స్త్రీలు గాయ పడిన అతనికాలిని మరోకుర్చీమీద ఉంచారు. అలా కాలు ఉంచుతూంటే అతను మూలుగుతూ, 'అమ్మాయిలూ, మీరు తండ్రిని సరిగ్గాచూడాలి' అన్నాడు.

అతనికుడిప్రక్కన రోజ్, ఎడమప్రక్కన లూసీ స్టీవార్డ్ కూచున్నారు. అతన్ని జాగ్రత్తగా చూచేబాధ్యత వారిద్దరూ తీసుకున్నారు. ఇతరు లందరూ ఎపరిస్టానాల్లో వారు ఆసీనులై నారు. కొంట్ డి వాండెవ్రె లూసీకి, క్లారిసీకి మధ్యగా కూర్చున్నాడు. ఫాషేరె రోజ్ కు కార్లైన్ కు మధ్యకూచు వ్వాడు. టేబిల్ కు మరోప్రక్కన హెక్టర్ డి లాఫలాసి గా ప్రక్కగా చోటుచేసుకున్నాడు. సైమన్, మేరియా బ్లాండ్ వగైరా గుంపుగా కూచున్నారు.

జార్జి, డానెట్ నానాను చిరునవ్వుతోచూస్తూ ఒక పై నొకరు సాను భూతిచూపుకున్నారు. గదిలో అందరినీ కూరినట్టయింది.

వెయిటర్లు వడ్డన మొదలెట్టారు. బోర్డునెవ్ అందరికీ పులుసు వడ్డిం చుకోమని సలహా ఇస్తున్నాడు. ఈ సందర్భంలో తలపుతెరుచుకుని ఒక స్త్రీ, ఇరువురు పురుషులు ప్రవేశించారు. నానా కుర్చీలోనుంచి లేవకుండానే వాలుగా ఆటుచూచింది. ఆ స్త్రీ లూయీ వాయిలైన్. కాని ఆ పురుషు లెవరో నానాకు తెలీదు.

వాండెవ్రె 'ఈయన ఫాకర్ మాంట్ — నా స్నేహితుడు. నౌకా శాఖలో ఆఫీసరు. నా ఆహ్వానంతో వచ్చాడు' అన్నాడు.

ఫాకర్ మాంట్ నమస్కరించి, 'నేను నా స్నేహితుణ్ణి ఒకతన్ని కూడా తీసుకొచ్చాను' అన్నాడు.

'మంచిది, దయచేసి కూచోండి. క్లారిసీ, కొంచెం జరుగమ్మా. దయ చేసి అలాకూచోండి' అంటూ నానా మర్యాదచేసింది.

అందరూ ఒత్తుగా కూచున్నారు. కొత్తఅతిథులు చోటుచేసు కున్నారు. వెయిటర్లు పులుసుపళ్ళాలు ఖాళీచేసి, మరోపదార్థం వడ్డించ సాగారు.

ప్రూలెరీ, ఫాంటన్ లనుకూడా తీసుకురావాలనుకున్నానని బోర్డు నెవ్ చెప్పాడు. నానా హఠాత్తుగా గంభీరురాలై వారికి రుచించనివిధంగా

వారిని ఆహ్వానించి ఉండేదాన్నని చెప్పింది. పిలవదలుచుకుంటే తనే పిలిచేదాన్నంది. ముసలి బాస్క్ వట్టిచాగుబోతు. ప్రూలెరీ కుచ్చితం వెలిబుచ్చుతుంటాడు. ఫాంటన్ కు సంఘంలో ఎలామెలగాలో తెలీదు. పెద్దమనుషుల్లో ఉండడానికి ఏవిధంగాను అర్హులుకారు.

‘అవునవును’ అన్నది మినాన్.

చక్కని సూట్లు వేసుకుని, బేబిల్ చుట్టూ కూచున్న ఈ పెద్దమనుషులందరూ చాలా నాగరికంగా కనుపిస్తున్నారు. అదోవిధంగా తయారై చెయ్యబడ్డ మనుషుల్లా ఉన్నారు.

ముసలి పెద్దమనిషి పద్ధతి నేర్చుకున్నట్టుగా ఉంది రాజకీయ వేత్తల సభలో అధ్యక్షత వహిస్తున్నట్టుగా గంభీరంగా నవ్వుతన్నాడు. కొంచెస్ ముఫత్ గృహంలోలాగా వాండ్రెవె మహామర్యాదగా సంచరిస్తున్నాడు. ఇంతకంటే పెద్దమనుషులుండరని ఆ ఉదయమే నానా తన పిన తల్లితో చెప్పింది.

అందరూ చక్కగా ముస్తాబై ఫాషన్ బుల్ గా ఉన్నారు.

ఎవరూ ఎక్కువగా సంభాషించుకోకం లేదు. ఒకరికొకరు తెలియక పోవడంవల్ల పురుషులు ఒకరిని ఒకరు కొత్తగాచూస్తున్నారు. స్త్రీలు నిశ్శబ్దంగా ఉన్నారు.

జాగ్రీకి వాళ్లు చాలా మందకొడిగా ఉన్నట్టు కన్పించింది.

వడ్డన సాగుతూండగా బ్లాంసీ బిగ్గరగా ‘లూసీ, మాడు, నేను మీ ఆలివర్ ను ఆదివారంనాడు కలుసుకున్నాను. ఎంత పెరిగాడనుకన్నావ్’ అన్నది.

“అవును. పద్దెనిమిదేళ్ళువస్తే ఇంకా పెరక్కుంటాఉంటాడా? నిన్న మళ్ళీ స్కూలుకు వెళ్ళిపోయాడు. వాడు పెరిగితే నేను చిన్నదాన్ని కాబోయినానా ఏమిటి?” అన్నది లూసీ.

లూసీ సగర్వంగా ఇంకా ఇలా చెప్పింది. ఆమె కొడుకు ఆలివర్ నౌకావిద్యాలయంలో చదువుతున్నాడట. తరువాత వాళ్ళు పిల్లల్ని గురించి మాట్లాడ సాగారు.

ఈ సంభాషణలో దిగగానే స్త్రీలందరూ మెల్లబిడ్డారు. నానా తన పిల్లనుగురించి చెప్పింది. తనకెంతో సుఖంగాఉన్న దిప్పుడు. చిన్ననాయీ

తన పినతల్లితో ఉంటోంది. ఆమె ప్రతిరోజూ పిల్లను తీసుకొచ్చి తనకు చూపిస్తుంది.

నానా తనపక్కలో పడుకోబెట్టుకుని, ఆదించి ఆనందిస్తుంది. పసి పిల్లలు పక్కలో దూరదం చూస్తే ఎంతో ముచ్చటేస్తుంది. లూయీ మరీ చిలిపిపిల్ల అయిపోయింది.

రోజ్ తనపిల్లలసంగతి చెప్పింది. “నిన్న భలేతమాషాజరిగింది. నేను ఛార్లెస్ను, హెన్రీని చూడడానికి స్కూలుకు వెళ్ళాను. థియేటర్కు వస్తామని మారాంపెట్టారు. సరేననగానే ఇహ వాళ్ళ సంతోషం చెప్పడానికి వీలేకపోయింది.

“చిన్నిచేతుల్తో చప్పట్లు చరుస్తూ, అమ్మ నటిస్తుంది. మనంచూడాలి అన్నారు.”

రోజ్ ఇలాచెబుతూంటే పితృహృదయం ద్రవించి, సజలనేతరుడై మినాన్ సంతృప్తిగా నవ్వాడు. ‘నాటకం జరుగుతూంటే కళ్ళు ఇంతంత చేసుకుని వాళ్ళమ్మను చూడసాగారు. అమ్మకాళ్ళమీద చీరలేదేమని అడిగారు నన్ను’ అన్నాడు.

అందరూ పకాలుననవ్వారు. మినాన్ విజయోత్సాహంతోనవ్వాడు. మినాన్కు వాళ్ళంటే ప్రాణం. అతని ఆశల్లా వాళ్ళకోసం ఎలాగో ఒకలా థియేటర్లోనో మరెక్కడనో రోజ్ సంపాదించిన సంపాదనంతా జాగ్రత్తగా కాపాడుతూ వాళ్ళకోసం నిలవచెయ్యాలి. మ్యూజిక్ హాల్లో బ్యాండులీడర్గా ఉన్న దినాల్లో అతను రోజ్ను వివాహంచేసుకున్నాడు.

రోజ్ పాడడానికి వచ్చేది. ఇద్దరూ గాఢంగా ప్రేమించుకొన్నారు. ఇప్పటికీ స్నేహంచెడకుండాఉంది. అన్నీ తమకుతామే ఏర్పరచుకున్నారు, రోజ్ తనశక్తిని, సౌందర్యాన్ని దారపోసి శ్రమించింది. అతను ఆమె అభినేత్రిగా, ప్రఖ్యాతస్త్రీగా అభివృద్ధిచెందడంకోసమై తన ఫిదేల్వాయి ద్యాన్ని వదలాల్సివచ్చింది. దంపతులు అన్యోన్యంగా ఉంటారు.

“పెద్దవాడి వయస్సెంత?” అని అడిగాడు వందెవ్రె.

“హెన్రీకి తొమ్మిదేళ్ళు. కాని, బడితేలా పెరిగాడు” అన్నాడు మినాన్.

తరువాత స్టీనర్ ను గురించి చెబుతూ, స్టీనర్ కు పిల్లలుండి ఉన్నట్లయితే అలా ఆ స్త్రీని పొడుచేసేవాడుకా దన్నాడు.

ఇలా మాట్లాడుతూనే ఒక్కసక్కగా అతన్ని చూడసాగాడు. నానాతో ఎలా ప్రవర్తిస్తాడో అని. కాని రోజ్, ఫాషరే ఒకరితో ఒకరు అతిచనువుగా మాట్లాడుకోవడం అతన్ని కాస్త కలవరపరిచింది.

రోజ్ ఇలాంటి పిచ్చివేషాలువేసి, కాలంవృథాపరచడని అతని విశ్వాసం. అలాచేస్తే తప్పుకుండా దానికి అవరోధం కల్పిస్తాడు. ఇంకా పిల్లల్ని గురించిన సంభాషణ సాగుతూనే ఉంది. లాఫలాసి గాగాను ఆమె కుమార్తెను గురించి అడిగాడు. ఆ పిల్లను వెర్రి టీథియేటర్ లో చూచాడు. లిల్లీ బాగానే ఉంది. కాని ఇంకా పిల్లతనం పోలేదు. లిల్లీకి పందావిల్లిదేశ్యని చెప్పేసరికి అతను నిజంగా ఆశ్చర్యపోయాడు.

తనలోపాలు లిల్లీని ఎందుకు తీసుకురాలేదని ప్రశ్నించగా, గాగా ఉద్దిక్తుడై, 'దాన్ని ఎక్కడికీ తీసుకురాను. మూడు నెలలక్రితమే అది స్కూలు విడిచిపెడతానంది. వెంటనే పెళ్ళిచేసేద్దామనుకున్నాను కాని అది నన్ను విడిచి ఒక్కనిమిషమైనా ఉండలేదు. అందుకని నాదగ్గరే ఉంచుకున్నాను. అలా ఉండికోడం నా కేమాతం ఇష్టంలేదునుమా' అన్నది.

ఈ విషయం చెబుతూ గాగా తన సీలికళ్ళను అడ్లార్చింది.

ఈ నమస్సుకో గాగా నానా యాతనలూ పడుతున్నదంటే ఆహర్ని శలా పనిచేస్తూ, పుష్పం కుంకుమం గురూ, ముఖ్యంగా తనకు మునుషులుకాదగిన చిన్నవాళ్ళకు కూడా లొంగుతూన్నదంటే - ఆ వివాహంకోసమే. ఇలా అంటూ లాఫలాసివైపుకు కొద్దిగా వంగింది. ఆమె భుజిభాగం తగిలేసరికి అతను కాస్త ఎర్రబారాడు.

"అది ఏదైనా తప్పుచేస్తే అది మాత్రం నా బాధ్యత కాదు చిన్నతనంలో ఆడపిల్లలు చాలా విచిత్రంగా ఉంటారునుమా!" అన్నది.

లూసీస్టివార్ ఇంగ్లీషుకుంటుంటానికి చెందిన పోర్టర్ కూతురు. అతను రైల్వేలో పనిచేస్తున్నాడు. లూసీకి ముప్పయ్యేళ్లుటాయి. గుర్రం తలకాయ అయినా మాపులకు బాగానే ఉంటుంది. క్షయతో గింజుకుంటుంది. కాని, చావదు. ఇప్పటికీ ముగ్గురు రాకుమారులు, ఒక డ్యూక్ దానివల్లో

వడ్డారు. కార్లైన్ ఒక పేదగుమాస్తాకూతురు. అతను అవమానం భరించ లేక మరణించాడు.

కార్లైన్ అదృష్టంకొద్దీ ఆమెతల్లిమాతం మంచి దిట్టమైన మనస్సుగలది. ఒక సంవత్సరంపాటు కూతుర్ని ఊరికే తిట్టిపోస్తుండేది. కాని మళ్ళీ కూతుర్ని యధాస్థానంలో ఉంచింది. పాతికేళ్ళకూతురు మార్కెట్లో మహాఅందగ తైఅని పేరు సంపాదించుకుంది. రేటు మారేదికాదు. తల్లి చాలా ఖచ్చితమైన మనిషి కావడంవల్ల లెక్కలపుస్తకాలన్నీ పద్దతిలో ఉంచేది. బ్లాంసీ అసలుపేరు జాక్లెన్. ఆమెది ఎమియన్స్ పద్ద ఒక గ్రామం.

చక్కగా తీర్చిదిద్దినట్టు ఉంటుంది. కాని తెలివిలేటలు శూన్యం. శుద్ధ అబద్ధాలకోరు.

క్లారిస్ పారిస్కు పనిమనిషిగా వచ్చింది. ఆ సందర్భంలో ఆమె భర్తతో వ్యభిచరించడం తట్టసింది. అతనిద్వారానే కొత్తవృత్తిలో ప్రవేశించింది.

మేరియా బ్లాండు, లూయీ వాయెలిన్, లీడీహారన్, అంతా ఇరవై యేళ్ళవరకు గొల్లనుకాచి బజారునపడినవారే. డానెట్ వీళ్ళచరిత్రలన్నీ బట్టబయలుచేస్తోంటే జార్జ్ అచేతనుడై విర్దాక్షిణ్యంగా విన్నాడు.

కాండిల్స్ వల్ల వాతావరణం బరువవుతోంది. టేబిల్ చుట్టూ క్రిక్కిరిసి కూచున్న ముప్పైఎనిమిదిమందికి ఊపిరాడటంలేదు. వెయిట్లలోకూడా ఓ విధమైన అశర్ద కలుగసాగింది. స్త్రీలు ఆహారాన్ని సగావికిసగం ప్లేట్లలో విడిచేశారు. నెనెమాత్రం ఆవురావురంటూ అన్నీ తినేసింది. ఎవరికీఆకలిగా లేదు. ఊరికే రుచికోసం తిన్నారు నానాప్రక్కనకూచున్న ముసలివ్యక్తి ఒక్కటి ముట్టలేదు.

ఊరికే దిక్కులుచూస్తూ కూచున్నాడు. చాటుచాటుగా ఆవులింతలు ఎక్కువై నాయి. అప్పుడే కొందరికి కళ్లుమూతలుపడిపోతున్నాయి. కొందరి ముఖాలు అలిసిపోయినట్లుగా కన్పిస్తున్నాయి. ఒకవిధమైన మాంద్యం వ్యాపించింది. విందుల్లోకనుపించే కులాసా కనుపించడంలేదు. టోర్డ్ నెవ్ అరుపులూ, కేకలూ లేకపోయినట్లయితే అందరూ హాయిగా నిద్రపోయేవారే.

లూసీ, రోడ్ అతన్ని విచారిస్తూ ప్రక్కనే కూచున్నారు. అతని పేట్లు ఖాళీకాకుండా చూస్తున్నారు. అయినా అతను అరవడం మాత్రం మానలేదు. 'నాకు మాంసం ముక్కలు ఎవరు కోసిస్తారు? డేబిల్ మైలు దూరాన ఉంది' అన్నాడు సైమన్ మాంసం ముక్కలు కోసి అతనికి అందిస్తూనే ఉంది.

అతని తిండి చూసి స్త్రీలందరూ ఆశ్చర్యపోతున్నారు. వెయిటర్లను మళ్ళీ మళ్ళీ పిలిచి, అతని పేట్లు నింపుతున్నారు. సైమన్ అతని మూతి కడిగింది. రోడ్, లూసీ అతని పేట్లు చూర్చారు. వీళ్ళ సేవకు సంతోషించి, అతను ఆనందభరితుడై 'మంచి దాని వమ్మాయ్: ఆడవాళ్ళిందుకే పుట్టారు' అన్నాడు.

అందరిలో మళ్ళీ కొంచెం కదలిక రాసాగింది. మళ్ళీ సంభాషణ ప్రారంభమైంది. వెయిటర్లు నాకింజనం తీసుకొచ్చారు. అతిథులందరూ మందకొడిగా ఉండడం చూచి నానా దిగరగా మాట్లాడనారంభించింది.

'పారిస్ ప్రదర్శనానికి వస్తున్న స్కాట్లండ్ రాకుమారుడు బ్లాండ్ పీరిస్ నాటకానికి బుక్ చేశాడు. తెలుసా?' అన్నది.

"రాకుమారులందరు వచ్చి చూస్తారనుకుంటాను" అన్నాడు బోర్న్ నెవ్.

"పర్షియా రాజు షా ఆదేశం నాడు వస్తాడట" అన్నది లూసీ.

తరువాత రోడ్ షా మొక్క వజ్రాలను గూర్చి మాట్లాడింది. అతను కొన్ని లక్షల విలువ చేసే వజ్రాలు పొందిన గొను వేసుకుంటాడు. ప్రదర్శనానికి వచ్చే ఇతర రాకుమారులను గురించి చెబుతోంటే స్త్రీలందరూ గుండలు నిక్కించి ఎర్రబడిన కనులతో చూస్తూ ఆస్థానంగా విన్నారు. అందరూ లోలోపల ఎవరో ఒక రాకుమారుని గాఢానింగనం జూచించారు. ఒక్క రాత్రిలో రాణుల మైదోవాలను కన్నారు.

"అయితే కష్టాచక్రవర్తి వయస్సెంత?" అని అడిగింది కార్లైన్ వందెవేను.

అతను నవ్వుతూ, 'తగిన ఈడు కాదులే. ఏమీలాభంలేదు' అన్నాడు.

నానా తనకు చాలా కష్టం కలిగినట్టుగా నటించింది. సంభాషణ ముదిరి పోతోంది. కొందరు నింసగా వారిరోవాడు గొణుక్కుంటున్నారు. ఇటలీ రాజును గురించి బ్లాంసీ కొన్ని వివరాలు చెప్పసాగింది. అతన్ని ఒకసారి

మిలాన్ లో కలుసుకుంది. అంత అందగాడు కాదు.. కాని, అంతమాత్రంచే సరసుడు కాకపోలేదు. విక్టర్ — ఎమాన్యుయల్ రావడంలేదని ఫాష్ రె చెప్పేసరికి ఆమె చాలా నిరాశాపూరితురాలైంది. లూయీకి ఆస్త్రియా చక్రవర్తి నచ్చాడు. హఠాత్తుగా మేరియాబ్లాండీ. 'ప్రష్యారాజు వృద్ధుడు. చెక్కపేడులా ఉంటాడు. నేను బేడెన్ లో ఉండగా కౌంట్ బిస్మార్క్ తో చూచేదాన్ని రోజూ' అన్నది.

"కౌంట్ బిస్మార్క్! ఆయన్ను నే నెరుగుదును. భలే మజామనిషి" అన్నది పైమన్.

"అదే నేనూ నిన్న చెప్పాను. ఎవరూ నిన్నరుకారు" అన్నాడు వాండెరె.

కౌంటెస్ పెబైన్ గృహంలోలాగానే చాలాసేపు కౌంట్ బిస్మార్క్ ను గూర్చి మాట్లాడుకున్నారు. వాండెరె అవేమాటలు మళ్ళీ చెప్పాడు.

ఆ గది ఒకనిమిషంపాటు కౌంటెస్ పెబైన్ డ్రాయింగ్ రూములా అయింది. అలాగే కాసేపు సంగీతాన్నిగురించి చర్చించుకున్నారు. తరువాత పారిస్ లో అందరూ చెప్పకుంటున్న సన్యాసినికానున్న యువతి విషయం వచ్చింది. ఆ విషయంలో నానా చాలా ఆసక్తిచూపింది. అతి శ్రద్ధతో ఆ కథంతా చెప్పించుకుని విన్నది.

ఆ యువతి సజీవసమాధిలోకి ప్రవేశించడంచూస్తే ఎవరిమనస్సు చలించదు? స్త్రీలందరూ ఈ కథ విని, కరిగిపోయారు. విన్నమాటలే విని, విసుగెత్తిపోయిన జార్జీ, డానెట్ ను నానాయొక్క వ్యక్తిగత అలవాట్లను గురించి చెప్పమని అడిగాడు. మళ్ళీ సంభాషణ కౌంట్ బిస్మార్క్ వైపుకు మళ్ళింది.

నెనె లాబోర్డెటీని రహస్యంగా కౌంట్ బిస్మార్క్ ఎవరని అడిగింది.

లాబోర్డెటీ చల్లగా ఎవరూ కనివిని ఎరుగని అబద్ధమాడాడు. బిస్మార్క్ అపక్వమాంసం తింటాడట. స్త్రీ చిక్కుతే ఎత్తుకుపోతాడట. అతనికి 42 ఏళ్ళయినా, అప్పుడే 32 మంది పిల్లలున్నారట.

"నలభై ఏళ్ళు! ముప్పయియిద్దరుపిల్లలు!" అన్నది నెనె ఇంత నోరు చేసుకుని — 'అయితే చాలా వాడిపోయి ఉంటాడు.'

అందరూ పకాలుననవ్వగా, అది తననుగురించేనని తెలుసుకుని 'ఎంత పిచ్చిదాన్ని! అయినా ఏమి టీ సరసాయి!' అన్నది.

గాగా ప్రదర్శనాన్నిగురించి మాట్లాడడం మానలేదు. ఇతర స్త్రీలందరిలాగానే ఆమెకూడా ప్రదర్శనానికి తయారవుతోంది. ప్రదర్శనం రోజుల్లో పారిస్ మహావైభవంగా ఉంటుంది. ఎందరో విదేశీయులు పారిస్ నగరానికి తందోపతండాలుగా వస్తారు. ప్రదర్శనం ముగిసినతరువాత అన్నీ సక్రమంగా సాగినట్లయితే ఆమె జూనిసిలోని తన చిన్న బంగళాకువెళ్ళి, విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చు.

లాఫలాసిమోకాలు కొద్దిగా తన మోకాలికి తగిలి గాగా కొంచెం మెత్తబడింది. అతనిముఖం ఎర్రబారింది. ఆమె అతనిపై నిశితదృక్పథాలు ప్రసారించసాగింది. కుర్రాడు అంత శ్రీమంతుడుకాడు. అయినా పరవాలేదు. లాఫలాసి ఆమె ఎర్రదనం తీసుకున్నాడు.

"అటుచూడు, గాగా నీ హెడ్డర్ ను దోచేస్తోంది" అన్నాడు వాండ్రెవె క్లారిసీతో.

"ఏద్దీందిలే. అత నో వెర్రివాడు. ఇదివరకు మూడుసార్లు అతన్ని వెళ్ళగొట్టాను. అయినా, కుర్రాళ్ళు ముసలిముందరికోసం ప్రాకులాట్టం చూస్తే, నాకు చెడ్డచిరాకేస్తుంది" అన్నది ఆ అభినేత్రి.

ఇలా అంటూ బ్లాంసీవంకచూస్తూ తల ఊపింది. విందు ప్రారంభమైనప్పటినుంచీ తన నగ్నభుజాలు ఆ ముసలివ్యక్తికి కనుపించేట్టు చెయ్యాలని మహా అవస్థపడుతోంది.

"నీపనికూడా అయిపోతోంది బాబూ" అన్నది క్లారిసీ వాండ్రెవెతో.

వాండ్రెవె ఏమీ లెక్క చెయ్యనట్టు ఒక చిన్న చిరునవ్వు విసిరేశాడు. బ్లాంసీ విజయయాత్రకు అతను అడ్డురాదలుచుకోలేదు. స్టేనర్ స్వయంప్రదర్శనం అతన్ని ఎక్కువగా ఆకర్షిస్తోంది. ప్రణయకలాపాలకు అతను పెట్టిందిపేరు. వ్యాపారంలో తిమ్మినిబ్రహ్మిచేసి, వేలుగడించిన ఆ జర్మన్ జ్యూ వణిజుడు, ఆడది కనుపిస్తే చాలు, పిల్లిలా అయిపోతాడు. థియేటర్ కు కొత్తపిల్లలంటూ వస్తేసరి - ఎంతఖరీదైనా దాన్ని పట్టితీర్చిందే. భీకరమైన ఈ ఆకలి అతన్ని ఇంతవరకు రెండుసార్లుదివాలాతీయించింది. మళ్ళీ ఎలాగో కోలుకున్నాడు. ఇప్పుడు నానా వన్నెచిన్నెలకు

అతను మురిసిపోతున్నాడు. మళ్ళీ స్టీనర్ వల్లోపడ్డాడు. నానా ప్రక్కన స్తబ్దుడైకూచుని, ఆకలిలేకపోయినా తదేకధ్యానంతో భోంచేస్తున్నాడు. నానా ఇంకా రేటు చెప్పలేదు. అతన్ని రాచుకుంటూ, అతనిచెవిలో చిన్న చిన్న రహస్యపునవ్వులు ఉడుతూ, చలోక్తులాడుతూ అతనితో ఆడుకుంటోంది.

వాండ్రెవె లూసీస్టివార్డ్ను కొంచెం కదిపాడు. ఆ సాయంత్రం మినాన్ ప్రవర్తన ఆమెకు విసుగెత్తించింది.

‘అతను ఎలాంటి పనికై నా సిద్ధమవుతాడు’ అన్నది కొంట్తో. జాంకియర్ విషయంలో చేసినట్టుగానే ఇక్కడకూడా చేదామనుకుంటున్నాడు. జాంకియర్ కొన్నాళ్ళు రోజ్ తో కాలక్షేపంచేశాడు. తరువాత అతనికి లారెమీద కన్నుపడింది. మినాన్ వెళ్ళి, వాళ్ళిద్దరికీ అన్ని ఏర్పాట్లు చేసివచ్చి, మళ్ళీ చెయ్యిపుచ్చుకుని రోజ్ వద్దకు తీసుకొచ్చాడు. కాని ఇప్పుడుమాత్రం అలాంటివేమీ సాగవు - నానా చేతిలో చిక్కిన మనుష్యులను వదిలిపెట్టడు.

“మినాన్ భార్యవంక ఎందు కలా కోపంగా చూస్తున్నాడు?” అని అడిగాడు వాండ్రెవె.

రోజ్ ఫాషరెను తీయతీయగా మచ్చికచేసుకుంటోంది. వాండ్రెవెకు లూసీ ఎందుకలా మాట్లాడిందో ఇప్పు డర్థమైంది. నవ్వుతూ, ‘నీకు అసూయ కదూ?’ అన్నాడు.

“అసూయ!” అన్నది లూసీ కోపంతో. ‘కావాలంటే రోజ్ కు లియన్ ను ఇచ్చేస్తాను. అత నెవరిక్కావాలి? వారానికి ఓ పూలగుత్తి ఇస్తాడో ఇవ్వడో మహా! ఈ డియేటర్ తారలందరూ ఒకటే. నానామీద వ్యాసం చదివి నప్పుడు రోజ్ ఏడ్చింది. నాకు తెలుసు. నేనైతే ఇట్లాంటివాటికి లెక్క చేసేదాన్నికాదు, వెళ్ళగొట్టేదాన్ని. ఏమైనా అదంటే నా కసహ్యం. నేనే మొగుణ్ణయి ఉన్నట్టయితే దానిపనిపట్టించేదాన్ని. దానికికూడా ఫాషరె సంగతి తెలీదు. వాడు ప్రపంచంలో పైకిరావడంకోసం ఎవరో ఒక అడదాన్ని పట్టుకుని వ్రేలాడుతూంటాడు. అందరూ అందరే’ అన్నది,

వాండ్రెవె ఆమెను చల్లబరచడానికి యమయత్నంచేశాడు. లూసీ,

రోజులు పరిత్యజించడంవల్ల బోర్డ్ నెవ్, తను ఆకలితో, దాహంతో చస్తూంటే అందరూ చూస్తూకూచున్నారని కేకలెయ్యడం మొదలెట్టాడు. ఈకేకలు అతిథులలో ఒకవిధమైనకులాసా రేకెత్తించాయి. విందుముగిసే టట్టు కనుపించడంలేదు. అందరూ తినడంమానేసి, షాంపేన్ సేవించడం మొదలెట్టారు. షాంపేన్ అందరినరాలలో మత్తురేకెత్తిస్తోంది. వాళ్ళ ప్రవర్తన స్వేచ్ఛగా మారసాగింది. శ్రీలందరూ షేబిల్ మీదికి వంగికూచున్నారు. పురుషులు హాయిగా గాలిపీల్చుకోడానికి కుర్చీల్లో వాలారు. సూట్లు వివిధ రకాలైన డ్రెస్సులు, శ్రీలనగ్నభుజాలు - గదంతా మిలమిలలాడుతోంది. వాతావరణం వెచ్చనవుతోంది. దీపకాంతి పచ్చగా మారుతోంది. ఉంగరాల రాళ్ళు తళతళమెరుస్తున్నాయి. అందరిని ఉత్సాహాతిశయాలు ఆవరించాయి. నవ్వు కళ్ళనలంకరించింది. చిరునవ్వు పువ్వులుపూశాయి. దీపకాంతిలో షాంపేన్ గ్లాసులు మిలమిల్లాడిపోతున్నాయి. బిగ్గరగా విసురుళ్ళూ, ఛలోక్తులూ ప్రారంభమైనాయి. అందరూ అభినయం ప్రారంభించారు.

‘అమ్మాయిల్లారా! రేపురాత్రికి నాటకంఉంది - మరీచిపోయేరు. షాంపేన్ కాస్త తగ్గించితాగండి’ అంటూ కేకవేశాడు బోర్డ్ నెవ్.

‘ప్రపంచంలో అన్నిరకాల పానీయాలూ చవిచూచాను. విషంలాంటివికూడా పుచ్చుకున్నాను. ఎన్నడూ అవి నన్నేమీ చెయ్యలేదు. నాకెప్పుడూ స్మృతిపోదు, ఎప్పుడూపోదు’ అంటూ ఫోకర్ మాంట్ చల్లగా కుర్చీలో కూచుని తాగసాగాడు.

‘కావచ్చు. కానీ, ఇహ తాగకు. ఇప్పటికే చాలాఎక్కువైంది. రాత్రంతా నిన్నుసాకేసరికి నా దుంపతెగుతుంది’ అన్నది లూయీవాయ్ లిన్.

లూసీస్టివార్డ్ కపోలాలు త్రాగినమత్తుతో కొంచెం ఎర్రబారాయి. రోజ్ కళ్ళు చెమ్మగిలి కరుణకలిగిస్తున్నాయి, నెనె బాగా తిని, తాగి తన చాదస్తానికి తనలో తానే నవ్వుకుంటోంది. బ్లాంసీ, కార్లైన్, సైమన్ మేరియా, అందరూ గుంపుగా కూచుని తమఆంతరంగిక వ్యవహారాలు ఒకరి కొకరు చెప్పేసుకుంటున్నారు. ఒక జట్కావాడితో తగాదా, ఏదో దేశానికి ప్రయాణం, దొంగిలింపబడి, మళ్ళీ చిక్కిన ప్రేమికులు-ఏవో ఇలాంటి విషయాలే. ఒకకుర్రాడు లీ-డి-హారన్ ను ముద్దాడబోయి, చిన్న లెంపకాయ తిన్నాడు. ‘వెళ్లు అవతలికి’ అని గదిమిం దామె. బాగాతాగి నానా సాన్ని

ద్యంలో ఉండడంవల్ల కై పెక్కిన జార్జ్, తనమనస్సులో ఉన్న ఒక ఆలోచనను అచరణలో పెట్టడానికి పస్తాయిస్తున్నాడు. టేబిల్ కిందదూరి కుక్కలాగా నానా కాళ్ళదగ్గర పడుకోవాలని ఆ ఆలోచన. అలా చేసిఉన్నా అతన్నెవరూ చూడగలిగిఉండేవారుకాదు. అతనుకూడా కిక్కురు మనకుండా ఉండేవాడు. లెంపకాయతిన్న కుర్రాడికి సరిగ్గా ప్రవర్తించమని డానెట్ చిన్ననీతిబోధచేశాడు. జార్జ్ ఎందువల్లనో తననునిందిస్తున్నట్లు బాధపడ్డాడు. అతని కేమీ తోచడంలేదు. అంతా భారంగా బాధగా ఉంది. బ్రతుకే వృధా అనిపిస్తోంది. డానెట్ అతనితో చిన్న పరాచకమాడి ఒక గ్లాసు మంచినీళ్ళుతాగించి, ఒంటరిగా ఆడదిదగ్గరుంటే ఏంచేస్తావని ప్రశ్నించాడు. మూడుగ్లాసుల పాంపేన్ కే అతను తల్లకిందులై పోయాడు.

ఫాకర్ మంట్ మళ్ళీ ప్రారంభించాడు, 'ఉదాహరణకు చూడండి. హవానాలో ఆడవిమూలికలనుంచి ఓవిధమైన సారాయి తయారుచేస్తారు. అది తాగితే నిప్పులుతాగినట్టే. చూచారూ, ఒకరాత్రి దాన్ని రెండు 'పింట్లు' తాగను. కాని ఏమీ చలనంలేదు. మరోసారి కారమాండల్ తీరాన ఆడవిజాతులవాళ్ళు ఏదోసారాయి తీసుకొచ్చి ఇచ్చారు. ఆప్పుడూ అంతే. నా కెప్పుడూ మత్తురాదు' అన్నాడు.

కొంతసేపటివరకు ఎదురుగాకూచున్న లాఫలాసి అంటే ఎందుకో అదోవిధమైన నిరసనభావం వహించాడు. హేళనచెయ్యసాగాడు, లాఫలాసి ఊరికే అటూఇటూ తిరగడం మొదలెట్టాడు, గాగకు దూరమై పోకుండా, కాని ఒక పెద్దఅందోళన అతన్ని ఆవహించసాగింది. అతనిచేతి రుమాలు ఎవరో తీసుకున్నారు. తాగినవాడిలాగా మొండిగా ఎవరుతీసుకున్నారని పదేపదే అడగసాగాడు. కుర్చీలకింద వెదికాడు. గాగ అతన్ని శాంతింపచేయడానికి యత్నించగా, 'లాభంలేదు. దానిమీద నాపేరు రాసి ఉంది' అన్నాడు.

'ఏమని రాసి ఉంది? ఫలమోసి అని రాసి ఉందా? మఫలాసి అని రాసి ఉందా?' అన్నాడు ఫాకర్ మంట్ అతనిపేరును వికృతంచెయ్యడానికి యత్నిస్తూ.

లాఫలాసి కోపోద్దీపితుడైనాడు. తన తాతలతరాలన్నీ ఏకరువు పెట్టాడు. వాండ్రెవె జోక్యంకలిగించుకుని ఊరికే తమాషాకన్నాడని సర్ది

చెప్పవలసివచ్చింది అందరూ నవ్వుకుండా ఉండలేకపోయారు. లాఫలాసి చల్లబడి, పిల్లాడిలాగా నిశ్శబ్దంగా కూచున్నాడు. గాగా మళ్ళీ ఆతనిచేరు వగా కూచుంది. మళ్ళీ ఫాకర్ మంట్ లాబోర్డేటీమీన విరుచుకుపడ్డాడు. లూయీ ఆతన్ని కాలింపవెయ్యాల్సివచ్చింది. ఆతను ఎప్పుడు తగాదాలోకి దీగినా తన ప్రాణంమీదికి వస్తుందన్నది లూయీ. లాబోర్డేటీని 'అమ్మగారూ' అని స్త్రీవాచకంతో పిలిచాడు. ఇలాపిలిచడం ఆత న్నెంతో సంతోష పెట్టింది. లాబోర్డేటీ 'ఊరుకో అబ్బాయ్, పిచ్చెత్తేను' అన్నాడు.

ఆతనునూ తం బనడం మానలేదు. లాబోర్డేటీ వాండ్రెవ్రెతో, 'నీ స్నేహితుడు ఊరుకునేట్టుచెయ్యి. నాకు కోపంతెప్పించుకోదం ఇష్టంలేదు' అన్నాడు.

ఆతను ఇంతవరకు రెండుదగ్గందగ్గయుద్ధాల్లో పాల్గొన్నాడు. అందరూ ఆతనికి ఎదురుగా తిరిగారు. లాబోర్డేటీ పురుషత్వం పునరుద్ధరించేబాధ్యత వాండ్రెవ్రెపై పడింది. నిజాన్, స్టీవ్, బోర్డ్ నెవ్ అందరూ కేకలేస్తూ ఈ విద్వితకల్లోలంలో జోక్యంకలిగించుకున్నారు. నానాపక్కనఉన్న ముసలాయనమూ తం నిశ్శబ్దంగా ఈ కల్లోలాన్నంతా పరిశీలిస్తూ నిల్చున్నాడు.

'కాఫీకూడా ఇక్కడికే తెప్పిస్తే బావుంటుంది' అన్నాడు బోర్డ్ నెవ్.

నానా వెంటనే సమాధానం చెప్పలేదు. విండిం ఆరంభమైనది మొదలు ఆమె ఆదోలా ఉంది. తన ఇంట్లో తానున్నట్టుగాలేదు. ఈ జన సందోహంకో, వీళ్ళకేకతో, అరుపుల్లో ఆమెను ఒకవిధమైన అచేతనత్వం పట్టుకుంది. వాళ్ళందరూ కోటల్లోలాగానే కులాసాగా హాయిగా స్వేచ్ఛగా ఉన్నారు. ఆమెకూడా గృహయజమానురాలుగా తన బాధ్యతలను విస్మరించింది.

స్టీవన్ పక్కన కూచుని, ప్రధానంగా ఆతనివిషయమే పట్టించుకుంది. ఆతని పక్కన కూచుని, విలాసినిలా నవ్వుతూ, ఆతను చెప్పేవన్నీ విన్నది. షాంపేన్ ఆమె గులాబీరంగును మరీ ఎక్కువ చేసింది. పెదవులు తడిగా ఉన్నాయి. కళ్ళల్లో కొత్తమెరుపు ఏర్పడింది. బుజాల కదలికకూ, కామోద్దీపకమైన ఆమె మెడతప్పుటకూ ఆతను విచలితుడై పోతున్నాడు. ఆమె చెవివద్ద ఒక చిన్న మచ్చ కనపడింది. ఆతను ఇంచుమించుగా పిచ్చివాడై పోయాడు. అప్పుడప్పుడు నానా తన అతిథులను స్మృతికి తెచ్చుకుని తనకు

కూడా అతిథిసత్కారం చెయ్యడం చాతనవునన్నట్లు నటించసాగింది. విందు ముగింపుకువచ్చేసరికి ఆమెకు కొంచెం మత్తు కలిగింది. ఇది ఆమెకు చిరాకు కలిగించింది. షాంపేన్ తాగితేసరి ఆమెకు తక్షణం మత్తు కుతుంది. తరువాత ఆమెకు ఒక ఆరోచనవచ్చి చాలా అలుపు కలిగించింది. తన గదిలో అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తూ శ్రీలందరూ నీచమైన గమ్మత్తు చేస్తున్నారు.

నానా అది బాగా గమనించింది. లాబోర్డెటీపై ఫాకర్ మంట్ ను ఉసికొల్లుతూ లూసీ కన్నుగీటుతోంది. రోజ్, కార్లైన్, ఇతర శ్రీలందరూ పురుషులను రెచ్చగొడుతున్నారు. తనగదులన్నీ కల్లంగడిలాచేశారు. ఆమె కాస్త మత్తుగాడిన్నా, అందరిలోకీ నిగ్రహంగా ప్రవర్తిస్తోంది.

“అమ్మాయ్, కాఫీ ఇక్కడికే తెప్పించు నేను లేవలేను” అంటున్నాడు బోర్డ్ నెవ్.

నానా కుర్చీలోనుంచి తోకతోక్కినతాచులా లేచింది. స్టీనర్, ముసలాయన ఆశ్చర్యచకితులై నారు. ‘మంచిది ఇహ ఇలాంటివాళ్ళను ఎప్పుడూ పిలవగూడదని తెలిసివచ్చింది’ అన్నది. డైనింగ్ రూమ్ చూపుతూ, ‘కాఫీ కావలసిఉంటే అక్కడుంది’ అన్నది.

అందరూ లేచి డైనింగ్ రూమ్ వైపు వెళ్ళారు. నానా కోపాన్ని గమనించకుండానే బోర్డ్ నెవ్ గోడలుపట్టుకుని పాకుతూవెళ్ళాడు-దిట్టంగా తిని, తన్ను నదిలిశేసివెళ్ళిన శ్రీలను నానా శాపనార్థాలు పెడుతూ. వెయిటర్లు బిల్లులు ఖాళీచేసివేస్తున్నారు.

“అమ్మయ్య! ఇక్కడ అంత వెచ్చగాలేదు” అన్నది గాగా డైనింగ్ రూమ్ లో ప్రవేశిస్తూ.

తలుపు తెరిచేఉంచబడింది. రెండుదీపాలు వెలుగుతున్నాయి. టేబిల్ మీద కాఫీ, కొన్నిపానీయాలు తయారుగాఉన్నాయి. కుర్చీలు లేవు. అందరూ నిల్చునే కాఫీసేవించారు. పక్కగదిలో వెయిటర్ల గొడవ ఎక్కువయింది. నానామాత్రం అదృశ్యురాలైంది. ఏవరూ ఆ విషయం పట్టించుకోలేదు. ఆమె లేకపోయినా, ఎవరికివారు సహాయభూతులవుతూ ఎవరిపనులు వారు ముగించుకున్నారు. అనేకగుంపులు తయారైనాయి. నవ్వులు కేరింతలు, పైగలూ-అన్నీను.

“ఫాష్‌రెను ఒకరోజున మనయింటికి భోజనానికి పిలవాలి” అన్నది రోడ్,

మినాన్ ఒకసారి జర్నలిస్ట్‌పై తీక్షణదృక్పథాలు ప్రసారించాడు. రోడ్‌కు పిచ్చెత్తినట్టున్నవనుకున్నాడు. అతను ఇలాంటివాటికై వృధాగా డబ్బుపారబోయడానికి ఒప్పుకోడు. ఒకన్యాయానికయితే సరేసరి; మరి, తరువాతమాత్రం వీలుపడదు. అయినా, తనభార్య ఒక్కోసారి ఎవరిమాటా పట్టించుకోదనీ, తనదోవన తను పోతుందనీ అతనికితెలుసు. అందుచేత అతను అప్పుడప్పుడూ ఆమెను ఆమె ఇష్టంవచ్చినట్టుగానే చెయ్యనిస్తుంటాడు. ‘తప్పకుండా, నా కెంతో సంతోషం. రేపే ఎందుకరాకాడదు? ఏమంటావు మిస్టర్ ఫాష్‌రె?’ అన్నాడు.

లూసీ ఈ ఆహ్వానాన్ని పరోక్షంగా విన్నది. బాంకర్‌తో బిగ్గరగా, ‘అందరికీ ఇదేపిచ్చి. ఒకరు నా పవీనికూడా కాజేశారు. నిజందెప్పు, ఇప్పుడు నువ్వు ఆమెనువదలిపెట్టావంటే అది నా తప్పా?’ అన్నది.

రోడ్ తలతిప్పి ఈ మాటలు విన్నది. స్తీనర్‌వైపు ఏకాగ్రంగా చూస్తుంటే అమెముఖం వివక్షమైపోయింది. ఆమెత్తజింపబడిందన్న కోధం పెల్లుబికి, ఆమెకండ్లు అరుణిమవహించాయి. మినాన్‌కంటే చక్కగా ఆమె ఈ విషయాన్ని గ్రహించింది. జాంకియర్‌విషయంలో జరిగినట్లు మళ్ళీ జరక్కూడదు ఆమె ఫాష్‌రెను పొందితీరుతుంది. విండు మొదలెట్టినప్పటి నుంచీ అతనంటే ఆమెకు అదోవిధమైన ఆకర్షణ బయల్పడింది.

“నీవు పోట్లాటజేసుకోవు కదా?” అన్నాడు వాండ్రెవే లూసీతో.

“ఏమీభయంలేదు. మరేంలేదుకాని, ఆమె ఊరుకుంటే బావుంటుంది” అన్నది లూసీ ఇలాఅని గంభీరమైన సగర్వస్వంతో ఫాష్‌రెను పిలిచి, ‘యువకుడా, నీ చెప్పులు నూ ఇంట్లో ఉన్నాయి. రేపు పంపిస్తాను’ అన్నది.

ఫాష్‌రె ఒక చిన్ననిసురు విసురుదామనుకున్నాడు. కాని ఆమె రాణిగా కదలివెళ్ళింది. క్లారిసీ ఇదంతాచూస్తూ నిల్చుంది. పురుషుడు కనిపిస్తే స్త్రీ లెంత గొడవచేస్తారు! తను తలచుకున్నట్టుయితే గాగాగుడ్లు పీకేసి ఉండేది. కాని తను ఏమీ లెక్కచెయ్యలేదు. చాఫలాసి తనదగ్గరకు రాగా,

‘మీరు వాళ్ళు పచ్చగా ఉండడంచూస్తూ ఊరుకోలేరు. వాళ్ళు నశించిపోవడమే మీకిష్టం’ అన్నది.

లాఫలాసి చాలా అలిసిపోయినట్టుగా కనిపిస్తున్నాడు. క్లారిసీ నిందిస్తోంటే అనుమానిస్తూ, ‘నువ్వే నా రుమాలు తీసుకున్నావ్, ఇచ్చెయ్’ అన్నాడు.

“ఏం రుమాలు గొడవ వచ్చిందయ్యా! అబ్బాయ్. నీ రుమాలు నే నెంచుకు తీసుకుంటాను చెప్పు’ అన్నది క్లారిసీ.

‘ఎందుకేమిటి’ నా బంధువులకు పంపించడానికి. వాళ్ళకు నాకూ రాజీకుదర్చడానికి’ అన్నా దతను.

ఈలోగా ఫాకర్ మంట్ బాగా తాగేస్తున్నాడు. స్త్రీలమధ్య కూచుని కాఫీతాగుతున్న లాబోర్డెటీని హేళనచెయ్యడంమానలేదు. పిచ్చి పిచ్చిగా ఏదో తాగుతున్నాడు. ‘ఒకగుర్రాలవాడికొడుకు - వాడికి ఒక జమీందారిణికి పుట్టాడనేవారు - వట్టి బికారి - కాని ఎప్పుడూ జేబులో వందరూపాయలు లేకుండా ఉండేవాడుకాదు - ఎప్పుడూ ఆడపిల్లలకు చాకిరీ చేస్తుండేవాడు - ఎప్పుడూ వాళ్ళతో పడుకునేవాడుకాదు.’ - ఇలాగా, ఇలా మాట్లాడి మాట్లాడి, ఒకగ్లాసు విసిరికొట్టాడు. లాబోర్డెటీవైపు నడుస్తూ, హఠాత్తుగా కూలబడిపోయాడు. స్పహ పూర్తిగా తప్పిపోయేటట్టు తాగాడు. లూయిసీ వాయిలిన్ చాలా గాభరాపడింది. గాగా ధైర్యం చెప్పింది. అతన్ని అనుభవంగల స్త్రీలాగా పరిశీలించి ఏమీ ప్రమాదంలేదని హామీయిచ్చింది. పడుకోపెడితే పది పదిహేనుగంటలు ధోకాలేకుండా నిద్రపోతాడన్నది. అతన్ని అక్కడనుంచి తీసుకెళ్ళారు.

‘నానా ఎక్కడికెళ్ళింది?’ అని అడిగాడు వాండెవ్రె.

విందుముగిసినప్పటినుంచీ నానా కనుపించడంలేదు. ఇప్పటికి అందరికీ ఆమె జ్ఞాపకంవచ్చింది. అందరూ అడగడం మొదలెట్టారు.

స్తీనరుకు గాభరా ఎక్కువైంది, వాండెవ్రెను అడిగాడు. ముసలి వ్యక్తికూడా కనుపించడంలేదు. కౌంట్ నెమ్మదిగా అతనిభయంతీర్చాడు. ఆ ముసలివ్యక్తి చాలా గొప్ప విదేశీయుడు. అతనిపేరు చెప్పడం అనవసరం. చాలా శ్రీమంతుడు. విందుఖర్చులు భరించడం అతనికి సరదా. అందరూ మళ్ళీ నానాను మరిచారు. తలుపుదగ్గరనిల్చుని దానెట్ వాండెవ్రెను

రమ్మని పై గచేశాడు.... అతడు పడకగదిలోకి వెళ్ళేసరికి నానా అక్కడ కూచునిఉన్నది. ఆమె పెదవులు తెల్లగా పాలిపోయిఉన్నాయి. డానెట్, జార్జ్ ఆజ్ఞాబద్ధుల్లాగా నిల్చునిఉన్నారు.

“ఏమిటిలావున్నావు?” అన్నాడు వాండెవె ఆశ్చర్యంతో. ఆమె సమాధానం చెప్పలేదు. అతనివంక చూడనుకూడా చూడలేదు. మళ్ళీ అతను అదే ప్రశ్న వేశాడు.

“నాయింట్లోనే పరిహాసంసాలుకావడం నాఉద్దేశం కాదు. అదీ సంగతి” అన్నది నానా సూటిగా.

తరువాత నోటి కేదిపస్తే అదల్లా మాటాడింది. తనకు ఆమాత్రం జ్ఞానంలేకపోలేదు, తను ఆన్నీ గమనిస్తూనేఉంది. విందుసమయంలో అందరూ తనను హాస్యాస్పదంచేశారు. ఘోరమైనమాటలు అనేశారు, తాననేది ఒకతె ఉన్నదనె నా గమనించకుండా తన బూట్లు పాలిపోయెయ్యడానికిగూడా పనికిరాని వట్టి లంజలు! ఇహ చాలు, ఇంతటితో బుద్ధివచ్చింది. ఈదఫాతోనన. వాళ్ళను ఎందువల్లనో వెళ్ళగొట్టలేదు. నానా కోపంతో ఉడుకె తి వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది.

“ఊరుకో పిచ్చిపిల్లా! తాగివున్నావు. కాస్త నిగ్రహం వహించాలి” అన్నాడు వాండెవె.

“తాగితే తాగిఉండొచ్చు. కాని నేను గౌరవాన్ని ఆశిస్తాను” అన్నది నానా.

పావుగంటకుపైగా డానెట్, జార్జ్ ఆమెను డైనింగ్ రూమ్ లోకి రమ్మని ప్రార్థిస్తున్నారు. కాని ఆమె మొండికేసి కూచుంది. మళ్ళీ అలాంటి నీచులైన అతిథుల మొహాలు చూడాలంటే ఆమెకు అసహ్యం వస్తోంది. తనను కండలకింద కోసినా వాళ్ళ మొహం చూడదు.

“నాకు తెలుసు. ఆ లంజ రోజ్ ఈ కుట్రంతా పన్నింది. నేను ఆహ్వానించిన ఆ గౌరవనీయురాలైన నీ స్త్రీ రాకుండా ఆ ముందే చేసింది” అని కసురుకుంట నానా.

ఆ గౌరవనీయురాలైన నీ స్త్రీ మేడమ్ రాబర్. ఆమె తనంతటనే రాలేదని వాండెవె చెప్పాడు. అతను నానా చెప్పేదింతా ప్రశాంతంగా

విన్నాడు. అతనికి ఇలాంటిగొడవలు అలవాటే. ఆ స్థితిలో ఆడవాళ్ళతో ఎలాప్రవర్తించాలో అతనికి బాగా తెలుసు. నానానులేపి, తీసుకెళ్ళడానికి ఆమెచేతులుపట్టుకోగానే ఆమె మరీ కోపోద్దీపితురాలైంది. కౌంట్ ముఫత్ ను రాకుండాచేసింది ఫాషరె కాదని ఈ స్థితిలో ఆమె నెవ్వరూ నమ్మించలేరు. ఫాషరె పాములాంటివాడు. వట్టి అసూయాపరుడు. ఒక స్త్రీ ఆనందాన్ని పూర్తిగా వాశనంచేసేవరకు దాన్నిపట్టుకుని వదిలిపెట్టడు. కౌంట్ ఆమెపై మోజుపడ్డాడు. ఆ విషయం ఆమెకు సుష్టంగా తెలుసు. ఫాషరె అడ్డుపడకుండావుంటే తప్పకుండా వచ్చేవాడు.

“ఆయనా? - ఎన్నటికీ రాడు” అన్నాడు వాండ్రెవె నవ్వుతూ.

“ఎందుచేత?” అని అడిగింది నానా గంభీరంగా.

“ఎందుకంటావా? ఆయన చాందసుడు. ఇవాళ నీ చీరకొంగు తగిలితే రేపు చర్చికవెళ్ళి ఆవిషయం విన్నవించుకోవాలి. ఒక చిన్న సలహా ఇస్తాను విను: ఇతన్ని పోగొట్టుకోకుండా చూడు” అన్నాడు వాండ్రెవె.

ఒక్కనిమిషం నానా మౌనంవహించి ఆలోచించింది. తరువాత లేచి వెళ్ళి ముఖం కడుక్కుంది. కావి మళ్ళీ వారు డైనింగ్ రూమ్ కు తీసుకెళ్ళడానికి ప్రయత్నించగా నిరాకరించింది. వాండ్రెవె ఇంక బలవంతపెట్టక నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయాడు. అతను వెళ్ళాడో లేదో ఆమెకు ఓ విధమైన మృదుల తస్మయత్వం కలిగి దానెట్ కౌగిట్లోచేరి. ‘ప్రియా! నీలాంటివాడు ఒక్కడూ లేడు. నీవే నా ప్రాణానివి. మనం ఎప్పటికీ ఇలాగేకలిసివుంటే ఎంత బావుంటుంది! అబ్బ! ఆడవాళ్ళెంత నిర్భాగ్యజీవులు?’ అని దుఃఖం వెళ్ళబోసింది.

తరువాత తాముకొగలించుకోవడం చూచి, సిగ్గుతో ఎర్రబారిన జార్జిని గమనించి, అతన్నికూడా ముద్దాడింది. దానెట్ కు జార్జిలాంటి కుర్రాడంటే అసూయ ఉండదు. దానెట్, జార్జి ఎప్పుడూ అన్యోన్యంగా ఉండాలని ఆమె వాంఛ. ఎందుకంటే వారు ముగ్గురూ ఒకరినొకరు అవగాహనచేసుకుంటూ ఎంతో ప్రేమగా ఉండవచ్చు. అలా ఉంటే ఎంతో సుఖంగానూ, హాయిగానూ ఉంటుంది. ఇలా ఉండగా ఒక విచిత్రమైనధ్వని వారిని కలవరపరిచింది, గదిలో ఎవరో గురకపెడుతున్నారు. చూస్తే, అతను బోర్డ్ నెవ్. కాఫీ ముగించుకుని అక్కడ విశ్రమించాడు. రెండుకుర్చీలమీద

పడుకుని సుప్తుడై ఉన్నాడు. నానాకు అతన్ని చూసేసరికి నవ్వువచ్చింది. డానెట్, జార్జి వెంటరాగా పెద్దగానవ్వుతూ డ్రాయింగ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళింది, రోజ్ ను ఇంచుమించుగా కౌగలించుకుని, "ఇలా వచ్చి చూడవే" అన్నది.

శ్రీలందరినీ చేతులుపుచ్చుకుని తీసుకెళ్ళింది. ఎందుకో తెలీకుండానే ముందుగానే వాళ్ళు నవ్వుడం మొదలెట్టారు. ఒక నిమిషంతరువాత రోజు కుంటూ రొప్పుకుంటూ వచ్చారు.

నాలుగు గంటలు కావస్తోంది. పేకాటలకు బల్లవేశారు. వాండ్రెక్టో స్టీనర్, మినాన్, లార్డెర్డ్ టీ చప్పున వెళ్ళి కూచున్నారు. లూసీ, కార్లెన్ పందాలు వేస్తూ వారివెనకాల నిల్చున్నారు. బాంసీ చాలా అలిసిపోయి ఎప్పుడు వెడదామని వాండ్రెక్టోను అడగసాగింది. మిగతావారు డ్రాయింగ్ రూమ్ లో డాన్స్ ప్రారంభించబోతున్నారు. డానెట్ పియానో వద్ద కూచున్నాడు. కాని, డాన్సు సరిగా సాగడంలేదు. శ్రీలందరూ అలిసిపోయి సోఫాలపై కూచుని మాట్లాడుకుంటున్నారు. హఠాత్తుగా పెద్దద్యని యేదో వినిపించింది. ప్రక్కగదిలో పదకొండుమంది యువకులు పెద్దగానవ్వుతూ వస్తున్నారు. వారు స్వదేశ మంత్రివర్గశాఖలో జరిగిన 'బాల్' నుంచి వస్తున్నారు. నానా వెయిటర్లను పిలిచి వాళ్ళను పంపివేయమని చెప్పింది. వాళ్ళెవరో తనకు తెలీదన్నది. ఫాషరె, లాబోర్డెటీ, డానెట్ ఆమె గౌరవం కాపాడడంకోసం అక్కడికి వెళ్ళారు. ఒక చిన్నకొట్లాట జరిగేదే. కాని, వారిలో ఒకడు ముందుకువచ్చి, 'నానా, నువ్వు ఆరాత్రి పీటర్ గృహంలో మమ్మల్ని ఆహ్వానించావు' అన్నాడు.

ఆమెకు జ్ఞాపకంలేదు. ఆరాత్రి అంటే ఏరాత్రి? అతను బుధవారమని చెప్పగా, బుధవారంనాడు పీటర్ గృహంలో భోజనానికి వెళ్ళాలని ఆమెకు జ్ఞప్తికొచ్చింది. కాని ఆమె ఎవరినీ ఆహ్వానించలేదు.

"ఒకవేళ ఆహ్వానించావేమో" అన్నాడు లాబోర్డెటీ.

నానా నవ్వింది. ఆహ్వానిస్తే ఆహ్వానించి ఉండవచ్చు. అయినా పెద్దమనుషులు వచ్చినప్పుడు వెళ్ళమనకూడదు. వాళ్ళను లోనికి తీసుకుని వెళ్ళింది. వారి కెందరో స్నేహితులు కనుపించి, కరస్పర్సు చేసుకున్నారు.

వారి తరువాత, వారికి సంబంధించినవా రెందరో వచ్చారు. అందరూ స్వదేశమంత్రీవర్గ శాఖనుంచి వచ్చినవారే.

ఫాష్ రె హాస్యానికి 'మంత్రిగారుకూడా రాదుకదా' అన్నాడు. మంత్రి తనలాంటి హుంచివాళ్ళ ఇండ్లకు రాదన్నది నానా. అమె ఒక్క విషయాన్నిమాత్రం చెప్పలేదు, కౌంటుముసత్ వస్తాడనే ఆశ తనకున్నదని.

అయిదుగంటలె ంది. దాన్సింగ్ ఆగింది. పేకాటమాత్రంసాగుతూనే ఉంది. వృధాచెయ్యబడిన రాత్రితాలూకు ఒకపథమైనభావం గదినంతా ఆవరించివుంది. స్త్రీలు తమఆత్మగాధలు వినిపించే విచిత్ర మానసికావస్థ లోకి వచ్చారు. బ్లాంసీ తనతాతగారిని గురించి మాట్లాడసాగింది. క్లారిస్ తన పినతండ్రిగృహంలో, తనకు ఒకడ్యూక్తో జరిగిన ప్రణయకలాపాన్ని గురించి చెప్పింది. లూసీమాత్రం తనసామాన్య జననాన్నిగురించి చెప్పింది.

హఠాత్తుగా మేరియా, 'మాయింటికెదురుగా ఒకరష్యన్ ఉన్నాడు. నిన్న ఒక పెద్ద పండ్లబుట్ట పంపాడు. పండ్లమధ్య వెయ్యిప్రాంకుల నోట్లు న్నాయి. అన్నీ రష్యన్ నోట్లు. త్రిప్పిపంపేశాను' అన్నది.

తెల్లవారవస్తోంది. నానా పూర్తిగా నిరాశచెందింది. అందరికీ బాగా విసుగెత్తింది రోజ్ పాటమానేసి, సోఫామీదకూచుని, ఫాష్ రెతో గుస గుసలాడుతోంది.

ఎవరికీ ఏమీతోచడంలేదు. యువకులు మళ్ళీ తాగడం ప్రారంభించారు. అందరినీ ఏడిపించేటంత బరువూ, నిరాశ ఆవరించాయి. కొత్తగా వచ్చిన యువకుడు షాంపేన్బాటిలు పగులకొట్టి, పియానోమీద ఒలికిస్తున్నాడు.

"అదేమిటి ?" అదేమిటి ?" అన్నది నెనె.

"షాంపేన్ పోస్తే పియానోగొంతు చక్కబడుతుం దమ్మాయ్" అన్నాడు లాబోర్డెటీ.

"నిజంగానా?" అన్నది నెనె.

నానామాత్రం ఇవేమీ గమనించడంలేదు: స్టీవర్ పక్కన కూచుని ఉంది. తెల్లని సిల్కు గౌను వేసుకున్నది, తాగడంవల్ల అమెముఖం పాలి పోయిఉంది. కళ్లు బరువుగా వాలిపోయాయి. తనకుతాను సమర్పించుకున్నట్లుగా కనుపిస్తుంది. అమెతలలో గులాబీలు వాడిపోయాయి. అమెపై నుంచి

హఠాత్తుగా స్టీసర్ చెయ్యితీసెయ్యగా. పిన్నులుగుచ్చుకుని రెండు నెత్తురు బొట్లు రాలాయి.

“ఇప్పుడు సంతకంచేసివస్తే” అన్నది నానా గంభీరంగా.

తెల్లవారింది. ఒకవిధమైన విషాదకరమైన కాంతి గదిలో ప్రవేశించింది. అందరూ సె-పుతీయకోనారంభించారు కార్లైన్ రాతంతా వృధా చేసినందుకు పశ్చాత్తాపంచెందినట్టుగా కనుపించింది. రోజ్ మొహం పెద్ద మనిషితరహాగా పెట్టింది. ఎప్పుడూ వీళ్ళింతే. ఎలాప్రవర్తించాలో వీళ్ళకు తెలీను మినాన్ పేకాటలో బాగా డబ్బుగడించి, భార్యతోకలిసి వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ ఒకమాటు ఫాషరెను ఆహ్వానించారు. లూసీ బిగ్గరగా ‘పోవయ్యా, నీ పాడు నాట్యకత్తెతో’ అన్నది.

ఈ మాటవిని, రోజ్ వెనక్కుతిరిగి ‘పాడుముండ’ అనిగొణుక్కుంది. ఆడవాళ్ళ తగదాల్లో బాగా అనుభవంఉన్న మినాన్ భార్యను చెయ్యి పుచ్చుకుని లాక్కెళ్ళాడు వాడెనుక లూసీ ఒంటరిగా రాణిలా మెట్లు దిగి వెళ్ళింది. పిల్లవాడిలా ఏడుస్తున్న లాఫలాసిని గాగా నడిపించుకొని తీసుకెళ్ళింది. సైమన్ కూడా అదృశ్యమైంది.

“నాకు నిద్రావడంలేదు. ఏదైనా చేద్దాం” అంటూ నానా కిటికీ గుండా ఆకాశంవంక చూచింది.

ఆకాశం స్వచ్ఛంగాఉంది. చిరుమబ్బులు తేలాడుతూఉన్నాయి. ఆరు గంటలు. ఎదురుగా ఇళ్ళల్లో ఇంకా అందరూ నిద్రపోతున్నారు. అప్పుడే పాకీవాళ్ళగుంపొకటి చక్కచెప్పలు టకటకలాడించుకుంటూ నడిచిపోతోంది. ఒక... హోత్సాహపూరితమైన సగరంయొక్క ఈ విషాదమయ ప్రభాతసమయంలో నానాను ఒక విచిత్రమైన ఆవేశం ఆవరించింది. ఎక్కడికై నా ప్రకారం గ్రామసరిసరా కు వెళ్ళిపోదామని, ఏదో శాంతిని, పావిత్ర్యాన్నీ, అవ్యక్తమైన ఏకాంతాన్ని ఆమె అభిలషించింది.

స్టీసర్ వద్దకు వెళ్ళి, ‘పాలకోసం వెడదాం’ అన్నది.

చిన్నపిల్లలా చప్పట్లు చరుస్తూ బూర్నిసు కప్పుకోడానికి వెళ్ళింది. స్టీసర్ అంగీకరించాడు.

చివరకువచ్చిన యువకులు షాంపేను పూర్తిగా పియానోలో ఒలికించి వెళ్ళిపోయారు.

నానా 'జో' ను మేల్కొల్పింది. జో నిద్రలేచి, వణుకుతున్న చేతులతో తన యజమానురాలికి దుస్తులు ధరింపజేసింది.

అంతా అయినట్టే. నువ్వు కోరినట్టేచేశాను' అన్నది నానా.

దాసీదానికి ఇంకా మత్తువదలేదు. ఈ నిర్ణయానికి అమ్మగారు మొదటిరాత్రే వస్తే బావుండేదని గొణిగింది. పడగదిలోకి వెళ్ళిచూస్తే బోర్డెనెవ్ ఇంకా గురకపెట్టడం మానలేదు. జార్జ్ దిండుమీదతలపెట్టి, 'శృబ్దంగా నిద్రపోతున్నాడు. వారిని నిద్రపోనివ్వమన్నది నానా. దానెక్కడిలోకివచ్చాడు. అతన్ని చూసేసరికి మళ్ళీ నానా ఆర్పురాలైంది. అతను చాలా విషాదంగా కనుపిస్తున్నాడు.

"రా బాబూ" అంటూ అతన్ని చేతుల్లోకి తీసుకుంది. అతన్ని అనేక విధాల లాలిస్తూ, 'ఏమీ మారిపోలేదు. నాకు నా బాబే కావాలి మరెవ్వరూ అక్కర్లేదు. నా బాబును ఒక్కణ్ణే నేను ఆరాధిస్తాను. ఇంకా మే మెంతో సుఖంగా ఉంటాము. రేపువస్తావుకదూ. మనం రోజూకలుసు కునేసమయం నిర్ణయించుకుందాం. ఏదీ, ఒక్కసారి ముద్దుపెట్టుకో. బాగా ఇంకాబాగా....' అంటూ అతన్ని తప్పించుకుని స్టీనర్ తో కలిసివెళ్ళింది.

వాండ్రెవె గదిలో ఒంటరిగాకూచుని పేకాట ఆడుతున్నాడు. తెల్లగా తెల్లవారిందనికూడా వారు గమనించలేదు. బ్లాంసీ నిద్రించడానికి యత్నిస్తోంది.

"బ్లాంసీ నువ్వుకూడా రా. కొంచెం పాలు తాగి వద్దా" అన్నది నానా.

బ్లాంసీ మెల్లగా లేచింది. తనకు బ్లాంసీ ఆటంకమవుతుందన్న గాభరాతో స్టీనర్ ముఖం పాలిపోయింది. కాని, ఇరువురూ అతనికంటే ముందుగాపోతూ 'పితికినపాలు తాగలి' అంటున్నారు.

5

వైరెటిథియేటర్ లో 'బ్లాండ్ వీనస్' నాటకం ముగియినాల్గవసాళి ప్రదర్శించుతున్నారు. మొదటి అంకం అప్పుడే ముగిసింది. చాకతిదావి వేషంలోవున్న సైమన్ గ్రీన్ రూంలో అద్దంముందు నిల్చునివుంది. ఒంట

రిగా అద్దంముందు నిల్చుని, ఇరువంకలా వెలుగుతున్న గాస్ లైట్ల కాంతిలో కనుబొమలు తీరుస్తూ, తన వేషం దీర్చుకుంటోంది.

దీర్ఘమైన ఖడ్గంతో, ఎత్తయిన బూట్లతో పెద్ద ఫించంతో స్విస్ సేనానాయకుని దుస్తులు ధరించి ప్రవేశించిన హాలెరీ, 'అతను చచ్చినట్టు ఏమైనా తెలిసిందా?' అని అడిగాడు.

పెదవులు సరిచూచుకోడానికి చిరునవ్వు నవ్వుతూ ఎంతమాత్రం చలించకుండా 'ఎవ రతను?' అన్నది సైమన్.

"రాకుమారుడు"

"నాకు తెలీదు. నేను కిందికి వెడుతున్నాను. అయితే అతను వస్తున్నాడన్నమాట. ఇవాళ వచ్చాడంటే, రోజూ వచ్చాడన్నమాటే" అన్నది సైమన్.

హాలెరీ అద్దానికి ఎదురువున్న మంటవగ్గరికి వెళ్ళాడు. అద్దానికి ఇరువంకలా గెండు గాస్ లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. అతను గడియారంవంక చూచి, పెద్దసింహాసనంలావున్న కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. ఆ కుర్చీలో పట్టు పరుపు నాలుగుతరాలనటకులు కూర్చోవడం వల్ల మూసే మలినవ్వేడింది. అక్కడక్కడా రంగుపోయి పసుపువచ్చగా కనుపిస్తోంది. సాధారణంగా రంగులమధ్య అలసిపోయిన నటకులు ఒకవిధమైన ఉదాసీనంగా కూర్చుంటారు. అత నలా ఆ కుర్చీలో కూర్చుని శూన్యంవంక చూచాడు. ముసలి బాస్క్ అప్పుడే వచ్చాడు దగ్గుతూ ఒక పాత పసుపువచ్చనికోటు వేసుకుని. కోటు ఒక భుజంమీదుగా క్రిందికి జారుతోంది. ఆ కోటు డగోబార్ట్ రాజావారు ధరించినదట! ఒక నిమిషంపాటు కిరీటాన్ని పియానోమీద పెట్టి, ఒక్కమాటయినా మాట్లాడకుండా విసుగ్గా కాళ్ళు నేలకేసి కొట్టాడు. కొద్దిగా తాగుడుమోతాదు ఎక్కువై, అతని వేళ్ళు నణుకుతున్నాయి. తెల్లని గడ్డం అతనిముఖానికి అదో నిండు నిచ్చింది. ఈరోగా వానరావడం ప్రారంభించి ఆ నిశ్శబ్దతకు భంగంకలిగించింది. ఈ వాన చప్పుడు అతనికి విసుగు కలుగజేసింది.

"అబ్బ! పాడుగాలి" అని కసురుకున్నాడు.

పైమన్, పూలెరీ కదలకుండా కూచున్నారు. నాలుగై దుచిత్రాలు, వెర్నెట్ అనే నటకునిచిత్రం గోడలకు తగిలించి ఉన్నాయి. గాస్ వేడికి చిత్రాలు క్రమక్రమంగా పసుపువర్ణానికి తిరుగుతున్నాయి. వెరై టీడియేటర్ పురాతనమహావ్యక్తుల్లో ఒకడైన పోషియర్ విగ్రహం శూన్యనయనాలతో చూస్తోంది. హఠాత్తుగా ఏదో గొంతు వినిపించింది. అది ఫాంటన్ గొంతు. పచ్చనిబట్టల్లో, చక్కని యువకునిలాగా ముస్తాబై, రెండోరంగం దుస్తుల్లో ఉన్నాడు.

“తెలుసా మీకు? ఇవాళ నాకు పండుగ” అన్నాడు చేతులుతిప్పుతూ.

“నిజంగా?” అంటూ చిరునవ్వుతో పైమన్ అతనిదగ్గరికి వెళ్ళింది అతని వేషభాషలకు ఆకర్షితురాలై నట్టు.

“రెండోరంగం ముగియగానే, మేడమ్ బ్రాన్ తో షాంపేన్ తెమ్మని చెప్పబోతున్నాను” అన్నాడు.

బయట గంటమ్రోగుతోంది. దీర్ఘమైన ఆ గంటచప్పుడు తగ్గి, మళ్ళీ హెచ్చయింది. గంటచప్పుడు ఆగిపోగానే మెట్లపై నుంచి ఒక అరుపు వినిపించింది. ‘రెండవ అంకం ప్రారంభమయింది! రెండవ అంకం!’ అన్న కేక క్రమంగా గ్రీన్ రూమ్ దగ్గరకు వచ్చింది. ఒకవ్యక్తి ఈ కేకవేస్తూ అలా వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ కేక వినకుండానే పూలెరీ షాంపేన్ గురించి మాట్లాడుతున్నాడు.

“నేనైతే ‘కేఫ్’ నుంచి తెప్పించేవాణ్ణి” అన్నాడు ముసలి బాస్కె.

మేడమ్ బ్రాన్ ఏమాత్రపులాభాన్నైనా మరువకూడదన్నది. పైమన్ ఫాంటన్ ను తనకళ్ళతో తాగేస్తూ, ఆనందాతిరేకంచే గంతులేసింది. ‘ఫాంటన్ లాంటివాడు ప్రపంచంలో లేనేలే’దన్నది.

ద్రెసింగ్ గదులకు వెళ్ళే త్రోవలో ఉన్నతలుపులు బార్లగా తెరచి ఉన్నాయి. గాస్ లైట్ కాంతిపడుతున్న గోడమీద వస్తూపోతూఉన్న వ్యక్తుల వీడ లాడుతున్నాయి. అర్ధనగ్నంగాఉన్న స్త్రీలు, శాలువలు కప్పుకుని రెండవరంగపు స్వరమేళకోసం వెడుతున్నారు. క్లారిసీ త్వరగా వెడుతూంటే పైమన్ పిలిచింది. ఒక్కనిమిషంలో వచ్చేస్తానని క్లారిసీ వెళ్ళిపోయింది. కాని, కొంచెం ఆలస్యంగావచ్చి, ‘చలిగాఉంది. ద్రెసింగ్

రూమ్లో ఉన్నగొను మర్చిపోయాను' అన్నది. మంటదగ్గర నిల్చుని 'రాకుమారుడు వచ్చాడు' అని చెప్పింది.

'ఆ!' అని ఆశ్చర్యపోయారు అందరూ. 'అవును నిజం. నేనూచూడడానికి వెళ్ళాను. స్టేజ్ బాక్స్ లో కూచుని ఉన్నాడు. ఇది మూడోసారి అతను రావడం. నానా అదృష్టవంతురాలుకదూ!' అన్నది క్లారీసి.

సైమన్ ఏదో అనిబోయింది. కాని, ఇంతలో గ్రీన్ రూం సమీపంలో ఒక అరుపు వినిపించింది. 'తెరలేస్తుంది' తెరలేస్తుంది' అని అరుసూ ఒక కుర్రాడు వెళ్ళిపోయాడు.

'మూడోసారి రావడం! చాలా విచిత్రంగా ఉంది. అతను దాని ఇంటికి వెళ్ళడనుకుంటాను. తనబసకే దాన్ని తీసుకెళతాడు. చాలాఖర్చు. ఊరికేపోదు సుమా!' అన్నది సైమన్.

"ఖర్చు తప్పుతుందా ఏమిటి? అనుభవం తేరగావస్తుందా ఏం? ఆనందం కావాలనుకున్నప్పుడు దానికి తగినరేటు ఇవ్వాలి" అన్నాడు ప్రూలెర్ తన విగ్రహాన్ని అద్దంలో చూచుకుంటూ.

మళ్ళీదూరంగా 'తెరలేస్తుంది, తెరలేస్తుంది' అనేకేక వినిపించింది.

నానాకు రాకుమారునికి ప్రథమసమాగమం ఎలాజరిగిందో తెలిసిన ఫౌంటన్ ఆ కథలలా చెప్పసాగాడు. అతను కొన్నివివరాలు చెబుతూంటే, వారు నవ్వాపుకోలేకపోయారు. ముసలిబాస్క్ మాత్రం నిశ్చలంగా వింటూ కూచున్నాడు. ఇలాంటి కథలంటే అతని కంఠ ఉత్కుకతలేదు. సోఫామీద పడుకుని నిద్రపోతున్న ఒకపిల్లని దువ్వతూ కూచున్నాడు. ఆ పిల్లకి దువ్వటం ఎక్కువయ్యేసరికి విసుగెత్తి, అక్కడనుంచి లేచివెళ్ళి, మరో చోటపడుకున్నది. బాస్క్ మాత్రం తన ధోరణి మానలేదు.

ఫౌంటన్ కథ సమాప్తిచెయ్యగానే. 'ఏమైనాసరే నేడు హోటల్ నుంచి షాంపేన్ తెప్పించేవాణ్ణి అక్కడిదే బావుంటుంది' అన్నాడు బాస్క్.

'తెరలేస్తుంది' అని మళ్ళీ కుర్రాడికేక వినిపించింది

తర్వాత ఎనగివో దగ్గరికివస్తున్న అడుగులచప్పుడు వినిపించింది. తలుపు తెరువబడి సంగీతం వినిపించింది. మళ్ళీ దభేల్ మని తలుపుమూసుకున్నది. దూరాన్నుంచి ఏదో రోద వినిపిస్తోంది. మళ్ళీ కాస్సేపు గదిలో

విశ్వబింబంగావుంది. రొదచేస్తున్న జనసందోహానికి వెయ్యిమైళ్ళదూరంలో ఉన్నట్టుంది ఆ గది. సైమన్, క్లారిస్ ఇంకా నానానుగురించే మాట్లాడుతున్నారు. ఒక పొడుపాటిపిల్ల గదిలోకి తొంగిచూడడం చూచి, వాళ్లు మాట్లాడడం ఆపేశారు. ఆ అమ్మాయి పొరపాటుపడ్డానని గుర్తించి అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయింది. ఆ పిల్లపేరు సాటీన్. పెద్దమనిషితరహాగా అలంకరించుకుని వచ్చింది. ఒకసంవత్సరంనుంచి ఆ పిల్లను కేఫ్ డి వెరైటీలో చూస్తున్న ఫ్రూలెరీ, 'భలే మంచి చౌకబేరము!' అన్నాడు.

అప్పుడే ప్రవేశించిన ఫాషరె, మినాన్లతో కరస్పర్శచేస్తూ ఫాంటన్ వాళ్ళను అభినందించాడు.

ఆడవాళ్ళిద్దరూ మినాన్ ను కౌగలించుకున్నారు.

"ఇవాళ జనం బాగా వచ్చారా?" అని అడిగాడు ఫాషరె.

"ఓ, బ్రహ్మాండంగా వచ్చారు" అన్నాడు ఫ్రూలెరీ.

"అమ్మాయిలూ, మీకు టైమైసట్టుంది" అన్నాడు మినాన్.

"అవును, కావస్తోంది" అన్నారు. ఒక్క బాస్కెట్ బాల్ త్రమే వెళ్ళడానికి లేచాడు. మళ్ళీ కుర్రాడు తలుపుదగ్గరికివచ్చి 'మిస్టర్ బాస్కెట్! మేడం సైమన్' అని అరిచాడు.

సైమన్ త్వరగా లేచివెళ్ళింది. బాస్కెట్ కిరీటాన్ని ధరించి నింపాదిగా బయల్దేరాడు — నెమ్మదిగా అడుగులువేస్తూ, ఏదో పనివున్నవాడు పనిచెడగొట్టుకొని, మరోపనిమీద వెడుతున్నట్టు.

"మీ వ్యాసంలో ఎన్నో అమూల్యవిషయాలుచెప్పారు. హాస్యనటులు అనవసరమన్నారు, ఎందువల్ల?" అని ఫాంటన్ ఫాషరెను అడిగాడు.

"అవును, ఎందుకని?" అన్నాడు మినానుకూడా బరువైన తనచేతులు ఫాషరె భుజంమీదవేసి. ఆ బరువుకు ఫాషరె కుంగిపోయాడు.

ఫ్రూలెరీ, క్లారిస్ ఎంతో కష్టంమీద నవ్వావుకున్నారు. కొంత సేపటినుంచి చాటుగా జరుగుతున్న ఈ హాస్యం వారిని తబ్బిబ్బుచేస్తోంది. తన భార్య ఫాషరెపట్ల కొంచెం ఉత్సుకంగా ఉండడం గమనించి, మినాన్ అసలే మండిపోతున్నాడు. అదీ కాక తాము పెట్టినఖర్చుకు తగినంత పబ్లిసిటీ ఫాషరె ఇవ్వలేదు. ఈ కారణాలవల్ల, అతిన్నేహాన్ని ప్రకటించడం ద్వారా మినాన్ ఫాషరెపై ప్రతీకారంతీర్చుకోదలుచుకున్నాడు. ప్రతి

సాయంత్రం రంగాలమధ్య కలుసుకున్నప్పుడు అతి ప్రేమ కురిపిస్తున్నట్లుగా నటించి దెబ్బకొట్టేవాడు. ఈ చిత్రానుబంధముందు పట్టాభిషేకం పాషరే, నిగ్రహించుకుని, నవ్వుతూ, రోజ్ భర్తతో పోట్లాట ఎంజాయ్ భవించేవాడు.

“అయితే ఫాంటన్ ను పరాభవిస్తావన్నమాట” అంటూ మళ్ళీ తన నాటకం ప్రారంభించాడు మినాన్. “అయితే, పట్టాభిషేకం, ఒకటి-రెండు-మూడు-

ఫాషరేను ఒక్క-దెబ్బ కొట్టాడు. ఫాషరే స్తబ్ధుడైపోయాడు. కాని క్లారిస్ కనుపైగతో తలుపుదగ్గర నిల్చున్న రోజ్ ను సూచించింది. రోజ్ తలుపుదగ్గర నిల్చుని, ఇదంతా చూస్తూనే ఉంది. తన భర్త అక్కడ ఉన్నాడని తెలియనట్లుగా సరాసరి జర్నలిస్టుదగ్గరికి వెళ్ళి వసిపిల్లలా తన ఫాంటన్ గాన్ని అందించింది.

అతను పరిచితంగా ముద్దాడి ఆమెను అభినందించాడు,

మినాన్ వారి ఆలింగనాన్ని చూడసలుగా నటించాడు. థియేటర్ లో ప్రతివారూ అతని భార్యను ముద్దాడుతారు, ఫాషరే ముద్దాడుతూంటే అతను నవ్వి ఊరుకున్నాడు. పరితం అనుభవించక తప్పదు. ఈరోజు తలుపు తెరచుకుని మళ్ళీ మూసుకున్నది. వైమను తనదృశ్యాన్ని పూర్తి చేసుకుని వచ్చింది.

“బాస్కో భలేగా నటించాడు. రాకుమారుడు విరగబడి నవ్వుతున్నాడు. రాకుమారుని ప్రక్కన కూచున్న ఆ పొడుగుపాటివ్యక్తి ఎవరో తెలుసా మీకు? చాలా అందంగా, గంభీరంగా ఉన్నాడు” అన్నది వైమన్.

“ఆయన కౌంట్ ముఫత్. రాకుమారుడు ఆయన్ను విందుకు పిల్చాడు. ఆయనతో కలిసి వచ్చివుంటాడు” అన్నాడు ఫాషరే.

“కౌంట్ ముఫత్! ఆయన మామగారు నాకు తెలుసు. పేట మార్కెస్ డి ఛార్డ్. ఆయన గారి ఇంటికి పాడడానికి వెళ్ళాను. ఇవాళ రాత్రి ఆయన కూడా వచ్చారు” అన్నది వైమన్.

ఈరోజు పూరే అమెను పిలిచాడు. ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

ఈ సమయంలో థియేటర్ ద్వారా పాఠకురాలు పేట మార్కెస్ ఒక పెద్దపూగు తీసుకుని అటువెళ్ళింది. వైమను పరిహాసానికి, “నాకేనా?” అన్నది. ఆమె నానా గది చూపించింది. నానా! అందరూ దాన్నే పూలల్లో

ముంచెత్తుతారు. మేడం బ్రాన్ తిరిగివస్తూ క్లారిసీకి ఒక చిన్నలేఖ అందించింది. మళ్ళీ అతనే! లాఫలాసి. తనను ఒంటరిగావదిలేట్టులేడు! 'అంకం ముగియగానే వస్తానని చెప్పు. అబ్బ!' అన్నది క్లారిసీ.

"మేడం బ్రాన్! ఒక్కమాట. అంకం పూర్తికాగానే ఆరుసీసాలు షాంపేన్ తెప్పించు" అన్నాడు ఫాంటన్.

"అందరూ రావాలి! అందరూ స్టేజిమీదికి రావాలి" అని అరుస్తూ కుర్రాడొచ్చాడు.

"వస్తున్నాను, పదవోయ్" అన్నాడు ఫాంటన్ మేడం బ్రాన్ వెంట పరిగెత్తుతూ, 'అర్థమైందా? ఆరుసీసాలు' అన్నాడు.

సైమన్, క్లారిసీ వెళ్లిపోయారు. తలుపు మళ్ళీ మూసుకున్నది. ఒక చిన్నవానజల్లు గ్రీనురూము కిటికీ తలుపుమీద పడి, చప్పుడుచేస్తోంది. ఇంకా నానా వెళ్లేడు, ఆమె ఇష్టం ఆమెదే, జరిమానాలు లెక్కచెయ్యదు.

బెస్ట్ పిల్లడెస్త్ నానా తలుపుదగ్గర ప్రత్యక్షమైంది. గ్రీన్ రూంలో ప్రవేశించకుండా, మినాన్, ఫాషరెలతో 'కులాసా?' అని పల్కరించింది.

మినాన్ మాత్రం కరస్పర్శచేశాడు. నానా రాజీలా నడుస్తూ, తన డ్రెస్సర్ అనుచరిచగా వెళ్ళిపోయింది. వెనకాల సాచీన్ వచ్చింది.

"స్టీవర్ ఏడి?" అని అడిగాడు మినాన్.

స్టీవర్ నిన్న లాయిరెట్ వెళ్లాడు. అక్కడ గ్రామపరిసరాల్లో ఇల్లు కొంటాడట" అన్నాడు సేవకుడు.

"నానాకు ఎప్టేట్ అన్నమాట" అన్నాడు మినాన్.

మినాన్ ఇలా అని గంభీరుడైనాడు. ఈ స్టీవర్ ఒకప్పుడు రోజ్ కు ఒకశవనం కొనిస్తానని వాగ్దానంచేశాడు. ఇప్పుడు ఎవరిని నిందించి లాభం లేదు. అవకాశం చెయ్యిదాటిపోయింది. మళ్ళీ ఎలాగైనా సాదించితిరాలి. ఇలా ఆలోచిస్తూ అవనతవదనుడై మినాన్ అటూ ఇటూ తిరుగ నారంభించాడు. గ్రీన్ రూంలో అతనూ, ఫాషరె మాత్రమే ఉన్నారు. జర్నలిస్ట్ అలిసిపోయి కుర్చీలో పడుకున్నాడు — ప్రకాంతంగా అరమూతపడిన కండ్లతో,

కాస్త విశ్రాంతి తొరికినందుకు సంతృప్తుడై ఫాషరే హాయిగా కాళ్లు బారచాచుకుని పడుకున్నాడు. మినాన్ కాసేపు అటూ ఇటూ తిరగడం మానేసి, పోషియర్ విగ్రహం వద్ద ఒకక్షణం నిల్చుని అక్కడినుంచి వెళ్ళి కిటికీ తెరిచాడు. వాన వెలిసింది. ప్రకృతి ప్రళాంతంగా ఉంది. స్టేజీనుంచి కూడా ఏమీ వినరావడంలేదు. మెట్లమీద, వాకిళ్ళదగ్గర చిడి-చప్పుడులేదు. అంతా సమాధిలా గంభీర విశృద్ధింగా ఉన్నది. అంకం సమాప్తిలో ఉండే విశృద్ధిత అది.

“అబ్బ! లంజలు చంపేస్తున్నారు” అని అరిచాడు బోర్డ్ నెవ్ హతాత్తుగా రూక్షస్వరంతో.

అతను అప్పుడే చచ్చాడు. మినాన్ ను, ఫాషరేను చూడగానే వాళ్లను పిలిచాడు. నానాను అభినందించడంకోసం అనుజ్ఞ ఇవ్వవలసినదిగా రాకుమారుడు కోరాడు. స్టేజీ మానేసరు అటు వెడుతున్నాడు. అతినితో, ఫెరానోదె, మేరియా ఉన్నారు. ‘చూచావా - వాళ్లకు ఫైన్ ఫెయిన్’ అన్నాడు కోపంతో. మళ్ళీ తక్షణం కోవల తగ్గించుకుని, ఒక పిలావ హుని లాగా గంభీర్యాన్నివహించి నేనువెళ్లి ప్రభువువాణి తీసుకొస్తాను’ అన్నాడు.

ఏక్కటిల్లే కరతాళధ్వనుల్లో తెర జారింది వెంటనే నీడగా ఉన్న స్టేజీపై జనం అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నసందడి ఎక్కువైంది. నటులందరూ త్వరత్వరగా డ్రెసింగ్ గదులవై పుకు పోతున్నారు. సేవకులు సీనరీలు మార్చేస్తున్నారు. పైమన్, క్లారిసీలు వైజివెసకారి నిల్చుని, ఏదో గుసగుసలాడుతున్నారు. గతరంగంలో మధ్య సందు దొరకగా, వారొక చిన్న వ్యవహారం ఏర్పాటుచేసుకున్నారు.

క్లారిసీ లాసలాసిని ఇహ చూడకుండా ఉండడానికి నిశ్చయించుకుంది. అంతగా ఒకస్త్రీని అంటిపెట్టుకుని ఉండడం సమంజసంకాదని పైమన్ అతనికి నెమ్మదిగా చెప్పివేస్తే బాగుంటుంది అనుకున్నారు. అతనిదారి అతనికి చూపడమన్ననూట.

తరువాత పైమన్ చాకలిదాని పేషంలో ఇరుకుగా ఉన్న మెట్లు దిగి వెళ్లింది. మెట్లు మురికిగా ఉన్నాయి. గోడలు తడిగా ఉన్నాయి. పైమన్ ద్వారపాలకురాలి గదికేసి వెళ్లింది.

రెండు మెట్లవరసలకుమధ్యగాఉన్న ఈగది ఒకపెద్దదీపంలా ఉంది. గదిలో రెండు గాస్లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. ఉత్తరాలు, వార్తాపత్రికలూ ఒకవైపున చిందరవందరగా పడేసిఉన్నాయి. పేబిల్మీద ఎన్నోపూల గుత్తులు, మురికిగాఉన్నపేట్లు ఉన్నాయి. గందరగోళంగావున్న ఈ గదిలో కొందరు పెద్దమనుషులు చక్కగా ముస్తాబై కూచుని, ఎందుకోసమో వేచి వున్నట్టుగా ఉన్నారు. మేడం బ్రాన్ మధ్యమధ్య వచ్చి, వారికేవో కబుర్ల నందిస్తోంది. ఆమె అప్పుడే వచ్చి, వారిలో ఒకయువకునికి చిన్న చీటీ అందించింది. అతను గాస్లైట్కాంతిలో దాన్ని తెరచి చదువుకున్నాడు.

ఆలేఖలో ఒక చిన్నమాట చదివేసరికి, అతనిని కొంచెం చెమటలు పట్టాయి. 'ఇవాళ రాత్రికి కాదు ప్రియుడా! పనిమీద ఉన్నాను' అని ఉంది. అతను అనేకపర్యాయాలు ఇదేమాట చదివాడు. లాఫలాసి ఆగదిలో ఒకమూల కూర్చీలో కూచుని ఉన్నాడు.

"మీరు ఇక్కడఉన్నారా అమ్మా! మీకేంకావాలి?" అన్నది ద్వార పాలకురాలు సైమన్తో.

లాఫలాసిని పంపమని కోరింది. సైమన్. కాని, బ్రాన్ ఈ పని వెంటనే చెయ్యలేకపోయింది ఎవరికో మధ్యం ఇవ్వవలసి వెళ్ళింది.

వాళ్ళ కిచ్చివచ్చిన తరువాత, 'అక్కడున్న ఆ నల్లటిఅబ్బాయితో కదూ మీరు మాట్లాడాలనుకున్నది' అని అడిగింది.

"ఎబ్బో! ఛీ! ఆ చివరకూచున్న నన్నటిఅబ్బాయి" అన్నది సైమన్.

తరువాత లాఫలాసిని హాల్లోకి తీసుకొచ్చింది. పెద్దమనుషులు యథా తరంగా కూచునిఉన్నారు. పైన బోర్డ్నెవ్ ఇంకా సీనరీమార్చలేదని కేక లేస్తున్నాడు.

చివరకు అన్నిటికీ వెనకాలఉండే డ్రాప్ తీసేశారు. స్టేజ్ ఖాళీ అయింది.

"రాకుమారుడు, రాకుమారుడు" అని గుసగుసలు వినిపించాయి. అందరూ అటువైపు చూచారు. బోర్డ్నెవ్ వందనాలుచేస్తూ రాకుమారుణ్ణి తీసుకెడుతున్నాడు. రాకుమారుడు పొడుగ్గా బలంగా అందంగా ఉన్నాడు. చక్కని చిన్నిగడ్డం. గులాబీరంగుచాయ బిగుతై నకోటు తొడుక్కున్నాడు. శరీరం ఒంపులుతీరి అందంగా కనుపిస్తోంది. ఆయనవెంట కొంట్ముఠత్,

మార్కిస్ డి చార్డ్లు వస్తున్నారు. దియేటర్ చివర నీడల్లో నారు మాయమై పోయారు. ఈ రాకుమారునితో .. భవిష్యత్తుకవత్తితో సంభాషించడం కోసం బోర్డ్ నెవ్. సింహాసనం మాలిమిడేసుకొనేవానిలా మాట్లాడసాగాడు. మాటిమాటికి కృతిమ ఆవేశంతో అతనిగొంతు కంపించసాగినది.

“ప్రభువువారు ఇటు దయచెయ్యాలి. ఇలా....ఇలా....దయచేసి ... జాగ్రత్త....” అంటూ అతి వినయవిధేయతతో బోర్డ్ నెవ్ రాకుమారునికి దారిచూపుతున్నాడు.

రాకుమారుడు ఎంకిమాతం తొందరపడటంలేదు. పైగా నింపా దిగా నిల్చుని, సీనరీమాయుత్తంపై అవలోకిస్తున్నాడు. ముఫత్ అన్నదూ స్టేజి రోపలిభాగం చూడలేదు. అంతుకవి మరీ ఆశ్చర్యచకితుడై అంబోకిస్తున్నాడు. అతనిలో అసిహ్యాచూ, భయమూ కలిసిన ఒక విచిత్రమైనభావం కలుగసాగింది. ఆయన పైకి చూచాడు. గ్యాస్ లైట్లు సజ్జితగోళాల్లా కనుపిస్తున్నాయి.

“ఇక వెడదాం” అన్నాడు హఠాత్తుగా సీన్లుమార్చే సేనకుడు.

రాకుమారుడు స్వయంగా తనేకౌంటను హెచ్చరించబడినట్లు చెప్పింది. ఒక డాప్ సీను కిందికి దించుతున్నారు. మూడో అంకానికి సంబంధించిన సీనరీ ఏర్పాటుచేస్తున్నారు. మౌంట్ ఎట్లాలో ఉండే గుహ అది. స్టేజిపైన కాల ఎన్నో ఎర్రనిదీపాలు వెలిగిస్తున్నాయి — అంతా గందరగోళంగా ఉంది. ప్రాంప్టరు అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు.

“తమరిరాక ....” బోర్డ్ నెవ్ ఇంకా వందనాలు చేస్తూ అన్నాడు — ‘దియేటర్ అంత పెద్దదికాదు. మాకు చేసినై నంతవరకు....’ ప్రభువువారు ఇలా దయచేస్తే —” అంటున్నాడు.

కౌంట్ ముఫత్ అప్పుడే డ్రెసింగ్ గదులవైపు వెళుతున్నాడు. అలా వెడుతూన్న ఆయన్ను ఒక చిన్న సంఘటన ఆపింది. మూడో అంకానికి తయారై ఉన్న ఇద్దరు ఆడవాళ్ళు బరిలో మాట్లాడుకుంటున్నారు. అందులో ఒకరై ‘అడుగో అతనే. చట్టి చడటలా ఉన్నాడు’ అంటోంది. బోర్డ్ నెవ్ సిగ్గుతో కుంగిపోయాడు. దాన్ని వెనకాలగా ఒకశాపు తన్నకుండా ఉండడానికి ఎంతో నిగ్రహించుకోవలసివచ్చింది. కాని, ఈ మాటలు విని పించి, రాకుమారుడు చిరునవ్వునవ్వాడు. మృదువుగా ఆ పిల్లదానివంక

చూచాడు. అదిమాత్రం రాకుమారుడంటే లెక్కచేసినట్టు కనుపించలేదు. నిర్లిప్తంగా సగర్వంగా నవ్వింది. బోర్డెనెవ్ రాకుమారుణ్ణి లోనికి వెడదాం రమ్మని అర్థించాడు. కౌంట్ ముఫత్ కు ముచ్చెమటలుపోశాయి. హాట్ తీసేశాడు, ఇరుకుగాడిన్న ఆ వాతావరణం అత న్నెంతో కల్లోలపరిచింది. వాతావరణం చాలా వేడెక్కి భారంగాఉంది. వాతావరణంలో భారమైనపరిమళం తేలాడుతోంది. ద్వారంలో ప్రవేశించేసరికి ఈ వాసన మరీఎక్కువై పోయింది. మురికి నీటివాసన, పెంట్, సబ్బులపరిమళం, నిశ్వాసాలు. ఇవన్నీకలసి ఒక విచిత్రపరిమళం బయల్దేరింది. కౌంట్ శీఘ్రదృష్టితో మెట్లపైకి చూచాడు. ఒకపెద్దకాంతి వచ్చిపడుతోంది. పై నుంచిగుడ్డలుతుకుతున్నవారి నవ్వులు, మాటలు, పీలుపులు, తలుపులు మూసితెరుస్తున్న శబ్దాలు, స్త్రీలవసనాల ఘుమాయింపులు, తలల్లోపోసిన స్వేదబిందువుల వాసనలు వస్తున్నాయి. అతను అటూఇటూ చూడకుండా ఇంతవరకూ తను చూడని ఒక ప్రపంచాన్ని చూడడంచేత, ఉత్సుకుడై త్వరత్వరగా వడవడం మొదలెట్టాడు.

“దియేటర్ చాలా విచిత్రమైనస్థలం !” అన్నాడు మార్కిస్.

బోర్డెనెవ్ నానా డ్రెసింగ్ రూమ్ వద్దకు వెళ్లాడు. తలుపుదగ్గర నిల్చుని ‘ప్రభువువారు ఇటు దయచేయండి” అన్నాడు.

హఠాత్సంభవంవల్ల చకితురాలైన ఒక స్త్రీకేక వినిపించింది. అర్థనగ్నంగా ఉన్న నానా పరుగెత్తి, తెరచాటున దాక్కుంది. ఆమె డ్రెసర్ ఒకతువలు చేత్తో పుచ్చుకుని నిల్చుని ఉన్నాడు.

నానా తెరిచాటునదాక్కుని. ‘ఏంపను లివి : ఎప్పుడంటే అప్పుడు రావడమే : లోపలికి రాకండి, కనపట్టంలేదూ !’ అన్నది.

ఈ సిగ్గుచాచి కొంచెం చల్లారిన బోర్డెనెవ్, ‘అలా పరుగెత్తకమ్మాయ్! ఏంపరనాలేరు. ప్రభువువారు ఇక్కడే ఉన్నారు. రా, బయటికిరా; వట్టివెక్రిపిల్లపుకవొద్దు’ అన్నాడు. ఆమెవచ్చేందుకు ఇంకా నిరాకరించగా ఓవిధమైన సితృప్తేమ ఉట్టిపడేస్వరంతో, ‘వీరికి ఆదనాశ్లంపే ఎలా ఉంటారో ఆమాత్రం తెలుసులే. నిన్నేమీ తినెయ్యరు’ అన్నాడు.

“ఏమో! అదెలా చెప్పగలం ?” అన్నాడు రాకుమారుడు గంభీరంగా.

అందరూ పెద్దగా నవ్వారు. రాకుమారుడు వహా చక్కని విసురు విసిరాడు.

నానా మరి సమాధానం చెప్పలేదు. తెర కొంచెం కంపించింది. నానా బయటికి రావడానికి నిశ్చయించుకుంటోందన్నమాట. కౌంట్ ముఫ్త్ ఎర్రబారినముఖంతో గదిలో కలచుచూచాడు. గది చిన్నది. ఇరుకుగా ఉంది. గదిని మధ్యతీచీనాస్తూ ఒకతెర కట్టివుంది. రెండు పెద్దకిటికీలు ఉన్నాయి. కిటిల్లోనుండా థిమేటర్ దొడ్డిగోడ కనుపిస్తోంది. దొడ్డిగోడమీద చదరాలుగాపడిన వెల్తురు కనుపిస్తోంది. గదిలో అనేకరకాలైన సెంట్లు, తలనూనెలు, ఫేస్ పౌడర్లు, మేకిప్ సామాన్లు ఉన్నాయి. అద్దంలో తన ప్రతిబింబాన్ని చూచుకున్నాడు కౌంట్. ముఖం ఎర్రగావుంది. చెమట బిందువులు నుదుటిమీద నిల్చివున్నాయి. కళ్లుదించుకుని డ్రెసింగ్ టేబిల్ దగ్గరికి వెళ్లాడు. బేసినులో నబ్బునీళ్లు. స్పాంజ్ లు పున్నాయి. నానాను ప్రథమంగా కలుసుకున్నప్పుడు అతన్ని మంచులా ఆపరించినభావమే మళ్ళీ యిప్పుడతన్ని ఆవరించింది. భూమిబ్రద్దలై తనకు తెలియని ఏ పాతాళం లోనికో దిగిపోతున్నట్టనిపించింది. దీపాలు పామునాలికల్లా కనుపిస్తున్నాయి. ఒక నిమిషం ఆ స్త్రీలసరినుకతీవ్రతకు స్మృతితప్పినట్లయింది. నెమ్మదిగా వెళ్ళి సోఫామీద కూచున్నాడు. మళ్ళీ వెంటనే లేచి, డ్రెసింగ్ టేబిలు వద్దకు వెళ్ళాడు. అతనికళ్ళలో అదోవిధమైన అవ్యక్తభావం వుంది. ఎన్నాళ్ళక్రితమో వాళ్ళగదిలో వాడిపోయిన కాడగులాబీలను గుడించి ఆలోచిస్తున్నాడు. వాటివరిమకం అతన్ని చంపేసేడంటే నమ్మపచ్చు. కాడగులాబీలు వాడిపోయేసమయంలో మానవశరీరాన్నుంచివచ్చే పరిమళాన్నే విరజిమ్ముతాయి.

"త్వరగా కానీ, ఊ" అన్నాడు బోర్డెనెవ్ తెరలోనుండా తలదూర్చి.

ఈరోగా మార్క్స్ డ్రెసింగ్ టేబులోమీదవున్న ఒక కుంకేటి కాలుతీసి చూపిస్తూ నటకులు దాపితో పాడమి ఎలా ఎద్దుకుంటాడో రాకుమారునికి వివరించి చెబుతున్నాడు. సాటిన్ ఒకమూలగా కూర్చునివుంది.

ఆ అమ్మాయిముఖం కన్నెర్రడుచుచుఖంగా ఉంది. నిర్విజ్ఞురాలై ఆ పెద్దమనుషుల ముఖాలవంక చూస్తోంది. డ్రెస్సులు వీనస్ ముస్తులు పట్టు

కుని నిల్చునివుంది. దానివయస్సు కనిపెట్టడం మహాకష్టం. దాని ముఖం చక్కపేడులా అచంచలంగావుంది ఎప్పుడూ యౌవ్యనం అనుభవించకుండానే పృద్ధాప్యం వచ్చిన కన్యలా వుంది. మాసిపోయిన నల్లటిగొను వేసుకున్నది వక్షస్థలం చదునుచేసినట్టుంది.

“మహాశయులారా ! నన్ను క్షమించాలి !” అంటూ నానా తెర తొలగించింది.

అందరికళ్ళూ అటుతిరిగాయి. నానా ఏమాత్రం డ్రెస్ వేసుకోలేదు. ఒక సిల్క్ బాడీమాత్రం తొడిగింది. అదై నా ఆమె వక్షజాలను పూర్తిగా మూయలేదు. నగ్నభుజాలతో, పొడుచుకువస్తున్న చనుమొనలతో, ఒక చెత్తో తెరపట్టుకుని నిల్చున్నది — తక్షణం తెరమూసెయ్యడానికి సన్నద్ధురాలై వున్నట్టుగా. తొడలూ, ఒళ్లూ మిలమిలలాడుతూ వేదెక్కిస్తున్నాయి.

“మీరు హఠాత్తుగా వచ్చేసరికి భయపడిపోయాను” అన్నది లజ్జా వనతవదనంతో.

“ఏం పరవాలేదు. ఇలాగే బాగున్నావు” అన్నాడు బోర్డునెవ్.

“ప్రభువువారు నన్నెంతో గౌరవించినవారైనారు. ఇలాటిస్థితిలో వారిని స్వీకరించినందుకు క్షమించాలి” అన్నది.

“అయాచితంగా వచ్చింది నేనే నమ్మా! నిన్ను అభినందించాలన్న కోరికను నిగ్రహించుకోలేకపోయాను” అన్నాడు రాకుమారుడు. తరువాత డ్రెసింగ్ టేబిల్ వద్దకు వెళ్ళడానికి వాళ్ళమధ్యగుండా వెళ్ళింది నానా. ఆమె డ్రాయర్ బెలూనులా ఉంది. రోపరి తొడలు పరిపుష్టంగాకనిపిస్తున్నాయి. తొమ్మువిరుచుకుంటూ విలాసప్రాయమైన చిరునవ్వుతో అందరినీ అభినందించింది. హఠాత్తుగా వారిలో కౌంట్ ముఫత్ ను గుర్తించింది. స్నేహితునితోలా అతనితో కరస్పర్శచేసింది. విందుకు రానందుకు ఎత్తిపొడిచింది. అప్పుడే నీళ్ళతో కడుక్కుని వస్తున్నట్టుగా చల్లగావున్న నానాచేతివేళ్ళు తనచేతికి తగిలేసరికి కౌంట్ ముఫత్ వణికిపోయాడు. కౌంట్ రాకుమారునితోపాటు కడుపార విందారగించాడు. రాకుమారుడు బాగా తిని త్రాగగలడు. ఇద్దరూ కొంచెం కై పెక్కి వున్నారు. కాని, పైకిమాత్రం తెలియనివ్వడంలేదు. తన గాభరాను కప్పిపుచ్చుకోడానికై ముఫత్ గదిలో వుక్కనుగుడించి ‘ఈగది

లో ఎంత వెచ్చగా వుంది. ఇంత వెచ్చని గదిలో ఏదైనా వుండగలుగుతావమ్మా' అన్నాడు.

ఈలోగా తలుపుదగ్గర పెద్దగా మాటలు విన్నించాయి. ఫాంటన్, పూలెరి, బాస్క్ ముగ్గురూ షాంపేనుసీసాలు, గ్లాసులు పట్టుకోవచ్చారు. 'ఈవాళ నామి పండుగ. ఇష్టంవచ్చినట్టు తాగేస్తాను' అంటూ రచ్చాడు ఫాంటన్. నానా 'ఏమంటారు?' అన్నట్టుగా రాకుమారినివంక చూచింది. ఆయన కేమాత్రం అభ్యంతరంలేదు. పైగా ఆయనకు ఆనందంకూడాను. కాని అనుమతి పొందకుండానే ఫాంటన్ గదిలో ప్రవేశించి, 'నే నేం తక్కువవాణ్ణనుకున్నారా? నేను షాంపేన్ హాయిగా పుచ్చుకోగలను' అన్నాడు. ఇలా అంటూ హఠాతుగా రాకుమారుణ్ణి గుర్తించాడు. రాకుమారుడు అక్కడవున్నాడని అంతకుముందు అతనికి తెలియదు. రాకుమారుణ్ణి చూడగానే టక్కున సంభాషణ ఆపి, గంభీరుడై, 'బయట డగ్ బర్దురాజుగారు వున్నారు. ప్రభువారితో కలిసి మద్యం సేవించాలని వాంఛిస్తున్నారు' అన్నాడు.

రాకుమారుడు చిరునవ్వునవ్వాడు, అందరికీ అదో గమ్మత్తుగా కనుపించింది. డ్రెసింగ్ రూము వీరందరికీ చాలిందికాదు. అందరూ క్రిక్కిరిసి పోయారు. సాటిన్, మేడమ్ జూలి గదిచివర వున్నారు. పెద్దపంపు అందరూ నానాను చుట్టివున్నారు. నటకులుముగ్గురూ ఇంకా రెండో అంకం దుస్తుల్లోనే ఉన్నారు. పూలెరి తన స్విస్ సేనానిహాట్ తీసివేశాడు బాస్క్ ఒక మహారాజు మరోదేశపురాజును అభినందించినట్టుగా రాకుమారుణ్ణి అభినందించాడు. అందరూ గ్లాసుల్లో మద్యం నింపుకున్నారు.

రాకుమారుడు నింపాదిగా ఒక్కగుటకలో మద్యమంతా తాగేశాడు. కౌంట్ ముఫత్ కూడా అలాగే పీల్చేశాడు. అందరూ మద్యం నింపాలోకి జారారు. నాటకజగత్తు వారిని వాస్తవజగత్తును మరిపించేలా చేస్తోంది. నానా వీనస్ రాజ్జిలా అభినయిస్తోంది. ప్రతిమాటకు ముందుగా, 'ఈమరు మహారాజులుంగారు' అంటోంది. బాస్క్ ను, పూలెరిని మహారాజ్జిలా ఆజ్ఞాపిస్తోంది. అసలు నిజంగా యువరాజైన ఒక యువకుడు, భావినక్రవర్తి ఈనటకులతో, ఈదేవతావేషధారులతో, ఈవేశ్యాంగనలతో కలిసి మెలిసి మద్యం సేవించడం చూస్తే, చాలా ఆబ్బురంగా వుంది.

నానాకు కొద్దికొద్దిగా విస్మృతికలుగుతోంది. ఫాంటన్ గంభీరవదనం ఆమెను ఆకర్షిస్తోంది. ఆమె గర్భవతిలా తదేకదీక్షతో అతనివంక చూస్తూ, అతన్ని రాచుకుంటూ తిరుగుతోంది. అతనివంక చూచి 'పొయ్యి వోయ్ అబ్బాయ్!' అంది.

ఫాంటన్ గ్లాసులు నింపాడు. నానా గ్లాసుపైకెత్తి ఫాంటన్ పేరు ఉచ్చరిస్తూ తాగేసింది. ఆమె ఫాంటన్ ను కళ్ళతో తాగెయ్యడం చూచి రాకుమారుడు వినముడైనాడు, 'ఫాంటన్! నీ విజయానికి సూచకంగా నేను తాగుతున్నాను' అన్నాడు మర్యాదగా.

రాకుమారుని ఓవర్ కోటు మార్బిల్ డ్రెసింగ్ టేబిల్ కు రాచుకుని మాసిపోతోంది, గదిలో ఒక పెద్దగుహలో వున్నట్టుగా వుంది. ఫాంటన్ వాసన సెంట్రవాసన కలిసి, అదోరకమైన మత్తుకలిగిస్తున్నాయి. గది ఇరుకుగా వుండడంవల్ల, నానా కౌంట్ ముఫత్ కు రాకుమారునికి మధ్యగా ఉండడంవల్ల కదిలినప్పుడు ఆమె వక్షజాలు, తొడలూ తగలకుండా చేతులు జాగ్రత్తగా పెట్టుకోవలసివచ్చింది. మేడం జూలి ఒక స్తంభంలా అచంచలంగా నిల్చునివుంది. సాటిన్ ఎంత పతితురాలైనా రాకుమారుడు, కౌంట్ లాంటి పెద్దమనుషులు ఒక నగ్నవనితవెంటపడడంచూచి, ఆశ్చర్యపడకుండా వుండలేకపోయింది. పెద్దమనుషులు పేరుకే పెద్దమనుషులను కున్నది. ముసలికౌంట్ గంటమోగిస్తూ ద్వారందగ్గరికి వచ్చాడు. నటకులు ఇంకా రెండో అంకం చూస్తున్నారే ఉండడం చూచి స్తంభీభూతుడై 'గంట మోగింది. త్వరగా కానీండి' అన్నాడు.

"పరవాలేదులే, ప్రేక్షకులు వేచివుంటారు" అన్నాడు బోర్డ్ నెవ్ మెల్లగా.

అయినా, సీసాలు ఖాళీకావడంచూచి, నటకులు డ్రెస్ వేసుకోడానికి వెళ్ళారు.

రాకుమారుడు, కౌంట్, మార్కిస్ ఇంకా నానాదగ్గరేఉన్నారు. బోర్డ్ నెవ్ బారిలట్ తో వెళ్ళిపోయాడు.

మూడో అంకంలో నగ్నసౌందర్య ప్రదర్శనకు అతిజాగ్రత్తగా ముస్తాబుచేసుకుంటూ 'పెద్దలు షమించాలి' అన్నది నానా. రాకుమారుడు స్లో ఫోలో కూచున్నాడు. ఒక్క కౌంట్ మాత్రం నిల్చునివున్నాడు. ఇరుకు

గావున్న ఆ వాతావరణంలో షాంపేన్ సేవించడంమూలంగా వారు కొంచెం మత్తుగా ఉన్నారు. సాటిన్ చల్లగా గదిలోనుంచి జారుకుని, ఏం చెయ్యడానికి తోచక ఏదో ఆలోచిస్తూ కూచుంది.

“మీరు గీతాన్ని చాలా అద్భుతంగా పాడారు” అన్నాడు రాకుమారుడు.

సంభాషణ ప్రారంభమైంది. ఏవో కొన్ని చిన్నచిన్నమాటలు. నానా ప్రతిమాటకూ సమాధానం చెప్పలేదు. ముఖానికి క్రీమ్ రాచుకుని, టవల్ తో ఏదో రంగుచేసుకున్నది. ఒకనిమిషం అద్దంలో చూసుకోవడం చూసేసి, రాకుమారునివంక చూచి చిరునవ్వు నవ్వింది.

“ప్రభుమవారు నన్నుపాడుతున్నారా” అన్నది.

మార్క్సిస్ ఆమె అలంకరణను అతిశ్రద్ధగా పరిశీలిస్తున్నాడు. ‘అర్కెస్ట్రా కొంచెం తగ్గించుతాడదా? నీ స్వరాన్ని ముంచేస్తోంది.’ అన్నాడు.

ఈమాట నానా తిరిగిచూడలేదు. ముఖాన్ని అడ్డుకుంటోంది. ముసలాయనమాట విన్నట్టుగా కొంచెం పిక్కలు కదిపింది. ఒకక్షణం నిశ్శబ్దం. ఆమె లండన్ విచ్చేసి, పాటకచేరిచేస్తే లండన్ నగరం పొంగిపొర్లి పోతుందని రాకుమారు డన్నాడు. ఆ మాటకు నానా నవ్వుతూ తిరిగిచూచింది. పౌడర్ తో ఆమెబుగ్గలు తెల్లగా ఉన్నై.

ఒకక్షణం గంభీరంగావుంది. మళ్ళీ అద్దంలో చూచుకుని కనుటామలు దిద్దుకుంది. అప్పుడు గౌరవపురస్కారమైన నిశ్శబ్దం గదిని ఆవరించింది.

ఇంతసేపూ కౌంట్ ముఫత్ ఒక్కమాటకూడా మాట్లాడలేదు. తన యౌవనకాలాన్ని గురించి యోచిస్తూ కూచున్నాడు. తను చిన్నతనంలో నివసించినగది చాలా చల్లగా ఉండేది. పదహారు సంవత్సరాలు వచ్చిన తరువాత ప్రతిరాత్రి తనతల్లిని ముద్దాడి పడుకునేవాడు. నిద్రలోకూడా మంచులా చల్లనైన ఆమెకొగిలి జ్ఞప్తికివచ్చేది. ఒకరోజున నగం మూసిన తలుపుగుండా స్నానంచేస్తున్న ఒక యువతిని చూశాడు. అది ఒక దాసి. వివాహమయ్యేవరకూ ఆ స్మృతి అతన్ని కలతపెడుతూనేవుంది. వివాహానంతరం భార్యతో ఎంతో నియమబద్ధంగా జీవితం గడిపాడు. కారీరక వాంఛలకు దూరంగా కఠోరదీక్షలతో, నియమాలతో పెరిగి పెట్టవద్దై

పోయాడు. వృద్ధాప్యంకూడా వచ్చింది. ఇప్పుడు హఠాత్తుగా, నగ్నసౌందర్యాన్ని విరజిమ్ముతున్న ఈ అభినేత్రిగదిలో చిక్కుకున్నాడు. ఎప్పుడూ భార్య అరింకరించుకోవడంకూడా కన్నెత్తిచూడనివాడు, ఈ అభినేత్రి వివిధాలంకారాలను, వాటివిచిత్రతరహాలను చూస్తూ కూచున్నాడు.

ఏవో అవ్యక్తపరిమళాలు అతన్ని ముంచెత్తుతున్నాయి. అతనిస్వభావానికి ఇదంతా అసహ్యంగాతోచింది. కొంతసేపటినుంచి నెమ్మది నెమ్మదిగా నానా త న్నావహించడం అతని కెంతో భయాన్ని కలిగించింది. చిన్నతనంలో అతను విన్న దయ్యాలపట్టేకథలు జ్ఞాపకంవచ్చాయి. అతనికి దయ్యాలంటే పెద్దనమ్మకం. అతని ప్రస్తుతమానసికస్థితిలో, తననవ్వలతో, దురాచారాల పుట్టలాంటిదేహంతో కన్పిస్తున్న నానా నిజంగా మూర్తిభవించిన దయ్యమే ! కాని, అతను తన్నుతాను రక్షించుకోలేకపోడు.

“అయితే అంగీకరించినట్టే నన్నమాట. వచ్చేసంవత్సరం లండన్ కు రావాలి. అక్కడ ప్రజ లిచ్చే మహత్తరస్వాగతంచూస్తే మళ్ళీ ఫ్రాన్స్ కు రావా లనుకోవు. కౌంట్ ! మీకు మీదేశంలోని అందగత్తెలను ఎలా గౌరవించి, ఆదరించాలో తెలీదు. అందరినీ మాదేశం తీసుకుపోతాము” అన్నాడు రాకుమారుడు.

“కౌంట్ ధర్మమూర్తిలెండి” అన్నాడు మార్కిస్.

కౌంట్ ధార్మికప్రసక్తిరాగానే నానా కౌంట్ వంక అదోవిధంగా చూచింది. ఆ చూపుకు కౌంట్ లో తనకు తెలియని కలవరం బయల్పడింది. ఆ అమ్మాయిసన్నిధానంలో తను గుణసంపన్నుడనేవిషయం తనకే పెద్ద బరువుగా ఎందుకు తోచాలి; తనమీద తనకే కోపంవచ్చింది.

నానా హెయిర్ పిన్ తీసుకోబోయి కిందపడేసింది. దాన్ని తీసుకోబోగా అతను తీయబోయాడు. ఇద్దరిక్కానలూ కలిశాయి. ఆమె బంగారు ముంగురులు అతని హస్తాలపై వాలాయి. అది ఒక విచిత్రమైన ఆనందం! బాధతోకూడిన ఆనందం! పాపంబోడన్న కాథలిక్ లను ఎప్పుడూ నరక భయం వెన్నాడినట్టు. అదో విచిత్రమైన ఆనందం!

ఇంతలో బయటినుంచి బారిలట్ గొంతు వినిపించింది. ‘అమ్మా’ సిగ్నల్ ఇవ్వనా? ప్రేక్షకులు రెచ్చిపోతున్నారు’ అన్నాడు.

‘తక్షణం’ అన్నది నానా తొందర లేకుండానే.

ముందు నల్లసిరాతో కనుబొమలు తీర్చుకుంది. ముఫత్ పక్కనే నిలబడి చూస్తున్నాడు. అద్దంలో ఆమె ప్రతిబింబాన్ని చూచాడు.

నగ్నంగా ఉన్న భుజాలు పరిపుష్టంగా బలిసి, మిలమిలలాడు తున్నాయి. మెడ గులాబిరంగుగా ఉంది. ముఖం తీరనికోరికలకూ, ఆరని కామవాంఛలకూ కట్టిన ఆలయంలా ఉంది. కుడికన్నుమూసి, ఎడమకను బొమ్మ దిద్దుకుంటున్న నానాను చూస్తే తా నామెకు దాసానుదాసు డని పించింది.

‘అమ్మగారూ, త్వరగా రండి. జనం గల్లంతుచేస్తున్నారు, కుర్చీలు విరగొట్టేస్తారు’ అన్నాడు సేవకుడు మళ్ళీ.

‘చావనీ’ అంది నానా కోపంగా-‘సిగ్నల్ ఇస్తే ఇవ్వు. నా ఇష్టం వచ్చినప్పుడు వస్తాను. నాకోసం వాళ్ళే పడివుంటారు’ అన్నది. ఇలా అని రాకుమారుడు. కౌంట్లవంక చూచి ‘అబ్బ! ఒక్కనిమిషం తీరిగ్గా మాట్లాడు దామన్నా వీలేదు’ అన్నది.

నానా తనచేతులూ, ముఖం అలంకరించుకోవడం ముగిసింది. పెదవు లకు రంగువేసుకుంది. అలంకరించుకున్న ఆమెనుచూస్తే కౌంట్ ముఫత్ కు మరీ మైకంకమ్మింది. పెదవులు మరీ ఎర్రగా ఉన్నాయి. ముఖం పొడరు పులమడంవల్ల తెల్లిగా ఉంది. నేత్రాలు పెద్దవైనట్టు కనుపిస్తున్నాయి. కళ్ళల్లో అపూర్వప్రణయవాంఛ వెలుగుతోంది, వీనస్ దుస్తులు ధరించడానికి తెరమరుగుకు వెళ్ళింది. నగ్నంగా ఏమాత్రం లజ్జలేకుండా బాహువులను డ్రెస్ ర్ చేతి కందిచ్చింది.

‘త్వరగా డ్రెస్ చేస్తాను. ఒకటే గందరగోళంచేస్తున్నారు’ అన్నది ముసలిది.

రాకుమారుడు అర్ధవిమీలితనేత్రుడై ఆమె వట్టువచసుకట్టునూ, కనులనూ, నిర్లిప్తుడైన రసపిపాసిలా పరికిస్తున్నాడు. ముఫత్ తలవాల్చుకుని తివాసీచూస్తూ నిల్చున్నాడు. వీనస్ తయారైంది. నానా ధరించినది ఉల్లి పొలాంటి వసనం ఒక్కటే. నానా పక్కన ముసలి జూలె చెక్క బొమ్మలా ఉంది. ఆమె కళ్ళల్లో ఎలాంటిభావమూలేదు. గాజుకళ్ళు. మాటి మాటికి పిన్నులుతీసి, వీనస్ దుస్తులకు గుచ్చుతోంది. బొమ్మకల్లావున్న ఆమె చేతులు పరిపుష్టంగా ఉన్న నానా బాహువులకు తగలినప్పుడు ఆమె కెలాంటి

భావమూ కలగడంలేదు. ఏ పురాస్కృతీ ఆమెలో ఉద్దీప్తం కావడంలేదు. ఆమె మనస్సు ముఖమూ అచేతనంగా ఉన్నవి.

అలంకరణ పూర్తయింది. నానా చివరిసారి అద్దంలో చూచుకుంది. బోర్డ్ నెవ్ మూడో అంకం ప్రారంభమైందంటూ ఆదుర్దాగా వచ్చాడు.

‘ఓ, తయారుగాఉన్నాను. అబ్బ! ఒకపేగొడవ!’ అంది నానా.

వచ్చిన పెద్దమనుషులందరూ డ్రెసింగ్ రూమ్ లోనుంచి వెళ్ళారు. రాకుమారుకు ‘వింగ్స్’లో నుంచి మూడో అంకం చూడాలని అభిలషించాడు. ఒంటరిగా వున్న నానా ఆశ్చర్యంగా అటూఇటూ చూచింది.

‘ఎక్కడికి వెళ్ళిఉంటుంది!’ అనుకున్నది.

ఆమె సాటిన్ కోసం వెదకుతున్నది. వెతకగా సాటిన్ తెరవెనకాల ఒకపెట్టెమీద కూచునివుంది. సాటిన్ ప్రశాంతంగా, ‘నీకు అద్దుగా ఉండ దలుచుకోక ఇక్కడికి వచ్చికూచున్నాను’ అన్నది. ఇక వెళ్ళిపోతానన్నది. కాని నానా ఆపింది. అలా అనుకోవడం పొరబాటుఅన్నది. బోర్డ్ నెవ్ ఏర్పరుస్తానని అంగీకరించాడుగా! ప్రదర్శనం పూర్తికాగానే అన్ని విష యాలూ చూచుకోవచ్చునన్నది. సాటిన్ కొంచెం తటపటాయించింది. ఆమె కీ ప్రదేశం కొత్తగా కనుపించింది. ఇదివర కెన్నడూ ఇలాంటిప్రదే శంలో నివసించలేదు. ఏమైనా సరేనని ఉండిపోయింది.

రాకుమారుడు ఇరుకైనమెట్లు దిగగానే అతనికి జనం పోట్లాడు కుంటున్నరొద వినిపించింది. మినాన్, ఫాష్ రెల సరసం విరసంగామారింది. ఇద్దరిచేతులుచేతులు కలిశాయి. అనరానిమాట లనుకుంటూ ఇద్దరూ దొర్ల డం మొదలెట్టారు.

“బోర్డ్ నెవ్ : బోర్డ్ నెవ్! అంటూ కేకలేస్తున్నాడు స్టేజ్ మానేజర్.

బోర్డ్ నెవ్ అతనివెంట వెళ్ళాడు. ఫాష్ రె. మినాన్ ల పరిస్థితిని చూచి అతనికళ్లు చెదిరిపోయాయి. అతని గాభరాకుతోడు రోజ్ మినాన్ కూడా ఎగరొప్పుతో అక్కడికి వచ్చిచేరింది. తనభర్తా, తనప్రియుడు తన కాళ్ళదగ్గరే కుక్కల్లా కొట్లాడుకోవడం చూచి, ఆమె స్తబ్ధురాలై పోయింది.

“త్వరగా వెళ్ళు. టైమైంది” అంటూ కేకవేశాడు బోర్డ్ నెవ్.

అతను ఒక్కత్రోపుతో సేసరికి రోజ్ పోయి స్టేజిలోపడింది. వాళ్ళ ఎందుకు పోట్లాడుకుంటున్నారో రోజ్ కు ఇప్పటికీ అర్థంకాలేదు. శరీరమంతా వణికిపోతూ డయానా వేషంలో శృంగారమయదరస్మితవనంతో ముందుకువెళ్ళి అగాధస్వరంతో ఒక్కచరణం పలికేసరికి ప్రేక్షకులు ముగ్ధులై పోయారు. లోపల ఇంకా వారు పోట్లాడుకుంటూనే ఉన్నారు.

“పాడుగొడవ! ఆ పోట్లాడుకుని చచ్చేదేదో చురెక్కడై నా చావరాదూ. ఇహ మీ రిక్కడ ఒక్కనిమిషం ఉండటానికి వీల్లేదు. ఇహ రోజ్ ను మీ ఇద్దరినీ థియేటర్ కు తీసుకురానివ్వను” అంటూ కేకవేశాడు బోర్డ్ నెవ్ వారిద్దరినీ విడిదీస్తూ.

రాకుమారుడు తిరిగివచ్చిన తరువాత, ‘ఏమిటీగొడవ’ అన్నాడు. ఏమీలేదని గొణిగాడు బోర్డ్ నెవ్.

నానా ఉన్నికోటు వేసుకుని పెద్దవారితో మాట్లాడుతూ నిల్చుని ఉంది. ఆమె ఇంకా స్టేజ్ పైకి వెళ్ళనేలేదు. కౌంట్ యుఫత్ తో చప్పుడు కాకుండా నడవమని చెప్పాడు స్టేజ్ మానేజరు పైన అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ప్రేక్షకసమూహమంతా ఊపిరిబిగబట్టిసట్టుగా ఉన్నది.

“ఏదో తెరిచినట్టుగావుంది. వెళ్ళి చూడు బారిలట్! ఎవరో కిటికీ తెరిచినట్టున్నారు. పీళ్ళతో చచ్చిపోతున్నాను!” అన్నది నానా.

తలుపులన్నీ మూసేశానని ఒడ్డిసి వెళ్ళాడు బారిలట్. ఎక్కడై నా తలుపుకు సందు ఉందేమో!

‘నానా కోపం మరింత రెచ్చిపోతోంది’ అన్నాడు బోర్డ్ నెవ్.

స్టేజిమీద రోజ్ నెటవకు ప్రేక్షకులు ముగ్ధులైచేసిన కరితాశయ్యనుల్లో ఆరెక్కిస్తూ సంగీతం మునిగిపోయింది. నానా మాట్లాడడం మానేసి గంభీరముగా వహించింది. కౌంట్ వింగుల్లోగుండా ఇంకా ముందుకు వస్తుంటే బారిలట్ అవాడు—ప్రేక్షకులకు కప్పించవద్దని, అతనికి దృశ్యం ఓరగా కనువిస్తోంది.

ఈలోగా ఒక చిన్న గందరగోళం బయల్పడింది.

క్లారిస్ ఏదో కథచెబుతూంటే వింటున్న వైమన్ ‘అయ్యో ముసలి బ్రీకాన్’ అన్నది.

నిజంగా ఆమె ముసలిప్రికానే. వానాను చూడగానే సరాసరి నానా దగ్గరకు వెళ్ళింది.

వారిద్దరూ ఏదో మాట్లాడుకున్నారు త్వరత్వరగా. 'వీల్లేదు, ఈసారి కాదు' అంటున్నది నానా.

ముసలిది చాలా గంభీరంగా కనుపించింది. పూలెరి ఆమె వెడుతున్నప్పుడు ఆమెతో కరస్పర్శచేశాడు. ఇద్దరు కోరస్పిల్లలు ఆమెవంక ఆశ్చర్యంగా చూచారు. ఒకనిమిషం ఆమె తటపటాయించినట్టు కనుపించింది. తరువాత సైమన్ ను పిలిచింది. మళ్ళీ వారిద్దరిమధ్య ఏవో మాటలుజరిగాయి.

"సరే, ఒక అరగంటలో" అన్నది సైమన్.

ఆమె డ్రెసింగ్ రూమ్ కు వెళ్ళేసరికి ఏవో ఉత్తరాలు పంచుతున్న బ్రాన్ ఆమెకు ఒక ఉత్తరాన్ని ఇచ్చింది. ముసలిప్రికాన్ ను థియేటర్ లో ప్రవేశపెట్టినందుకు బోర్డునెవ్ గేట్ కీపర్ ను మెల్లగా తిడుతున్నాడు.

రాకుమారునిసన్నిధిలో ఈశ్రీమా! చీ! రోతపుట్టిస్తోంది. ముప్పయి సంవత్సరాలు థియేటర్ లో పనిచేసిన మేడమ్ బ్రాన్ నెమ్మదిగా సమాధానం చెప్పింది. ఆమె కెలా తెలుస్తుంది? ప్రికాన్ శ్రీలందరితోను బేరసారాలు సాగిస్తుంటుంది. బోర్డునెవ్ ఆమె అక్కడికిరావడం ఎన్నోసార్లు చూచాడు. కాని, ఒక్క మాటకూడా అని ఎరుగడు. మానేజర్ నాలుగు కేకలు వెయ్యగానే ప్రికాన్ ప్రశాంతంగా రాకుమారుణ్ణి పరిశీలించి చూచింది. ఒక్క చూపులో మగవాడి అంతుకనుక్కునే స్త్రీగా పసుపు రంగుగావున్న ఆమెముఖాన చిన్నిచిరునవ్వువెలిగించింది. తరువాత యువతులందరూ సగౌరవంగా దారియవ్వగా అక్కడినుంచి నెమ్మదిగా నిష్క్రమించింది.

వెడుతూ, 'త్వరగా రా: మరిచిపోకు' అన్నది సైమన్ తో.

సైమన్ చాలా బాధపడుతున్నట్టుగా కనుపిస్తోంది. ఆ జాబు ఒక యువకుడిదగ్గరనుంచి వచ్చింది. ఆ సాయంత్రం అతన్ని కలుసుకుంటానని మాటయిచ్చింది. ఒక చిన్న కాగితంముక్కమీద, 'ఇవాళకాదు. డియర్ ! పనిమీద వున్నాను' అని వ్రాసియిచ్చింది. కాని, ఆమె గాభరా తగ్గలేదు. ఆయువకుడు తనకోసం వేచివుండవచ్చు. మూడోఅంకంలో తనకు పోర్షను లేకపోవడంవల్ల తక్షణం వెళ్ళిపోదామనుకున్నది. క్లారిసీని వెళ్ళి చూచిరమ్మ

న్నది. ప్రవర్తనం పూర్తయ్యేవరకూ ఇహ క్లారిటీ పడేమీలేదు. అంచేత ఆమె క్రిందికివెళ్ళింది. ఈలోగా సైమన్ తామిద్దరూ వాడుకునే డ్రెసింగ్ రూమ్ కు వెళ్ళింది. క్రింద ఎవరూలేదు. క్లారిటీ జాగ్రత్తగా అడుగులో అడుగువేసుకుంటూ వెళ్ళింది. మెట్లమలుపులో మెరిసిక్కింది గదిలోకి చూచింది.

లాఫలాసి ఇంకా అక్కడే అదేకుర్చీలో కూచుని వుండటం చూచి. ఆమెకు వుత్సుకత కలిగింది. సైమన్ మాట్లాడిగానే వెళ్ళివెళ్ళి వెళ్ళి వెంటనే తిరిగి వచ్చాడు. ఇంకా ఆ గదిలో ఇదివరకటి పెద్దపసుపులు కూచునే వున్నారు. అందరూ ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూచుకుంటూ వేచి వున్నారు. శేబిల్ మీద ఎంగిలిష్టెట్లు ఇంకా అలాగే వున్నాయి.

మేడం బ్రాన్ సైమన్ పుత్తరాన్ని యువకుని కివ్వడం క్లారిటీ చూచింది. అతను గాస్ లైట్ కింద జాయిను చదివి, వెళ్ళిపోయాడు.

అతనికి ఎలా ప్రవర్తించాలో తెలుసు. ఇతరులలాగా ఎంతకూ కదలకుండా అక్కడే పడివుండలేదు. మగవాళ్లు పశువుల్లాంటివారు క్లారిటీ తిరిగి పైకివెళ్ళింది. ఆమెకు ఈ మగవాళ్ళనుచూస్తే అనన్యత వేసింది. యువకుడు వెళ్ళిపోయాడని సైమన్ కు చెప్పడానికి పైకివెళ్ళింది. రాకు మారుడు నానాను ఒకపక్కకుపిరిచి మాట్లాడుతున్నాడు. ఆమె మాట్లాడుతున్నంతసేపు అర్థ నిమిషతనేత్రాలతో ఆమెవంటే చూస్తున్నాడు.

ఆమెమాత్రం రాకుమారునివంక చూడకుండా తల వంచుకుని చిరు నవ్వుతో, 'సరే' నన్నది. ప్రక్కన బోర్డునెవ్ తో ఏదోమాట్లాడుతున్న కౌంట్ ముఫత్ హఠాత్తుగా వచ్చి వారిలో కలిశాడు. నానా రాకుమారుణ్ణి చూచినట్టుగానే అతనివంకచూచి చిరునవ్వు నవ్వింది.

"హూదోరంగం చిన్నదనుకుంటాను" అన్నాడు రాకుమారుడు. కౌంట్ సెన్సిటివ్ అతనికి కొంచెం అసంతోషంగా బోలింది.

నానా సమాధానం చెప్పలేదు. ఆమె ఫేస్ పైకి వెళ్ళింది. 'చదువో' వుంది. త్వరగా వున్నికోటు పదిలేసింది. మేడంబాచే నన్ను అంది కున్నది. ఒక్కమాట ప్రేళ్ళతో తలకట్టునవనించుకుని రంగస్థలంలో ప్రవేశించింది. ఇంచుమించు నగ్నంగావుంది. 'ఇశ్' అన్నాడు బోర్డునెవ్.

కౌంట్ , రాకుమారుడు ఆశ్చర్యస్తబ్ధులై నిలబడిపోయాడు. ఆ స్తబ్ధ నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుని. అనంతమైన ప్రేక్షకసమూహం విడిచిన ఒక సుదీర్ఘ విశ్వాసం వినిపించింది. దేశతాత్ప్రీతిగా నగ్నసౌందర్యాన్ని విరజిమ్ముతూ వీనస్ ప్రవేశించినప్పుడు ప్రతిరాత్రీ ఇలాంటి ప్రతిచలనమేకలుగుతుంది. చూడాలనే కుతూహలంతో ముఫత్ ఒకసందులోగుండా రంగస్థలాన్ని చూచాడు. ప్రేక్షకసమూహాన్ని ఎర్రని పొగమబ్బు ఆవరించి. అచేతనం చేసినట్టుగా వున్నది. ఈ అనంతప్రేక్షక సమూహంముందు నానా అతీతంగా విల్చువివుంది. చాచిన ఆమెదాహపులు, వంచిన శిరస్సు కనిపిస్తున్నాయి. ఆమె గీతంపాడుతూ మెడదగ్గర ఒక విచిత్రమైనకదలికను కలుగజేస్తోంది. ఆ కదలిక మెడదగ్గర ప్రారంభమై, ఆమెశరీరాన్నంతా వ్యాపిస్తున్నట్టుగా వుంది. ఆమెగీతం అంతిమస్థాయిని అందుకున్నప్పుడు కరతాళధ్వనులు మిన్నుముట్టాయి. ఆమెధరించిన సన్నని వుల్లి పొరలాంటి పటాంచలం ఎగురులాడింది. జుట్టు పిక్కలవరకూ వ్రేలాడింది. ఆమె రొమ్ము విరుపులూ, కనుల మెరుపులూ గమనిస్తున్న కౌంట్ ముఖం వివర్ణమైపోయింది.

ఈలోగా ఫాషరె వచ్చి కౌంట్ ను డ్రెసింగ్ రూములు చూపడానికి తీసుకెళ్ళాడు. నానా స్కర్లానికి దూరంగా వెడుతూంటే కౌంట్ లో ఒక విధమైన శాంతి, అశాంతి రెండూ కలిగాయి. ఫాషరె అప్పటికే మెల్లైక్కిపోతున్నాడు. కౌంట్ అతన్ని అనుసరించకుండా వుండలేకపోయాడు. సామాన్యంగా 'పోరాని కొంపలు' అనబడేవాటిల్లో అలాంటి మెట్లవరుస కనుపిస్తుంది. కౌంట్ ముఫత్ దారిద్ర్యనివారణ సంఘునిది వసూలు చెయ్యడానికి వెళ్ళినప్పుడు అలాంటికొంపలు ఎన్నోపర్యాయాలు చూచాడు, చవుడుపట్టి, బెడ్డలూడిపడుతున్న గోడలు, నిరంతరం అడుగులరాపిడివల్ల అరిగిన మెట్లవరుసలు, ఏదో అర్థంకాని విషాదాన్ని కలిగిస్తుంటాయి. కిటికీలు జైళ్ళకిటికీల్లా వుంటాయి. ఈ కళ్ళల వాతావరణాన్నంతా మనక మనకగా వెలిగించే మసిదీపాలు.

మెట్లవరుసదగ్గరకు వెళ్ళగానే కౌంట్ కు మళ్ళీ ఏదో త్రీలకు సంబంధించిన అరిమళం వేసింది. ఒక్కొక్కమెట్టు ఎక్కుతూంటే పొడర్ల వాసనలు, సెంట్లముమాయింపులు అతన్ని ముంచెత్తి స్తబ్ధుణ్ణిచేశాయి.

నంబర్లు వేసిన ఎన్నో తలుపులు! అనుమానాస్పదమైన ఒక పెద్దహోటల్ వలెవుంది. కౌంట్ ఒకగదిలోకి చాచేసరికి అగది ఒక మురికికొంపలా కనుపించింది. ఒకలావుపాటి వ్యక్తి శరీరమంతా చెమటపట్టగా, బట్టలు మార్చుకుంటున్నాడు. మరోగదిలో ఒకస్త్రీ తలకట్టు సవరించుకుంటోంది. ఫాషరె కౌంట్ను పిలిచాడు.

కౌంట్ రెండవ అంతస్తు చేరేసరికి ఎవరివో తిట్లు విన్నించాయి. మాదిల్దె సబ్బునీళ్ళ జేసిన్ దొర్లించింది, సబ్బునీళ్ళు క్రిందికి జారిపడ్డాయి. ఒకతలుపు తపేమని మూసుకుంది. ఎవ. వో పెద్దనవ్వులు— మళ్ళీ పోట్లాడు కుంటున్న చప్పుడు— తరువాత ఏదోపాట. — ఏవో విభిన్నధ్వనులు. పాట ఆరంభమై వెంటనే ఆగిపోయింది. గోడలనందుల్లోగుండా సన్నతీల పూలలాంటి శరీరాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఇద్దరు విలాసినులు ఒకరికొకరు తమ శరీరాలపై ఉన్న గుర్తులు చూపుకుంటున్నారు.

ఒక స్త్రీ పూర్తిగా బట్టవిడిచి, డ్రాయర్ కుట్టుకుంటోంది. డ్రెసరు పీరిద్దరినీ చూచి తెరలులాగేశాడు.

ప్రదర్శనం తుదిని చాలా గందరగోళంగావుంది. అందరూ కంకులు కడుక్కుంటున్నారు. తలుపులు మూసివేస్తున్న చప్పుడు, మూడో అంతస్తు చేరేసరికి ముసల్తకు బాగా కైపు హెచ్చింది. డ్రెసింగ్ రూమ్ లో ఇర్రఫ్తమంది స్త్రీలు గుట్టగా ఉన్నారు. సబ్బులూ, రెవెండర్ నీళ్ళూ— అంతా ఖచాడుగా ఉంది. మారుమూలలో ఉండే బోగంకొంపలా ఉంది చివరి అంతస్తులోకి వెడుతూ ఒక తలుపు నందులోగుండా చూచాడు కౌంట్. గది ఖాళీగా ఉంది. మగేంలేదు. గుడ్డలు కుప్పగా పడివున్నాయి. చివరి అంతస్తులో మరీ ఊపిరిసలపడంలేదు. రకరకాల వాసనలూ, వెచ్చదనం అక్కడికి వచ్చిపడ్డట్టుగా ఉంది. చూరు పొగచూరి ఉంది. ఒక గాస్ లైటు మసకగా వెలుగుతోంది. కౌంట్ ఒక్క నిమిషం ఇనుసకమ్మి పట్టుకుని నిల్చుని, ఒక నిట్టూర్పు విడిచాడు. తనకు ఇంకా అపరిచితంగా ఉన్న స్త్రీమోహగ్నంతా గాలిద్యారా పీల్చినట్టుగా ఉంది ఆ నిట్టూర్పు. అతన్ని ఆ వాతావరణం బాగా ఆచ్ఛాదించింది.

ఒకక్షణంక్రితం అదృశ్యుడైన ఫాషరె తిరిగివచ్చి, 'రండి వెళదాం. మిమ్మ లెవరో పిలుస్తున్నారు' అన్నాడు.

అతను క్లారిసీ, సైమన్ డ్రెసింగ్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళాడు. 'రండి. క్లారిసీ మిమ్మల్ని ముద్దాడాలనుకుంటోంది' అన్నాడు ఫాషరె.

ముఫత్ కాస్త సందేహించుతూనే గదిలో ప్రవేశించాడు. గదిలో మార్కిస్‌ను చూచేసరికి ఆయనకు ఆశ్చర్యం కలిగింది. మార్కిస్ రెండు డ్రెసింగ్ టేబిళ్ళమధ్య కుర్చీలో ఆసీనుడైవున్నాడు.

"నువ్వు ముసలాడితో వెడతావా ఏమిటి?" అని అడిగింది సైమన్, క్లారిసీని.

"ఎబ్బే!" అన్నది క్లారిసీ బిగ్గరగా.

సైమన్ డ్రెసరు ఈమాట విని పకాలున నవ్వింది.

"రా, క్లారిసీ ఈమహాశయుణ్ణి ముద్దెట్టుకో" అన్నాడు ఫాషరె.

కాని, క్లారిసీ ఇలాంటిమగాళ్ళను చాలామందిని చూచింది. క్రింద వేచియున్న పురుషులనుగురించి చాలా నిరసనగా మాట్లాడింది. ఫాషరె తలుపుదగ్గరనుంచి తొలగకపోయేసరికి ముఫత్ మీసాలు ముద్దెట్టుకుని, 'నీవని ముద్దెట్టుకోడంలేదు తెలుసా, ఫాషరె గొడనచేస్తున్నాడని' అంటూ విన విసా వెళ్ళిపోయింది.

మామగారి సన్నిధిలో కౌంట్‌కు ఒళ్ళంతా జెర్మనులుపాకినట్టయింది. ముఖం ఎర్రబడింది. నానాగదిలోకూడా ఇలాంటి అనుభవం కలుగలేదు. మార్కిస్ సైమన్‌చెవిలో ఏదో గుసగుసలాడుతూ ఆమెతోకలిసివెళ్ళాడు. ఫాషరె నవ్వుతూ వారి ననుసరించాడు. కౌంట్ ఒంటరిగా మిగిలిపోయాడు. ఏమీతోచక మెట్లుదిగాడు. కాళ్ళు వణుకుతున్నాయి. తనబరువు తానే మోయలేకపోతున్నాడు.

నాటకం ముగిసింది. తెర అప్పుడే జారింది. నటకులు జట్లుజట్లుగా పైకివచ్చేస్తున్నారు. కౌంట్ మెట్లచివరకు వచ్చేసరికి నానా, రాకుమారుడు నెమ్మదిగా నడిచివెడుతున్నారు. నానా హఠాత్తుగా ఆగి, 'సరే, ఒక్క నిమిషంలో వస్తాను' అన్నది.

రాకుమారుడు రంగస్థలంమీదికి వెళ్ళాడు. బోర్డ్‌నెవ్ ఆయనతో ఉన్నాడు. నానా ఒక్కతే వెళ్తుండడంచూచి ముఫత్ తీవ్రవాంఛాప్రేరితుడై త్వరత్వరగా ఆమె వెనుక వెళ్ళాడు.

నానా డ్రెసింగ్ రూమ్ కు చేరగానే, ఆమె మెడమీద గట్టిగా ముద్దెట్టుకున్నాడు - పైన తనను పెట్టుకున్న ముద్దుకు ప్రతికృతి చేసినట్టు నానా కోపంతో చెయ్యెత్తబోయింది. కాని, తిరిగిచూచేసరికి కౌంట్ కనుపించాడు. చిరునవ్వునవ్వి, 'నన్ను భయపెట్టేశారు సుమా!' అన్నది.

ఆ నవ్వుచూస్తే తనముద్దు నామె కోరినట్టుగా తోచింది. కాని, ఆమె తిరిగి ముద్దెట్టుకోలేదు. ఆ క్షణంకోసం వేచివుండాలి. ఆమె కొంచెం మారి ఇలా ప్రారంభించింది...

"మీకు తెలుసో లేదో, ఇప్పుడు నే నొక జమీందారిణిని. నే నొక చిన్న ఎస్టేట్ కొన్నాను. మీరుకూడా అప్పుడప్పుడు అక్కడికి వెడుతూంటారని జార్జ్ చెప్పాడు, మీరు జార్జ్ ని ఎరుగుదురుకదా? సన్నక్కడ కలుసుకోండి' అన్నది.

తనతొందరకు తనే సిగ్గుపడిన కౌంట్ అతివినయంతో వందనం చేసి 'అలాగే' అన్నాడు కలలోగా. అక్కడినుంచి రాకుమారుణ్ణి కలుసుకోడానికి వెళ్ళిపోయాడు.

వెడుతుండగా, 'నీవు వట్టిరాక్షసుడివి. నన్ను వదలిపెట్టు' అన్న మాటలు వినిపించాయి, ఆ స్వరం సాటిన్ ది. మార్క్విస్ సాటిన్ ను పట్టుకున్నాడు. సాటిన్ ఇలాంటివారితో ఇదివరకే విసుగెత్తివుంది. అది మరో వ్యక్తికోసం వేచిఉంది. మార్క్విస్ ఈలోగా తన్నుపట్టుకోగా 'ఇప్పుడే నా భర్త వస్తాడు, చూద్దావులే' అంది.

నటకులు ఒక్కొక్కరే రంగులు కడుక్కుని వెళ్ళిపోతున్నారు. జనం గుంపులుగుంపులుగా తూలుతూ సోలుతూ పోతున్నారు. రాకుమారుడు నానాకోసం వేచిఉన్నాడు. ఆయనకు మరోవారి సిద్ధంచేసిఉంచాడు బోర్డ్ నెవ్.

"ప్రభువువారు ఇలా దయచెయ్యండి" అని దారిచూసాడు బోర్డ్ నెవ్. రాకుమారుడు నానాతో వెళ్ళాడు. తరువాత కౌంట్, మార్క్విస్ వచ్చారు. వారినందరినీ సాగనంపిన తరువాత బోర్డ్ నెవ్ ఒక్కడే మిగిలిపోయాడు. రాకుమారుణ్ణి గురించి తన అభిప్రాయాన్ని తాత్పర్యపూర్వకంగా వెల్లడిస్తూ, 'ఏమైనా, కొంచెం చవట!' అన్నాడు.

రోజ్ ఫాష్ రెను తన ఇంటికి తీసుకువెడుతోంది, మళ్ళీ తన భర్తతో రాజీపరచాలని.

కౌంట్ ఒంటరిగా పేవ్ మెంట్ పైకి వచ్చాడు, రాకుమారుడు నానాను తనబండిలో ఎక్కించుకొని వెళ్ళిపోయాడు. మార్కిస్ సాటిన్ ను అనుసరించాడు. ఆమె ఏమైనా అనుగ్రహిస్తుందేమోనని. కౌంట్ బుర్ర ఉడికిపోతోంది, కాలినడకనే ఇంటికి వెదదామనుకున్నాడు. అతనిలో సంఘర్షణంతా ఆగిపోయింది. ఒకకొత్తజీవనోదయం అతని నలభై సంవత్సరాల జీవితానుభవాలను విశ్వాసాలను ముంచేసింది. ఎక్కడవిన్నా నానా పేరే విన్నిస్తున్నట్టుగా ఉంది. నానాసుకుమారబాహువులు, తెల్లనిభుజాలు కళ్ళముందు నృత్యంచేస్తున్నాయి. తను పూర్తిగా ఆమెకు వశుడై పోయాడు. ఆ రాత్రి ఒక్కగంటసేపు ఆమె తనకొగిల్లోఉంటే, ఆమెకొరకు తానేమైనా త్యాగంచేసేవాడే. తనసంపదంతా అమ్మేయడానికి వెనుదీసేవాడు కాదు ఆయనలో యౌవనం నెమ్మదిగా మేల్కొంటున్నది. ఆయన నియమనిష్ఠలనూ, నడివయస్సులోని గాంభీర్యాన్నీ భేదించుకుని యౌవన జ్వాల వెలికి వస్తోంది.

6

క్రౌంట్ ముఫత్ సతీ-సుతలతో లెఫాండెట్ కు వచ్చాడు. మేడమ్ హూగన్ తనకుమారుడు జార్జ్ తో అక్కడ ఏకాంతంగా నివసిస్తోంది. అక్కడికివచ్చి, ఒకవారంరోజులు గడిపిపోవలసిందని కౌంట్ ను ఆహ్వానించింది. వారునివసించేభవనం పదిహేడవశతాబ్దపు చివరిరోజుల్లో నిర్మించబడినది. చుట్టూ చదరంగాఉన్న పెద్ద ఆవరణ. భవనం అతి నిరాలంకారంగా ఉంది. తోటలోమాత్రం కొన్ని మిన్నంటే బ్రహ్మాండమైనవృక్షాలు. సరోవరాలు ఉన్నాయి. కనుచూపుమేర పచ్చనిపైరు కనిపిస్తూవుంటుంది. అర్లీ యన్స్ నుంచి సారిస్ కువెళ్ళే రోడ్డుమీదనుంచి ఆ భవనాన్ని పరిశీలిస్తే, వృక్షాలతోకూర్చిన ఓ పెద్ద పూగుత్తిలా అగుపిస్తుంది.

పదకొండుగంటలైంది. రెండోగంట మ్రోగింది. అందరూ 'లంచ్' టేబిల్ చుట్టూ పోగైనారు. మేడమ్ హూగన్ మాతృత్వం ఉట్టిపడే చిరు

నవ్వుతో నెబ్బె నను ముద్దాడి, 'పల్లెల్లో ఉన్నప్పుడు ఇలా ముద్దాడడం నాకు అలవాటమ్మా, నీ రాకవల్ల నాకు మళ్ళీ చిన్నతనం వచ్చినట్టుంది. రాత్రి బాగా నిద్రపట్టిందా?' అన్నది ఆస్థామంగా. వెంటనే ఈస్టరీవంక తిరిగి, 'ఈపిల్లకూడా బాగా నిద్రపోయినా?' అని 'రా తల్లీ, ఒకమూర్తివ్వు' అన్నది.

భోజనాలగది చాలా విశాలంగా ఉంది. కిటికీలలోగుండా ప్రపుల్ల మైనవనం కనుపిస్తోంది. వారందరూ కలిసిఉండడంకోసం బల్లచివర కూచున్నారు. నెబ్బెన్ చాలా హుషారుగా ఉంది. తన చిన్ననాటిసంగతు లెన్నో జ్ఞాపకానికివస్తున్నాయి. లెహండెట్లో ఎన్నోనెలలు గడిచిపోయాయి. సామంతం షికారువెళ్ళేవారు. వేసవిసాయంత్రాల్లో రోవరుస్సానాలు, మరెన్నో వినోదాలు, విలాసాలతో గడిచాయి రోజులు. కొన్ని నెలల నుంచి కొంచెంసేనుచూరిని జార్జికి ఆమెలో ఏదో కొత్తదనం కనిపించింది. ఆమెవదనంలో ఏదో మార్పు కనుపిస్తోంది. మేడం హూగన్ విందారగిస్తూ మాంసంధరలు హెచ్చిపోయాయని కసాయివాళ్ళని తిట్టిపోస్తోంది. అన్నీ అర్థియన్స్నుంచి తెప్పించాలి. కావలసినది, ఒక్కటి పంపరు.

"జూలై నుంచి మీరు వస్తారనుకుంటున్నాను. కాని, సెప్టెంబర్ మధ్యలో వచ్చారు. ఈ రోజుల్లో ప్రకృతి అంత బావుందదు" అన్నది.

ఇలాఅని చెల్లకేసి చూసింది. ఆకులు పండిపోతున్నాయి. ఆనాడు మబ్బుపట్టి మసాబుగా ఉంది. ఒకవిధమైన నీలహిమం ప్రకృతినంతా ఆచ్ఛాదించి, అవ్యక్త విషాద శ్రవంతిని వెళ్ళదోస్తున్నది. దిక్చక్రాన్ని కనిపించకుండా చేస్తున్నది.

"మరికొందరు అతిథులు వస్తారనుకుంటున్నాను. వారుకూడా వస్తే ఎంతో కులాసాగా ఉంటుంది".

జార్జి తనమిత్రులను ఫాషరె, దానెట్లను ఆహ్వానించాడు. మీకు వారితో పరిచయంఉందనుకుంటాను. నాందెవెకూడా ఐదు సంవత్సరాల నుంచి వస్తానని వాగ్దానంచేస్తున్నాడు. బహుశా ఈసారి తప్పక రావచ్చు" అన్నది మేడం హూగన్.

"నాందెవె చాలా పనుల్లో ఉన్నాడు" అన్నది కొంచెన్.

"మరి ఫిలిప్?" అన్నాడు కొంచెన్.

అందరూ కాఫీ సేవిస్తూ పారిస్ ను గూర్చి మాట్లాడుకోసాగారు.

స్తీనర్ ప్రసక్తి వచ్చింది. స్తీనర్ పేరు వినగానే మేడం హుగన్ ఒక చిన్న కేక పెట్టింది.

“అతను కదూ, స్తీనర్ అంటే లావుపాటి మనిషి? మీ ఇంట్లో ఒక నాడు కలుసుకున్నాను. బ్యాంకర్ అనుకుంటాను. చాలా గడుసరిసుమా! ఇక్కడికి దగ్గరలో ఒక వేషాచేసే పిల్లకోసం చిన్నజమీ కొన్నాడు. అందరి నోటా అదేమాట. మీకు తెలీదా ఏమిటి?” అన్నది.

“అబ్బే! నా కేమీ తెలియదు. అయితే స్తీనర్ ఇక్కడ ఒక ఎస్టేటు కొన్నాడన్నమాట?” అన్నాడు ముఫత్.

ముఫత్ ఈమాట అనగానే జార్జి అతనివంక చూచాడు. ముఫత్ ఎందు కలా నిస్సంకోచంగా అబద్ధమాడాడు? ముఫత్ కూడా జార్జిని గమనించకపోలేదు. అనుమానంగా అతనివంక చూచాడు. మేడం హుగన్ ఇంకా ఏవో వివరాలు చెప్పింది. ఎస్టేట్ పేరు లామినాట్.

“అయితే ఆ అభినేత్రి పేరేమిటి?” అని అడిగింది కౌంటెస్.

“ఏదో చెప్పారు. తోటమాలి చెబుతున్నప్పుడు నువ్వున్నావు కదూ జార్జి?” అన్నది మేడం హుగన్.

జార్జి జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటున్నట్టు నటించాడు. ముఫత్ ప్రేళ్ళ మధ్య టీసూపును తిప్పుతూ కూచున్నాడు. కౌంటెస్ ముఫత్ వైపు చూచి- ‘స్తీనర్ వెర్రి టీ థియేటర్ గాయకురాలు నానాతో. నివసిస్తున్నాడు కదూ?’ అన్నది.

“నానా! అవును. అదే దావి పేరు. ఇందాకిటినుంచీ జ్ఞాపకం రాలేదు. వట్టి భ్రష్టురాలట! ఇవాళ సాయంత్రం లెమినాట్ కు వస్తుందట కూడాను.” అన్నది హుగన్ ఒక విధమైన జుగుప్సతో.

కౌంట్ కౌంటెం ఆశ్చర్యచకితుడై నాడు. జార్జి వెంటనే, ‘కాదమ్మా, ఎల్లుండి వరకూ ఎవరూ రారట’ అన్నాడు.

అతను చాలా సహజంగా మాట్లాడడానికే ప్రయత్నించాడు. ముఫత్ ముఖంలో వచ్చే మార్పులు ఒక కంట కనిపెడుతూనే ఉన్నాడు. ముఫత్ నిశ్చలదృక్కులతో చేతిలో స్పూన్ తిప్పుతున్నాడు. కౌంటెస్ దిక్చక్రం వంక అవ్యక్తంగా చూస్తూ సంభాషణకు ఎంతో దూరంగా ఉన్నట్టుంది. ఆమె పెదవులమీద చిరునవ్వు నీడలా స్రాకి. ఆమెలో హఠాత్తుగా ఒక

రహస్యభావం జాగరితమైంది. ఈస్టలీ తన కన్యావదనంలో ఏమాత్రం మార్పులేకుండా నానానుగురించి ఈ సంభాషణ అంతా విన్నది.

‘సరే, కోపంతెచ్చుకోవడం నాతప్పు. ప్రతివారూ బ్రతకాల్సిందే. ఎప్పుడైతే నా ఆమెకనుపిస్తే గుర్తించకుండా ఉండడమే మనం చెయ్యదగిన పని’ అన్నది మేడమ్ హుగన్.

టేబిల్ దగ్గరనుంచి లేస్తూ ‘కౌంటెస్ పెట్రెన్ చాలా రోజులకు వచ్చి నందుకు మళ్ళీ కొంచెం కోపగించుకుంది. అంతా తన భర్త తప్పేనన్నది కౌంటెస్. రెండుసార్లు పెట్టెలన్నీ సర్దుకుని ప్రయాణమైతే, ప్రయాణం ఆపేశాడు. అత్యవసరంగా పారిస్ వెళ్ళాలనిచెప్పి. జార్జీకూడా వస్తానని చెప్పి రెండుసార్లు రాలేదు. చివరకు ఎలాగైతేనేం వచ్చాడు’ అన్నది మేడమ్ హుగన్. అందరూ తోటలోకి వెళ్ళారు. స్త్రీల సంభాషణ వింటూ పురుషులు ఇరువంకలా నడుస్తున్నారు.

“జార్జీ, ఎన్నాళ్ళకు వచ్చావు నాయనా! ఎప్పుడూ నన్ను మరిచి పోవుకదూ!” అన్నది మేడమ్ హుగన్ ఆస్థాయంగా.

మధ్యాహ్నమయ్యేసరికి ఆమెకు ఆందోళన హెచ్చింది. భోజనం పూర్తికాగానే కొంచెం తలనొప్పిగా ఉన్నదన్నాడు జార్జీ. రానురాను తలనొప్పి విపరీతమైనట్టు కనుపించింది. నాలుగుగంటలు కాగానే పైకివెళ్ళి పడుకుంటానన్నాడు. అంతకుమించి అతనికి మరో సివారతోపాటు కనుపించలేదు. తెల్లవారేవరకూ బాగా నిద్రపోతే తగ్గవచ్చు. తల్లి స్వయంగా వచ్చి అతన్ని పడుకోబెట్టింది. తల్లివెళ్ళిపోగానే అతను పడుగెత్తుకొనివెళ్ళి తలుపు గడియ బిగించాడు. ఎవరూ మధ్యలో నిద్రాభంగం చెయ్యకుండా ఉండడానికి అలాచేస్తున్నానన్నాడు. కాని అతను పడుకోలేదు. చప్పుడు కాకుండా చక్కగా డ్రెస్ చేసుకుని కూచున్నాడు. డిన్నర్ గంట మ్రోగిన వెంటనే కౌంట్ ముఫత్ డ్రాయింగ్ రూంలో ప్రవేశించడం చూచాడు. పది నిమిషాలు కాగానే ఎవరికీ కనుపించకుండా మెల్లగా కిటికీగుండా క్రిందికి జారుకున్నాడు. నెమ్మదిగా బైటికివెళ్ళి, పొలాల్లో కాలిదారిపట్టాడు. చీకటి పడుతూంది. సన్నగా వానజల్లు పడసాగింది.

ఆ సాయంత్రమే లామినాట్ కి నానా రావలసివుంది. స్టీనర్ ఆ ఎట్టేటు కొన్నప్పటినుంచి ఎప్పుడక్కడికివెళ్ళి నివసిద్దామా అని ఉవ్వి

జూరుతూ ఉంది నానా. కాని బోర్డునెవ్ పెలవు ఇచ్చాడుకాదు. సెప్టెంబర్ వరకు ఎలాగో ఒకలా ఉండిపోమ్మన్నాడు. ఎగ్జిబిషన్ సమయంలో ముఖ్యంగా ఆ సాత్ర మరొకరిచేత వేయించడానికి వీల్లేదన్నాడు. ఆగష్టు వచ్చేసరికి అక్టోబరువరకు వాయిదా పొడిగించాడు. నానా భగ్గునమండిపడి సెప్టెంబర్ 15న తప్పకుండా అక్కడికి వెళ్ళితీరుతానంది. ముఫత్తోకూడా ఈమాటే చెప్పింది. పన్నెండోతేదీ వచ్చేసరికి వెళ్ళాలనే ఉత్సాహాన్ని విజంగా ఆమె అపుకోలేకపోయింది.

‘జోను’ తీసుకెళ్ళాలని నిశ్చయించుకుంది. బోర్డునెవ్ కు ఈ ప్రయాణ సన్నాహంతెలిస్తే ఏదైనా అడ్డుపుల్ల వెయ్యవచ్చు. డాక్టర్ సర్టిఫికేట్ పంపి అతనికి చెప్పకుండానే వెడదామనుకుంది. జోను త్వరగా పెట్టెలు సర్దుమని చెప్పి, తను వెళ్ళి బండిలోకూచుంది. రైల్వేస్టేషన్ చేరినతరువాత కాని, తనప్రయాణం సంగతిని స్టేషన్ కు తెలియజేయాలని ఆమెకుజ్ఞాపకంరాలేదు. చిన్నిలూయీని తీసుకురమ్మని పినతల్లికి ఒకవుత్తరంవ్రాసింది. చిన్నిలూయీ వస్తే ఎంతబావుంటుంది! ఇద్దరూకలిసి చెట్లనీడల్లో హాయిగా ఆడుకోవచ్చు. పారిస్ నుంచి అర్లియన్స్ చేరేవరకూ చెమ్మగిలినకళ్ళతో ఆనందపరవకురాలై అలాగే కూర్చుండిపోయింది. పూలూ, పక్షులూ, శిశువు — అన్నీ ఆమె మాతృహృదయాన్ని వుద్విగ్నంచేశాయి.

అర్లియన్స్ నుంచి లెమినాట్ మూడులీగులదూరంకన్న ఎక్కువే వుంది. నానాకు బండి దొరికేసరికి ఒకగంట ఆలస్యమైంది. బండి చాలా పాతది. వెడుతుంటే ఇనపకీళ్ళ చప్పుడవుతోంది. నానా బండి పోయినంత సేపూ బండివాడిపై ప్రశ్నలవర్షంకురిపించింది. ‘లెమినాట్ ఎప్పుడైనా వెళ్ళావా? ఆ కొండలచాటున వున్నదేకదూ అది? అక్కడ కావలసినన్ని చెట్లుంటాయీకదూ? ఇల్లు దూరానికి కనిపిస్తుందా?’ — ఇలా ఎన్నో ప్రశ్నలడిగింది. బండివాడు చాలా ముసలివాడు. గొణుగుతూ ఏమేమో సమాధానాలు చెప్పాడు.

హఠాత్తుగా బండి ఆగితే, ‘ఇదేనా ఇల్లు?’ అన్నది నానా ఆతృతగా. బండివాడు సమాధానంగా గుర్రాన్ని చర్చకోలతో ఒకదెబ్బతీశాడు. బండి భారంగా ఒక చిన్నకొండగుట్ట ఎక్కసాగింది. వికార ప్రకృతి స్థాందర్యాన్ని వీక్షించి, నానాహృదయం విప్పిరింది.

“చూడు, జో! ఆ పచ్చనిపైరు ఎంతచక్కగావుంది!” అంది నానా.

“అమ్మగారు ఎన్నడూ పల్లెలు చూడలేదు” అన్నది జో....

బండి చెట్లనీడల్లోగుండా పోతున్నది. ఒక చిన్నకుక్కపిల్లలా నానా చెట్లఅకుల్ని వాసనచూచింది. బండి మలుపు తిరుగుతుండగా ‘నెట్లమధ్య ఒకఇల్లు కనుపించి, ‘ఇదేనా మనయిల్లు’ అని అడిగింది నానా. బండివాడు తలతిప్పుతూ, ‘కా’దన్నాడు. కొండదిగుతుండగా చర్నకోలతో చూపుతూ ‘అదే ఇల్లు’ అన్నాడు. నానా బండిలోనుంచి ఎగిరిదూకి, ‘ఏది, ఏది?’ అన్నది. ఆమెకళ్ళకు ఏదో తెరకమ్మినట్టయింది. నెమ్మది నెమ్మదిగా ఆమె కొక గోడ కనుపించింది. ఒక గొప్ప ఆవేశానికి పశ్యురాలైన స్త్రీలాగా అడుతూ పొడింది.

“చూడవే జో, చూడు! ఎంతచక్కగా ఉందో!” అన్నది.

బండి ఇనపగేటువద్ద ఆగింది. బండిచప్పుడు విని తోటమాలి బైటికి వచ్చి నిల్చున్నాడు. నానా గంభీరంగా కన్పించడానికి ప్రయత్నించింది. ఇదివరకే బండివాడు పెనవులు బిగబట్టుకుని నవ్వడం గమనించింది. అంచేత వెంటనే ఇంట్లోకి వెళ్ళక, తోటమాలి చెప్పేదంతా విన్నది. నానా వ్రాసిన లేఖ ఆ ఉదయాన్నే చేరడంవల్ల అతను ఇల్లు పూర్తిగా సర్ది, సరిగా ఉంచ లేకపోయినందుకు తమింద గోరాడు. నానా ఎంత ప్రయత్నించినా తన నడక వేగాన్ని తగ్గించుకోలేకపోయింది. జో ఆమెను అందుకోలేకపోయింది. సరాసరి ఇంట్లో ప్రవేశించి ఇల్లంతా తిరిగి, ఇంటిచివర నిల్చుని పరికించింది. ఇటాలియన్ పద్ధతిలో కట్టిన పెద్ద యిల్లది. నేపిల్స్ లో రెండు సంవత్సరాలు నివసించిన ఒక ఇంగ్లీష్ వాడు ఆ భవనాన్ని కట్టాడు.

“అమ్మగారికి ఇల్లంతా చూపిస్తాను” అన్నాడు తోటమాలి.

ముందు వెడుతున్న నానా అవసరంలేదులే అన్నది. అంతా స్వయంగా తనే చూచుకుంటానంది చక్కచక్క వెళ్ళి గదులన్నీ చూచింది. జోకు ప్రతి గదినిగూర్చి తన అభిప్రాయం చెప్పింది. నవ్వుతూ, చప్పట్లుచరుస్తూ ఇల్లంతా కల ముతిగింది. ఎన్నో కృమించో ఎవరూకాపురంలేనందున ఆ భవనంలో పేరుకున్న నీరసత ఆమె కింకిల -- గలగలలతో భగ్గుమైనట్టయింది. మొదట పిశాలమైనహాలు. దానివెనక బ్రామింగ్ రూము పెద్దపెద్ద కిటికీలతో అంగంగాఉన్నది భోజనాలగది అన్నిటికంటే అమృతంగాఉంది. పారిస్ లో

ఇలాంటి భోజనశాలఉంటే, ఎంత పెద్దవిందులైనా చెయ్యవచ్చుకదా అనుకున్నది నానా. తరువాత నానా మేడమీదికివెళ్ళి, పడికగదిని చూచింది. పడకగది ఆమెను ఆనందంలోముంచేసింది. ఆ గది ఇంద్రభవనంలాఉంది. అతిథులకోసం ఇంకా నాలుగైదు గదులున్నాయి. నానా మేడపైకివెళ్ళి, 'జో! ఏమేవ్! ఇటురావే! ఇదేదో స్వర్గలోకంలా ఉంది' అంటూకేకేసింది. జో గొణుగుతూ పైకివెళ్ళింది. నానా పైననిలబడి అనంతంలోకలిసిపోతున్న అగాధమైనలోయను చూస్తోంది. అనంతమైనదిక్పకం విశాలంగా కనిపిస్తోంది. మంచు దిక్కుకాన్ని కొద్దిగా కమ్ముతోంది. ఉండిఉండి, ఒక గాలి వీచి తుపరపడుతోంది, నానా గొనుకొనలు జండాల్లా టపటపకొట్టుకుంటున్నాయి.

"ఇదేమిటమ్మాయిగారూ, ఇక్కడున్నారు! త్వరగా వచ్చేయ్యండి, గాలి విపరీతంగా ఉంది' అన్నది జో.

అమ్మగారికి ఈ మాటలు వినపడలేదు. అవనతవదనయై విశాలప్రకృతిని అవలోకిస్తోంది. ఏడెనిమిదెకరాల్నేల పచ్చగాపరుచుకుని రమణీయంగావుంది. పెరట్లో కాబేజీలు దిట్టంగానే కాసివున్నాయి. నానా గుమ్మడిపండ్లలావున్న కాబేజీగడ్డలుచూచి ఉద్యిగున్నారాలై, రావే, రావే' అంటూ అటు వెళ్ళింది. వాన ఎక్కువైనా లెక్కచెయ్యలేదు.

"అమ్మగారూ, వానలో తడవకండి. జ్వరంవస్తుంది"అంటోంది జో. కాని అమ్మగారు ఆగలేదు. తోటంతా తిరిగి, పరవళురాలవుతోంది.

కదలకుండా మెదలకుండా వరండాలో నిల్చుని ఇదంతా పరికిస్తోంది జో. వాన మరీ ఎక్కువైంది. కుండపోత పోస్తున్నది. నానాదిట్టలు తడిసి నీళ్ళోడుకున్నాయి. నానాకు పిచ్చెత్తిందనుకొన్నది జో.

కాని నానాకు ఇదంతా పట్టినట్టులేదు. వానలో తడుస్తూనే తోటంతా తిరిగిచూసింది. తోటలో లతలూ, పూలూ, పండ్లూ చూస్తుంటే ఆమెకు మళ్ళీ శైశవంవచ్చినట్టుగావుంది ఒకపూలగుబురువద్దకు వచ్చేటప్పటికి ఆమెకేదో కదలినట్లు కనుపించి కేకేసింది. ఆమె ఆశ్చర్యభయాలను విభగ్నంచేస్తూ ఆ పొదలోనుంచి ఒక మానవవ్యక్తి ఉధయించాడు. ఆమె అతన్ని గుర్తించింది.

“ఓసేవ్, అబ్బాయి ఇక్కడున్నాదే-ఇక్కడేం చేస్తున్నావోయ్ ?” అన్నది నానా.

“వచ్చాను” అన్నాడు జార్జ్. ఆమె ఆశ్చర్యచకితురాలైంది. ‘అరె ఇలా తిడిసి ముద్దయినా వేమిటి?’ అన్నది.

“దారిలో నీళ్ళగుంటలో పడ్డాను” అన్నాడు జార్జ్.

నానా స్పృహహీనతయం అనుకంపతో అడ్పియింది. వెంటనే అతని చెయ్యిపట్టుకుని ఇంట్లోకి తీసుకెళ్ళింది.

“ఎందుకునాత్తుకుని ఉన్నావో తెలుసా ? పారినట్లాగా చీవాట్లేస్తూ వసుకున్నాను” అన్నాడు జార్జ్.

నానా సమాధానంచెప్పక, పెద్దగా సవ్యతూ అతనిపాలభాగాన్ని ముద్దాడింది. ఆరోజువరకూ ఆమె అతన్ని చిన్నకుర్రాణ్ణి చూచినట్టే చూచింది. అతనిమాటలు అంతగా భారమేసేదికాదు. అట్టేపట్టించుకోవలసిన అవసరంలేని చిన్నకుర్రాణ్ణి పరాచకమాడినట్లు ఆడుతూండేది. ఇప్పుడతనికోసం ఎంతోప్రయాసపడింది. పడకగదిలో అతనికోసం పెద్ద మంట చేయించింది. జార్జ్ కనుపించడం తోకు అంతగా ఆశ్చర్యంకలిగించలేదు. తోటమాలిమార్లం హఠాత్తుగా తడిసి నీరు ఒడుస్తున్న అతన్ని చూచేసరికి స్తబ్ధుడైపోయాడు. నానా అతన్ని పంపేసింది. గదిలో దీపం వెలుగుతోంది. మంట పెద్దదయింది. జార్జ్ గజగజనలుకుతున్నాడు చలికి. ‘జలుబుచేస్తుంది; అయ్యో!’ అన్నది నానా.

ఇంట్లో మరో చొక్కాలాగులేవు తోటమాలిని పిలుద్దామనుకుంది. కాని ఈలోగా ఆమె కేజో తట్టింది. డ్రెసింగ్ రూమ్ లో పెట్టెలు సర్దుతున్న జో అమ్మగాడికోసం కొన్ని కొత్తగొట్లు వట్టుకొచ్చింది.

‘ఓ! చక్కగా ఉన్నాయి. జీజీ ఇవి కట్టుకుంటాడు నావివేసుకోడానికి సంశయించకేం నీ గుడ్డలు ఆరగానే అవి కట్టుకోవచ్చు. త్వరగా కట్టుకో, నేనూ బట్టలుమాపు కొస్తాను’ అని నానా డ్రెసింగ్ రూమ్ కు వెళ్ళింది.

తిరిగివచ్చి చూచేసరికి ఆమెను ఆశ్చర్యానందాలు ముంచెత్తాయి. ‘అడదానిదుస్తుల్లో ఎంతచక్కగా ఉన్నాడు!’ అన్నది.

రాత్రులందు త్రీలు ధరించే సిల్క్ గౌను వేసుకున్నాడు జార్జి. ఆ దుస్తులో అందమైన ఆడపిల్లలా మెరిసిపోతున్నాడు.

“అచ్చం నాలాగే ఉన్నాడు సుమా : నాజుగ్గా ఎలా ఉన్నాడో చూడు. ఒసేవ్ : జో, వచ్చి చూడవే. దుస్తులు సరిగ్గా అతికినట్టున్నాయి. ఒక్కరోమ్ముమాత్రం పిచ్చిజార్జికి నాలా లేదు. పాపం!” అన్నది నానా.

‘అక్కడే కాస్తతేడా’ అన్నాడు జార్జి చిరునవ్వునవ్వుతూ.

అందరూ నవ్వుకున్నారు. నానా జార్జిగౌనుకు గుండీలన్నీ అమర్చింది. ఒకబొమ్మను ఆడించినట్లుగా అతన్ని చేతుల్లో అటూఇటూ ఆడించింది.

“ఎలా ఉందబ్బాయ్? వెచ్చగా ఉందా?” అని అడిగింది. అతను ఓ! చాలా వెచ్చగా ఉందన్నాడు. గౌనుకన్న వెచ్చని దుస్తులు మరేం ఉంటాయి? ఆ దుస్తులు అతని శరీరాన్ని తాకినప్పుడు అతని కో విచిత్రమైన ఆనందం కలిగింది. నానా శరీరపరిమళం ఆ దుస్తులకు అంటిపెట్టుకుని ఉన్నట్టుంది. జో అతని దుస్తులు ఆరబెట్టడానికి తీసుకెళ్లింది. జార్జి పడక కుర్చీమీద వాలి, ‘తినడానికేమైనా ఉందా, బాగాఆకలేస్తోంది’ అన్నాడు.

నానాకు కోపంవచ్చింది. ఖాళీ పొట్టతో ఇంట్లోనుంచి తప్పించు కొచ్చి, వానలోతడవడం ఎందుకో; కాని, ఆమెకూకొంచెం ఆకలేసినట్లుగా ఉంది. జో భోజనం సిద్ధంచేసింది. ఇద్దరూ కలిసికూచుని భోంచేశారు. నానా జార్జిని, ‘ప్రియమైనజార్జ్’ అని పిలవసాగింది. ‘అబ్బ! ఇంత యిష్టంగా భోంచేసి పదినంవత్సరాలు కావస్తోంది’ అన్నది నానా.

నానాకళ్ళపైకి కూరుకువస్తోంది. ప్రయాణబడలికతో అలసిపోయి ఉందిగదూ. రాత్రి నిశ్శబ్దంగా ప్రశాంతంగాఉంది. మంట నెమ్మదినెమ్మదిగా తగ్గిపోతోంది. నానా కిటికీతలుపుతెరచి, ‘చూడు, జార్జి! రాత్రి ఎంత అందంగా ఉన్నదో!’ అన్నది.

జార్జికూడా కిటికీవద్దకు వెళ్ళాడు. ఆమెనడుముచుట్టూ చెయ్యివేసి, తల భుజంపై ఆనించి నిశ్శబ్దనిబిడాంధకారంలోకి అవలోకించాడు. గాలి మందగించింది. మబ్బులు విడిపోయాయి, ఆకాశం నిర్మలంగాఉంది. నక్షత్రాలు మినుకుమినుకుమంటున్నాయి. పూర్ణచంద్రుడు స్వచ్ఛమైన హేమదుకూలాన్ని అవనిమీద పరిచినట్లుగాఉన్నది వెన్నెల. ఒకదివ్య శీతలకాంతి ప్రపంచాన్నంతా ఆవరించినట్లుగాఉంది. లోయ విశాలంగా

అనంతలోకి సాగిపోతోంది. చెట్లనీడలు వెలుగుకొలనులోవెలసిన చిన్న దిబ్బల్లాగా ఉన్నాయి. నానా అంతరాత్మలో మళ్ళీ ఒక అవ్యక్త సంచలనం బయలుదేరింది. మళ్ళీ పసితనం వచ్చినట్లుగా భావించిందామె. ఇలాంటి రాత్రులనుగూర్చి ఎన్నడో కలలుకనేది. ఆవయస్సు, ఆ రోజులూ గతించి చాలారోజులైంది. ఈ ప్రాకృతిక సౌందర్యమంతా చూచి. తాను పారిస్ వదలివచ్చి పదిసంవత్సరాలై నట్లుగా భావించింది. “నిన్న” ఆమెకు ఎన్నాళ్ళ కిందటో జరిగిపోయినట్టూ దూరమైనట్టూ అనిపించింది. ఇలా భావసమాధిలో నిలిచిపోయింది నానా. జార్జి ఇంతసేపూ ఆమె మెడను ముద్దాడుతున్నాడు. ఆమె కంపితహస్తంలో, శిశువుముద్దులతో విసుకెత్తినతల్లిలా, అతన్ని వారిస్తూవచ్చింది. ఇంటికివెళ్లాల్సిన సమయమైన దన్నది. దూరంగా ఒకపిట్ట సన్ననిస్వరంతో పాడసాగింది. కాని, అంతలోనే ఆగిపోయింది.

“ఒక్కనిమిషం ఉండు. దీపంవెలుతురుచూచి ఆ పిట్ట భయపడుతోంది. వెళ్లి ఆర్పేసివస్తాను” అని జార్జి దీపంఆర్పేసి వచ్చాడు.

పక్షి మళ్ళీ పాడనారంభించింది. జార్జి నానాను దగ్గరగా ఒత్తుకుంటున్నాడు. నానాకు వ్యక్తావ్యక్తంలోనుంచి ఏవో పురాస్మృతులు ఉదయిస్తున్నాయి. గతించినరోజుల్లో - ఇలా పూర్ణచంద్రుడు ప్రకాశిస్తూంటే, కోకిల ఆలాపిస్తూఉంటే, ప్రక్కన ప్రాణాన్నైనాఇచ్చే ప్రేమికుడుంటే ఎంత సంతోషించిఉండేది! జార్జిసాహసం కాస్త ముదరసాగింది.

“ఊరుకో అబ్బాయ్! అబ్బే! నీ ఈడులో ఇలాంటివి పనికిరావు. నా మాట వినవూ? నీకు నాఈడుది తల్లి కావచ్చు” అంది నానా.

నానాకు సిగ్గుముంచేసింది. ఆమెముఖం ఎర్రగులాబీలా మారింది. కాని ఎవరికీ కనుపించదు. గదినిండా చీకటి. ఎంతమేరచూచినా ఒకే నిశ్శబ్దం, అంధకారం, నిశ్చలమైన ఏకాంతం. నానాకు ఇలాంటిసిగ్గు ఎన్నడూ కలుగలేదు. ఆమె ఎంతనిగహించుకోవాలని ప్రయత్నించినా ఆమెశక్తి క్రమక్రమంగా తగ్గిపోతున్నట్టుంది. శ్రీ దుస్తుల్లోఉన్న జార్జిని చూస్తే ఆమె ఇంకా నవ్వాపుకోలేకుండా వున్నది. ఆమె కొక పిల్లన్నేహితురాలు ఊరికే గొడవపెడుతున్నట్టుగాఉంది.

ఒక్కసారి తుదిప్రయత్నంచేసి, ‘అబ్బ! తప్పు! తప్పు!’ అన్నది.

ఇలాఅవి ఆ సుందరనిశీధిలో కన్యవలె అతనికొగిట్లో ఒరిగిపోయింది. నిశ్చలంగా నీరవంగావుంది అంతా.

తెల్లవారింది. లెఫాండెటీలో లంచ్ గంటమోగింది. ఫాష్ రె, డానెట్ వచ్చారు. బండికి కొంచెం ఆలస్యంగా వాండ్రెవె వచ్చాడు. ఆఖరున జార్జి వచ్చాడు. అతనికళ్లు బరువుగా ఉన్నాయి. ముఖం పాలిపోయింది. తల్లి దగ్గరకు తీసుకోబోగా తప్పుకున్నాడు.

భోజనం ముందు కూచున్న తరువాత వాండ్రెవె రీ సంవత్సరాలనుంచి వస్తానంటూ రాకుండా గడిపాడని వాండ్రెవెను చీవాట్లేసింది.

“చివరకు ఎలా వచ్చావు. ఎలా వచ్చావో చెప్పు” అన్నది.

వాండ్రెవె దీన్ని వినోదంగా భావించాడు. గతసాయంత్రం క్లబ్బులో చాలా డబ్బు పోగొట్టుకున్నాననీ, గ్రామపరిసరాలలో వుండిపోదామని వచ్చాననీ చెప్పాడు.

ముసలావిడ డానెట్ ను, ఫాష్ రెను అభినందించింది. ఈలోగా మార్కిస్ డి చౌర్డ్ కూడా వచ్చాడు వృద్ధురాలు ఇందరు అతిథులు ఒక్క మాటుగా రావడం చూచి ఎంతో పొంగిపోయింది. అందరూ ఆసీనులైనారు. ఫాష్ రె కౌంటెస్ సెబైన్ ప్రక్కన కూచున్నాడు. ఆమె ఎంతో వుత్సాహంగావుంది. ఆమె భవనంలోలాగా గంభీరంగా లేదు. డానెట్ ఈస్ట్రీకి పక్కగా కూచున్నాడు వాండ్రెవె, ‘ఏ శ్రీమంతురాలో దొరికితే వివాహంచేసుకుంటా’ నన్నాడు వినోదంగా.

‘ఇక్కడికి అనతిదూరంలోనే ఒక స్త్రీవుంది’ అని మేడమ్ హూగన్ నానా పేరు చెప్పింది.

వాండ్రెవె ఆశ్చర్యాన్వితుడై, ‘ఏమిటి! నానా గ్రామీణ నివాసం ఇక్కడికి దగ్గర్లోనే వుందన్నమాట’ అన్నాడు.

ఫాష్ రె, డానెట్ లు కూడా ఆశ్చర్యాన్ని అభినయించారు.

“అవును, చాలా దగ్గరే. నిన్నరాత్రే ఆమె వచ్చిందని తోటమాలి చెప్పనుకూడ చెప్పాడు” అన్నది మేడం హూగన్.

అందరూ ఆశ్చర్యంతో పైకి చూచారు. ఏమిటి! నానా ఇక్కడున్నదా అప్పుడే వచ్చేసిందా? తామే ముందుగా వచ్చామనుకున్నారే! జార్జి ఒక్కడు మాత్రం కళ్ళెత్తకుండా గ్లాసువంక బరువుగా చూస్తూ కూచున్నాడు.

భోజనం ప్రారంభమనుంచి కళ్ళు తెరుచుకునే నిమిషస్తున్నట్లున్నాడు. ఒక అవ్యక్తమందహాసం అతని లేతపెదవులపై తాండవిస్తోంది.

“ఇంకా తలనొప్పి తగ్గలేదా నాయనా” అన్నది తల్లి.

అతను కొంచెం వులికిపడి, సిగ్గుతో ఎర్రబారాడు. రాత్రంతా నృత్యంచేసిన స్త్రీలా వున్నాడు.

“ఎమిటి నాయనా, మెదమీద అలా ఎర్రగావుంది?” అన్నది మేడం హఠాత్తుగా.

అతను గాభరాపడ్డాడు. జవాబుగా ఏదో గొణిగాడు. కొంచెం తమాయింతుకుని, ‘ఏం లేదమ్మా, ఏదో పురుగుకుట్టింది’ అన్నాడు.

ముఫత్ జార్జినంక చూచాడు. భోజనం పూర్తికావస్తోంది. కొంచెం సెబైన్ నడకతీరు ఫాషరెను ఎంతో ఆకర్షించింది. అతనికపండునామెకు అందివ్వబోయేసరికి ఇద్దరిచేతులూ తగిలాయి. ఆమె ఒక్కక్షణం అతనిపై కొక విశిష్టసృష్టిని బిరిపినది. ఫాషరెలో మళ్ళీ అనుమానాలు రేకెత్త సాగాయి.

ఆమెలో ఏదో నిగూఢ రహస్యం వుంది.

అందరూ ఎక్కడికైనా విహారానికి వెడదామనుకున్నారు. కాని, అనాడు పెళ్ళిలేకపోయారు. ఇంకా వానజిల్లు పడుతూనేవుంది. జార్జి త్వరగా వెళ్ళి తనగదిలో తలుపువేసుకుని కూచున్నాడు. అందరూ ఎందు కక్కడ సమావేశమైనారో తెలిసినా ఒకరికొకరు ఎక్కడివిళ్ళాలో చెప్పుకోడంలేదు. క్లబ్బులో చాలా డబ్బుపోగొట్టుకున్న బౌండ్రెవె కొన్నాళ్ళపాటు గ్రామపరిసరాల్లో గడుపుదామనుకున్నాడు. ఫాషరె నానాతో మరోవ్యాసరచనావిషయమై ఒకఒప్పందానికి వద్దామనుకున్నాడు. వీనస్ను చేశేదోవలో ప్రయాణిస్తున్న ఈ యాంత్రికులందరిలోను ఒక్క ముఫత్ విషయంమాత్రం మరీ విషమంగావుంది. అతన్ని ఏవో అపరిచిత వాంఛలూ, భయాలూ కలవరపరుస్తున్నాయి. అతను నానాతో తప్పక వస్తానని వాగ్దానంచేశాడు. నానా ఎదురుచూస్తూవుంటుంది. ఆదాత్రే అతను లామినాట్! వెళదామనుకున్నాడు.

అసలయంత్రం కొంటే బైటికివెళ్ళగానే జార్జి అతనివెంటబడచ్చాడు. మధ్యలో చీలి, పరుగెత్తుకుంటూ నానావద్దకు వెళ్ళాడు. అతనికళ్లు

క్రోధంతో ఎర్రబారివున్నాయి. కన్నీరు కారుస్తున్నాడు. అతనికి తెలుసు ఆ ముసలాడు వెడుతున్నది నానావద్దకేనని.

ఈ అసూయ కనిపెట్టి నానా ఆశ్చర్యపోయింది. అతనిచుట్టూ చేతులు వేసి, అతన్ని ఓదార్చింది. చాలా పొరబడ్డావు. నే నెవరికోసమూ వేచి వుండలేదు. ఆయనవస్తే అది ఆయనతప్పుకాని, నాతప్పుకాదన్నది. జార్జిని తప్ప మరెవ్వరినీ ప్రేమించడంలేదని, తనపిల్లమీద ఒట్టేసిచెప్పింది. అతన్ని ముద్దాడి అతని కళ్ళనీళ్లు తుడిచింది.

“చూడు అంతా నీకోసంకాక మరెవరికోసం చెప్పు?” అన్నది. అతను కాస్త వుపశమించిన తరువాత “స్టీనర్ వచ్చాడు, పైన వున్నాడు. అతన్ని ఎలా పంపెయ్యను చెప్పు” అన్నది బతిమాలుతూ.

“త్వరగా వెళ్ళి, నాగదిలో వుండు” అన్నది.

జార్జి చప్పున లేచి ఆమెచుట్టూ చేతులువేశాడు. ఆమె దివించి పోయింది. మళ్ళీ నిన్నటిలాగానే సంభవించవచ్చు. దీపం ఆరిపోతుంది. తెల్లవారేవరకూ వారు అలాగే వుంటారు. గంట వినిపించి అతను త్వరగా వెళ్ళిపోయాడు.

కౌంట్ ముఫత్ ను చూడగానే నానాకు అదోలా అనిపించింది. జార్జితో ఇంత నాటకం ఆడినా ఆమె కింకా స్వస్థత చేకూరలేదు. ఆమె కౌంట్ కు వాగ్దానంచేసిన మాట నిజమే. ఆ వాగ్దానాన్ని పరిబెట్టుకోవడం కూడా ఆమెకిష్టమే కౌంట్ వట్టి వ్యాపారస్వభావంగల మనిషని ఆమెకు తెలుసు. కాని, నిన్న ఎంతచక్కగావుంది! కలలా గడచిపోయింది. ప్రయాణం, అపరిచితమైన నూతన గృహప్రవేశము, తడిసి ముద్దయివచ్చిన కుర్రాడు — అంతా అదో అద్భుత స్వప్నంలావుంది. ఆ స్వప్నభంగం కాకుండా అలాగేవుంటే ఎంత బావుండేది!

కౌంట్ ముఫత్ గంభీరంగా కూచున్నాడు. ఆయనవేళ్లుమాత్రం కొద్దిగా కణుకుతున్నాయి. ఆయనవాంఛ తుపానులా రేగుతోంది. అంత గంభీరమైనవ్యక్తి తల్లకిందులై పోతున్నాడు. నానాకు ఆననకూ కొద్ది మాటలు జరిగాయోలేనో నానాను కౌంట్ లించుకోబోయాడు.

“వద్దు వద్దు, ఏంపని చెప్పండి” అన్నది నానా చిరునవ్వునవ్వుతూ.

పళ్లు గట్టిగా దిగబటుకుని, నానాను గట్టిగాపట్టుకున్నాడు. ఆమె తొగిలివదిలించుకోదోగా నూటిగా తను ఎందుకోసం వచ్చాదో తెలియజేశాడు.

“ఉండండి. ఇప్పుడుకాదు. పైన స్టీనర్ వున్నాడు” అన్నది నానా.

కాని, అతనికి పిచ్చెత్తినట్లయింది. ఇలాంటిమనిషిని నానా ఎప్పుడూ చూడలేదు. నానాకు భయపేసింది. స్టీనర్ మేడమెట్లు దిగివస్తున్నాడు. ఆమెపరిస్థితి చాలా ప్రమాదకరంగావుంది. స్టీనర్ గదిలోప్రవేశించగానే నానా పడకకుర్చీలో పడుకొనివుండడం చూశాడు. ‘నామట్టుకునాకు గ్రామపరిసరాలంటే ఎంతో ఇష్టం’ అందోంది. అతనురాగానే కౌంట్ ముఫల్ ను పరిచయంచేసింది. ‘ఈవారిని వెదుతూ మనఇంట్లోదీపాలుచూచి ఇలా వచ్చారు’ అని చెప్పింది.

ఇద్దరూ కరస్పూచేసుకున్నారు. పారిస్ నుగురించి ఏవోవిషయాలు మాట్లాడుకున్నారు ఏవో వ్యాపారవిషయాలు చర్చించారు. ఒకఅరగంట అగి ముఫల్ సెలవుతీసుకున్నాడు. మళ్లీ సాయంకాలం వస్తాననిచెప్పి వెళ్లాడు. స్టీనర్ వెళ్ళిపడుకున్నాడు. మునల్పీనుగ లిద్దరిడ వదిలిపోయింది. నానా మళ్లీ జార్జ్ నిచూడడానికి వెళ్ళింది. జార్జ్ ఇంకా కనిపెట్టుకుని వున్నాడు. గదిసందా చీకటి. చెయ్యిపట్టుకుని నానాను కిందికిలాగాడు. ఇద్దరూ పసిపిల్లలలా పొర్లుతూ, మాట్లాలాడుతూ అడుకున్నారు. రూరంగా కౌంట్ ముఫల్ నడచిపోతున్నాడు.

తరువాత కొన్నిరోజులు కలలాగడిచిపోయాయి. ఆ కుర్రాడిముందు నానా మళ్లీ పదిహేనేళ్ళ పిల్లలాఅయింది. మళ్లీ ఆమెలో ప్రేమకుసుమం వికసించింది. పురుషస్వభావం ఆమెకు పూర్తిగా అంగరమై, పురుషునిపై ఆమెకు హీనభావం ఏర్పడినా, ఆమెలో ప్రేమ వాడిపోలేదు. ఆమెలో ఎన్నడూలేనిసిగ్గు ఏర్పడింది. ఏడవాలని, నవ్వాలని కోరిక. కన్నెలక్షణాలన్నీ పునరుద్భవించాయి. ఇలాంటివిచిత్రానుభవం ఆమెకు ముందెన్నడూ కలుగలేదు. గ్రామీణవాతావరణం ఆమెలోని మార్గవాన్ని యినుసుడింపజేసింది. చిన్నతనంలో ఒకమేకపిల్లతో పచ్చికబయళ్ళలో నివసించాలని కోరుకునేది. ఈనాడు ఈగ్రామీణసౌందర్యమంతా ఆమెలో అపూర్వ సానవశ్యాన్ని కలిగించి, ఆమెకల ఫలించినట్లుగా తోచింది. మళ్లీ ఆమెకు

శైశవం వచ్చినట్టుగావుంది. పగలంతా తోటలో గడిపేది. తోటలో పూల పరిమళం ఆమె మనస్సులో ఒకవిధమైన కైపును విడిచిపెట్టేది. రాత్రి కాగానే జార్జ్ ని కలుసుకోడానికి పైకి వెళ్ళేది. జీవితం కలలాడింది. పెరివు లకు ఇంటికి వచ్చిన విద్యార్థిని జీవితంలా వుంది. తప్పకుండా పెళ్ళాడబోతున్న ప్రేయసికి చిన్న ప్రేమగీతం వినిపిస్తున్నట్టుగావుంది, ఏ చిన్నచప్పుడైనా తల్లిదండ్రులు పట్టుకుంటారేమోనని చిన్నపిల్లలు భయపడ్డట్టు భయపడేది. ప్రథమ తప్పుచేసిన శ్రీ పొందే విచిత్ర శృంగారమయమైన భయాలన్నిటిని ఆమె చవిచూచింది.

నానా ఒక ప్రేమికురాలివలె మారిపోయింది. గంటలతరబడి చంద్ర బింబాన్ని అవలోకించేది.

ఒకనాటిరాత్రి అందరూ నిద్రపోతున్నారు. జార్జ్ ని బలవంతంగా తోటలోకి తీసుకెళ్ళింది. చాలాసేపు తోటలో అటూ ఇటూ పచార్లు చేశారు, గడ్డిమీద పడుకున్నారు. మంచులో పూర్తిగా తడిశారు. పడకగది లోకి వచ్చిన తరువాత కొంతసేపటికి నానా అతని భుజంమీద తలవాల్చి, వెక్కిరివెక్కిరి ఏడ్చింది. చనిపోతానేమోనని భయంగా ఉన్నది. ఒక ప్రేమ గీతం అలాపిస్తూ మధ్యలో కంఠం రుద్దమై వెక్కిరివెక్కిరి ఏడుస్తూ జార్జ్ బాహువుల్లో వాలిపోయేది. జార్జ్ ని హఠాత్తుగా ఆలింగనంచేసుకునేది. జార్జ్ ప్రేమాలాపములతో ఆమెను ఓదార్చేవాడు. ఇద్దరూ ఒకరినొకరు ఓదార్చుకుని, పక్కమీద కూర్చుని, సిగరెట్లు కాల్చుకుంటూ ఏవేవో కబుర్లు చెప్పుకునేవారు.

అన్నిటికంటే ఆమె హృదయాన్ని పూర్తిగా కదిపివేసినది లూయీ రాక. ఆమె మాతృప్రేమ పిచ్చిగా మారింది. తన చిన్నకుమారుణ్ణి ఎండ పొడలోకి తీసుకెళ్ళేది. అతను ఆడుకుంటూంటే చూచి పొంగిపోయేది. అదీకాక వాడు జార్జ్ తో తన ప్రేమకలాపానికి అడ్డురాలేదు. తనకు ఇద్దరు కొడుకులు ఉన్నారనేది. ఇద్దరినీ ఒకేవిధమైన ప్రేమతో చూచుకునేది. రాత్రివేళ జార్జ్ వద్దనుంచి వెళ్ళి లూయీ ఎలా నిద్రిస్తున్నాడో చూచేది. లూయీని చూచివచ్చి, ఆ మాతృప్రేమలోనే జార్జ్ ని కౌగలించుకునేది. తల్లిలా మెల్లగా జోకాట్టి అతన్ని నిద్రపుచ్చేది. అతను అలాగే హాయిగా నిద్రపోయేవాడు. నానా అతన్ని ఎన్నడూ ఈ గ్రామాన్ని విడిచి వెళ్ళ

వద్దన్నది. అందరినీ పంపించేస్తారు. తనూ, అతనూ, పిల్లవాడు - ముగ్గురు మాత్రమే ఉంటారు. ఇలా తెల్లవారేవరకూ ఎన్నెన్నో గాలిమేడలు కట్టుకున్నారు.

ఇలా ఒకవారం గడిచిపోయింది. కొంట్ ముఫత్ ప్రతిరాతి వచ్చి జ్వరంవచ్చినట్టయి తిరిగివెళ్ళేవాడు. ఒకరాతి అతన్ని రానివ్వలేదు. అమ్మగారికి ఒంట్లో సరిగాలేదని చెప్పారు. జ్వార్లికి అవిధేయతగా ప్రవర్తించడం తలచుకుంటే నానాకు ఎంతో అసహ్యంవేసేది. అంత అమాదంకుణ్ణి, పసివాణ్ణి, తనలో అంతవిశ్వాసం ఉంచినవాణ్ణి ఎలా అన్యాయంచేస్తుంది! అంతకంటే త్రీచెయ్యగలపాపం ఇంకేదీ లేదనుకొన్నది నానా. అమ్మగారికి మనస్సు పాతై నదనుకున్నది లో.

ఇలా ఆరురోజులు గడిచాయి. ఆరోజున హఠాత్తుగా కొందరు అతిథులువచ్చి, ఈ నిశ్చలవాతావరణాన్ని కలవరపరిచారు. ఇంటిముందు ఒక బస్సునిండా జనంరావడం చూచి, నానా ఆశ్చర్యపడింది.

“మేమే”నంటూ మొట్టమొదట మినాన్ దిగాడు, అతనివెంట అతని పిల్లలిద్దరూ దిగారు. లాబోర్డేటీ, యాసీ స్టివార్ట్, కార్లైన్, టెరియా బ్లాండ్ అందరూ వచ్చారు. లాఫలాసి, గాగా, ఆమెకూతురు - ఎమిలీ కూడా వచ్చారు. వీరందరినీ చూచేసరికి నానాకు గాభరాఎత్తింది ఈ జనాభాకంతా ఏర్పాటు ఎలాచెయ్యాలో తోచలేదు. అతిథులకోసం అయిదు గదులున్నాయి. ఒకదానిలో టూటూతో మేకప్ కౌంట్ ఉంది. గాగాకు లాఫలాసికుటుంబానికి పెద్దపడకగది ఇచ్చారు వీళ్ళందరికీ ఏర్పాటుచేసిన తరువాత తన గామీణగృహానిలో వక్కాని ఆతిథ్యం ఇచ్చానుకదా అని నానాకు ఒకవిధమైన ఆనందం కలిగింది. అందరూ చాలా సంతోషించారు. బోర్డ్ నెవ్ నానా హఠాత్తుగా వెళ్ళిపోవడం తెలిసి, పెద్దగా కేకలేస్తూ నానానుపట్టించి తెప్పిస్తానన్నాడుట. కాని, సాయంకాలమయ్యేసరికి మరెవ తెతోనో ఆ పాతధరింపచేశాట్ట. వాయిలిన్ కూడా ఆ పాత ధరించి గొప్ప విజయం సంపాదించిందట. ఈ వార్త నానాను కొంచెం కలవరపరిచింది.

సాయంకాలం అమోమంగా డిన్నర్ జరిగింది. అందరికీ ఆకలి మండిపోతోంది. కతుపునిండా విండావగించి, ఏవేవో ఖులాసాకబుర్లు చెబుతూ కూచున్నారు.

“అందరూ ఎల్లుండే వెళ్ళిపోతారని చాలా విచారంగా ఉంది, ఎక్కడికై నా విహారానికి వెడదాం” అన్నది నానా.

జార్జి ప్రక్కద్వారంగుండా నానా పడకగదిజేరి ఆమెకోసం కనిపెట్టుకుని కూచున్నాడు. ఆమె వచ్చేసరికి అర్థరాత్రిదాటింది. కాస్త మైకంలో ఉంది. ఆమెలో ఎప్పుడూ కనుపించని మాతృత్వం కనిపిస్తోంది. తాగినప్పుడు ఆమెలో మాతృత్వం మరి ఉబుకుతుంది. ఆమె జార్జిని కౌగిలించుకుని, వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ తనతో విహారానికి రమ్మన్నది. జార్జి సరేనన్నాడు.

“అయితే, నన్ను నిజంగా ప్రేమిస్తున్నావుకదా ? నేను చనిపోతే నువ్వు దుఃఖిస్తావుకదా ?” అన్నది.

లెఫాండెటీలో మేడమ్ హుగన్ గృహచర్యల్లో నానా ప్రధానాంశమై పోయింది. నానానుగురించి మాట్లాడుకోనిరోజులేదు. అలాంటిస్త్రీలు గొప్ప కుటుంబాలను అప్రతిష్ఠపాలుచేసి, నాశనంచేస్తారని మేడమ్ హుగన్ నానాపై దుమ్మెత్తిపోసేది.

కౌంట్ ముఫత్ ప్రతిసాయంత్రం అదృశ్యుడైపోయేవాడు. ప్రతి రోజూ తలనొప్పిగా ఉన్నదని జార్జి చీకటిపడకుండానే పడకగదిలోకి వెళ్ళిపోయేవాడు.

ఫాషెరె కౌంటెస్ సెబైన్ తో ఉండేవాడు. వారిద్దరూ తోటలోకి వెళ్ళేవారు. ఆమెలో ఏదో ఔత్సుక్యం కనుపించేది. ఒకరి కళ్ళలోకి ఒకరు చూచుకునేవారు. ఏదోగుర్తించినట్టుగా మౌనం వహించేవారు.

అతిథులందరూ భోజనాలు కాగానే తోటలోకి వెళ్ళారు. పదిగంటలైంది. వాన వచ్చేటట్టుంది. ఆకాశంలో మబ్బుతెర కమ్మింది. మేడమ్ హుగన్ షికారువెడదామంది. అందరూ నానాగ్రామానికి వెళ్ళేత్రోవలో నడుస్తున్నారు. కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి వారి కేవో బండ్లువస్తున్నచప్పుడు వినిపించింది. ‘దానిబండ్లే, ‘దానివే!’ అన్నది మేడం హుగన్ కోపంగా. ఈ లోగా బండ్లు వచ్చేకాయి. అయిదుబండ్లు. బండ్ల లోనుంచి సవ్యులకిలకిలలూ గలగలలూ వినిపిస్తున్నవి.

వెళ్ళి పోతున్న బండ్లను చూచి కౌంట్ ముఫత్ హృదయం క్రుంగి పోయినట్టయింది. నానాకు దగ్గరగా ఒరిగిఉన్న జార్జి అతనికి కన్పించాడు.

తనకంటే చిన్నకుర్రాణ్ణి నానా మక్కువగా చూచినందుకు కౌంట్ రోలోపల కుమిలిపోయాడు.

బండ్లలో కౌంటెన్ముఫత్ విషయం చర్చకువచ్చింది. 'నాకుతెలుసు.' ఫాషరె ఆమెప్రియుడు. మా ఆదవాళ్ళకు ఆదవాళ్ళవిషయాలు బాగా తెలుస్తాయి' అన్నది నానా.

బండ్లు ఆగాయి. అక్కడ ఎడారిలాఉంది. సాయంకాలంవరకూ ఉండి తిరిగి ఇంటికి వచ్చారు. ఆ సాయంత్రమే జార్జి ఇంటికివెళ్ళిపోయాడు. నానాకు మనస్సు మనస్సులోలేదు. ఎలాగైనా తల్లిని క్షమాపణకోరమని చెప్పి, ఇంటికి పంపింది. మళ్ళీ ఆ రాత్రికి రావద్దన్నది. ఎన్నో నీతులూ, నియమాలూ బోధించింది. జార్జి ఇవన్నీ విని, అవనతవదనంతో ఇంటికి చేరుకున్నాడు. అదృష్టవశాత్తు అతని అన్న ఫిలిప్ వచ్చి ఉన్నాడు. అందుచే గొడవేమీ జరుగలేదు.

అందరూ పారిస్ ప్రయాణమైనారు.

"జో, పెట్టెలన్నీ సర్దు. రేపే పారిస్ ప్రయాణం" అన్నది నానా.

7

మ్యూడునెలలు గడిచినతరువాత ఒకనాటిరాత్రి కౌంట్ముఫత్ 'పాసేజ్ డి పెనోరమ'పద్ద అటూఇటూ తిరుగుతున్నాడు. చిన్న జల్లుపడి చల్లగా ఉంది. రోడ్డుకు ఇరుప్రక్కలా జనం కిక్కిరిసి ఉన్నారు.

కౌంట్ముఫత్ నెమ్మదిగానడుస్తూ బోలివర్డ్వైపు వెళ్ళాడు. పేవ్ మెంట్మీద ఒక్కక్షణం ఆగి వెనుదిరిగిచూచాడు. గాస్లైట్లకాంతిలో కౌంట్ముఖం మరింత వివర్ణంగా కనుపిస్తోంది. వచ్చిపోయేజనం అతని ముఖంవంక అదోవిధంగా చూడసాగారు. కౌంట్ వెళ్ళి ఒక దుకాణం దగ్గర నిల్చున్నాడు.

ఆయన కీ ప్రపంచమేమీ కన్పించడంలేదు. నానానుగురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. నానా మళ్ళీ తనతో అబద్ధమాడింది. ఇలా ఎందుకుచేసిందా అన్నసందేహం ఆయన్ను వేధిస్తోంది ఆ ఉదయాన, సాయంకాలరావద్దని ఆయనకురాసింది. లూయీకి ఒంట్లో సరిగా లేకపోవడంవల్ల ఆరోజల్లా పినతల్లిగారింట్లోనే ఉంటానని వ్రాసింది. కాని కౌంట్కు అనుమానం

కలిగి, సాయంకాలం వెళ్ళిచూచాడు. అమ్మగారు థియేటర్ కు వెళ్ళారని పనిమనిషి చెప్పింది. కౌంట్ కు ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఈ కొత్తనాటకంలో నానాకు ఏమీ పాత్రలేదు. మరి అబద్ధం ఎందుకు చెప్పినట్టు ? వెర్టీటీ థియేటర్ లో ఆ సాయంత్రం ఏంచేస్తున్నట్టు ?

దుకాణందగ్గర నిల్చున్న కౌంట్ కు ఈ ఆలోచనలన్నీ వచ్చాయి. నానాలో ఏదో మార్పు కనిపిస్తోంది. గ్రామాన్నుంచి వచ్చిన కొత్తలో ఎంతో ప్రేమకురిపించేది. జార్జి లెఫాండెటీలో తల్లి వద్దే ఉన్నాడు. కాబట్టి అతని భయంలేదు. ఇహ ముసలి స్టీనర్ ఉన్నాడు. అతని వ్యవహారాలేమీ సరిగా లేవు. మూడు నెలలునుంచి నానాను పొందాలనే కోరిక పెద్ద సుడిగుండమై అతన్ని చుట్టేస్తున్నది కాని నానా మొదటిరోజుల్లోలాగా ఉండడంలేదు. ఆమెలో ఏదో మార్పు కానవస్తోంది. ఇదివరకటిలాగా అతని గడ్డాన్ని ముద్దాడడంలేదు. స్త్రీల స్వభావాలు, నడవడీ సరిగ్గా అవగాహన కానివాడు కావడంవల్ల తనలోపమేమిటా అని ఆలోచించసాగాడు కౌంట్. ఆమె కోరికలన్నీ తను తీరుస్తూనే ఉన్నాడు. ఆ ఉదయం ఆమె చెప్పిన అసత్యం అతన్ని మరి కలవరపరిచింది. ఈ ఆలోచనలతో అతని తల పగిలిపోతోంది.

తొమ్మిదిగంటలు కావస్తోంది. నానా వచ్చేవేళైంది. నిలదీసి నిజం తెలుసుకోవాలి అనుకుంటూ, అక్కడ గడపిన సాయం కాలాన్ని స్మృతికి తెచ్చుకుంటూ అటూఇటూ నడయాడసాగాడు. వానవెలిసింది. ఒక్కొక్క చినుకే పడుతోంది. రోడ్లమీద నీళ్లు నిలిచి బురదగావుంది. బండ్లు బరువుగా కదిలిపోతున్నాయి.

కౌంట్ స్టేజిద్వారంవద్ద వేచివున్నాడు. అక్కడ వేచివుంటే తన్ను గుర్తించరని అతని ఉద్దేశం. మేడమ్ బ్రాన్ ను అడుగుదామా అనుకున్నాడు. కాని, అడిగితే నానా మరోదారిని పోతుందేమోనని అడగడం మానేశాడు.

తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళిపోదామనుకున్నాడు. కాని ఈ ఆలోచన తట్టేసరికి అతని హృదయం కృంగిపోయింది.

పదిగంటలైంది. నానాను డ్రెసింగ్ రూమ్ లో చూడడం సులభమేమోనని ముఫత్ కు హఠాత్తుగా జ్ఞాపకం వచ్చింది. డ్రెసింగ్ రూమ్ ముందరిబయలు లోకి వెళ్ళి నిల్చున్నాడు. డ్రెసింగ్ రూమ్ లో ఒక చిన్న దీపం వెలుగు

తోంది. కౌంట్ కు ప్రాణం వచ్చినట్లయింది. ఆకాశం నేనీ చూస్తూ అలాగే నిల్చుండిపోయాడు. గోడలవెంట ఇంకా వా...నీళ్ళు బాటుతున్నాయి. కిటికీ తెరుస్తున్న చప్పుడైంది. కౌంట్ అక్కడనుంచి కొంచెం తప్పుకున్నాడు.

నానా ఇప్పటికీ వచ్చేస్తుందాలి. కౌంట్ పేజీద్వారం దగ్గర నిల్చున్నాడు.

నానా మూడుమెట్లు దిగివచ్చింది. కౌంట్ ను చూడగానే ఆమె స్తబ్ధురాలైంది 'ఓ! మీరా!' అని కౌంట్ తో కరస్పర్శచేసింది.

నెమ్మదిగా నడిచివెళ్ళారు. కౌంట్ ఎన్నోపళ్ళు అడగాలని తయారై ఉన్నాడు. కాని, ఒక్కటి అడగలేకపోయాడు. నానా తనంత తానే కులాసాగా మాట్లాడసాగింది. ఎనిమిదిగంటలవరకు పినతల్లిగారింట్లో ఉన్నాననీ, తరువాత లూయీకి కొంచెం నిమ్మళ్ళించగానే, ఒక నిమిషం థియేటర్ చూదామని వచ్చాననీ చెప్పింది.

'ఏమైనా ప్రత్యేకమైనపని ఉందా?' అన్నాడు కౌంట్. అవును.. ఒకకొత్తనాటకం ప్రారంభిస్తున్నారు. నా అభిప్రాయంకోసం పిలిపించారు..

'ఆమె అబద్ధమాడిందని అతనికి తెలుసు. కాని, ఆమెచేతిలో వెచ్చదనం అతన్ని మౌనముద్ర వహించేటట్టు చేసింది. ఆమెకోసం అంతసేపు వానలో చలిలో వేచివుండాల్సివచ్చిందనేకోపం మటుమాయమైంది.. నానాను కౌంట్ ను ఎలాతప్పించుకోవాలో తోచలేదు. లోలోపల ఎంతో ఘర్షణపడింది. దారిలో ఆగి, అయితే మీరుకూడా నాతో వస్తున్నారన్న మాట?' అన్నది కొంచెం నిర్లక్ష్యంగా.

'ఓ వస్తున్నాను. మీ అబ్బాయికి కాస్త సయమేగా' అన్నాడు కౌంట్.

'ఇప్పుడెలా ఉందో ఒకసారి చూచిరావాలి. అక్కడికి వెడితే బావుండును' అన్నది నానా. కౌంట్ కూడా వస్తానన్నాడు. అందుకని ఇహ ఆ విషయాన్ని మార్చేసింది నానా. ఒక నిమిషం అంతలో సుడిగాలిలా కోపంరేగి బలవంతంగా అణిగిపోయింది.

'రేపటివరకు మీ భార్య రాదనుకుంటాను' అన్నది.

నానా కౌంటెస్ విషయం పరిచితంగా మాట్లాడడం చూచి, కౌంట్

కొంచెం గాభరాపడ్డాడు. నానా నెమ్మదిగానడుస్తూ మరేవేవో విషయాలు మాట్లాడడం మొదలెట్టింది, అతనిదృష్టిని మరల్చడానికి.

నానా ఆ బజార్లో షాపులనూ, వస్తువులనూ చూస్తూ ఉద్విగ్నరాలై నిల్చున్నది.

కౌంట్, 'బండిపిలవనా?' అన్నాడు. నానా అవసరంలేదన్నది. రాత్రి చల్లగా హాయిగా ఉంది. నడచి వెళ్ళడమే తనకు ఇష్టమన్నది.

'కేప్ అంగ్లియా' దగ్గరకు వచ్చేసరికి నానాకు ఏదైనా తినాలనిపించింది. ముఫత్ కాదనలేకపోయాడు. ఆమెతో బహిరంగంగా వెళ్ళడానికి కొంచెం జంకినప్పటికీ. ఎంతో పరిచయంవున్న ప్రదేశానికి వెళ్ళినట్లు నానా ఆహోటల్లో ప్రవేశించింది. వెయిటర్ తలుపు తెరిచాడు. పక్కగదిలో నుంచి ఒకవ్యక్తి హఠాత్తుగా ఊడిపడ్డాడు పెద్దగానవ్వుతూ. అతనుడానెట్.

కౌంట్ చప్పున గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. డానెట్ కన్నుగీటి. 'వట్టేశావే' అన్నాడు.

నానా చిరునవ్వునవ్వి. అతన్ని మాట్లాడవద్దని ముక్కుమీదవేలేసుకుంది. 'ఏంచేస్తున్నా విప్పుడు?' అన్నది సన్నేహంగా.

"ఒకకొత్త అధ్యాయం ప్రారంభించబోతున్నాను. పెళ్ళిచేసుకోవాలని ఆలోచిస్తున్నాను" అన్నాడు.

నానా జాలిగా చూచింది. వరండాలోనిల్చుని అతనూ నానా ఏవో విషయాలు పేమికుల్లాగా మాట్లాడుకున్నారు.

"సరే, ఇహ వెళ్ళు, ఆ వెక్రిమొహందగ్గరికి" అన్నాడు డానెట్ చిట్టచివరకు.

"ఏం, అతన్ని వెక్రిమొహం అంటున్నావేం?" అన్నది నానా.

"కాదా ఏమిటి? నీకు తెలీదేమో! అతనిభార్య ఫాషరేవల్లో పడి పోయింది. బహుశా గ్రామానికి వెళ్ళినప్పుడు జరిగిఉంటుంది. ఫాషరే ఇప్పుడే వెళ్ళాడు. ఎక్కడో సంకేతం ఏర్పరుచుకున్నట్టున్నారు. ఏదో ప్రయాణంపెట్టుకున్నారనుకుంటాను" అన్నాడు డానెట్.

నానా ఈ మాటలు విని స్తబ్ధుడైపోయింది. "నేనూ ఆ మానిం చానుసుమా. మొట్టమొటిటనారి ఆమెను చూచినప్పుడే అనుకున్నాను.

అంత గొప్ప కుటుంబంలో ఎంత నీచానికి పాల్పడింది!" అన్నది నానా. 'చీ' అని అసహ్యించుకుంది.

డానెట్ ఆమెను గదివరకూ సాగనంపి ద్వారంవద్ద ఒక నిమిషం అగి, 'సెలవు పియూరాలా!' అన్నాడు మధురస్వరంతో. నెమ్మదిగా నానా గదిలో ప్రవేశించింది. కౌంట్ వేళ్ళు వణుకుతూండగా నిర్లప్తంగా గదిలో కూచుని ఉన్నాడు. నానాకు అతన్ని చూచేసరికి జాలి, అసహ్యం రెండూ కలిగాయి దుమ్మార్లురాలై సత్తీచే మోసగింపబడిన అతన్ని చూచే సరికి నానాకు జాలికలిగింది. అతన్ని కౌగలించుకుని ఓదార్చాలనిపించింది. వాళ్లు హోటల్ నుంచి ఇంటికి వెళ్ళేటప్పటికి పదకొండు గంటలైంది.

ముఫత్ పడకగదిలో ఓవర్ కోటు తీసేస్తున్నాడు. పెద్ద చలిమంట మండుతున్నది. 'నాకింకా నిదరావడంలేదు' అన్నది నానా.

'సరే' నన్నాడు కౌంట్.

నానాకు అద్దంముందు బట్టలు మార్చుకోవడం కష్టం. అద్దంముందు నిల్చుని ఆమె తన పరిపూర్ణ ప్రతిబింబాన్ని తిలకిస్తుంది. నగ్నంగా నిల్చుని స్వస్వరూపధ్యానంలో మునిగిపోతుంది. తన శరీరమంటే ఆమె కంత ప్రీతి. మెత్తని చర్మాన్ని చూచుకుని ఉద్విగ్నురాలై పోతుంది. తన్మయత్వంలో నిశ్చలంగా నిల్చుండిపోతుంది. ఒక్కొక్కసారి హెయిర్ డ్రెసర్ వచ్చి ఆమె అలా ధ్యానంలో ఉన్నప్పుడు చూచి వెళ్ళిపోతాడు.

ఆ రాత్రి ఆమె దీపాలన్నీ వెలిగించింది. ఆఖరిదుస్తులను నిశ్చయ్య బోతూ, ఒక చిన్న సందేహంకలిగి అలాగే నిల్చుండిపోయింది.

"ఫిగరోలో వ్యాసం చదివారా? టేబిల్ మీద వున్నది" అన్నది.

"అది నన్ను గురించేనట" అని దుస్తులు వదిలేసి ముఫత్ సమాధానం కోసం అలాగే నిలబడింది నగ్నంగా. ముఫత్ నెమ్మదిగా చదవడం ముగించాడు. ఫాషరెవ్రాసిన వ్యాసంపేరు, 'బంగారు యాగ' - ఒక మూయికథ. ఐదారు తరాలనుంచి త్రాగుబోతులైనవారి వంశంలో - పుట్టింది ఆ పిల్ల. ఆ పిల్లక క్షంలో ఎన్నో తరాల విషాదం, త్రాగుడు జీర్ణించి ఉన్నాయి. వీటివల్ల ఆ పిల్లనదాలు విదీర్ణమైపోయాయి. పారిస్ పేప్ మెంట్ల మీద ఒక మూల ఆ పిల్ల జన్మించింది. చక్కగా పరిపుష్టంగా పెరిగిన ఆ పిల్ల తాను జన్మించిన తిరుగుబోతుల త్రాగుబోతుల వర్గంపైనే కక్షతీర్చుకుంది. ఆ పిల్ల

తనకు తెలీకుండానే ఒక వినాశకరశక్తిగా పరిణమించి పారిస్ నగరాన్ని విచ్చిన్నంచేసి, భ్రష్టంచేసింది. కథ చివర బంగారురంగు ఈగతో ఆ పిల్లి పోల్చబడింది. బంగారురంగుఈగ మురికికుప్పలమీద తిరిగి ఆ విషాన్ని అంటించుకుని తనులాకిన మనిషికల్లా ఆ విషాన్ని అంటిస్తుంది. అలాంటి ఈగ ఈ పిల్లి. ముఫత్ స్తబ్ధుడైపోయాడు. నిశ్చలంగా మంటవంక చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

అంతా ఆయిన తరువాత, 'మీ ఉద్దేశం ఏమిటి?' అని అడిగింది నానా.

కాని, అతను సమాధానం చెప్పలేదు. అతనిదేహంలో నరనరంలో విద్యుచ్ఛక్తి ప్రాకినట్లయింది. అతను ఇంతకాలం కదిలించకుండా ఉంచిన అంతరాళాలను ఆ వ్యాసం కలచివేసింది.

కౌంట్ ముఫత్ కళ్ళె త్తిచూచాడు. నానా స్వస్వరూపదర్శన తన్మయత్వంలో ఉంది. ఎంతో ఆస్యాయంగా తన అంగాలన్నిటినీ చూచుకుని మురిసిపోతోంది. మెడమీద చిన్నపుట్టుమచ్చను చూస్తోంది. ఆ చిన్న పుట్టుమచ్చ నానాకు ఎంతో ముచ్చటగా కనుపించింది. ఇలా తనశరీరాన్ని తను చూచుకోవడమంటే నానాకు ఎంతో ఇష్టం. తను ప్రథమంగా సమర్థ ఆయిన స్త్రీలాగా విచిత్రానుభూతిని పొందేది.

ముఫత్ ఆమెను తదేకంగా చూస్తున్నాడు. ఆమె నగ్నదేహాన్ని చూస్తోంటే అతనికి ఓవిధమైన భయంకలిగింది. అతనిచేతుల్లోనుంచి పత్రిక పడిపోయింది. ఆ పేపరులో వ్రాసినది నిజమే. మూడునెలలలో ఆమె తన జీవితాన్ని కలుషితంచేసుకున్నది. తనంటే తనకే ఒకవిధమైన అసహ్యం కలిగింది. ఇలా ఆలోచిస్తూ నానావంక నిశ్చలంగా చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

నానా కదలడంలేదు. అలాగే నిశ్చలంగా వుంది. మెడకింద ఒక చెయ్యిపెట్టుకుని రొమ్మువిరుచుకుని ఉంది. ఆమెకళ్లు అర్ధనిమీలితాలై ఉన్నాయి. పెదవులు కొంచెం విచ్చుకునివున్నాయి. కామప్రపూరితమైన చిరునవ్వు ఆమెముఖాన్ని కప్పివున్నది. మొనలుదేరిన ఆమెచనులు కొద్దిగా ప్రకంపిస్తున్నాయి. ఆమెజుట్టు సింహపుజాలులా వ్రేలాడుతోంది. ముఫత్ ఈ సుందరవిగ్రహాన్ని చూస్తూ ఉండిపోయాడు. ఆమె ఒళ్ళు సిల్కులా మిలమిల్లాడుతోంది. ఆమెకు భయంకరమైన పురాతనకాలపు స్త్రీరాక్షసి

జ్ఞాపకంవచ్చింది. ఒంటినిండా ఒకవిధమైన ఎర్రనిపొడరు అద్దుకుంది. నిజంగా ఆమె బంగారురంగు ఈగే! తనశక్తి తనకు తెలియకపోవచ్చు కాని, మానవులందరినీ తనవిషంతో విధ్వంసంచేస్తుంది. ముఫత్ ఇంకా అలానే చూస్తున్నాడు. ఆమె అతన్ని ఆపహించినట్టుగా ఉంది. ఒక్క నిమిషం కళ్ళుతీప్పేసుకున్నాడు. ఆ చీకట్లో ఆ స్త్రీరాక్షసి మరీపెద్దనైనట్టు భయంకరమైనట్టు తోచింది. ఆ ప్రతిమ అతనిలో నిశ్చలంగా నిలిచి పోయింది.

నానాలో ఏదో అవ్యక్తమైనసంచలనం కలిగింది. ఆమెకళ్ళు చెమర్చాయి. కొంచెం కుంచించుకుంది. మెడకిందనుంచి చేతులుతీసింది. నెమ్మదిగా స్తనాలవరకూ జారింది. ఒకవిధమైన ఉదేకంతో స్తనాలను ఒత్తుకుంది-తనశరీరాన్ని తనే కౌగిట్లోకితీసుకున్నట్టు. పెదవులు ముందుకు సాగించి తనముఖాన్ని తనే ముద్దాడింది. అద్దంలో ప్రతిబింబం నవ్వింది.

ముఫత్ దీర్ఘంగా నిశ్వాసించాడు. ఒక్కక్షణంలో అతనివిషక్షణా జ్ఞానం అంతరించిపోయింది. నానాను గట్టిగా కౌగలించుకుని, తివాసీపైకి విసిరాడు.

“అబ్బ! నాకు దెబ్బతలిగింది. ఏంపని?” అన్నది లేచి నిల్చుని కోపోద్దీపితురాలై.

తరువాత కొంచెం చల్లబడింది. రాత్రిగొనువేసుకుని చరిమంట ముందు కూచుంది. మళ్ళీ ఫాషేరెవ్యాసాన్నిగురించి ప్రశ్నించింది. ముఫత్ ఏవో అస్పష్టమైనజవాబు లిచ్చాడు. తరువాత ఆమె దీర్ఘమౌనందాల్చింది. కౌంట్నుంచి ఎలా తప్పుకోవలెనో ఆలోచిస్తూ ‘అయితే’ మీ భార్య రేపు ఉదయం వస్తుందనుకుంటాను’ అన్నది.

కౌంట్ పడకకుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నాడు. చాలా అలసటగా, మత్తుగా కనుపిస్తున్నాడు.

‘మీకు వివాహమై ఎన్నాళ్ళయింది?’ అని అడిగింది నానా మళ్ళీ.

‘పందొమ్మిది సంవత్సరాలైంది.’

‘మీ భార్య ఎలా ఉంటుంది? మీ రిద్దరూ సఖ్యతగా ఉంటారా?’

‘అతను సమాధానం చెప్పలేదు. కొంచెం నిశుగ్ధ, ‘అలాంటి విషయాలు అడగవద్దని అనే సార్లు చెప్పాను’ అన్నాడు.

‘ఏం, అడిగితే? మీభార్య అరిగిపోతుందా ఏమిటి? ఆడవాళ్ళందరూ ఒకటేనయ్యాయ్!’ అని నానా కొంచెమాగి మళ్ళీ ఇలా ప్రారంభించింది. ‘ఫాషరె నీమీద చేస్తున్న ప్రచారం చెప్పలేదు. మరిచిపోయాను. అతను వట్టి దుర్మార్గుడు. నా కతనంటే ద్వేషంలేదు. అతని వ్యాసం విజమే కావచ్చు. కాని, అతనుమాత్రం పరమదుర్మార్గుడు.’ ఇలా అని పెద్దగా నవ్వి కొంట్ మోకాళ్ళకు వజ్రాన్ని ఆనించి, ‘మీకు నివాహమైనప్పుడు మీకేమీ తెలీదటగా? నిజమేనా?’ అన్నది.

నానా అతనిముఖంవంక చూచింది. అతనిభుజంమీద చేతులుంచి, బుజాలు ఊపుతూ నిజం చెప్పమన్నది.

కొంచెమాగి గంభీరంగా ‘అవును’ అన్నాడు కొంట్.

ఇలా అనగానే బిగ్గరగా నవ్వుతూ అతని దగ్గర పొర్లాడింది.

‘అలా ఎవరూ ఉండరు. ఎలా జరిగింది చెప్పు’ అన్నది.

ఎన్నో ప్రశ్నలు గుప్పింది. నవ్వుతో ఆమె శరీరమంతా వణికి పోయింది. గొను బుజాలమీదినుంచి జారింది. ఆమెశరీరం బంగారంలా మెరుస్తోంది. కొంట్ తనవివాహంనాటిరాత్రి జరిగినదంతా నెమ్మది నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

“మొదటిరాత్రే ఇలా జరగడం చాలా విషాదకరం” అని నానా గడ్డం కింద చెయ్యిపెట్టుకుని కూచుంది.

“ఏం?” అన్నాడు కొంట్.

“చెప్పనా? స్త్రీలకు అమాయకులంటే అంత యిష్టం ఉండదు. సిగ్గువల్ల ఏమీ చెప్పరు. కాని, వాళ్ళకు కావలసినది దొరక్కపోతే దాని కోసం మరోచోట వెదకుతారు—నాలాగా” అన్నది.

అతనికి అర్థమైనట్టు కనిపించలేదు. నానా తల్లిలా అతని కీ ఉప దేశంచేసింది.

“నువ్వు నీభార్య ఒకగదిలో పడుకోరుకదా? అవునా?” అన్నది. కొంట్ నెమ్మదిగా అవునని తలఁచిపోయింది.

“ఉండు, కొంచెం చలికాచుకోవాలి” అని నానా చలిమంట దగ్గరకు వెళ్ళింది. మంటల నీడల్లో ఆమెపక్క ఎంతో అందంగా మెరిసింది. బయట

నుంచి ఎవరివో గొంతులు వినిపించాయి. ముఫత్ ఆశ్చర్యచకితుడై నాడు. అమె హఠాత్తుగా గాంభీర్యం వహించింది.

“భార్యాభర్తలు ఒకరినొకరు అర్థంచేసుకోకపోతే చాలా గొడవవుతుంది” అని ఒక పండ్లవర్తకునిసంగతిచెప్పింది. అతనికి అతని భార్యకూ ఏ మాత్రంపడేదికాదు — ఎప్పుడూ కీచులాడుకుంటూండేవారు, భర్తకుద్దమొద్దు స్వరూపం. భార్యకు అన్నీకావాలి. అతను ఎవరో ముండలతో తిరుగుతుండేవాడు. భార్య తన దారి తాను చూచుకున్నది. ఇదీ కథ.

ముఫత్ విస్తుపోయాడు. అతనికి కొంచెం కోపంకూడా కలిగింది. ‘ప్రతిష్ట గల స్త్రీలనుగూర్చి మాట్లాడకు. నీకు వాళ్ళనుగురించి తెలీదు.’ అన్నాడు కొంచెం కోపంగా.

ఈమాట అనగానే నానా తోకతోక్కినత్రాచై లేచింది, ‘నాకు వాళ్ళనుగురించి ఏమీ తెలీదంటావా? నాకేనా తెలియంది. వాళ్ళు వట్టి మురికి ముండలు. ఒళ్ళయినా కడుక్కోరు. ఇలా నాలాగా ఒక్కదాన్ని వివస్త్రగా ఉండమను, తెలుస్తుంది’ అంటూ విరుచుకుపడింది.

నానా అతనివంక కాస్సేపు నిశ్చలంగాచూచి ‘నీభార్య నిన్ను దగా చేస్తుందనుకో - నువ్వేం చేస్తావు చెప్పు?’ అని కొంచెమాగి, ‘నేను నిన్ను దగాచేస్తాననుకో. ఏం చేస్తావో చెప్పు?’ అన్నది.

“చూడబ్బాయ్. నిజం చెప్పేస్తున్నాను. నువ్విక్కడ ఎందుకుగోళ్ళు గిల్లుకుంటూ కూచున్నావో నా కర్థంకావడంలేదు. రెండు గంటలనుంచీ నా దుంపతెంచేస్తున్నావు. ఇహనై నా వెళ్ళి, నీ భార్యను కలుసుకో. ఫాషరె వద్ద ఆమె ఓదార్పు పొందుతుంది.’

ముఫత్ దెబ్బతిన్నదన్నలా లేచాడు. ‘చూడు, మీ గొప్పకుటుంబాల ఆడవాళ్ళేంచేస్తున్నారో! మా ప్రియులనుకూడా మాకు దక్కనివ్వడం లేదు’ అన్నది నానా మళ్ళీ.

కౌంట్ ఆమెను నిలుపునా కిందికితోళాడు. నానా భయకంపితురాలైంది. కొంచెంసేపు అలాగే స్తబ్ధంగాఉండి, ‘నీకు తెలుసుననుకున్నాను. లేకపోతే చెప్పేదాన్నికాదు. అదీకాక నాకూడా సరిగా తెలీదు, అంటూంటే వినడమే. అసలుసంగతి ఎవరికితెలుస్తుంది. ఊరికే బెంగపెట్టుకోకు. నేను పురుషుణ్ణయితే ఏమాత్రం లెక్కచేసేదాన్నికాదు. ఆడవా

కున్నారు చూచావా-గొప్పకానీ తక్కువకానీ-అందరూ ఒకటే' అని ఓదార్చింది.

నానా ఇలా ఉపన్యాసంసాగిస్తూనేఉంది. కౌంట్ వెళ్ళిపోయాడు. అతను వెళ్ళిపోయినా ఆమె ఇంకా తనలోలాను ఆడవాళ్ళ దుష్ప్రవర్తనను గురించి గొణుక్కుంటూనేఉంది. ఇలా గొణుక్కుని గొణుక్కుని పక్కమీద వాలిపోయింది. జో వంటింట్లోదాగిఉన్న మరో మహనీయుణ్ణి ప్రవేశపెట్టింది.

ముఫత్ చరచరా వెడుతున్నాడు. మరో వానజల్లు పడింది. కారు మేఘాలు ఆకాశంలో దిరువుగా కదులుతున్నాయి. బహుశా నానా అబద్ధం చెప్పిఉండవచ్చు. అతన్నిగాభరాపెట్టడానికి ఈ కట్టుకథ కల్పించి వుండవచ్చు. అబ్బ! ఎంతఘోరం! ఆ నగ్నరాక్షసి నలభై సంవత్సరాలనుంచి తాను గౌరవించినదాన్నంతా ఒక్కక్షణంలో పేకమేడలా కూల్చేసిందే!

మేఘాలు విచ్చిపోతున్నాయి. ఆకాశం నిర్మలంగావుంది. వెన్నెల చక్కగా ప్రసరిస్తోంది. కౌంట్ తన విషాదాన్ని తనే భరించలేక, వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగాడు. 'ఈశ్వరుడా! అంతా అయిపోయింది. మిగిలిందేమీ లేదు' అనుకోసాగాడు.

కొందరు త్వరత్వరగా ఇళ్ళకువెడుతున్నారు. కౌంట్ మనస్సు కుంపటిలా వుంది. నానా చెప్పినకథ అతన్ని భూతంలావెంటాడుతోంది. ఆ ఉదయాన్నే కౌంటెస్ రావలసిఉంది. మరి ఎందువల్లనో రాలేదు. లెఫాం డెటీలో జరిగిన కొన్నిసంఘటనలు కౌంట్ కు జ్ఞాపకంరాసాగాయి. ఒకనాటి రాత్రి సెబైన్ తోటలో చెట్లనీడను పచారుచెస్తోంది. ఎందుకో కలవర పడుతున్నట్టుగా ఉంది. అత నేదో అడిగితే వెంటనే జవాబుచెప్పలేక పోయింది. అప్పు డా వ్యక్తి అక్కడేఉన్నాడు. ఆలోచించినకొద్దీ కౌంట్ కు అనుమానం ఎక్కువకాసాగింది. లంజఇంట్లో తాను వివస్త్రితవుతూంటే, తనభార్య ఆమెప్రియుని పడకగదిలో వివస్త్రితవుతూ ఉన్నదన్నమాట! అతనికళ్ళముందు ఏవో దృశ్యాలు నీడల్లా ఆడసాగాయి. నానా నగ్న విగ్రహం సెబైన్ గా మారుతున్నటు కన్పించింది కౌంట్ కు. ఏడుపు పొర్లి పచ్చింది. ప్రపంచంలో తా నొక్కడూ ఒక్కచైనట్టు తోచింది. విర్జనమైన ఒక ఇరుకుసందులోకి వెళ్ళి, వసిపిల్లవాడిలా ఏడ్చాడు. ఎవరిదో అడుగుల

చప్పుడు వినపడేసరికి అక్కడినుంచి పారిపోయాడు. అతనికి ప్రపంచమంతా ఏదో అవ్యక్తభావంగా మారినట్టనిపించింది. ఎవరో వస్తున్నారు, ఎవరో పోతున్నారు : ఒక త్రీనీడ కనుపించింది. పెట్రెన్లా ఉండి ఆమె జుట్టుచూస్తే.

వానజల్లు పడుతోంది. అతను పూర్తిగా తడిసిపోయాడు. అతన్ని ఏదో బలహీనత కమ్మేస్తున్నది.

ఒంటరిగా వీధులన్నీ తిరిగాడు. అతని నీడతప్ప అతనికి మరేమీ కనుపించడంలేదు. ఎలక్ట్రిక్ స్తంభాలు దాటిపోతూంటే అతనినీడ పెద్దదై చిన్నదై మళ్ళీ పెద్దదవుతోంది, తననీడను చూస్తుంటే తనకే ఎంతో విచిత్రంగావుంది. చుట్టూ అంధకారంతప్ప మరేమీ లేదు. చీకటి అంతటా సముద్రంలా వ్యాపించి ఉంది. తను ఒక్కడే ఆ చీకటిపిడికిటిలో చిక్కుకున్నట్టుతోచింది.

అతని మనస్సు ఈశ్వరునిపైకి మళ్ళింది. అసహాయులకు ఈశ్వరుడొక్కడే సహాయం చేస్తాడనుకున్నాడు. ఇదంతా గడిచిపోయిన తరువాత ఈశ్వరుడు జ్ఞాపకం రావడం అతనికి ఆశ్చర్యాన్ని కల్పించింది. ఈ ఈశ్వరుడు బలహీనతకు లొంగకముందే ఎందుకు జ్ఞాపకంరాకూడదో!

కాళ్ళీడ్చుకుంటూ ఒక పాడుపెద్ద చర్చిలో ప్రవేశించాడు. ఆ చర్చి శిథిలమై ఉంది. కౌంట్ తడబడుతూ లోపలికి ప్రవేశించి, ఎకాంతంగా ఈశ్వరుని సహాయపడమని ప్రార్థించాడు.

తరువాత తనకు తెలియకనే నానాఇంటికి వెళ్ళాడు. చాలాఅలసి పోయి ఉన్నాడు. నానా అతన్ని చూసేసరికి మండిపడింది. మళ్ళీ ఆమెకు జాలికలిగింది. ఇంటికిపోయి విశ్రాంతి తీసుకోమన్నది. కాని, అతను నానా వైపు ప్రార్థిస్తున్నట్టుగా చూచాడు. హఠాత్తుగా తలుపు తెరుచుకొని స్టీనర్ ప్రవేశించాడు. నానా అతన్ని రావద్దని ఆదేశించింది. అతను తెచ్చిన డబ్బు అతని మొహాన విసిరికొట్టింది. 'వెళ్ళండి. నాకు మరో వియ్యం ఉన్నాడు' ఇలా అని పడకగది తలుపు తెరిచింది. పక్కమీద ఫౌంటన్ కనిపించాడు. వాళ్లు నబ్బులెపోయారు. ఒకవారంనుంచి నానా ఫౌంటన్ పై మోజుపడుతోంది. ముఫత్, 'లంజా' అన్నాడు.

నానా, 'నేను లంజనే, నీ భార్య!' అన్నది. ఇలా అని విసురుగా

తలుపుకొట్టి, వెళ్ళిపోయింది. ఇద్దరూ ఒకరిముఖాలొకరు చూచుకున్నారు. నిశ్శబ్దంగా నిష్క్రమించారు.

ముసత్ ఇంటికివేరేసరికి చాలా ఆలస్యమైంది. అప్పుడే అతనిభార్య వచ్చింది. ఇద్దరూ మెట్లమీద కలుసుకున్నారు. కౌంటెస్ బాగా నలిగిపోయి వుంది. ఆమె నిద్రతో కూలిపోతోంది.

8

వూంట్ మార్క్స్ రూవెరాన్ వద్ద మేడలో నాలుగో అంతస్తు. నానా, ఫాంటన్ కొందరు స్నేహితులను విందుకు పిలిచారు. వారు అక్కడ ఖనపెట్టి మూడురోజులైంది.

అంతా తొందరై పోయింది. కౌంట్ ను, బ్యాంకర్ ను పంపేసిన తరువాత నానా విషయమంతా గొడవై పోయింది. నానా ఒకసారి తన పరిస్థితిని పరిశీలించుకున్నది. అప్పులవాళ్ళు మూగి, ఇహ తన్ను బ్రతక నివ్వరు. పోట్లాటలకు కాట్లాటలకు అంతుండదు అనుకున్నది.

ఫాంటన్ తో ప్రణయకలాపం ప్రారంభించిన తరువాత నానాకు మళ్ళీ రాజ్యం వచ్చినట్టు, జీవితం విచ్చినట్టు అనిపించింది. అన్నీ అమ్మేసి పూర్వపు ఇల్లు ఖాళీ చేసింది. ఫాంటన్ మరోచోట కాపరం పెట్టేచేశాడు. మొదటిరోజులు ఎంతో హాయిగా గడిచాయి.

మేడమ్ లెరాట్ చిన్నిలూయిని తీసుకొచ్చింది. నానా ఉద్యోగుల రాలై చేతులతో మెల్లగా వక్షస్థలాన్ని ఒత్తుకుంటూ 'అతను చాలా మంచి వాడమ్మా' అన్నది.

మేడమ్ లెరాట్ కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

నానా ఆమెకు ఇల్లంతా చూపింది. పడకగది, వంటగది. భోజనాల గది అన్నీ. 'జో' మాత్రం లేదు. అమ్మగారు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు దబ్బివ్యక్త పోదని దాని దీమా. ఆ భయం ఎంతమాత్రం లేదు. అప్పులవాళ్ళు వస్తే అమ్మగారు ఏదో పనిమీద ప్రయాణంలో వున్నారు. రాగానే ఇచ్చేస్తారని చెప్పేది. ఎవరో వెనకవుండి అప్పులవాళ్ళను వుసికొల్పుతున్నారన్నది జో, ఈ మాటలే మేడం లెరాట్ కూడా చెప్పింది.

వట్టివెధవలు! నేనేం అమ్ముడుపోతా ననుకున్నారా? చస్తే చెయ్య నా పని' అన్నది నానా.

"అదే నేనూ అన్నాను. నువ్వు నీ హృదయం ఎలాచెపితే అలాగే చేస్తావన్నాను" అన్నది పినతల్లి.

కార్త యిన్ కోసం లాదోర్డోటి, లామినాబ్ ఎస్టేబ్ కొన్నాడని విని, నానా ఎంతో నొచ్చుకుంది.

"ఎన్ని వేషాలు వేసినా బజారులంజలే. నవ్వితే నవ్వారు కానీ, నిజం చెబుతున్నాను. దబ్బుకల్లి ఎప్పుడూ సుఖంరాదు. ఏమైనా ఏళ్ళుకోసీ వాళ్ళను. వాళ్ళున్నా చచ్చినా ఒకటే" అన్నది నానా ఖచ్చితంగా.

అప్పుడే మేడమ్ మాలియర్ వచ్చింది. నానా ఆమెకుకూడా ఇల్లంతా చూపింది ఈలోగా ఫాంటన్, బాస్క్, ఫూలెరి వచ్చారు.

'భలే బాగుందే ఇల్లు' అన్నాడు బాస్క్.

ఇంతలో యాయా అక్కడికి వచ్చాడు.

"ఏమిటి? చాలా పెద్దకులా డున్నాడే నీకు?" అన్నాడు ఫూలెరి.

మేడం లెరాబ్, మేడం మాలియర్ పగలబడినవ్వారు. నానా ఏమీ అనుకోలేదు. తనూ మృదువుగా నవ్వింది. ఫాంటన్ కుర్రాణ్ణి దగ్గరికి తీసు కున్నాడు. అందరూ ఎత్తుకుని ముద్దాడారు. తర్వాత అందరూ భోజనాలకు కూచున్నారు. కులాసాగా భోజనాలు ముగించారు.

నానా ఎంతో వుత్సాహంగా వుంది. పదహారేళ్ళ కన్నెపడుచులా మెరిసిపోతోంది. ఫాంటన్ ను ప్రేమతో తడేకంగాచూస్తోంది. అతనికిరమ్ము మీద ముద్దులవర్షం కురిపిస్తోంది. ఎవరైనా 'ఏమిటి విడ్డూర'మంటే, కనురు కుంటే తొలగిపోయేపిల్లిలా వెళ్ళి తనస్థానంలో కూర్చునేది.

ఫూలెరి ఈ గొడవంతా చూచి, 'వుండండి. మీ దంతా గొడవగా వుంది' అని వారిద్దరిమధ్యకు వచ్చి కూచున్నాడు.

అందరూ వెర్రిటీడియేటర్ నుగురించి మాట్లాడుకున్నారు. ఆ ముసలి ముండాకొడుకు టోర్డెనెబ్ ఎన్నటికీ చచ్చేటట్టులేడు. మళ్ళీ వాడి రోగాలన్నీ బయటపడ్డాయి.

మూడువారాలు ఇరువురి జీవితం హాయిగా గడిచింది. నానా ఎక్కువగా టైటికివెళ్ళేదికాదు. ఎక్కువకాలం ఏకాంతంగా ఇంట్లోనే గడిపేది.

ఒకరోజున మార్కెట్ కు వెళ్ళేసరికి హఠాత్తుగా హెయిర్ డెసర్ కను పించాడు. అతను ఇన్నాళ్ళూ అమ్మగారు విదేశాలకు వెళ్ళారనే భ్రాంతిలో ఉన్నాడు. ఆమెను చూచి, 'అమ్మగారూ! ఎప్పుడూ రాక? ఎన్నో హృదయాలు భగ్నంచేసి వెళ్ళారే' అన్నాడు. ఇద్దరూ ఒకమూలకు వెళ్ళి మాట్లాడుకున్నారు. అతను స్టీనర్ విషయం, డానెట్ ను గురించి అన్నీ పూసగుచ్చినట్లు చెప్పాడు. స్టీనర్ దివాలా తీశాడు. డానెట్ బాగానే వున్నాడు. కౌంట్ పిచ్చివాడిలా తిరుగుతున్నాడు. మినాన్ కనుపించి అతన్ని తీసుకెళ్ళాడు. ఈవిషయం వినేసరికి నానాకు కొంచెం నవ్వు వచ్చింది.

'అయితే ఇప్పుడు రోజ్ తో కాలక్షేపం చేస్తున్నాడన్నమాట. ఎట్లాచస్తే ఎవరిక్కావాలి. ముసలిపీనుగ-స్టీనర్ ను తనదగ్గరనుంచి లాగేశానని ఆ ముండ నామీద పగతీర్చుకుంటోంది. అందుకే నేను తరిమేసిన వెధవను చేరదీసింది' అన్నది నానా.

'మినాన్ మరోలా చెబుతున్నాడు, కౌంట్ తనే నిన్ను తరిమేశాడట' అన్నాడు ఫ్రాంసిస్. ఈమాట వినేసరికి నానాముఖం పూర్తిగా వివర్ణమైపోయింది.

'ఏమిటి? వాడా నన్ను తరిమేసింది? ఏదాడు-వెధవ! నేనే తన్ని తరిమేశాను. వట్టి నపుంసకపు దద్దమ్మ. కౌంటెస్ కు ఒకడుకాడు. లక్షల మంది పియులు. ఆ వెధవ పాప్ రెకూడాను. చీ, వెధవ ప్రపంచం! ఎవడూ నన్ను ఇంతవరకు తన్ని తరిమినవాడులేదు. అలాంటివాడుంటే వాడినెత్తురు కళ్ళచూచి ఉండేదాన్ని' అంటూ అక్కసు వెళ్ళకక్కింది నానా.

నెమ్మదిగా కాసేపటికి చల్లబడింది. ఆమె ఎవరినీ లెక్కచెయ్యదు. తన కాలిబురద ఎంతో వాళ్ళంత. తన అంతరాత్మే తనకుసాక్షి. ఆమె పాతగొను వేసుకుని, అక్కడ నిల్చుని తనసంగతంతా చెబుతూంటే అతనికి జాలివేసింది. ఒక చిన్నసలహా ఇచ్చాడు - 'ఒక్క మోహంకోసమే అన్నీ వదులుకోడం మంచిదికాదమ్మా. మోహం ఎందరినో చెడగొట్టింది' అన్నాడు. నానా అతనివద్ద పెరిపుతీసుకుని వెళ్ళిపోయింది. రోజంతా ఆమెకు తనను తన్ని తరిమేశాడన్న విషయం జ్ఞాపకం రాసాగింది. ఫ్రాంటిన్ తోకూడా తను ఎవరికీ లొంగే స్త్రీనికాదని గట్టిగా చెప్పింది.

ఆ సాయంత్రం వాళ్ళిద్దరూ ఒక థియేటర్ కు వెళ్ళారు.

అక్కడ ఒక స్త్రీనిచూచి తిరిగివచ్చారు. వారు తిరిగి వచ్చేసరికి ఒంటిగంట అయింది. ఆ సాయంత్రం హోటల్ నుంచి భోజనం తిప్పించు కున్నారు. భోజనంముందు ఆ స్త్రీనిగురించి చర్చవచ్చింది. నానా ఆ స్త్రీ అసహ్యంగా ఉందన్నది. 'నోరుముయ్. చాలా నాగుంది' అన్నాడు ఫాంటన్. నానా మండిపడింది. ఇద్దరూ పోట్లాడుకున్నారు. నానాకు ఆరాత్రంతా నిద్రపట్టలేదు. ఫాంటన్ నానాను ఒక టెంపకాయకొట్టాడు. నానా స్థంభీభూతురాలై 'ఓ!' అని మాత్రం నిటూర్చింది. మరి మాట్లాడ లేదు. తల దిండుతో పెట్టుకుని వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది. అలాగే ఏడ్చిఏడ్చి సొమ్మసిల్లి నిద్రపోయింది. తెల్లవారేసరికి ఆమెబాహువులు ఫాంటన్ శరీరాన్ని చుట్టుకుని ఉన్నాయి. నానాకు అతనిపై మమతలో అతనిదెబ్బలు కూడా తీయగానే తోచాయి.

ఆరాత్రునుంచి వారిజీవితం ఎంతో మారింది. చిటికీమాటికీ ఫాంటన్ కొడుతుండేవాడు.

నానాకు దెబ్బలు తినడం అలవాటైపోయింది. ఎప్పుడైనా తిరుగుబాటు చేసేది. అతను గోడకునొక్కి గొంతుపిసికేస్తాననేవాడు. అంతటితో నానా నోరుమూసుకుని లొంగిపోయేది. పగలంతా ఫాంటన్ వచ్చేవాడు కాదు. నానా పూరిగా అతనికి లొంగిపోయింది. మారు మాట్లాడితే ఆ రావడంకూడా మానేస్తాడని ఎదురుమాట్లాడేదికాదు.

ఒకరోజున నానాకు ఏమీ తోచలేదు. పావురాలను కొనుక్కుందామని బజారుకెళ్ళింది. సాటిన్ కనుపించింది. 'నీవా నానా! ఇక్కడుంటున్నావా?' అన్నది సాటిన్.

'ఇలా ఉన్నావేం? ఏం జరిగింది?' అన్నది. ఆ ప్రదేశానికి నిందరో స్త్రీలు వస్తారు. మురికిగొల్లు, జుట్టు మాసి ఉంటుంది. అప్పుడే రాత్రి తటస్థించిన మగవాళ్ళను ఎట్లాగో వదిలించుకుని, కాళ్ళీడ్చుకుంటూ పస్తారు. కళ్ళు నిద్రలేక బరువుగా వలిపోతుంటాయి.

ఒక కుర్రాడు అటువస్తూ. 'గుడ్ మార్నింగ్ డార్లింగ్' అన్నాడు సాటిన్ ను చూచి. మూడురోజులక్రితం ఒకవీధిమూల అతను సాటిన్ కు తటస్థించాడు. 'పగలుకూడా పీళ్ళకు బుద్ధిలేదు' అనుకున్నది సాటిన్.

కొంచెం జనసమ్మర్థానికి దూరంగా వెళ్ళినతరువాత నానా ఫాంటన్ తోడి తన ప్రణయకలాపాన్ని గురించి సాటిన్ తో చెప్పింది. కొంటేను తరిమేసిన సంగతికూడా చెప్పింది.

సాటిన్ ఉత్సుకురాలై, 'భలేపనిచేశావ్. ముడ్డిమీద ఒకతన్నుతన్ని పంపేశావన్నమాట. ఏమీ అనలేదుకదా అతను. అవును. ఎందుకంటాడు. మగవాళ్లు వట్టి పిరికిపందలు!' అన్నది.

తరువాత ఏమీ తోచనప్పుడల్లా నానా సాటిన్ దగ్గరకు వెడుతూం దేది. సాటిన్ గది మురికికూవంలా ఉండేది. అదీకాక ఇంటి యజమాని ఖాళీచెయ్యమంటూండేవాడు. ఖాళీచేసే ఇల్లు ఎలాఉంటేనేం అని సాటిన్ ఊరుకునేది. సాటిన్ రోజల్లా తిరిగితిరిగి ఇంటికిరాగానే అలసిపోయి, పక్కమీదపడి మొద్దునిద్రపోయేది. సాయంకాలం కాని లేచేదికాదు. నానా ఆ చిన్నగదిలో నిరామయంగా కూచుని, తనవ్యక్తిగత విషయాలన్నీ మాట్లాడేది. మురికిపక్క, మురికినీళ్ళబేసిస్లు, కుర్చీలమీద మాసినగొంతు — ఆ గది అలా ఉన్నా నానాకు ఎంతో బావుండేది. సాటిన్ పక్కమీద పవళించి, నానా చెప్పేదంతా వినేది అంతులేకుండా సిగరెట్లు కాలుస్తూ. మధ్యమధ్య బాధలుమరచిపోవడానికి తాగేవారు. నానా కథలన్నీ సాటిన్ ఎంతో ఓర్పుతో వినేది. సాటిన్ నిశ్చలంగా సిగరెట్ కాల్చేది. దెబ్బల విషయం మాట్లాడుకునేవారు. సాటిన్ తన విషయంచెప్పేది. తనను ఒకరు చచ్చేట్టు బాదేవాడు. కాని సాటిన్ అత న్నెంతో ప్రేమించేది.

ఇలా రోజూ నానా సాటిన్లు కలుసుకునేవారు.

ఇద్దరికీ గాఢమైత్రి ఏర్పడింది.

ఇద్దరూ ఒకరోజున మేడమ్ రాబర్ట్ ఇంటికి వెళ్లారు. మరోరోజున లారె. నడుపుతున్న హోటల్ కు వెళ్లారు. వాళ్ళిద్దరూ ఒక వీధిగుండా నడుస్తున్నారు. ఆ వీధి వివిధ రకాల మనుషులతో సమ్మర్దంగా ఉంది.

అలంకరించుకున్న స్త్రీలు మేడలకిటిల్లోనుంచి చూస్తున్నారు. క్రింద నడుస్తున్న జనం తలలెత్తి వారివంక చూస్తున్నారు. లారె హోటల్లో మూడు గదులు ఖాళీగా ఉన్నాయి. లారెకు యాభై యేళ్లుంటాయి. ఏనుగులా ఉంటుంది మనిషి. వచ్చిపోయేస్త్రీలు అమెను ఎంతో చనువుగా ముద్దాడి పోతున్నారు.

అక్కడికి మేడమ్ రాబర్ట్ వచ్చింది. ఆమెరాగానే లారెనుముద్దాడి, సాటిన్ వద్దకు వచ్చింది. వాళ్ళిద్దరూ ఏదో మాట్లాడుకున్నారు.

నానా ఇంటికి తిరిగివచ్చేసరికి చాలా ఆలస్యమైంది. వచ్చేసరికి ఫాంటన్ వచ్చిఉన్నాడు. తన ఆలస్యానికి కారణాలు చెప్పడానికి తల ప్రాణం తోకకువచ్చింది, జార్జి ఉత్తరం వ్రాశాడు. ఫాంటన్ ఆ ఉత్తరాన్ని నానాకు చూపాడు. జవాబు వ్రాద్దామన్నాడు ఫాంటన్. సరేనన్నది నానా.

ఒకరోజున వారిద్దరికీ డబ్బునుగురించి పెద్దతగాదాజరిగింది. ఫాంటన్ నానాను చచ్చేట్టుకొట్టాడు. ఆరోజునుంచీ వారిజీవితం మరీ అధ్వాన్నమై పోయింది. దెబ్బలులేని రోజుండేదికాదు. నానా మళ్ళీ తన మొదటిరోజుల పతితజీవితాన్ని స్వీకరించవలసివచ్చింది. సాటిన్ తోకలిసి పారిస్ మురికిపీడు లన్నీ తిరిగేది. పూర్వం తనకు పరిచితమైన కొంపలన్నీ కనుపించేవి.

ఒకసారి పోలీసులను తప్పించుకోడానికి ఇద్దరూ పరుగెత్త వలసి వచ్చింది.

ఒక రోజున నానా ఇంటికి తిరిగివచ్చేసరికి ఫాంటన్ ఎంతకూ తలుపు తెరవలేదు, నానా తలుపుగుద్దింది. ఫాంటన్ చివరకు తలుపుతీశాడు. రోపల ఒక స్త్రీ కూచునివుంది, 'వెళ్లు గొంతుపిసికేస్తాను' అన్నాడు ఫాంటన్. నానా ఏడుస్తూ వెళ్ళిపోయింది. వెంటనే సాటిన్ వద్దకు వెళ్ళింది. సాటిన్ నానాను ఎంతో ఓదార్చింది.

నానా తన ఇంటికి వెళ్ళేసరికి, చాలా ఆలస్యమైంది. లూయీ నిద్రిస్తున్నాడు. కొడుకును చూచేసరికి నానా బాధలన్నీ మర్చిపోయింది.

9

వైరైటీదియేటర్ లో 'లీటిల్ డచెస్' రీహార్సల్ వేస్తున్నారు. మొదటి అంకం పూర్తి అయింది. రెండో అంకం ప్రారంభంలో ఉన్నది. ఫుట్ లైట్లకు దాపులోవున్న రెండుకర్చీలలో కూచుని ఫాషరె, బోర్డ్ నెవ్లు వదించుకుంటున్నాడు. ప్రామిష్టర్ కోసార్డ్ ఒకప్రక్కగా కూచుని పెన్సిల్ కొడుకుతూ వ్రాతప్రతిని తిరగేస్తున్నాడు.

"ఎందు కింకా ఆలస్యం ? అన్నాడు బోర్డ్ నెవ్ హఠాత్తుగా.

“ఇంకా బస్కో రాలేదు. ఎక్కడికో అదృశ్యమైపోయాడు బారి లిట్. బారిలిట్ అసిస్టెంట్ ప్లెజ్ మానేజర్ గా పనిచేస్తున్నాడు. తరువాత అందరూ పెద్దగా కరతాశధ్యమయిపోయారు. ‘బస్కో ఏడీ : ఏడీ?’ అని అరవ సాగారు. బోర్డ్ నెవ్ కాపనార్టాలు సాగించాడు.

కొద్దిసేపటికి బస్కో వచ్చాడు. అతను ప్రశాంతంగా ఉన్నాడు.

బస్కో రాగానే, ‘నేను ప్రవేశించేవేళ అయినట్టుందే; నాకుచెప్ప రేదేం : సైమన్, ఏడీ నా డైలాగు చెప్పు’ అన్నాడు. తాను ఏద్యారం గుండా ప్రవేశించాలో చెప్పమని అడిగాడు.

‘ఆ ద్యారంగుండానే’ అని అరిచాడు ఫాషరె అసహనంతో.

“సరే, ఆ ద్యారంఏడీ?” అన్నాడు బస్కో.

ఈసారి బోర్డ్ నెవ్ బారిలిట్ ను విమర్శించసాగాడు. అతనిమీద మండిపడ్డాడు.

‘ఇక్కడ ద్వారానికి సూచనగా ఒక కుర్చీ ఉంచమని చెప్పాను. రోజూ ఈ మాటే చెబుతున్నాను, బారిలిట్ : ఏడీ బారిలిట్ : ఎక్క డున్నాడు : ఏంచేస్తున్నాడు?’ అని అరవసాగాడు.

ఈ తుపానుకు బారిలిట్ తలవంచక తప్పిందికాదు. మౌనంగా కుర్చీ తెచ్చి, అక్కడ ఉంచాడు. సైమన్ సేవకురాలిపాత్రను అభినయిస్తూ కుర్చీలు సవరించనారంభించింది. బోస్ మకిలపట్టినలాగు తొడుక్కున్నాడు. పెట్టి ఓవర్ కోటు వేసుకున్నాడు. మెడచుట్టూ ముఫ్లర్ చుట్టుకున్నాడు. రిహార్ సల్ జరుగుతోంది. బోర్డ్ నెవ్ కుర్చీలో కూలబడి, అలసటతోచూస్తూ కూచున్నాడు. ఫాషరె చాలా అసహనంగా ఉన్నాడు. తనవెనక ఎవరో గుసగుసలాడుకోడం అతనికి వినిపించింది.

బోర్డ్ నెవ్ మీదికివాయితూ ‘ఆమె అక్కడ ఉన్నదా?’ అని అడి గాడు. అతను తలఊపాడు. ఈనాటకంలో నానా ‘గెరల్ డైన్’ పాత్ర ధరించవలసిఉంది. ఆ పాత్రధరించడానికి ముందు ఆపాత్రనేకాక ఒకమాట నాటకం రిహార్సల్స్ చూడవలెనున్నది నానా. విలాసిని వేషం ధరించడా నికి నానా కొంచెం వెనుకంజవేసింది. ఆమెకు ఉదాత్త స్త్రీ పాత్రలో రంగ స్థలంమీద కనుపించాలని ఎంతో అభిలాష. లాబోర్ డైరీకోకలిసి బాక్స్ నీడల్లో

దాక్కుని కూచున్నది. ఫాష్‌రె ఒకమాటు వెనక్కు-తిరిగి ఆపెవంకచూచి మళ్ళీ రిహార్స్‌ల్ చూస్తున్నాడు.

రంగస్థలం ముందుభాగంలో మాత్రమే లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. కోసార్డ్ ఒకవైపుగా నిల్చుని, వ్రాతప్రతిని పట్టుకునిఉన్నాడు. ఫాష్‌రె, బోర్డ్‌నెవ్ లైట్లనీడలో కూర్చునిఉన్నారు. లైట్లకాంతిలో నలులు ఏవో అవ్యక్తస్వరూపాల్లో ఉన్నట్టు కన్పించసాగారు. కొందరునటులు రంగస్థలానికివెనుక నిల్చుని, తమలో తా మేదో చర్చించుకుంటున్నారు. పెద్దగా మాట్లాడుకోడం మొదలెట్టారు.

‘ఎన్నిసార్లు చెప్పడం? ఏమి టా గల్లెంతు?’ అని బిగ్గరగా అరిచాడు బోర్డ్‌నెవ్. కుర్చీలోనుంచి కోపంతో సింహంలా లేచి, ‘నేను ఒక్కమాట కూడా వినలేను. మీరు ఏదైనా వాగదలుచుకుంటే బైటికివెళ్ళి వాగండి. మే మిక్కడ పనిలో ఉన్నామని తెలీదాఏమిటి? ఈసారి ఒక్కమాట యినా వినిపించిందంటే అందరినీ కాలేస్తాను’ అని గర్జించాడు.

కాస్టేపు వారు మౌనంపహించారు. ఒకబెంచీమీద గుంపుగా కూచున్నారు. ఫాంటన్, పూలెరీ, రోడ్లు మిగ్నాన్‌తో మాట్లాడుతున్నారు. ఈలోగా ఒకగొంతు వినిపించింది—‘డచెస్; సెయింట్ ఫెర్మన్’ అని. ఆ పలుపు రెండోసారి వినిపించేటంతవరకు పూలెరీకు తను సెయింట్ ఫెర్మన్‌పాత్ర ధరిస్తున్నానన్నవిషయం జ్ఞప్తికిరాలేదు. రోడ్ డచెస్ హెలెన్‌పాత్ర ధరిస్తోంది. ప్రవేశంకోసం అతనికొరకై వేచివున్నది. ముసలి బాస్క్ మళ్ళీ వచ్చి, బెంచీమీద కూచున్నాడు. క్లారిస్ తనబెంచీమీద అతనికి చోటిచ్చింది.

‘ఎందు కతను ఎలుగుబంటల్లే అలా అరుస్తాడు?’ అన్నది బోర్డ్‌నెవ్‌ను ఉద్దేశిస్తూ,

ఫాంటన్ నెమ్మదిగా, ‘ఈ నాటకం విజయవంతమయ్యేటట్టు కనుపించడంలేదు. వట్టి చచ్చునాటకంలా ఉంది’ అన్నాడు. తరువాత క్లారిస్‌తో రోడ్‌విషయం ప్రస్తావిస్తూ, ‘నువు నమ్ము. నమ్మకపో, ఒక్కలా తికి మూడువందలప్రాంకులట. పందప్రదర్శనాలు గ్యారంటీ ఇచ్చారుట’ అన్నాడు.

‘అందరూ నిశ్శబ్దంగా ఉండండి’ అని గర్జించాడు బోర్డ్‌నెవ్.

తరువాత కొద్దిసేపటివరకూ ఎలాంటి శబ్దమూ వినిపించలేదు. నటకుల గొంతులు మాత్రం చెదురు చెదురుగా వినిపించాయి. నటకులు ఎంతమాత్రం అలసటకలిగించుకోకుండా మెల్లగా అభినయించారు. ప్రేక్షకులు ఎలా ఆనందిస్తున్నారో తెలుసుకోవడంకోసం అప్పుడప్పుడూ ప్రేక్షకులవంక చూచారు. ప్రేక్షకులున్నస్థలం వారికి పెద్దచీకటిగుహలా కనుపించింది. ఆ చీకటిగుహలో ఏదో అవ్యక్తమైననీడ వ్రేలాడుతున్నట్టు తోచసాగింది. నాటకశాలంతా చీకటిగా ఉంది. రంగస్థలంలో మాత్రమే లైటు వెలుగు తున్నాయి. నాటకశాలంతా ఒక విషాదకరమైన నిద్రలో మునిగి ఉన్నట్లుగా ఉన్నది. పై కప్పుమీద చిత్రించబడిన చిత్రాలు మసకచీకట్లో కనుపించకుండా వున్నాయి. రోజ్ డచెస్ పాత్రలో ఫుట్ లైట్ల వద్దకు వచ్చింది. చేతులెత్తి శ్మశానంలా కనిపిస్తున్న ప్రేక్షకాగారంమొందు నిల్చుని అభినయించడం మొదలెట్టింది.

నానా బాక్సోలో కూచుని నాటకం రిహార్సల్ చూస్తున్నది. ఆమె ఒక చక్కని శాలువా కప్పుకున్నది. రోజ్ అభినయిస్తుంటే ఆ అభినయాన్ని తన కండ్లతో తాగేస్తోంది. లాబోర్డేటీవంక తిరిగి, మెల్లగా 'అతను తప్పకుండా వస్తాడంటావా?' అని అడిగింది.

'తప్పకుండా వస్తాడు. మినాన్ తో కలిసి వస్తాడు. అది ఒకమిష. అంతే. అతను రాగానే నువ్వు మాథిల్డ్రెసింగ్ గదిలోకి వెళ్లు. నేను అతన్ని అక్కడికి తీసుకొస్తాను' అన్నాడు.

వారు మాట్లాడుతున్నది కౌంట్ ముఫత్ ను గురించి. ఈ ఇంటర్వ్యూ ఏర్పాటుచేసింది లాబోర్డేటీ.

'గెరాల్డ్ డైన్ పాత్ర ఎలా వుందంటావు?' అని అడిగాడు లాబోర్డేటీ.

నానా సమాధానం చెప్పలేదు. ఆమె నిశ్చలంగా మౌనంగా ఉిరు కున్నది. మొదటి అంకం ముగిసింది. ఆ అంకంలో డ్యూక్ డి బీరివేజ్ తన భార్యను మోసంచేసి, గెరాల్డ్ డైన్ అనే తారతో ప్రేమకలాపం సాగిస్తాడు. రెండవ అంకంలో హెలెన్ ఏ రహస్యమంత్రశక్తిద్వారా తారలు వుత్తమ ఇల్లాండ్ర భర్తలను తమగుప్పిల్లోకి లాక్కుంటారో తెలుసుకుండా మని తారవద్దకు వెళుతుంది. రిహార్సల్ నింపాదిగా సాగుతోంది. ఫాషరె హతాత్తుగాలేచి 'అది బాగాలేదు' అన్నాడు. అభినయంలో మునిగివున్న

నటులందరూ హఠాత్తుగా అగిపోయారు. ఫాంటన్ యుక్కునలుపుకుంటూ హాస్యాస్పదంగా, 'ఏది జాగలేదు?' అని అడిగాడు,

'మీరందరూ తప్పుచేస్తున్నారు. మీరు చేస్తున్నది ఏదీ సరికాదు' అన్నాడు ఫాషరె మళ్ళీ. ఇలా అంటూ రంగస్థలంపై కి వెళ్ళి, '() పాత్రాభి నయంతో ఆ పాత్రకు తగినంత ఉదేకం స్పష్టంగా వ్యక్తీకరింపబడడం లేదు. నువ్వు ఇలా వంగి డడెస్ను ఇలాపట్టుకోవాలి. రోజ్ : నువ్వు తరువాత కాని వెళ్ళకూడదు' అని చెప్పాడు. తరువాత గెరార్డ్డెన్తో రోజ్కు వినిపించేలా ముద్దెట్టుకోవాలని చెప్పాడు. ముసలి కోసార్డ్ బస్కెట్ వంక తిరిగి పెద్దగా ముద్దెట్టుకోడం అభినయించాడు.

'అదీ, అలా ముద్దెట్టుకోవాలి' అన్నాడు ఫాషరె. తరువాత రోజ్తో ఆముద్దు వినగానే ఆమె చెయ్యవలసిన అభినయాన్ని గురించి చెప్పాడు.

నటులు ఆ రంగాన్ని మహోపర్యాయం అభినయించారు. ఫాంటన్ మాత్రం తన పాత్రను మనఃపూర్వకముగా అభినయించలేదు. మళ్ళీ రెండు పర్యాయములు ఫాషరె తన సూచనల నిచ్చాడు. అందరూ అదో విధమైన దిగులుగావున్న ముఖాలతో అతని సూచనలు విన్నారు. ఒకరివంటి ఒకరు చూచుకున్నారు. వారి దృష్టిలో అతని సూచనలు తలతో నడవమన్నట్టుగా వున్నాయి. నటులంతా అతని సూచనలు విన్నతరువాత తోలుబొమ్మల్లా మళ్ళీ అభినయించ నారంభించారు.

'నాకు ఈ నటన ఎంతమాత్రం అర్థంకావడంలేదు' అన్నాడు ఫాంటన్ సగర్వంగా.

ఈ దృశ్యం జరుగుతున్నంతసేపూ బోర్డెనెవ్ ఒక్కమాటుకూడా పెదవి విప్పలేదు. కూలిపోయిన ఏనుగులా తన కుర్చీలో కూప్పకూలి కూచున్నాడు. అతన్ని చూస్తే మేలుకునివున్న నిద్రపోతున్నట్లు కను పించాడు. ఆ మైకంలోనుంచి హఠాత్తుగా లేచాడు బోర్డెనెవ్. 'ప్రియ మిత్రమా : నువ్వు చెబుతున్నది ఎంతమాత్రం సబబుకాదు' అన్నాడు ఫాషరెతో మెల్లగా.

'ఎందుకు సబబుకాదు?' అన్నాడు ఫాషరె చిన్నసోయినముఖంతో.

బోర్డెనెవ్ హఠాత్తుగా కోపోద్రిక్తుడై పోయాడు. ఘాటైనపద జాలంలో తీవ్రంగా విమర్శించసాగాడు. ఫాషరె బోర్డెనెవ్ను 'బ్రూట్'

అన్నాడు. బోర్డెనెవ్ పూర్తిగా వశంతప్పిపోయాడు. చేతికర్ర ఊపుతూ, మదపుతేనుగులాగా, మీకెవ్వరికీ దర్శకత్వం తెలీదు. నేను చెప్పినట్టు వినండి అంటూ నటులందరికీ తన ఇచ్చానుసారంగా సూచనలిస్తున్నాడు.

రంగం పూర్వం అభినయించినదానికంటే ఏమాత్రం బాగులేదు. కలగాపులగంగా ఉన్నది. బోర్డెనెవ్ మదపుతేనుగులాగా విహరించసాగాడు. ఫాష్‌రె ఒకప్రక్కగా నిల్చుని వెక్కిరిస్తున్నాడు. రోజ్ అలిసిపోయి ఒక కుర్చీమీద కూచుంది. ఎవరికీ తామేమి చెయ్యాలో తోచటంలేదు. దీనికి తోడుగా సై మన్ తనపాత్ర ప్రవేశించడానికి సమయం కాకముందే ప్రవేశించింది. బోర్డెనెవ్ మరీ కోపోద్రిక్తుడై పోయాడు.

ఫాష్‌రె హాట్ పెట్టుకుని రంగస్థలం వెనక్కు వెళ్ళి నిల్చున్నాడు. బోర్డెనెవ్ ఎలుగుబంటులా రొప్పుతూ వెళ్ళి, తనకుర్చీమీద కూచున్నాడు. నాటకశాలఅంతా నిశ్శబ్దంగాఉన్నది. నటులందరూ ఎంతోదూరప్రయాణం చేసివచ్చినవారివలె డస్సిపోయి ఉన్నారు. బోర్డెనెవ్ యధాస్థానంలో కూచుని, 'సరే, ఇక కానీండి' అన్నాడు.

'మళ్ళీ మొదలెట్టండి' అన్నాడు ఫాష్‌రె.

నటులు మళ్ళీ రిహార్సర్ ప్రారంభించారు. ఎంతో అనానక్తంగా, తమకూ ఆపాత్రలకూ ఎలాటి సంబంధంలేనట్టు నటిస్తున్నారు. మానేజరుకు, రచయితకు వాగ్వాదం జరుగుతున్న సమయంలో ఫాంటన్, తదితరులు వెనకాల పాతకుర్చీలమీద కూచుని, ఆ తగాదాకు ఆనందించారు. వారిలో వారు నవ్వుకున్నారు.

నానా ఇంకా తన బాక్సులో కూచుని, నాటకాన్ని పరిశీలిస్తోంది. లాబోర్డెటీ రెండుమూడుసార్లు నానాతో మాట్లాడాలని యత్నించాడు. కాని, ఆమె అతనిమాటలు వినిపించుకోలేదు. రెండోఅంకం ముగింపు వస్తోంది. అప్పుడు ఇద్దరు వ్యక్తులు స్టేజీవెనకాలగా రావడం కనిపించింది. వాళ్లు శబ్దంకాకుండా మెల్లగా అడుగులువేసుకుంటూ వచ్చారు. వారు మినాన్, కౌంట్ ముఫత్‌లని నానా గుర్తించగలిగింది. 'అమ్మయ్య! వచ్చా రన్నమాట' అన్నది నానా నిశ్చయిస్తూ రోజ్ చివరి సంభాషణ చెప్పింది. బోర్డెనెవ్ రెండో అంకాన్ని మళ్ళీ అభినయించమన్నాడు. తరువాత లేచి వెళ్ళి, కౌంట్‌కు అతి కృత్రిమ మర్యాదతో అభివందనం చెప్పాడు.

“సరే, ఇక వెడదాం” అన్నాడు లాబోర్డేటీ నానాతో.

నానా బాక్స్ వదలి లేచింది. బాక్సులకు, స్టాల్స్ కు వెళ్ళేవారిని నడిచివెళ్ళింది. బోర్డ్ నెవ్ దారిచివరలో ఆమెను కలుసుకుని “నీకు నాలా చక్కని పాత్ర ఉన్నది. రేపు రిహార్సర్ కు రా” అన్నాడు.

నానా సమాధానం చెప్పలేదు. మూడో అంకం చూడాలనుకున్నది.

“మూడో అంకం అద్భుతంగా ఉంటుంది” అంటూ మూడో అంకంలో జరిగే విషయాలను వర్ణించసాగాడు బోర్డ్ నెవ్.

“ఆ అంకంలో గెరాల్డియన్ ఏం చెయ్యాలి?” అని అడిగింది నానా.

“గెరాల్డియన్ కు కూడా ఒక రంగం ఉన్నది. కాని ఆ రంగం అంత పెద్దదికాదు. రంగం చిన్నదైనా ఆమె పాత్ర అద్భుతమైనది”

రెండు నిమిషాలు అతని ముఖంవంక తడేకంగా చూచి, “అన్ని విషయాలూ తరువాత మాట్లాడుకుందాం” అన్నది నానా.

మెట్లమీద తనకోసం వేచివున్న లాబోర్డేటీని నానా కలుసుకున్నది. నాటకశాలలో అందరూ ఆమెను గుర్తుపట్టారు. తమలోతాము గుసగుసలాడుకోవడం ప్రారంభించారు. ఆమె తిరిగిరావడం ప్రభుత్వంకి ఎంతమూత్రం యిష్టంలేదు. క్లారిస్ హృదయంలోకూడా వేదన బయలుదేరింది. ఫాటన్ మాత్రం తనకేమీ సంబంధంలేనట్లు కన్పించసాగాడు. తను ప్రేమించిన స్త్రీని నిందించడం, అతని కేమాత్రం ఇష్టంలేదు. అతని హృదయంలో పూర్వం ఉన్న ప్రేమ ఈనాడు ద్వేషంగా పరిణమించింది. తనకు నానాపట్ల గల విపరీత భక్తివల్లనే ఒకవిధమైన విపరీతద్వేషం ఏర్పడింది.

లాబోర్డేటీ కౌంట్ వద్దకు వెళ్ళగానే, రోజ్ మినాన్ జాగ్రత్తపడసాగింది. ముఫత్ అంటే మినాన్ కు అంత ఇష్టంలేదు. సాధారణంగా తన భర్తతో అవలంబిస్తున్న మౌనాన్ని భగ్నంచేసి ‘ఏం జరుగుతున్నదో చూచావా? ఈ మాటు మళ్ళీ అలా ప్రవర్తించిందంటే కళ్ళుపీకేస్తాను’ అన్నది.

మినాన్ తాత్వికునివలె ‘నామాట విని ఊరుకో’ అన్నాడు. తనకు ఏదీ లాభకరమో మినాన్ కు బాగాతెలుసు. ముఫత్ వద్దనుంచి రాబట్టవలసినదంతా రాబట్టాడు. నానా ఒకసారి కన్నుగిలిపితే కౌంట్ ఆమెకు పాదాక్రాంతు డవులాడని అతనికీతెలుసు. పురుషులమనస్తత్వం చక్కగా

గ్రహించినవాడు కావడంవల్ల తన కెంతవరకు లాభదాయకంగా ఉంటుందో అంతవరకు పూర్తిగా వినియోగించుకోవడం అతనిమతం. పరిస్థితులు ఎలా పరిణమిస్తాయో అతను పరిశీలింపసాగాడు.

“రోజ్! ఇది నీ రంగం! రెండో అంకం మళ్ళీ ప్రారంభించండి” అని దిగ్గరగా అరిచాడు బోర్డ్ నెవ్.

తరువాత ఫాషరెను ఉత్తమ నాటకం రచించినందుకు అభినందించ సాగాడు మినాన్.

బాస్క్ మళ్ళీ యధాస్థానంలో కూచున్నాడు. రీహార్సల్ ప్రారంభమైంది. లాబోర్డేటీ కౌంట్ తో కలిసి వెళ్ళాడు. నానాను మళ్ళీ చూడమనే సరికి కౌంట్ కు వణుకుపుట్టసాగింది. వారిద్దరికీ విభేదాలు వచ్చినతరువాత ప్రపంచంలో ఎంతో ఏకాంతంగా ఉన్నట్టు తలచసాగాడు కౌంట్. తనను రోజ్ చేతుల్లోకి వదులుకున్నాడు. అతనికి జీవితం శూన్యంగా, నిరామయంగా కనుపించసాగింది. ఏంచెయ్యాలో తోచక తన అలవాట్లనుమార్చుకోడానికి ప్రయత్నించసాగాడు. అతన్ని గాఢనిద్ర ఆవరించినట్టయింది. అతనికి ఆ నిద్రలో అన్నివిషయాలనూ వాయిదావేద్దామనిపించింది. తన ఆంతరంగికమైన ఉదాత్తతే ఈ నిద్రకు కారణమనుకున్నాడు కౌంట్. కాని అతనిలో అతనికి తెలియకుండానే ఒక రహస్యశక్తి పనిచెయ్యసాగింది. నానా జ్ఞాపకంవచ్చి మళ్ళీ అతన్ని పూర్తిగా ఆక్రమించుకుంది. అతని శరీర బలహీనతను, అతనిలో పొటమరిస్తున్న కొత్తకొత్త భావాలను అనువుగా తీసుకుని, తన పూగుత్తులవంటి తన మృదుపదచరణాలను అతని మనోమందిరంలో మోపింది. అతను పూర్వం పాల్గొన్న అసహ్యకరమైన దృశ్యం రాను రాను అతని మనస్సులో మాసిపోజొచ్చింది. అతని స్మృతిపథంలో ఫాంటన్ మాసిపోయాడు. నానా తనను వెళ్ళగొట్టడం, తన భార్య దుశ్శీలాన్ని గూర్చి ప్రస్తావించడం అన్నీ మాసిపోయాయి. అతనికి ఇప్పుడు ఇవేవీ జ్ఞాపకంలేవు. అతని హృదయంలో ఏదో బాధమాత్రం మిగిలింది. ఆ బాధ అనుక్షణం సెలవేస్తోంది. ఒక్కొక్కసారి అతనిమనస్సులో పసి పిల్లలభావాల్లాంటివి మొలకెత్తేవి. తన్నుతాను నిందించుకునేవాడు. తను నిజంగా హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించిఉన్నట్లయితే నానా తనను మోసంచేసి ఉండేదికా దనుకునేవాడు. అతనిబాధఅతనికేబరువైపోయింది.

భరింపరాని వేదన అతన్ని కుంగదీసింది. మానిపోయిన వ్రణం సెలవేస్తే ఎలాఉంటుందో అలా ఉన్నది. ప్రేమకలాపంయొక్క తొలి రోజుల్లో ఉండే మమకారంకాదు. నానా తనదగ్గర ఉండాలని, తనది కావాలని, తనసొత్తు కావాలని, తనకొగిళ్ళలో ఆమె పూవల్లే నలిగి వాడిపోవాలని అనిపించేది. ఆమెజుట్టు, ఆమెనడుము, ఆమె చన్మోనలు, ఆమెనవ్వు, ఆమె అరుణాధరములు, ఆమె చక్కని చెక్కిళ్ళసోయగం అతన్ని భూతాల్లా వెంటాడేవి. ఆమె కిలకిల మాట్లాడడం జ్ఞాపకంవచ్చినప్పుడల్లా అతని నరాల్లో విద్యుచ్ఛక్తి ప్రసరించినట్టయ్యేది. లోధి ధన్నాన్ని దాచుకున్నట్టు ఆమెను తనకొగిలిలో దాచుకోవాలనిపించేది. ఈ మమత్వం, ఈ ప్రేమ అతన్ని భారమైన మేఘంలా ఆవరించింది. అందుచేతనే లాబోర్డేటీ మాట్లాడగానే తన్నుతాను నిగ్రహించుకోలేక, అతన్ని గట్టిగా కొగలించు కున్నాడు. తరువాత తనంతహోదాగలవ్యక్తి అలానిగ్రహంలేకుండా ప్రవర్తించడ మేమిటా అనుకున్నాడు. లాబోర్డేటీకి కౌంట్ ముఫత్ ను కీలు బొమ్మలా ఆడించే కీలకం బాగాతెలుసు. అందుచేతనే కౌంట్ ను మేడమెట్ల మీద వదలిపెడుతూ, 'రెండో అంతస్తులో కుడివైపుకు వెళ్ళి తలుపు తెరవండి, చాలు' అని వెళ్ళిపోయాడు.

ముఫత్ ఒంటరిగా మిగిలిపోయాడు. గ్రీన్ రూమ్ ప్రక్కగా వెడుతూ ఉండే ఎంతో శిథిలంగాఉన్న ఆ గది కనుపించింది అతనికి. గదిఅంతా చెదిరిపోయి మాసిఉన్నది. అతనికి అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా ఆశ్చర్యం కలిగించినవిషయం, ఒకరాత్రి అదే మెట్లవరుసపై మసకగా కనుపిస్తున్న వెల్తురులో త్రీలు అటూఇటూ లేడిపిల్లల్లా తిరగడం జ్ఞాపకంవచ్చింది. ఇప్పుడు ఆవాతావరణంలో మృత్యువులాంటి ఒకప్రశాంతి వ్యాపించిఉన్నది. అతనికి ఈ ప్రశాంతిలో ఒకవిధమైన ఆనందం కనుపించింది. నెమ్మదిగా అలసట లేకుండా మెల్లెక్కడం మొనలెట్టాడు. గుండె తీవ్రంగా కొట్టుకుంటున్నది. ఒకశిశువులాగా ఏడుపులతో కన్నీటితో తనవశం తను తప్పిపోతాడేమోనని భయంపుట్టసాగింది. మొదటిఅంతస్తు చేరగానే గోడకు ఆనుకున్నాడు. చేతిరుమాలు నోటికి ఆడ్డంగా పెట్టుకుని మెట్లవరసవంక, మాసిసిగోడవంక చూచి, ఒక చొకభారు వేశ్యాగృహంలా కనుపిస్తున్న ఆ వాతావరణాన్ని పరిశీలింపసాగాడు. మధ్యాహ్నసమయంలో పడుపుకత్తె

లందరూ నిద్రిస్తున్న సమయంలో వేళ్ళాగృహం ఎలాఉంటుందో అలా విషాదకరంగా ఉన్నది ఆ వాలావరణం. రెండవఅంతస్తు చేరేసరికి అతను ఒక నిద్రిస్తున్న పిల్లిని దాటివెళ్ళవలసివచ్చింది. సగం మూసుకున్న కళ్ళతో ఆ పిల్లి సమాధిలోఉన్న ఋషిలాఉన్నది.

లాబోర్డేటి చెప్పినట్టు కుడిప్రక్కతలుపు తెరవాలి అంటే. అక్కడ నానా వేచిఉన్నది. నానా వేచిఉన్న ఆ గది మాధిల్లీ డ్రెసింగ్ రూమ్. దానికి సరిగా గది సర్దుకోడమే తెలీదు. అందుచేత అగది చిందరవందరగా ఉన్నది. పగిలినకుండలు, విరిగినకుర్చీలు, మాసినసోఫాలుఉన్నాయి. సోఫా లమీద మాసిన ఎరుపురంగు ఎవరో నెత్తురు కక్కినట్టుగాఉన్నది. గోడలకు అంటించిన కాగితం మాసి చిరుగులుపట్టిఉన్నది. గదినిండావాసన. లవెండర్ విలవఉన్నవాసన. అందుచేతనే నానా ఒక కిటికీతలుపు తెరచింది. నానా కిటికీ తలుపు తెరచి ఒక నిమిషం నిల్చుని పరిశుభ్రమైన గాలిపీల్చింది. ఒక మాటు మేడమ్ బ్రాన్ వంక చూచింది. మేడమ్ బ్రాన్ విసురుగా కసవు ఊడుస్తోంది. దూరంగా వీధులలోవెడుతున్నబిండ్ల చప్పుడు వినిపించడంలేదు. వాలావరణమంతా గ్రామసీమల్లోలాగా ప్రశాంతంగా ఉన్నది. నానా కను లెత్తిచూచేసరికి చిన్నచిన్నభవంతులు కనుపించసాగాయి. భవనాలన్నీ బారు లుతీరి ఉన్నాయి. నానా ఆ దృశ్యాన్నిచూస్తూ ధ్యాననిమగ్నురాలైంది. నానా ధ్యానాన్ని తలుపుదగ్గర చప్పుడుకావడం భంగపరిచింది. నానా తిరిగి 'లోప లికి రావచ్చు' అన్నది. కౌంట్ లోనికిరావడం గమనించి, కిటికీతలుపు మూసింది నానా. ఈరోజు చల్లగాఉన్నది. నానాకిటికీతలుపుమూసి కౌంట్ వంక చూసింది ఒకరివంకఒకరు నిశ్చలంగా గంభీరంగా చూచుకున్నారు. కౌంట్ నిశ్శబ్దంగా నిటారుగా నిల్చునిఉండడంచూచి నానా. నవ్వి, 'మళ్ళీ వచ్చారన్నమాట, మహాశయా!' అన్నది.

కౌంట్కు ఒక్కమాటుగా అతన్ని తీసుకునివెళ్ళి ఉత్తరధృవంలో ఉంచినట్టయింది. అతను ఆమెను 'మేడమ్' అని పిలిచి ఆమె పునర్దర్శనం కలగడం తన కెంత సుఖావహంగా ఉన్నదో చెప్పాడు. నానా అతనిపట్ల మరికొంత చనువుచూపింది.

“ఎందుకలా విద్రిదిగుసుకుని నిల్చుంటావు? ఒకరినొకరం చూడ

దలుచుకున్నప్పుడు చీనాకుక్కల్లా అలాచూడడమెందుకు? తప్పు మనిద్దరి దగ్గరా ఉన్నది. నామటుకు నేను క్షమిస్తున్నాను" అన్నది నానా.

ఇకనుంచి పాతగాథ మళ్ళీ త్రవ్వవద్దన్నది. అతను సరేనని తల ఊపాడు. అతను నెమ్మది నెమ్మదిగా స్థిమితపడుతున్నాడు. కాని అతనిలో ప్రవాహాలలాగా పొరలివస్తున్న మాటలను వెలుసరించేశక్తి లేకపోయింది. అతని స్థితికి ఆశ్చర్యపడి నానా తనతురుపుముక్కను విసిరికొట్టింది.

చిన్నారి చిరునవ్వుతో, 'సరే, అంతా బాగానే ఉన్నది. మనం మళ్ళీ సమాధానపడ్డాం కాబట్టి, కిరిస్మస్ చేసుకుని ఇకముందు మంచి స్నేహితులంగా ఉందాం' అన్నది.

'మంచిస్నేహితులంగా అంటే' అంటూ గొణిగాడు కౌంట్ ఆతురతతో.

'ఇకముందు మనం ఎక్కడైనా కలిస్తే బుద్ధిహీనుల్లా ప్రపర్తించకూడదు'

అతను ఆమెను మధ్యలో ఆపి ఏదో చెప్పబోయాడు.

'నేను చెప్పదలుచుకున్న దంతా పూర్తిగా చెప్పనీ. ఇంతవరకు నా జీవితంలో ఏ పురుషుడూ నన్ను నిందితురాలినిగా చిత్రించలేదు. నాపై నేరారోపణ చెయ్యలేదు. మొట్టమొదటివాడివి నువ్వే. మా మగ్గాదలు మాకుంటాయి' అన్నది నానా.

'కాని విషయం అదికాదు. నువ్వు నేనుచెప్పేది కాస్త వినాలి' కౌంట్ కౌంచెం తీవ్రంగా అన్నాడు.

నానా అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోతుండేమోనన్న భయంతో ఆమెను కుప్పీమీద కూర్చోబెట్టాడు. ఆందోళనతో అటూఇటూ తిరగడం మొదలెట్టాడు. ఆ చిన్న డ్రెసింగ్ రూంలో వెచ్చని ఆవిరి న్యూపించి ఉన్నది. బయటినుంచి చిన్నశబ్దంకూడా వినిపించడంలేదు. దూరాన్నుంచి అప్పుడప్పుడు ఆగి ఆగి వేణుగానంలా ఏదో శబ్దంమాత్రం వినిపిస్తోంది.

అతను ఆమెముందునిల్చుని 'నామాట విను. నేను నిన్ను మళ్ళీ తీసుకెళ్ళడానికి వచ్చాను. మళ్ళీ నీతో జీవితం ప్రారంభిద్దామనుకుంటున్నాను. నీ కా విషయం తెలుసు. మరి నాతో ఇలా మాట్లాడుతావేం? నువ్వు ఒప్పుకుంటావా, లేదా? చెప్పవూ?' అన్నాడు.

నానా తలవంచుకుని కూచునిఉన్నది. తనకొనగోటితో సోపాఎరుపు రంగును గిల్లుతున్నది. అతని తొందరపాటు గమనించినా తనుమాత్రం తొందరపడలేదు. కాస్సేపు అలాగే తలవంచుకునికూచుని, తరువాత తల ఎత్తి చూచింది. ఆమెకళ్ళలో ఒకవిధమైన విషాదం కనుపించింది. 'వీల్లేదు బాబూ, నీతో ఇక ఎన్నటికీ ఉండలేను' అన్నది.

'ఎందుకని? ఎందుకని?' అన్నాడు కొంట్. అతని ముఖంలో బాధ సుడిగుండాలుగా తిరిగింది.

'ఎందుకంటే అది అసాధ్యంకనక. అంతే. నాకు ఇష్టంలేదు' అన్నది నానా. అతను కొద్ది క్షణాలపాటు ఆమెవంక నిశ్చలంగా నిరామయంగా చూచాడు. తరువాత నేలమీద మోకాళ్ళునాడు. ఆమె గాభరాపడి, తమాయించుకుని 'పిల్లాడిలా ప్రవర్తించకు' అన్నది.

ఆమె ఈమాట అనేలోగానే అతను శిశువులా ప్రవర్తించాడు. ఆమె కాళ్ళవద్ద మోకాళ్ళపైకూచుని, ఆమెనడుముచుట్టూ చేతులువేళాడు ఆమె మోకాళ్ళచుద్ద తలఉంచి, ఆమెను గట్టిగా నలపడంమొదిలేట్టాడు. పట్టులా మెత్తగాఉన్న ఆమెశరీర స్పర్శతో మళ్ళీ అతని నరాలన్నీ గాలివానకు తీగలు వణికినట్లు వణకసాగాయి. అతన్ని తీవ్రజ్వరం ఆవేశించినట్లయింది. తను ఆమెలో ఒకభాగమైపోదామన్నంత గాఢంగా ఆమెను ఒత్తుకో సాగాడు. కామవాంఛను ప్రకోపింపచేసే దీర్ఘనిశ్వాసలు ఆగదినిండా ఆవరించాయి.

'తరువాత? తరువాత?' అన్నది నానా అతన్ని యధేచ్ఛగా ప్రవర్తింపనిస్తూ. 'నేను అసాధ్యమని చెబుతున్నప్పుడు నీవిలా చెయ్యడంవల్ల వచ్చేలాభమేమీ ఉండదు. అయ్యో బాబూ! వట్టి పసికుర్రాడిలావున్నావే!' అన్నది నానా.

'తరువాత కొంచెం తమాయించుకున్నాడు. కాని నేలమీదనే వున్నాడు. ఆమెనుమాత్రం తనపట్టులోనుంచి కదలనివ్వలేదు. అతని గొంతు ఏడ్పుతో రుద్దమైపోయింది.

'కొంచెం దయతలచి నామాట విను నానా! నేను నీకోసం అప్పుడే ఒక పెద్దబంగళా మాట్లాడివుంచాను. నీకోరికలన్నీ నాకుతెలుసు. నిన్ను నాదాన్నిగా చేసుకోవడంకోసం నా సర్వస్వాన్ని త్యజించమన్నా త్యజిస్తాను,

కాని, నువుమా తం. ఈ ఒక్కమాట వినాలి. నువు నానానినిగా పుండాలి; అంతే. నీకోసం వజ్రాలు....వై ధూర్యాలు....'

ప్రతిమాటకూ నానా సగర్వంగా తల ఊపింది. తరువాత అతను డబ్బుప్రస్తావన తీసుకురాగా నానా సహనం కోల్పోయింది.

'మంచిదాన్ని కాబట్టి ఇంతవరకూ ఊరుకున్నాను ఇక ఒక్కమాట మాట్లాడినా ఊరుకోను. నాకు ఊరికే విసుగెత్తించకు' అన్నది. ఇలా అంటూ అతన్ని పదిలించేసి, 'లేదు, పీల్లేదు' అన్నది.

అతను ఎంతో బాధతో భారంగా లేచాడు. కున్నీలో కుప్పకూలి, ముఖాన్ని చేతుల్లో దాచుకున్నాడు. నానా అటూఇటూ తిరుగసాగింది. కొద్ది సేపు అలా తిరిగి, ఆగి, కౌంట్ ముందుకువచ్చి నిల్చింది, ఇలా అన్నది. 'శ్రీమంతులు తమధనంతో దేసిన నా పొందగలమనుకోదంచూసే నాకు ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. నాకు నీడబ్బూ, నీబహుశుతులూ అన్నీ త్వణంతో సమానం. నువు పారిస్ నగరాన్నంతా నాపాదాకాంతంచేసినా నేను నిన్ను లెక్కచెయ్యను. హృదయం మననద్దలేకపోయినతరువాత ఎంత కష్టనాల్లో నివసిస్తేమాత్రం ప్రళాంతి ఎలావుంటుంది? నాకూ డబ్బుంది. నేను డబ్బు మీద నృత్యంచేస్తాను. నేను తలుచుకుంటే డబ్బుమీద ఉమ్మేస్తానుకూడాను' అన్నది నానా. ఆమెకళ్ళలో ఒక విధమైన అసహనం లాండవించింది, తరువాత ఆమె విషాదపూరిత కంఠస్వరముతో 'నేను జీవితంలో డబ్బుకంటే విలువైన పస్తువును చూచాను, ఆ పస్తువును నా కెవరై నా ఇవ్వగలిగితే.... అన్నది.

అతను నెమ్మదిగా తలెత్తించాడు. అతనికళ్ళలో ఆశాజ్యోతి వెలిగింది.

'నువునాకు ఆపస్తువును ఇవ్వలేవు. దాన్ని ఇవ్వగలకై నీకోలేదు. అందుకనే ఆవిషయాలన్నీ నీకో చెబుతున్నాను, ఇది మనలోమాట. నేను వీరి కొత్తనాటకంలో ఉత్తమ పత్రీపాత్ర ధరించగోరుతున్నాను' అన్నది.

'ఏ పాత్ర?' అన్నాడు అతను ఆశ్చర్యంతో గొణుగుతూ. 'డచెస్ హెలెన్ పాత్ర. గెరాల్డ్ డైన్ పాత్ర నేను అభినయిస్తానని అనుకుంటే వారు ఎంతో పొరబడ్డారన్నమాట. ఆ పాత్రకు అంత ప్రాధాన్యంలేదు. ఒకే రంగంలో వస్తుంది. అదీకాక, అసలు విషయం అదికాదు. నేను కులాసా పత్రీలపాత్రలు ఇదివరకు ఎన్నోసార్లు అభినయించాను. ఆపాత్రలు అభిన

యించి అభినయించి నాకు విసుకై తిండి. అందరూ నాలో ఎప్పుడూ ఎందరో కులాసాస్త్రీలు ఉన్నారని అనుకునేటంతగా అలాటిపాత్రలు అభినయించాను. రానురాను అలాటిపాత్రలపై నాకు మోజు నశించింది. నాకూ ఒక గొప్ప స్త్రీపాత్ర అభినయించాలని వుంది' అన్నది నానా.

ఆమె ఇలాచెబుతూ కిటికీవద్దకువెళ్ళి, కోడిపుంజులా సగర్వంగా నడుస్తూ తిరిగివచ్చింది ఇంకా కన్నీళ్ళు పూర్తిగా ఆరనికళ్ళతో ఆమెవంక చూస్తున్నాడు కౌంట్. ఆమె ఇలాతిరుగుతూ, అతనిముందు ఆగి, 'నా కోరిక మంచికోరికే నంటావా?' అని అడిగింది.

'అవును అవును' అంటున్న కౌంటు చూపు ఇంకా కన్నీటితో మందంగానే ఉన్నది.

'నేను ఆ ఉత్తమ స్త్రీపాత్రను అభినయించగలను. ఒకమాటు ఇంటి వద్ద ప్రయత్నించిచూచాను నాలాగా పురుషులను తృణపాయంగా చూచే ఆ డచెస్ పాత్రను అభినయించగలవారు వీరిలో ఎవరూలేరు. ఒక మాటు నిన్నెలా గిలికించానో నీకూ జ్ఞాపకం ఉందిదూ? అది - ఆ రీతి స్త్రీకి జన్మతః కాని రాదు, అదీగాక నాకు మర్యాదస్తురాలిపాత్ర అభినయించాలని ఉంది. చిన్నతనంనుంచీ నేను కన్నకలలలో ఈ కల ఒకటి. నేనాపాత్ర అభినయించితీరాలి! నేనాపాత్ర అభినయించితీరాలి' అన్నది నానా ఆవేశంతో.

ఆమెగొంతు రానురాను రుద్దమైంది. ఆమె ముఖంలో తీవ్రత పొడచూపింది. ఇంకా ముఫత్ ఆమె నిరాదరణ, కోపాల్నుంచి పూర్తిగా కోలుకోలేదు. ఏమీ తెలియవాడిలా స్తబ్ధుడై చూస్తూ కూచున్నాడు. కాస్సేపు ఇద్దరూ మాట్లాడలేదు.

'నేను చెబుతున్నది అర్థమైందా? నువ్వు ఆపాత్రను నాకు కుదిర్చి పెట్టాలి' అన్నది నానా.

ముఫత్ చకితుడయ్యాడు. 'కాని, సాధ్యంకాదే. నాకు అలాంటి శక్తిలేదని నువ్వే చెప్పావుకదూ?' అన్నాడు.

నానా మధ్యలో అడ్డుతగులుతూ 'నువ్వు క్రిందికివెళ్ళి బోర్డ్ నెవ్ తో ఆ పాత్ర కావాలని చెప్పాలి. వెళ్ళగానే ఈమాటచెప్పకు. బోర్డ్ నెవ్ కు ప్రస్తుతం కొంతడబ్బు అవసరమయింది. నువ్వతనికి కొంతడబ్బు అప్పు పెట్టు. నీదగ్గర పారేసినా తరగనంత డబ్బుందికదా' అన్నది నానా. కాని

ముఫత్ ఎంతకూ ఒప్పుకోకపోవడంచూచి ఆమె కోపోద్రిక్తురాలైంది. 'నాకు తెలిసింది. రోజ్ కు ఇష్టంగావుందని భయపడుతున్నావులే. నువ్వు నేల మీద దొర్లుతూ, ఏడుస్తున్నప్పుడు నే నామెనుగురించి మాట్లాడలేదు. ఆమెను గురించి చెప్పవలసిన విషయాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ఒక పురుషుడు ఒక స్త్రీతో తను ఆజన్మాంతం ఆమెనే ప్రేమిస్తానని ప్రమాణంచేసి మళ్ళీ మొదటి స్త్రీతో కలిసి ఉండకూడదు. నా హృదయంలో ఇప్పటికీ ఆ పుండు మానిపోలేదు' అన్నది నానా.

కౌంట్ చివరకు, 'నేను రోజ్ ను ఎంతమాత్రం లెక్కచెయ్యను. ఏ క్షణానైనా వదిలేయ్యడానికి సిద్ధంగావున్నాను.' అన్నాడు.

ఈ మాటకు నానా సంతృప్తిచెందినట్టుగా కనిపించింది. "మరి అభ్యంతరం ఏమిటి?" అన్నది.

ఈసారి నానా నెమ్మదిగా మాట్లాడింది. ఇప్పుడిప్పుడే అసలు విషయంలోకి వస్తోంది. ముఫత్ నేలకేసిచూస్తూ మౌనంగా కూర్చున్నాడు. తనకులానై కల్పించుకున్న ఒక అజ్ఞానపాకారంలో నిద్రించసాగాడు. ఫాష్ రెపట్ల అతనిలో ఒకవిధమైన కోపం దాగివున్నది.

"ఫాష్ రె రాక్షసుడా ఏమిటి? పైకి ఎలాకనుపించినా అసలు మంచి వాడే. నాకోసమని చెప్పు" అన్నది నానా.

అసలు ఈ విషయమే పెద్దగండగ తైరగా కనుపించింది కౌంట్ కు. "వీల్లేదు. ఎన్నటికీ వీల్లేదు" అన్నాడు బిగ్గరగా.

"ఫాష్ రె నువ్వు ఏమిచెప్పినాకాదనదు" అన్నమాట ఆమె పెదవుల వరకూ వచ్చింది. కాని, అంతఘాటైనమాట ప్రస్తుతం పయోగించదలుచు కోలేదు. నానా చిరునవ్వునవిరింది అంతే. ఆ నవ్వు విచిత్రమైంది. ఆ నవ్వులో ఎన్నోమాటలను పూవుల్లా వెదజల్లింది. ముఫత్ ఆమెవంకచూచి మళ్ళీ కళ్ళుదించేసుకున్నాడు. అతనిముఖం పాలిపోయింది.

"నువ్వు నామాట మన్నించేటట్టు లేవుకదూ?" అన్నది నానా.

"నేను నువ్వుచెప్పిన ఏపని అయినా చెయ్యగలను. కాని, ఈ పని మాత్రం." అంటూ గొణిగాడు ముఫత్ బాధపడుతూ. ఇక లాభంలేదని నానా వాదించడం మానేసింది. తన చిన్నారి చేతులతో అతనితల పట్టు తుని ముందుకువంగి పెదవులమీద ఒక ఘాటైనముద్దు అంటించింది. గాఢ

పరిష్కారాన్ని ప్రసాదించింది. కౌంట్ నరాల్లో విద్యుచ్ఛక్తి ప్రవహించి నట్టయింది. అతనికళ్ళు మూసుకుపోయాయి. అతనిలో యెదిరించే శక్తి మాటు మాయమైంది. నానా అతన్ని లేవదీసి 'ఇక వెళ్ళు' అన్నది. అంతే.

కౌంట్ మెల్లగా లేచి, వాకిలివద్దకు నడిచాడు. గదివాకిలిదాటేలోగా మళ్ళీ ఒకమాటు కౌగలించుకుని తన చిరుగడ్డాన్ని అతని వక్షస్థలానికి రాచింది. మెల్లగా 'మనభవనం ఎక్కడ?' అన్నది.

"ఎవెన్యూ డి విల్లి యర్స్ లో"

"బిండ్లు ఉన్నాయా?"

"ఊ!"

"వజ్రాలు, వై థూర్యాలు?"

"ఓ!"

"ఎంతమంచివాడివోయ్ నాచిన్నినాన్నా! నేను పట్టలేక అలా చేశాను. మరేమీ అనుకోకు. ఈ మాటు ప్రమాణించేసి చెబుతున్నాను. నేను వూర్వంలా ఉండను. నీ కిప్పుడు అర్థమైందికదా-స్త్రీకి ఏంకావాలి? నాకు ప్రతిదీ ఇస్తావుకదా నువ్వు?" అన్నది నానా. ఇలాఅని అతన్ని నాజాకుగా బైటికినెట్టింది. వాకిట్లోనిలబెట్టి అతనికి హుషారునిస్తూ అతని పెదవులపై ముద్దులవర్షం కురిపించింది. ఒక్కనిముషం ఊపిరి సలుపుకోడానికి నిల్చున్నది. అబ్బ! ఆ మాధిర్దేగదిలో ఏదో వాసనవేస్తోంది. నానా గది కిటికీతెరచి బయట విశాలాకాశంలోకి చూచింది.

ముఫత్ వణికిపోతున్న అడుగులతో మేడమెట్లుదిగాడు. క్రిందికివెళ్ళి ఏంచెప్పాలో అతనికి తోచలేదు. తనకు ఏమాత్రం సంబంధంలేని ఈవిషయంలో ఎలా జోక్యం కలిగించుకోవాలో అతనికి అర్థంకాలేదు. అతను రంగస్థలాన్ని చేరగానే ఎవరో పోరాడుకుంటున్నట్టు వినిపించింది. నటకులు రెండవఅంకం ముగింపులో ఉన్నారు.

ఫాషరె, తనదైలాగుల్లో కొన్ని తీసివేశాడని ప్రూరెరెకు కోపం వచ్చింది.

'తీసేస్తే మొత్తం తీసేయ్. ఉన్నవే 200 రైన్లకు మించలేవు' అని దిగ్గరగా అరిచాడు ప్రూరెరె. ఇలా అరుస్తూ వణుకుతున్న వ్రేళ్ళతో తన జేబులోని కొన్ని కాగితాలు బైటికితీశాడు. దెబ్బతిన్న గర్వం అతని

ముఖంలో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. పెదవులు గట్టిగాకరుచుకున్నాడు. కళ్లు చింతనిప్పుల్లా మండిపోతున్నాయి. తనలోని అంతరంగిక విప్లవాన్ని దాచు కోలేకుండా ఉన్నాడు. ఎంతో ప్రజాభిమానాన్ని చూరగొన్న తనలాటి నటుడేమిటి రెండువందల లైన్ల పాత్ర సభినయించడమేమిటి?

‘ఇంతకంటే సేవకునిపాత్ర ఇస్తే ఎంతో సంతోషించేవాణ్ణి’ అన్నాడు కోపంగా.

‘ఉండవయ్యా పూలెరీ, కొంచెం తమాయించు’ అని బ్రతిమలాడ సాగాడు థోర్డ్ నెవ్. ‘నీకోసం ప్రత్యేకంగా కొన్ని సందర్భాలు పెట్టిస్తారే’ అన్నాడు.

‘ప్రతి రంగంచివర నాడైలాగులు ఉండాలి’ అన్నాడు ఒక నటుడు. ఫాషరె మౌనం అర్థాంగీకారం అన్నట్టు ఊరుకున్నాడు. పూలెరీ పోర్స్ న్ కాగితాలు మళ్ళీ టేబుల్ పైపెట్టుకున్నాడు. కాని పూర్తిగా సంతృప్తిచెంది నట్టు కన్పించలేదు. బాస్కో, ఫాంటన్లు ఈవివాదంతో సంబంధంలేనట్టు ఒక ప్రక్కగా నిల్చున్నారు. నటులందరూ ఫాషరెచుట్టూమూగి, ఏవేవో ప్రశ్నలడగడం మొదలెట్టారు. రంగస్థలం వెనుక కీనీడను కౌంట్ నిల్పు న్నాడు. థోర్డ్ నెవ్ అతన్నిచూడగానే చప్పుస లేచి కౌంట్ దగ్గరకు వెళ్ళి నిల్చుని, ‘వట్టి గొడవమనుష్యులండీ, వీళ్ళతో వేగలేకుండా ఉన్నాను. ఎప్పుడూ ఏదోఒకగొడవ లేవదీస్తుంటారు. ఎప్పుడూ ఎవరినో ఒకరిని దుమ్మెత్తిపోస్తూనే ఉంటారు’ అన్నాడు.

ఇలా చెప్పి థోర్డ్ నెవ్ ఆగిపోయాడు. తరువాత కాస్సేపు ఇద్దరూ మౌనంగా ఊరుకున్నారు. ముఫత్ ఆ విషయం ఎలా ప్రస్తావిద్దామా అని తనలో ఆలోచిస్తూ నిల్చున్నాడు. కాని, ఎంతఆలోచించినా దారి తోచక చివరకు ఎలాగైనా బైటపడాలనే ఉద్దేశంతో, ‘నానా డచెస్ పాత్ర ధరించుతా నంటోంది’ అన్నాడు.

థోర్డ్ నెవ్ ఆశ్చర్యంతో నోరుతెరచి, ‘అయ్యోరామ! అదెలా సాధ్య పడుతుంది’ అన్నాడు.

ఇలా అని తలపైకెత్తగా కౌంట్ ముఖంలో ఎంతో ఆందోళన, బాధ కన్పించాయి.

మళ్ళీ ఇద్దరూ మౌనంగా ఊరుకున్నారు. నానా కోరికను తానెంత

మాత్రం లెక్కచెయ్యలేదు. నానా ఆ పాత్ర ధరిస్తే అదో విచిత్రంగా ఉంటుంది, పైగా ముఫత్ తనచేతికింద ఉంటాడు. బోర్డునెవ్ ఇలా ఆలోచించి వెనక్కి తిరిగి, 'ఫాష్‌రె!' అని పిలిచాడు.

ఆ పిలుపు ఫాష్‌రెకు వినిపించలేదు. ఫాష్‌రె ఫాంటన్‌తో 'తార్‌దిలె' పాత్రనుగూర్చి మాట్లాడుతున్నాడు.

'ఫాష్‌రె!'—బోర్డునెవ్ మళ్ళీ పిలిచాడు.

ఇలాగై నా ఫాంటన్‌తో వాదించేపీడ వదిలిపోయిందికదా అని ఫాష్‌రె అక్కడనుంచి చరాలున వెళ్ళిపోయాడు.

ఫాష్‌రె అక్కడికి వెళ్ళగానే బోర్డునెవ్ వారిద్దరినీ రంగస్థలం వెనకాలవున్న సామాన్లగదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు. వా రలావెళ్ళడం మినాన్ ఆశ్చర్యంగాచూచాడు. వారు కొన్నిమెట్లు దిగి, చీకటిగా ఉన్న ఆ గదిలోకి వెళ్ళారు. చూరు చాలా క్రిందికి వున్నది. కిటికీతలుపులు మాసిపోయి ఉన్నాయి. గదినిండా నాటకాల వస్తువులు చెల్లాచెదురుగా పడేసిఉన్నాయి. 'లోపలికి రండి' ఇక్కడికి ఎవరూ రారు' అన్నాడు బోర్డునెవ్.

కౌంట్ లోపలికి ప్రవేశించాడు. ఫాష్‌రెకు ఇదంతా ఏమిటో అర్థంకాలేదు. 'ఏమిటి పని?' అని అడిగాడు. 'ఆ, ఏమీలేదు, మాకు ఒక కొత్తభావం స్ఫురించింది. కొంచెం ప్రశాంతంగా విను. నానా డచెస్ పాత్ర ధరిస్తే ఎలా వుందంటావు' అన్నాడు బోర్డునెవ్.

ఈ మాట వినగానే రచయిత కొంచెం గాభరాపడ్డాడు. 'నువ్వు నిజంగానే అంటున్నావా? లేక పరిహాసానికి అంటున్నావా? ఈ మాట వింటే ఎవరైనా నవ్విపోతారు!' అన్నాడు.

'అవును. జనాన్ని నవ్వించడానికే ఈ కొత్తభావం స్ఫురించింది. ఈ భావం మన కౌంట్‌గారి మనస్సును పూర్తిగా ఆవరించింది' అన్నాడు బోర్డునెవ్.

కౌంట్ 'అవును. అలాచేస్తే అద్భుతంగా ఉంటుంది' అన్నాడు.

ఫాష్‌రెకు కోపంవచ్చింది. కౌంట్‌కు తనరచనకు సంబంధమేమిటి? చివరకు, 'నానా చలాకీపిల్లలపాత్ర ధరించగలడు. కాని ఉదాత్తప్రీతిపాత్ర ధరించడం అసంభవం' అన్నాడు.

‘నువు ఆమెను బాగా అర్థంచేసుకోలేదనుకుంటాను. ఇంతకుముందే ఆ భూమిక నెంతచక్కగా అభినయించగలదో ఆమె నాకు చూపించింది’ అన్నాడు కౌంట్ కౌంచెం ధైర్యం తెచ్చుకుంటూ.

“ఎక్కడ అభినయించిచూపెట్టింది?” అన్నాడు ఫాషరె ఆశ్చర్యంగా.

“మేడమీద డ్రెసింగ్ గదుల్లో అద్భుతంగా నటించింది. ఆ చూపులు చూచితీరాలి”

తరువాత వారిద్దరినీ ఒప్పించాలనే ఆవేశంలో తన్నుతాను మరచి పోయి అభినయించి చూపెట్టసాగాడు. ఫాషరె ఆశ్చర్యంగా అతన్ని చూస్తున్నాడు. అతనికి అర్థమైంది. అతనికోపంకూడా అదృశ్యమైంది ఫాషరె చూపులలో జాలి నిరసన కలిసిఉండడంగమనించి కౌంట్ కౌంచెం సిగ్గుపడి తన అభినయాన్ని ఆపాడు.

“ఆమె బాగానే నటించవచ్చు. కాని, ఆ పాత్రను ఇదివరకే రోజ్ కు ఇచ్చేశాం. ఇప్పుడు మళ్ళీ మార్చడం బాగుండదు’ అన్నాడు ఫాషరె.

“అదే అభ్యంతరమైనట్లయితే ఆ అభ్యంతరాన్ని నేను తొలగిస్తాను’ అన్నాడు బోర్డ్ నెవ్.

కాని ఫాషరె అందుకు అంగీకరించలేదు.

తరువాత వారందరిమధ్య నిశబ్దం వ్యాపించింది. కౌంట్ తలవంచుకుని రుద్దస్వరంతో, ‘ఇది నువు నాకోసం చెయ్యాలి’ అన్నాడు.

“వీల్లేదు, వీల్లేదు’ అన్నాడు ఫాషరె.

ముఫత్ గొంతు మరింత రుద్దమయింది. ‘నేను ని న్నర్థిస్తున్నాను. ఇది నా అభిమతం’ అన్నాడు.

ఇలా అని సూటిగా అతనికళ్ళల్లోకి చూచాడు. ఆ చూపులో ఫాషరెకు ఏదో అంతరార్థం తోచింది. ‘సరే, కానీండి. కాని పాత్ర విజయవంతంకాదు. మినాన్ తోకూడ మాట్లాడండి’ అన్నాడు.

కౌంచెంసేపటినుంచి మినాన్ అక్కడే వాకిట్లో తారట్లాడుతున్నాడు. బోర్డ్ నెవ్ మొట్టమొదట పాత్రమార్చాలని అన్నప్పుడు అతనికి పట్టరాని కోపంవచ్చింది. వారు తన భార్యభవిష్యత్తును పాడుచెయ్యదలుచుకున్నారనుకున్నాడు. బోర్డ్ నెవ్ ప్రశాంతంగా అతన్ని ఒప్పించడానికి ప్రయత్నించాడు. రోజ్ ధరించతగినంత గొప్పపాత్ర కాదన్నాడు. ఈ నాటకం కాగానే

మరో గొప్ప ఒపెరా' పాఠంభం కానున్నదనీ, అందులో రోజ్ కు గొప్ప పాత్ర ప్రత్యేకింపబడిందనీ చెప్పాడు. రోజ్ భర్త ఇంకా గొణుగుతూం డదం చూచి, సంవత్సరం కాంట్రాక్టు ఒకమాటే వ్రాస్తానన్నాడు. పారిస్ లోని మరే గొప్ప థియేటర్ లో ఇచ్చే కాంట్రాక్టుకన్న పెద్దకాంట్రాక్టు ఇస్తా నని చెప్పాడు. కాని మినాన్ తన అభిమానం దెబ్బతింటుందని ఎంతకూ ఒప్పుకోలేదు. వందప్రదర్శనాలకు గ్యారంటీ, ఒక్కరాత్రికి మూడువందల ప్రాంకులు ఇస్తానన్నాడు బోర్డ్ నెవ్. చిట్టచివరకు పదివేలప్రాంకులిస్తే మరో థియేటర్ కు వెళ్ళిపోతానన్నాడు మినాన్.

'అమ్మయ్య! సరే!' అన్నాడు కౌంట్.

"పదివేలా? రోజ్ ను వదిలించుకోడానికి పదివేలా?" అన్నాడు బోర్డ్ నెవ్. కౌంట్ ఒప్పుకోమని బలవంతపెట్టాడు. చివరకు బోర్డ్ నెవ్ ఒప్పుకున్నాడు.

ఈ చర్చంతా బైటనుంచి వింటున్న ఫాంటన్ రోజ్ కు చెప్పాడు. రోజ్ అక్కడికి పరుగెత్తుకొచ్చింది. ఆమె రాగానే అందరూ మానంగా ఊరుకున్నారు. నలుగురివంకా చూచింది. కౌంట్ గౌరవపురస్కరంగా తల వంచాడు. ఫాషరె ఆమెవంక ప్రశ్నార్థకంగా చూచాడు. మినాన్ బోర్డ్ నెవ్ తో ఎగ్రిమెంట్ షరతులు మాట్లాడుతున్నాడు.

"ఏమిటి ఈ గొడవంతా?" అన్నది కీచుగొంతుతో మినాన్ సతి.

"ఏమీలేదు, బోర్డ్ నెవ్ నువ్వు పాత్ర పదులుకున్నందుకు పదివేల ప్రాంకులిస్తున్నాడు" అన్నాడు మినాన్.

రోజ్ ముఖంలో నెత్తురుచుక్క లేదు. వణికిపోతూ నిల్చున్నది. ఒక్కమాటు అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూసింది. ఆ చూపులో ఆమెలోని అంతరంగిక విప్లవమంతా అచ్చుగుద్దినట్టు కనుపించింది. రోజ్ ఎన్నడూ తన నాటకం కాంట్రాక్టు విషయంలోకాని, తన ప్రేమికుల కాంట్రాక్టుల విషయంలోకాని అతనికి ఎదురు చెప్పేదికాదు. ఈమాటు అతనివంక చుట చుటచూచి నీవు నట్టి పిరికిపందను' అన్నది, అతనిముఖాన కొరడాతో కొటినట్టు. ఇలా అని చరచర అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది. మినాన్ భయంతో 'ఏమిటి? నీకు ఏదైంది?' అంటూ ఆమెవెనకాలి పరు

గెల్తాడు, “ఒక వైపునుండి పదివేల ప్రాంకులు, మరోవైపునుంచి పాతిక వేల ప్రాంకులు వస్తుంటే కాలదన్నుకుంటావా?” అంటూ ఆమెను ఒప్పించడానికి ప్రయత్నించసాగాడు. ఏదిఏలాఉన్నా ముఫత ఆమెను వదిలిపెట్టడం తక్కుం. అందుకని అతనిరెక్కల్లోని చిట్టచివరిఈక పీకెయ్యడం మంచిది. కాని, రోజ్ ఎగదన్నుకొస్తున్న రోపంతో మాట్లాడలేపోయింది. మినాన్ డోర్స్ నెవ్తో, “ఎగ్రిమెంట్ మీద రేపుప్రొద్దున సంతకాలు చేసుకుందాం. దబ్బు సిద్ధంగా ఉంచ” మన్నాడు.

జరిగిన ఈ వైతమంతా నానాకు లాదోరైబీడ్వారా తెలిసింది. ఆమె విజయగర్వంతో ఒక గొప్ప మరానాకుటుంబంలోని స్త్రీలాగా అభినయించసాగింది. చూడగానే నుండిపోయింది. నానా రోజ్ ను పిడికిలితో కొట్టడోయింది. కాని వెంటనే నిగ్రహించుకున్నది. నీకు పిచ్చెత్తిందా ఏమిటే? అన్నది. నానా ఈ పాతదరిస్తుందనే ఆనందంలో సాంటన్ ఒక్కడుమాత్రమే అనాసక్తంగా ఉరుకున్నాడు నానా మెల్లని అడుగులతో అతనివద్దకువెళ్ళి “ఏం? బాగున్నావా?” అన్నది.

డోర్స్ నెవ్ ఆనాటి కింక రీహార్సల్ లేదని చెప్పాడు. కౌంట్ నెమ్మదిగా తనబండిలో ఎక్కి నానాతో వెళ్ళిపోయాడు.

తరువాత ఒక నెలకు “లిజిల్డచెన్” ప్రథమ ప్రదర్శనం నానాకు పెద్ద విషాదంగా పరిణమించింది. నానా ఆ పాత్రలో చెప్పరానంత అసహ్యంగా ఉన్నది. అందరూ వినోదపాత్రను చూస్తున్నట్టు ఆనందించారు. ఆమెంగస్తలంమీదికి రాగానే బాక్సిలో కూచున్న రోజ్ నవ్వేది. రోజ్ నవ్వు అందరికీ వ్యాపించేది. నాటకంముగిసినతరువాత కౌంట్ తో ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు, అందరికీ కన్నుకుట్టి ఇలాచేస్తున్నారు. ఈ నవ్వే బాళ్ళందరినీ నా కాలిదుమ్ము నాకేటట్టు చేస్తాను. గొప్ప స్త్రీ అంటే ఏమిటో పారిస్ కంతకూ పాఠంనేర్పుతాను’ అన్నది నానా.

10

నానా ఉచ్చతరగతి విలాసినిగా తయారైంది. పురుషజాతి మౌఢ్యాన్ని అల్పబుద్ధిని వినియోగించుకోవడం ఆమెకు పాషనైపోయింది. ఇది ఆమె జీవితయాత్రలో ఒకనూతనావ్యాయం. ఒక ఉన్నతవర్గవిలాసినికి ఉండవలసిన మిలిమిలలు, తళతళలతో ఆమె పారిస్ నగర నాగరికులను

ఆకట్టుకుంది. ఉన్నతవర్గాన్ని తనకు పాదాశ్రయం చేసుకున్నది. ప్రతి గోడమీద ఆమె చిత్తరువులే. ప్రతి వార్తాపత్రిక ఆమెపేరు వేనోళ్ళ పొగడింది. ఆమె తన గుర్రపుబిగ్గీతో వెడుతూంటే జనం గుంపులుగుంపులుగా ఆమెను చూడడానికి మూగేవారు. ఒక దేశపు రాణిపేరు ఉచ్చరించినట్టుగా ఆమెపేరు ఉచ్చరించేవారు. ఆమె చల్లగా మెల్లగా అన్యాయ క్రమంగా అందంగా విరజిల్లిపోతున్నట్టుగా తొలివెన్నెలరేకలా నవ్వేది. మర్యాదస్తురాలి పాత్ర అభినయించలేని ఈ స్త్రీ రంగస్థలం దిగగానే పురుషుడన్న ప్రతి వ్యక్తిని గిలికించడం ఎంతో అద్భుతం. చుట్టూ ప్రక్కలను గమనించని సామ్రాజ్యలాగా పారిస్ నగరాన్నంతా తనపాదాల క్రింద తొక్కివేస్తూ నడిచేది. పారిస్ నగరంలోని గొప్పగొప్ప కుటుంబాల స్త్రీలందరూ ఆమెను అనుసరించి, ప్రవర్తించుకోసాగారు.

“ఎవెన్యూ డి విల్లెరె” లో నానా భవనం ఆకాశాన్నంటుతుంది. ఆ భవనం రాజభవనంలా ఉంటుంది. ముఫత్ ఈ భవనాన్ని నానాకోసం ప్రత్యేకంగా కొన్నాడు ఒక యువకళిన్ని ఈ భవనాన్ని రిన్వేజాన్స్ పద్ధతిలో చిత్రించాడు. భవనంనిండా ఎన్నో చిత్రవిచిత్రమైన చక్కని పరికరాలు, అలంకారాలు మెరిసిపోతున్నాయి.

పెద్దవరండా; వరండా కింపుగా పొలిరాతిమెట్లు; ఆ మెట్లపై అందమైన తివాసీ; తోటలో సుమసౌభం గుబాళిస్తోంది. విశాలంగా ఉన్న మెట్ల వరుసకు వెలుగునివ్వడానికై ఒక సుపుసచ్చనిగ్లాసు కిటికీ ఉంది. మెట్ల వరుసమొదట్లో ఒక నీగోప్రతిమ ఉన్నది. ఆ ప్రతిమచేతిలో ఒక వెండి పళ్ళెరం. నాలుగు పాలరాతి స్త్రీ ప్రతిమలు నగ్నవక్షజాలతో మిలమిలలాడుతున్నాయి. వాటిచేతుల్లో దీపాలు అమర్చబడి వెలుగుతున్నాయి.

నానా డ్రాయింగ్ రూం పదునారవ లూయీ కైలిలో అలంకరింపబడివుంది. నానా పెద్దలకూ, ప్రసిద్ధవిదేశయాత్రికులకూ ఇక్కడే విందులూ, వినోదాలూ ఏర్పాటుచేస్తుంది. సాధారణంగా నానా క్రిందనే భోంచేస్తుంది. భోజనం కాగానే మేడపైకివచ్చి, విశ్రాంతి తీసుకుంటుంది. ఆమె ఈ భవనంలో ప్రవేశించిన తరువాత శయ్యామందిరాలంకారమును రెండు పర్యాయములు మార్చింది. మొదటసారి సాటిన్ సిల్కు పరిచింది. రెండోసారి నీలం సిల్కు అలంకరించింది. కాని, నానాకు ఇంకా సంతృప్తి కలుగలేదు. పడక

తక్కువఎత్తులో పెద్దసోఫాలాగా ఉన్నది. 20 వేల ఫ్రాంకులు ఖరీదుచేసే వెన్నిసులేసు అలంకరింపబడి ఉన్నది. గది అంతటా తివాసీపరచబడింది. ఎక్కడచూస్తే అక్కడ మెత్తని తెల్లఎలుగుబంటుతోళ్లు పరిచారు. పడక గదికి అనుకొని ఉన్న పెద్దహాలు ఎంతో రమణీయంగా ఉన్నది. గులాబీ రంగుతెరలు గాలికి రెపరెపలాడుతున్నాయి. వివిధదేశాల విచిత్రవస్తువులు అలంకరింపబడ్డాయి. ఇటలీ, స్పెయిన్, పోర్చుగల్, చైనా, జపాను - వగైరా అనేకదేశాల అలంకారాలు ఉన్నాయి. పెద్ద పెద్ద ప్రక్కలంత పడకకుర్చీలు ఉన్నాయి. రెండు పోర్చిలియన్తోచేసిన చిన్న స్త్రీ ప్రతిమలు ఉన్నాయి. ఒక స్త్రీప్రతిమ పూలమాల కూర్చుతోంది. మరో స్త్రీ ప్రతిమ పూర్తిగా నగ్నంగాఉంది. చేతులు కిందికి, కాళ్ళు ఆకాశంలోకి ఉన్నాయి. ఒకద్వారంనుంచి చూస్తే పడకగది కనుపిస్తుంది. పడకగదిగోడలకు నిలువుటద్దాలు వ్రేలాడుతున్నాయి. స్ఫటికప్రతిమలు, దంతపు బొమ్మలూ ఉన్నాయి. ఒక గులాబీతెరలోనుంచి మందమైనకాంతి లోనికి వస్తోంది. ఆ కాంతివల్ల గదిఅంతా నిద్రపోతున్నట్టు కనుపిస్తోంది. నానాకు ప్రിയమైప గులాబీపరిమళం గది అంతటా మంచుపొగలా వ్యాపించింది.

ఈ భవనంలో ప్రవేశించినప్పుడు నానాకు ఒకసమస్య ఎదుర్కొన్నది. ఈ భవనానికి తగినంతమందిసేవకులను ఏర్పాటుచేసుకోవాలి. నానా దగ్గర జో ఇంకా పనిచేస్తునే ఉంది. నానాకు మహర్షి ఉన్నదని జోకు గాఢవిశ్వాసం. నానాజీవితంలో ఈ మార్పు సంభవించిన తరువాత జో అన్ని పనులూ ఎంతో జాగ్రత్తగా స్వయంగానే చక్కబెడుతోంది. కాని స్త్రీ సేవకురాలు ఒక్కతెమాత్రమే ఆ ఇంటికంతా సరిపోదు. ఒక బట్లర్ ఉండాలి. గుర్రపుబగ్గీతోలడానికి ఒక కోచ్మన్ ఉండాలి. ఒక వంటవాడు కావాలి. ఈ భవనాన్ని తీసుకొన్నకొత్తలో ఏర్పాట్లవిషయంలో లాబ్జోర్డేటీ ఎంతో సాయపడ్డాడు. గుర్రాలు బేరమాడిపెట్టాడు. నానాను దుకాణాలకు తీసుకెళ్ళిసామాన్లు కొనిపెట్టాడు. సేవకులనుకూడా ఏర్పాటు చేశాడు. అంతకుపూర్వం ఒకడ్యూక్వద్ద పనిచేస్తున్న ఛార్లెస్ అనే అతన్ని గుర్రపుబగ్గీతోలడానికి ఏర్పాటుచేశాడు. జూలియన్ అనే బట్లరును కుదిర్చాడు. అన్ని ఏర్పాట్లూ రాజభవనాల్లో జరిగినట్టు జరిగాయి.

రెండోనెలవచ్చేసరికి ఏర్పాట్లన్నీ పూర్తిఅయినాయి. ఖర్చు సంవత్స

రానికి మూడులక్షలప్రాంకులు, ఎనిమిదిగుర్రాలు. అయిదుగుర్రపుల్గీలు ఉన్నాయి. నానా క్రమక్రమంగా ఈ నూతన వాళావరణానికి అలవాటు పడింది. రెండో ప్రదర్శనంతరువాత దియేటర్ నుంచి విరమించుకున్నది. ఇప్పుడామెమనస్సు నిర్మలంగావుండి, ఒకవిధమైన శాంతి ఏర్పడింది. ఆమె మనుస్సులో క్షుద్రవాంఛలు నశించి ఇప్పుడు ఒకచేకోరిక తాండవిస్తోంది. ఆ కోరిక అతి విచిత్రమైనది. డబ్బు విచ్చలవిడిగా వెదజల్లాలని, ఆ డబ్బు ఇచ్చినవ్యక్తిని నిరసనగాచూడాలని, అతన్ని పూర్తిగా ఆహరించి, అంత రింపచెయ్యాలని, నాశనంచేయబడిన ప్రేమికులను చూచి, తను సగర్వంగా ఉండాలని ఆమె కోరిక !

నానా తనకూ కౌంట్ కూ మధ్యగల పరస్పరసంబంధ బాంధవ్యాలను స్పష్టికరించింది, అతను ప్రతినెలా బహుమతులుకాక, 12 వేల ప్రాంకులు ఇవ్వాలి. అందుకుగాను ఆమె అతనికి విశ్వాసపాత్రురాలుగా ఉండాలి; అతనిపట్ల విశ్వాసనీయంగా ఉంటానని నానా ప్రమాణంచేసింది. కాని, ఆ ఇంటికి యజమానురాలుగా ఆమెకు పూర్తి స్వాతంత్ర్యం ఉండాలి. ఆమె స్వాతంత్ర్యంవిషయంలో అతను జోక్యం కల్పించుకోకూడదు. ఉదాహరణకు — ప్రతినీత్యం ఆమె తనన్నేహితులను ఆహ్వానిస్తుంది. అతను నిర్ణీత సమయాల్లోనే రావాలి కాని, అస్తమానం వస్తూపోతూ ఉండకూడదు. టూకిగా చెప్పాలంటే ఆమెయందు పూర్తివిశ్వాసం ఉంచాలి. అతను ఎప్పుడైనా అసూయకన్నరీస్తే నానా గంభీరత వహించి, అతని సొత్తంతా అతనికిచ్చివేసి వెళ్ళిపోతానని భయపెట్టేది. లూయీమీద భీకరమైన ఒట్లు పెట్టేది. మొదటినెల ఆఖరులోగానే ముఫత్ ఆమెను గౌరవించసాగాడు.

నానా తాను కోరినదానికంటే హెచ్చుగానే పొందుతోంది. క్రమ క్రమంగా అతన్నివశపరుచుకున్నది. అతను అన్యాయక్తంగా ఉన్నప్పుడు ఏవేవో కబుర్లుచెప్పి అతన్ని ఉజ్జీవింపచేసేది. అతనికి ఎన్నో విషయాల్లో సలహా లిచ్చేది. అతనిభార్య విషయంలో, అతని కుమార్తెవిషయంలో, అతని హృదయానికి ధనానికి సంబంధించిన ప్రతి విషయంలోను సలహా లిచ్చేది. ఎంతో ఓపికగా చక్కని సలహా లిచ్చేది.

ఒక్కసారి మాత్రమే నానాకు కోపంవచ్చింది. అది డానెట్ తన కుమార్తెను వివాహమాడిబోతున్నాడని కౌంట్ చెప్పినప్పుడు. కౌంట్

బహిరంగంగా నానాను తన సంరక్షణలో వుంచుకున్నప్పటినుంచి డానెట్ ఆమెతో సంబంధాలు తెగతెంపులుచేసుకోవడం మంచిదనుకున్నాడు. మునుముందు తనకు మామగారుకానున్న కొంట్ను ఆ పిశాచి పిడికిట్లో నుంచి తప్పిద్దామనుకున్నాడు. అందుచేత నానాకు అతనిమీదపట్టరానంత కోపంవచ్చి తిట్టింది. అతను అతి నీచస్త్రీలకోసం తన డబ్బంతా తగలేశాడన్నది. అతనికి మట్టా—మర్మాదా లేదన్నది. ఎప్పుడూ తన స్వంతడబ్బు ఖర్చులేకుండా ఏ డిన్నరుకో వెళ్ళి జీవయాత్రగడుపుతున్నాడన్నది. తాను పూర్వం డానెట్తో సంబంధం కలిగివున్నాననీ, డానెట్లాంటి భ్రష్టుణ్ణి ఎక్కడా చూడలేదనీ చెప్పింది. ఈ విషయాలన్నీ విన్నప్పుడు కొంట్ ముఖంలో నెత్తురుచుక్క లేకుండాపోయింది. మళ్ళీ ఎన్నడూ డానెట్ను గురించి మాట్లాడలేదు.

ఇప్పుడు నానాభవనంలో బంబోబస్తులన్నీ దండిగా ఉన్నాయి. జో అన్నివిషయాలూ స్వయంగా చూచుకుంటోంది, భవనంలో అన్ని శాఖలూ ఒక యంత్రంలోని భాగాల్లాగా సాగిపోతున్నాయి. కొన్ని నెలల వరకూ ఏ లోపమూ కనుపించలేదు.

ఒక ఉదయాన ముఫత్ ఇంకా పడకగదిలో నిద్రిస్తుండగా జో ఒక పెద్దమనిషిని డెసింగ్ రూమ్లో ప్రవేశపెట్టింది. నానా అప్పుడు తన లోపలిదుస్తులు మార్చుకుంటోంది. 'జిజీనే!' అన్నాడు ఆ యువకుడు ఆశ్చర్యంగా. ఆ యువకుడు జార్జ్ నానాను చూడగానే ఆమెను కౌగలించుకొని చేతులామెమెడకుట్టి, ఆమెకు ఊపిరి సలపకుండా ముద్దులవర్షం కురిపించాడు. ఆమె భయంతో 'వెళ్లు అత నక్కడ ఉన్నాడు' అని జోతో, 'నీకు పిచ్చెత్తినదా ఏమిటే. ఇతన్ని క్రిందికితీసుకెళ్లు. నేను క్రిందికివస్తాను' అన్నది.

జో అతన్ని బలవంతంగా క్రింది భోజనశాలలోకి తీసుకెళ్ళవలసి వచ్చింది. నానా క్రిందికివచ్చి, ఇద్దరినీ చీవాట్లువేసింది. జో పెదాలుకొరుక్కుని అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయింది. జార్జ్ నిర్మలమైనకండ్రతో నానా వంక తడేకంగా చూడసాగాడు. అతనికళ్ళు అశ్రుపూరితాలయ్యాయి. అతని జీవితంలో చెడురోజులు గడిచాయి. అతని మనస్సు మళ్ళీ కుదుట పడినదనుకున్నది అతని తల్లి. అందుచేత లెఫాండెటినుంచి వెళ్ళడానికి

అనుమతించింది. అతను పారిస్ చేరగానే తక్షణం తన ప్రీయురాలిని ముద్దాడాలనే ఉద్దేశంతో టాక్సీలోవచ్చాడు. ఇకముందు ఆమెతోనే కలిసి ఉంటానన్నాడు. ఇలాచెబుతూ ఎంతో ఆతురతగా తనచేతులతో ఆమె చేతులు పట్టుకున్నాడు.

‘నువ్వు ఇంకా నీ బేబీని ప్రేమిస్తున్నావుకదూ?’ అన్నాడు అమాయకంగా.

‘అవును. కాని నువ్వు ముందుగా చెప్పకుండా ఇక్కడికి రాకూడదు. నేను స్వతంత్రురాలిని కాదు’ అన్నది.

జార్జీ యింతవరకూ తన పరిసరాలను గమనించలేదు. తనచుట్టూ ఏదో పెద్దమార్పు ఉన్నట్టు గమనించసాగాడు. ఎంతో గొప్పగా కనిపిస్తున్న భోజనశాలను పరిశీలించాడు. ‘అవును, నిజమే’ అన్నాడు విషాదంగా.

అతను ఉదయవేళలందు రాకూడదనిచెప్పింది నానా. మధ్యాహ్నం నాలుగు, ఆరు గంటలమధ్య రావచ్చు నన్నది. అతను ఆమెవంక దీనంగా, ప్రశ్నార్థకంగా చూచాడు. ఆ చూపుచూచినప్పుడు నానా హృదయం ద్రవించింది. ఒక లేతముద్దు అతని నుదుటిపై ఒత్తుగా ముద్దించింది.

‘బాగుండు బాబూ, నాకు తోచినంతవరకు నే నెప్పుడూ మంచే చేస్తాను’.

కాని, తరువాత నానా పూర్వంలాగా లేదని అతను గ్రహించాడు. జార్జీ ఎంతో మంచివాడని నానా ఉద్దేశం. అతను తనకు స్నేహితుడుగా ఉండాలి. అంతే. అతను రోజూ నాలుగుగంటలకు నానాఇంటికి వస్తాడు. ఎంతో దీనంగా ఒక మూల కూచుంటాడు. నానా అనుగ్రహించి అతన్ని చేరదీయాలి. పెంపుడుకుక్క రొద్దెముక్కలు తిన్నట్టు ఆమె స్నిగ్ధ సౌందర్య లవలేశాలను అతను ఆకాంక్షిస్తాడు. నానా పెంపుడు కుక్క బిజోలాగానే ఇంట్లో ఎంతో చనువుగా తిరుగుతాడు. ఆమె కొంగుపట్టు కుని తిరుగుతాడు.

తనకొడుకు మళ్ళీ నానావలలోపడ్డాడని మేడమ్ హుగన్ కు తెలిసింది. ఆమె వెంటనే పారిస్ కు వెళ్ళి తన పెద్దకొడుకు — లెఫ్టినెంట్ ఫిలిప్ సహాయంకోరింది. జార్జీ తన అన్నను తప్పించుకొని తిరుగుతున్నాడు. తన అన్నతలుచుకుంటే ఎంత పన్నెనాచేస్తాడని అతనికి తెలుసు, ఒకరోజున

నానాతో, 'మా అమ్మ తనంతటలాను ఇక్కడికిరాదు. మా అన్నను పంప వచ్చు' అన్నాడు.

నానాకు కోపంవచ్చింది. 'ఎలావస్తాడో రానీ; వచ్చి ఏంచేస్తాడో చూస్తాను. ప్రాంసిస్ అతన్ని తగినవిధంగా పంపేస్తాడు' అన్నది. కొన్నాళ్ళ వరకూ ఎవరూ రాలేదు.

నానా, 'జిజీ, మీ అన్న రాలేదేం? వట్టి పిరికిపందలా ఉన్నాడే' అన్నది.

ఆ మరునాడు నానా జార్జ్ తో ఒంటరిగా ఉన్నసమయంలో ప్రాంసిస్ వచ్చి, లెఫ్టినెంట్ ఫిలిప్ ను ప్రవేశపెట్టవచ్చునా అని అడిగాడు. కుర్రవాడి ముఖం పాలిపోయినట్లయింది. 'నేను అనుకుంటూనే ఉన్నాను. ఈ ఉదయాన అమ్మతో మాట్లాడాను' అన్నాడు.

ఏదో పనిమీద ఉన్నాననిచెప్పి పంపించివెయ్యమని బ్రతిమలాడ సాగాడు. నానా అప్పుడే లేచి, 'ఎందుకుపంపెయ్యాలి? నేనుభయస్థురాలి ననుకుంటాడు. ప్రాంసిస్! అతన్ని ఒకపావుగంట డ్రాయింగ్ రూమ్ లో కూర్చో బెట్టి, తరువాత ప్రవేశపెట్టు' అన్నది.

నానా కూచోలేదు. ఆతురతతో అటూఇటూ తిరుగనారంభించింది. జార్జ్ భయంతో సోఫాలో పడుకునివున్నాడు. అతన్ని అశక్తత ఆవరించినట్లుంది. రాబోయేదృశ్యాన్ని ఉహించుకుని వణికిపోతూ పడుకున్నాడు. ఆమె అటూఇటూతిరుగుతూ, 'ఒకపావుగంట వేచివున్నాడంటే మనిషి పూర్తిగా చల్లారిపోయేడు. ఎవరో అనామకురాలిఇంటికి వచ్చానని దురభిప్రాయం అతనికుంటే డ్రాయింగ్ రూమ్ అతన్ని చకితుణ్ణిచెయ్యకపోదు' అన్నది.

పావుగంటకాగానే జార్జ్ ని పంపివేసింది. తలుపుచాటునవుండి, వారు మాట్లాడుకునేది విననని అతనిచే ప్రమాణం తీసుకుంది. అలా వింటూంటే సేవకులు చూచేయెడల మర్యాదగావుండ దన్నది. జిజీ పడకగదిలోకి వెళుతూ 'మా అన్న -' అంటూ ఏదో అనబోయాడు.

'ఏం పరవాలేదు. అతను మర్యాదగావుంటే మర్యాదగానేవుంటాను' అన్నది నానా.

ప్రాంసిస్ ఫిలిప్ ను లోపలికి ప్రవేశపెట్టాడు. ఫిలిప్ ఓవర్ కోటు

వేసుకుని వున్నాడు. జార్జ్ మొట్టమొదట వారు మాట్లాడేది వినకుండా వుండాలని మెల్లని అడుగులతో పడకగదివద్దకు వెళ్ళాడు. కాని, వారి మాటలువిని, ఆగిపోయాడు. అతను భయంతో వణికిపోతున్నాడు. అతని కాళ్ళక్రిందభూమి క్రుంగిపోతున్నట్టుగావున్నది. పోటాట, చెంపదెబ్బలు, అరుపులు, కేకలు—ఎన్నో భయంకర విషయాలను ఊహిస్తున్నాడు అతనికి వారిమాటలు కొద్దికొద్దిగా వినిపిస్తున్నాయి. ఫిలిప్ మాటలలో, కుర్రవాడు, కుటుంబం, పరువు ప్రతిష్ఠ ఇలాంటిమాటలు వినిపించాయి. తన ప్రేయిరాలు మండిపడుతుందేమోనని జార్జ్ భయపడసాగాడు. కాని అలాంటి పరుషవాక్యాలేమీ అతనికి వినిపించలేదు. నానా నోటినుంచి ఒక్క మాటకూడా వినిపించలేదు. నానా ప్రాణంలేనట్టుగా వున్నది. తన అన్నగొంతు మెల్లగా మృదువుగా వినిపిస్తోంది. అతనికేమీ అర్థంకాలేదు. చివరకు అతనికొక శబ్దం వినిపించింది. ఆ శబ్దం అతనికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. అది నానా వెక్కిరివెక్కిరి ఏడుస్తున్న శబ్దం. ఒక ఊణంపాటు అతనిలో ఏవేవో విరుద్ధమైన వుద్రేకాలు సంఘర్షించసాగాయి. అక్కడినుంచి వారిముందుకు పరుగెత్తుకెళ్ళాలనిపించింది.

అక్షణంలోనే జో పడకగదిలోకివచ్చింది. అతను సిగ్గుతో ప్రక్కకు తొలిగాడు కాస్తేపైన తరువాత జో 'అమ్మగారితో మాట్లాడుతున్నది మీ అన్నగారేనా?' అని అడిగింది.

'అవును' అన్నాడు రుద్ధకంఠంతో.

'నీకు మనస్సులో కష్టంగావున్నదా? అని అడిగింది జో.

"అవును"

"ఏమీ దిగులుపెట్టుకోకండి. అమ్మగారు అన్నీ సర్దుదాటుచేస్తుంది"

అంతే. మళ్ళీ వారు మాట్లాడుకోలేదు ఒకసాపుగ దిగుకు జో గది వదలి బైటకి వెళ్ళలేదు. జార్జ్ ప్రక్కచూపులతో డ్రాయింగ్ రూమ్‌కు చూస్తున్నాడు. ఇంతసేపు వారిద్దరూ అక్కడ ఏంచేస్తున్నట్టు? బహుశా నానా ఇంకా విలపిస్తువుందివుంటుంది. అతను ఆమెను చెంపదెబ్బకొట్టి వుంటాడు. జో గదిలోనుంచి వెళ్ళిపోగానే జార్జ్ తలుపువద్దగ్గరకు వెళ్ళి, చెవి యొగ్గి విన్నాడు. తన్నుతనే నమ్మకపోయాడు. ఏదో మృదువైన గుసగుసలు, చక్కలిగింతపెట్టబడిన త్రీనవ్వు వినిపించాయి. తరువాత ఏవో

మెత్తనిమాటలు చెబుతూ, నానా ఫిలిప్ ను మెట్లవరకూ సాగనంపింది. తరువాత జార్జ్ వెళ్ళిచూడగా నానా నిలావటదంపద్ద నిల్చునివున్నది. జార్జ్ కి నానాను చూడగానే ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు. 'ఏంజరిగింది?' అని అడిగాడు.

'ఏం జరుగుతుంది?' అన్నది నానా వెనుదిరగకుండా అలాగే అద్దంలో చూచుకుంటూ -- 'ఏం అబ్బాయ్, మీ అన్నయ్య మహా గడుసు పిండమని చెప్పావే -- అతను చాలా మంచివాడే' అన్నది.

'అయితే అంతా సర్దుబాటు అయిందన్నమాట' అన్నాడు జార్జ్.

'ఆ! అంతా సర్దుబాటు అయినట్టే. మేము రక్కుకుని పీక్కుంటా మనుకున్నావా ఏమిటి?'

జార్జ్ కి ఇంకా అర్థంకాలేదు. 'నువు ఏడుస్తున్నట్టుగా వినిపించిందే' అన్నాడు.

'నేనా? ఏకవదం!' అన్నది నానా అతనికళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ 'నువు కలలుకంటున్నావా? నాకు ఏద్యవలసిన అవసరం ఏమున్నది?' జార్జ్ మరీ గాభరాపడ్డాడు. తరువాత నానా ఇలా చెప్పింది. 'మీ అన్నయ్య నన్ను వెంటనే అర్థంచేసుకోగలిగాడు నేను సామాన్యమైన తక్కువ కుటుంబంతో పుట్టిన స్త్రీ కావచ్చు మీ కుటుంబం పరువు ప్రతిష్ఠలు నింపబట్టడానికై అతను జోక్యంకలిగించుకొని ఉండవచ్చు. కాని ఒక్క చూపుకో అతను అందరులొకటాగానే ప్రవర్తించాడు. కాబట్టి నువ్వేమీ గాభరాపడక్కర్లేదు. అన్నీ సర్దుబాటుచేశాడు అతను మీ తల్లికి నచ్చ జెపుతాడు అనిచెప్పి నానా నవ్వుతూ "అదీకాక నీ అన్నను ఆహ్వానించాను. అతను మళ్ళీ వస్తాడు" అన్నది.

"అయితే మళ్ళీ వస్తాడన్నమాట" అన్నాడు ఆకుర్రాడు ఆశ్చర్యంగా.

అంతే. అంతటితో ఆ సంభాషణ సమాప్తమైంది తరువాత ఇద్దరూ ఫిలిప్ నుగురించి మాట్లాడుకోలేదు. ఆమె బైటికివెళ్ళాలని ముస్తాబువుతోంది. అతను తన విశాలమైన విషాదపూరితనయనాలతో ఆమెను చూడగాగాడు. ఈ నిషయం ఇంతసులభంగా సర్దుబాటుకావడం అతనికి ప్రతిఃరంగానే ఉన్నది. ఆ కుర్రాడు మృత్యువునైనా వరించగలడు కాని, నానా వియోగాన్ని భరించలేడు. అతని హృదయంలోమాత్రం ఒక అవ్యక్తవేదన

పెరివేస్తూలేఉన్నది ఏదో బాధ అతన్ని వేదిస్తోంది. ఆ బాధను వెలిబుచ్చే దైర్యం అతనికిలేదు. ఫిలిప్ తనతల్లి ముసుగును ఎలా చల్లబరిచాడో అతను అర్థంచేసుకోలేకపోయాడు. మూడురోజుల తరువాత ఆమె లెఫాండెటికి గప్చిప్ గా వెళ్ళిపోయింది. ఆ రాత్రే ఫిలిప్ నానా ఇంటికి వచ్చాడు. జార్జ్ అన్నముందు చాలా బిడియపడ్డాడు. చిన్నతనంనుంచీ జార్జ్ అన్ననుచూస్తే తండ్రిని చూచినట్టు భయపడేవాడు. నానాతో అతను పెద్దగా నవ్వుతూ కేరింతలుకొడుతూ చనువుగా ఉండడం చూచి, జార్జ్ మరీ కుంచించుకు పోయాడు. ఆనాటినుంచి ప్రతినిత్యం అతని అన్న నానా ఇంటికి రాసా గాడు. ఆవిధంగా రానురాను జార్జ్ కి బిడియం తగ్గిపోయింది.

నానా ఆనందంతో వెలిగిపోతోంది. ఇది గొప్ప వేశ్యాంగన జీవితం లోని అంతిమపరివర్తన. ఈ అంతిమాధ్యాయంలో నానా గృహంలో ఆనందదేవత వేలగజ్జెలతో కిక్కిరించుని నిత్యం నృత్యంచేస్తోంది.

ఒకనాటి మధ్యాహ్నం కౌంట్ ముఫత్ అకాలంలో నానాగృహానికి వచ్చాడు. అమ్మగారు ఎవరోన్నేహితులతో మాట్లాడుతోందని చెప్పింది జో. అంచేత కౌంట్ తిరిగివెళ్ళాడు. అతను సాయంత్రం మళ్ళీ తిరిగిరాగానే నానా అతన్ని ముఖావంగా ఆహ్వానించింది ఆమె నతడు అవమానించినట్టు భావించసాగింది. 'అయ్యా! మీరు నన్నెందుకు అవమానించారో నాకు అర్థంకావడంలేదు. నేను ఇంట్లోఉన్నప్పుడు మీరు అందరిలాగానే రావచ్చునని మీరు గ్రహించాలి' అన్నది బింకంగా.

కౌంట్ నోరుతెరచుకొని విస్తుపోయి నిల్చున్నాడు. ఏదో చెప్పబోయాడు కాని, అంతలో నానా అడ్డుతగిలి 'మీ రేల తిరిగివెళ్ళారో నాకు అర్థంకావడంలేదు. నా స్నేహితుడున్నాడని కాబోయి! వారితో నేను ఏంచేస్తున్నాననుకున్నారో! మీ ప్రవర్తనవల్ల నాకు కలిగేఫలితం అపఖ్యాతిమాత్రమే' అన్నది.

అతను ఆమెక్షమాపణ పొందేసరికి తలపాణం తోకకొచ్చింది. కొన్నాళ్ళనుంచి జార్జ్ తనకు వినోదాన్ని చేకూర్చేకురవాడని చెబుతోంది నానా. ఫిలిప్, జార్జ్, కౌంట్ అందరూకలిసే ధోంచేస్తున్నారు. భోజనానంతరం కౌంట్ ఆ కుర్రవాణ్ణి ఒక పక్కకు తీసుకెళ్ళి వాళ్ళశల్లియొక్క డేమసమాచారాలు అడిగేవాడు. హ్యూగన్, వాండ్రెవె, కౌంట్, అందరూ

వచ్చిపోతున్నారు. కౌంట్ ఒక్కడుమాత్రం నిర్ణీత సమయాల్లోనే వస్తున్నాడు. ఒక్కొక్కసారి అపరిచితశక్తిలాగా అ టీఅంటనట్టు ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ఒకరాత్రి నానా తెల్ల ఎలుగుబంటు చర్మాలమీద కూచుని, సాక్స్ విప్పుతూండగా అతను చనువుగా మాట్లాడుతున్నాడు. ముఖ్యంగా ఫిలిప్సు గురించి మాట్లాడుతున్నాడు.

“నువు చెప్పేది నిజమే. వాళ్ళందరూ చాలా మంచివారు. నే నెవరో వాళ్ళకు బాగా తెలుసు. వారు ఒక్కనిమిషం వళ్ళుమరిచి ప్రవర్తించినా బై టికి గెంటించేదాన్ని” అన్నది నానా.

ఇన్ని భోగభాగ్యాలు, ఇంత విశాలభవనం ఉన్నప్పటికీ నానాకు మనశ్శాంతిలేదు. జీవితం శూన్యంగా నిర్జీవంగా కనుపిస్తోంది.

రాత్రి ఒక్కక్షణంకూడా బీరుపోకుండా ఆమెప్రక్కన పురుషులమెను అంటివెట్టుకొని వుంటున్నారు. ఎటుచూచినా ధనం రాసులు రాసులుగా కనుపిస్తోంది. డ్రెసింగ్ టేబిల్ పైన, డ్రాయిర్లలోకూడా నోట్లు బొత్తులుగా ఉంటున్నై కాని ఇవేమీ నానాకు సుఖాన్ని, శాంతిని, స్థిమితాన్ని చేకూర్చలేదు. ఎక్కడో ఏదో శూన్యత్వం గోచరించసాగింది. జీవితం అగమ్యంగావెళ్ళే బండిచక్రంలా పరిభ్రమిస్తోంది. ప్రతిరోజూ అదే ఉదయం, అదే సాయంత్రం, అవే గంటలు, అవే నిమిషాలు, అవే సెకండ్లు - అర్థంలేకుండా దొర్లిపోతున్నాయి. నానా ఒక పక్షిలా — పక్షి ఎలా తిని, మొదటదొరికిన కొమ్మపై నిద్రిస్తుందో — అలాగేనివసింపసాగింది. ఇప్పుడు అన్న - వసనాలకు లోటులేదు. వాటికోసం ప్రయత్నం చెయ్యవలసిన అగత్యంలేదు ఈభావన పగలంతా ఆమెమనస్సును ఆవరించివుండేది ఆమె ఒక విధమైన మానసిక సోమరితనానికి కాన్సెన్ట్లో సన్యాసినిలా లొంగిపోయింది. ఎప్పుడు ఎక్కడికి వెళ్ళవలసి వచ్చినా బండిలోనే వెళ్ళేది. అందుచే ఆమెకు తన కాళ్ళ అవసరమే కనుపించలేదు. తన చిన్ననాటి వినోదాలను మళ్ళీ ప్రారంభించింది. అస్తమానం తన పెంపుడుకుక్క బిజోను ముద్దాడుతూ కూచునేది ఈవిధంగా తన్నులాను ఒక శూన్యంలో వదిలేసింది. నానాను ఎక్కువగా ఆందోళనపరిచింది ఒక్కటే. అది ఆమె సౌందర్యం. సౌందర్యం! తన శరీరం-పూవులాంటి తనశరీరం- ఏనాటికైనా వాడిపోతుందనే భయం! ఎప్పుడూ అద్దంలో తన్నులాను పరీక్షించుకుంటూ

ఉండేది. ఎప్పుడూ సుగంధద్రవ్యాలతో తన శరీరాన్ని పరిరక్షించుకునేది — ఏ క్షణాన్నయినా ఎవరిముందైనా — విరీతిగా — విస్సంకోచంగా — నగ్న మూర్తిగా నిలబడగలగడానికి.

ప్రతి ఉదయం పదిగంటలకు నిద్రలేచేది నానా. బిజో ఆమె నుదు టిని తన నాలుకతో నాకి, ఆమెను మేల్కొల్పేది. నానా నిద్రలేవగానే ప్రక్కమీదవుండే, పెంపుడుకుక్కతో కాస్సేపు ఆడుకునేది. అప్పుడప్పుడు కౌంట్ మీదికికూడా దూకేది ఆ కుక్క. కౌంటుకు మొట్టమొదట అసూయ కలిగింది ఆ కుక్కపైనే. పదకొండు గంటలయ్యేసరికి ఫ్రాంసిస్ వచ్చి ఆమెకేళాలంకరణ పూర్తిచేసేవాడు. అది సాయంత్ర చేసుకునే క్లిష్టకేళాలంకరణకు నాందిమాత్రమే. ఎవరో ఒకరు తోడులేకుండా చేసేదికాదు. మధ్యాహ్నంపూట 'ఫిగరో' పత్రిక చదివేది. అప్పుడప్పుడూ తనకు సాహిత్యంలోకూడా అభిరుచివున్నదని తెలియచెయ్యడానికై ఏదైనా నవల తెరిచేది. 5 గంటలవరకు ముస్తాబయ్యేది. తరువాత దీర్ఘ నిద్రనుంచి కొంచెం చలనం పొందినట్టు కనిపించి, ఇతర కార్యక్రమాలకు పూనుకునేదికాదు.

అప్పుడప్పుడూ వెళ్ళి, చిన్నలూయిని చూడాలనుకునేది. ఉండి ఉండి కొడుకునుచూడాలనే వెళ్ళి ఆవేశం నానాను ఆవరించేది, వెంటనే కాలినడకను వెళ్ళి మాతృమూర్తిలా లూయినిచూచేది. సాధారణంగా అది వారాన్ని తన కుటుంబంకోసం ప్రత్యేకించుకున్నది.

ఆరోజున ముఫత్ ఎక్కడికైనా వెడదామన్నా నానా నిరాకరిస్తూ, ఇల్లాలిలా ముగ్ధమోహనమైన చిరునవ్వు నవ్వేది, అనాడు తన పినతల్లిగా రింటికివెళ్ళి భోజనంచేసి, తనబిడ్డను చూచివచ్చేది.

చిన్నలూయికి ఎప్పుడూ ఏదో రుగ్మత. వాడి కిప్పుడు మూడు సంవత్సరాలవయస్సు, అతన్ని చూచినప్పుడల్లా నానాహృదయం వేగంగా కొట్టుకునేది. తల్లియైన తను ఇంతసుఖంగావుండడం-వాడు ఎప్పుడూ ఏదో రుగ్మతతో అవస్థపడుతూండడం నానాకు భయకేళ దుఃఖాలను కలిగించేది. బిడ్డ తనమనస్సును ఆకర్షించనిరోజుల్లో నానా తనజీవితపు రొదలో పడి పోయేది. విందులు విలాసాలు, ధియేటర్లు, డాన్సులు, ఆమెను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసేవి. తనలో అవ్యక్తంగా పేరుకుంటున్న శూన్యత్వాన్ని ఆమె జయించ లేకుండాఉన్నది. ఆ శూన్యత్వం ఆమెలో అంటులేని వేదనను రగు

లొక్కలుతోంగి. ప్రతిక్షణం ఏదోఒక ఉద్యిగ్నానందంలో ఆమె మునిగి ఉన్నప్పటికీ నానా ఎంతో అలసటతో కుంగిపోతున్నది. ఒక్కక్షణం ఏకాంతంగాఉన్నా ఆమె భరించగలిగేదికాదు. ఆమె నేదో విషాదం ఆవరించేది తనలోని శూన్యతమే ఆమెకు జ్ఞాపకంవచ్చేది. తనసమాజంలోని నిస్సారతే ఆమెను గోచరించేది. తనజీవితాన్నింతా ఈకేంది ఒక్కమాటలో వ్యక్తీకరించేది నానా-‘ఈ పురుషులు-అబ్బ! వీళ్ళు నన్నెంత విసుకెత్తిస్తున్నారు!’ అనుకునేది.

ఒకనాటి మధ్యాహ్నం నానా ఇంటికి తిరిగివస్తుండగా ఒక స్త్రీ తటస్థపడింది. అరిగిపోయినబూట్లు, మాసిన గౌను, వానలోతడిసి, ఎండలో ఎండి వస్తున్నట్టుగా ఉన్న ఆ స్త్రీని నానా హఠాత్తుగా గుర్తుపట్టింది.

‘చార్లెస్, బండిఆపు’ అన్నది. ‘సాటిన్!’ అని ఆ స్త్రీని పిలిచింది.

దారినిపోయేవారు ఆగి ఈ దృశ్యాన్ని చూచారు. వీధివీధంతా కట్లాడి పోయింది. సాటిన్ బండిగర్గరకు వచ్చింది. బండిచక్రాలబురద సాటిన్ గుడ్డలను మరింత మలినపరిచింది.

‘ఎక్కు త్వరగా లోపలికి’ అన్నది నానా ప్రశాంతంగా—ప్రపంచం తననుగురించి ఏమనుకున్నా తృణప్రాయంగా పరిగణిస్తూ. ఈ విధంగా లశతల మెరిసిపోతున్న తనబండిలో సాటిన్నుఎక్కించుకుని వెళ్ళింది.

ఆనాటినుంచి అహంశలు, నానా సాటిన్తోనే గడిపేది. సాటిన్ తన కష్టభాజనమైనజీవితంలోని వివిధఘట్టాలను నానాకు చెప్పేది. నానా ఎంతో ఆసక్తితో, ఆదరంతో వినేది. నానా భవనంలో మూడురోజుల పాటు కమ్మగా ధోంచేసి, పరిశుభమైన బట్టలు ధరించి, పోలీసులు తన కెలాంటి ఉపద్రవాలు కలిగించారో—మరేయే కష్టాలు అనుభవించిందో సాటిన్ నానాకు పూసగుచ్చినట్టు చెప్పింది. నానా కోపోద్రిక్తురాలై, సాటిన్ను ఓదార్చి, ఆ రొంపినుంచి సాటిన్ను ఏవిధంగానైనా తప్పిస్తానని ప్రమాణించేసింది. అవసరమైతే పోలీస్మంత్రినైనా కలుసుకుంటానన్నది. పూర్వం ఎంతకూ జరుగని దీర్ఘమైన మధ్యాహ్నాలు ఇప్పుడు యిట్టే గడిచి పోతున్నాయి. నాలుగోనాడుఉదయం సాటిన్ ఎవరికీ చెప్పకుండానే అపృశ్యమయింది. సాటిన్కూ పేవ్మెంట్లకూ జన్మతః అవినాభావ సంబంధం ఉంది.

ఆ నాడు నానా పెద్దతుఫానురేపింది. సేవకులందరూ జవాబుచెప్పలేక తలలు వాలుకున్నారు. ఫ్రాన్సిస్ ద్వారంవద్ద నిల్చోవందుకు నానా అతనిపై మండిపడింది. సాటిన్ను బజారుముంద అని తూలనాడింది. ఇక ముందు అలాంటివారికి శరణ్యమివ్వడంవల్ల లాభంలేదని పాఠం నేర్చుకున్నానన్నది.

ఆ మధ్యాహ్నమంతా నానా గదిలో కూచుని వెక్కిరివెక్కిరించింది. ఆ సాయంత్రం బండిలో 'లారె'కు వెళ్ళింది. సాటిన్ 'రూడిమార్టిర్' వద్ద డైనింగ్ హోటల్లో ఉండవచ్చుననుకుంది నానా. సాటిన్ను మళ్ళీ తీసుకుని రాదలచుకోలేదు. ముఖంమిదకొట్టి, చక్కావద్దామనుకున్నది. నానా వెళ్ళిచూచేసరికి సాటిన్ మేడమ్ రాబర్ట్తో కలిసి ఒక చిన్నపేబిల్ వద్ద కూచుని, భోంచేస్తోంది. నానా కన్పించగానే నవ్వింది. ఆనవ్వు నానాహృదయానికి శూలంలా నాటింది. కాని, నానా వెంటనే బైటపడిపోలేదు. శాంతంగా ఉరుకున్నది. అక్కడున్న ప్రీలందరికి షాంపేన్ పోయించి, సాటిన్ను తీసుకెళ్ళి బండిలో కూచోబెట్టుకుని 'ఈ మాటు తప్పించుకుపోతే చంపేస్తాను జాగ్రత్త!' అని బెదిరించింది.

కాని సాటిన్ మళ్ళీ తప్పించుకుపోయింది. ప్రతిసారీ నానా వెళ్ళి తీసుకురావడం, సాటిన్ తప్పించుకుపోవడం జరుగుతున్నది. మోసగింపబడినస్త్రీ ఉద్రిక్తురాలయినట్టు నానా ఉద్రిక్తురాలుకావడం. సాటిన్ను ఈ మహాభవనంలో భోగభాగ్యాలతో సరిపెట్టుకోలేని ఒక బజారుపిల్లను వెదకడానికి వెళ్ళడం - ఇంకా వై సార్లకుపైగా జరిగింది. సాటిన్ ఇలా మాటి మాటికి వెళ్ళిపోడానికి మేడమ్ రాబర్ట్ కారణమనుకున్నది నానా.

ఒకరోజున మేడమ్ రాబర్ట్ ముఖాన్ని చీరేస్తూ నన్నది నానా. ఈ మాటు ఎప్పుడువెళ్ళినా, తన వజ్ర-వై ధూర్యాలన్నీ ధరించి వెళ్ళేది నానా. తనతోపాటు తనపరివారాన్నంతా తీసుకెళ్ళేది. ఇంతగొడవ జరుగుతున్నా సాటిన్ మాత్రం ప్రశాంతంగా ఉండేది. నీలికళ్ళు, కన్నెముఖం-ఎంతో నిశ్చలంగా ఉండేది నానా సాటిన్కు పెద్దపెద్దబహుమతులిచ్చేది. అదిచూచి మేడమ్ రాబర్ట్ మాతస్వయంతో నానా ప్రేమికులకు కొన్ని పేరులేనిలేఖలు వ్రాసింది.

ఇటీవల కొన్నాళ్ళనుంచి కౌంట్ ముఫత్కు మనస్సు బాగుండడం

లేదు. ఒకరోజున నానాకు ఒక లేఖ చూపాడు. ఆలేఖలో నానా ఇతరులతో ప్రేమకలాపం సాగిస్తున్నదని ఉంది.

“అంతా అబద్ధం! శుద్ధ అబద్ధం!” అన్నది నానా ఉద్రీక్తురాలై.

“నువ్వు ప్రమాణం చేస్తావా?” అన్నాడు ముఫత్ కొంచెం తెరపినపడి.

“ఎవరిమీద ప్రమాణంచెయ్యమన్నా చేస్తాను. నా కొడుకుమీద ఒట్టేసుకోమన్నా సరే” అన్నది నానా.

ఆ ఉత్తరంలో సాటిన్ అనే నీచప్రీతో ఆమెకుగల పరిచయాన్ని గురించికూడా వ్రాసిఉన్నది. నానా లేఖను కడపటివరకు చదివి, ‘ఇప్పుడర్థమైంది- ఈలేఖ ఎవరు వ్రాశారో!’ అన్నది.

ఉత్తరంలోని చివరభాగాన్నిగురించి ఏమంటావని ముఫత్ అడిగితే ‘అ విషయం మీకు ఆసవసరం’ అన్నది.

ముఫత్ మరీ ఎక్కువగా గొణుగుతూండడంచూచి, నానాకు విసుగెత్తి ‘ప్రియమిత్రమా! ఒక్కటే పరిష్కారమార్గం ఉంది. ఆ తలుపువంక చూడు; అవి తెరచిఉన్నాయి. నేను ఎలావున్నానో అలాగే నన్ను పరిగ్రహించు. లేదా నన్ను వదిలేసి వెళ్లు’ అన్నది.

కొంట్ తల వంచుకున్నాడు. అనాటినుంచి సాటిన్ ఆ గృహంలో ఒక సభ్యురాలైపోయింది. అందరూ ఆమెను తమతో సమాన హోదాగల ప్రీవలె చూడసాగారు. జార్జ్, ఫిలిప్ ఎంతో చనువుగా ఉండేవారు.

ఒకరాత్రి నానా ‘రూ డి మార్టిర్’కు థోంచెయ్యడానికి వెళ్ళింది. ఆమె థోంచేస్తూవుండగా అక్కడికి డానెట్ వచ్చాడు. ఇప్పుడతను జీవితంలో స్థిరపడినప్పటికీ—తన పాత దురలవాట్లను మరచిపోలేక, అక్కడికి వస్తున్నాడు.

పారిస్ నగరంలోని కశ్మలమంతా పేరుకున్న ఆమారుమూలహోటల్లో పరిచితుల ముఖాలేపీ కనుపించవని అతను అక్కడికివస్తాడు. నానానుచూడగానే అతను కొంచెం గాభరాపడ్డాడు. కాని, పైకి బింకంగా చిరునవ్వు నవ్వాడు. నానా థోజనం చేస్తున్న టేబిల్ వద్ద కూచుని, థోజనం చెయ్యవచ్చునా అని అడిగాడు. అతను పరిహాసానికి దిగాడని గ్రహించి, నానా గంభీరంగా ముక్తసరిగా ‘తమకు ఎక్కడ అనువుగా వుంటే అక్కడే కూచోండి. ఇది పబ్లిక్ హోటలు’ అన్నది.

ఈ విధంగా ప్రారంభించిన సంభాషణ రాను రాను గమ్మత్తుగా తయారైంది. నానా టేబిల్ మీద మోచేతులుంచి, 'సరేకాని, అద్యాయా — నీపెళ్ళి — ఏమైంది?' అని అడిగింది.

'జరిగేటట్టు లేదు' అన్నాడు డానెట్.

నానా గడ్డకింద చెయ్యి పెట్టుకుని, పెదపొలపె చిరునవ్వు చిందులాడిస్తూ మిలమిలలాడే కండ్లతో అతనికేసి సూటిగా చూస్తూ 'అయితే నేను లంజనన్నమాట! నా గుప్పిట్లోనుంచి నీకు కానున్న మామగారిని వదిలించాలన్నమాట! నన్ను పూజించి' ప్రతి చిన్న విషయం నాతో చెప్పే వ్యక్తితో నీ వెన్ని పాడుకూతలు కూశావో నాకు తెలుసు. కాని, నామాట విను: నేను తలుచుకుంటే నీ పెళ్ళి చేయించగలను' అన్నది.

తరువాత కొద్దినిమిషాలపాటు నానా చెప్పినది విజమేననే అభిప్రాయానికి వచ్చాడు డానెట్. ఆవిషయమంతా నానా చేతుల్లో వదలిపెట్టి, నానాకు పూర్తిగా లోంగిపోదామనుకున్నాడు. కాని, చమత్కారం మానలేదు. భోజనం ముగించిన తరువాత 'నాకు మేడమ్ ఈస్టరీకి నివాహించెయ్యి' అన్నాడు పెద్దమనిషి తరహాగా. నానా చక్కలిగింత పెట్టినట్టు నవ్వింది.

డానెట్ మీద కోపం తెచ్చుకోవడం ఎలాంటి స్త్రీకైనా అసాధ్యం. స్త్రీలముందు అతను విజయవంతుడు కావడానికి కారణం మృదువైన కంఠ స్వరమే. అతని స్వరంలో శ్రావ్యమైన స్వచ్ఛత, మాధుర్యం వున్నాయి. అందుకనే అనేకమందిస్త్రీలు అతనికి 'వెల్వెట్ గొంతుక' అని నామకరణం చేశారు. అతని శక్తి అతనికి తెలుసు. అందుకనే నానాను తనమాటలతో జోకాట్టాడు.

టేబిల్ వద్దను చిభోజనం ముగించి లేవగానే, నానా అప్పుడేవికసించిన గులాబీపూవల్లే తయారైంది. వణుకుకున్న హస్తాలు అతని భుజంమీదవేసి నడవసాగింది. ఆ రోజున చాలా చల్లగావుంది. అందుకని నానా తనబిండిని ఇంటికి పంపేసి, కాలి నడకనే డానెట్ ఇంటికి వెళ్ళి, రెండు గంటల సేపు మాట్లాడుతూకూచుంది. మాటలు ముగిసినతరువాత లేచి బయల్దేరుతూ, 'అయితే', 'మిమీ, ఈ పెళ్ళి జరిగితీరాలంటావా?' అన్నది.

'నేను అంతకంటే చెయ్యగల ఘనకార్యం ఏమీలేదు' అన్నాడు డానెట్.

తరువాత ఒకక్షణం మౌనంగా ఉరుకుని, 'సరే, నా కిష్టమే-నీకు తప్పకుండా సహాయంచేస్తాను' అని పెద్దగానవ్వింది నానా. ఆమెవక్షస్థలం ఇంకా అనాచ్ఛాదితంగానే ఉన్నది.

'నీకు వెళ్ళివేస్తే ఏమిస్తావో చెప్పు?' అన్నది నానా.

అతను ఆమెను కొగిలించుకుని, ఆమెజబ్బలు ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. నానా వెనక్కు ఒరిగింది.

ఆ మరునాడు నానా గృహంలో డిన్నర్ పార్టీ బరిగింది. ఝుఫత్, వాండ్రెవె, హ్యూగన్, సాటిన్ -- అందరూ సమావేశమైనారు. ఆరోజున కౌంట్ పెందరాశేవచ్చాడు. నానాకు 80 వేల ఫ్రాంకులు అప్పున్నది. ఆ అప్పుతీర్చాలి. అంతేకాక రెండు మణులు కావాలని ఎన్నాళ్ళనుంచో అడుగుతోంది. అవి కొనాలి. కౌంట్ ఆ స్టిరో ఇప్పటికే చాలభాగం ఖర్చయింది. తన ఎస్టేట్లు అమ్మడానికి ఇష్టంలేక ఒకషరాబును కలుసుకుందామనుకున్నాడు. నానా సలహాననుసరించి లాబోర్డేటీని పంపురామను కున్నాడు. లాబోర్డేటీ ఈ వ్యవహారం తనతల్లికుమించినపని అని తెలుసుకుని ఫ్రాంసిస్ చేతుల్లో వదిలిపెట్టాడు. కౌంట్ తనసేరు బైటికితీసుకురావద్దని చెప్పి, అన్ని విషయాలు వాళ్ళనే చూచుకోమన్నాడు. ఝుఫత్ లోనికి వచ్చేప్పటికి ఫ్రాంసిస్ నానా తలకట్టు ముగిస్తున్నాడు. లాబోర్డేటీ కూడా డెసింగ్ రూమ్ లో ఉన్నాడు. కౌంట్ ను చూడగానే ఒక పెద్ద నోట్లకట్ల తేబిల్ మీద పెట్టాడు. నానా అతన్ని డిన్నర్ కు ఉండమన్నది. కాని, ఒక శ్రీమంతుడైన విదేశీయునికి పారిసెనగరం చూపెట్టవలసి ఉండుటచే వీల్లేదన్నాడు. తరువాత ఒక అరగంటలో కౌంట్ కు మణులపెట్టె అందించబడింది.

భోజనసమయంలో నానా అదోవిధంగా ఉన్నది. 80 వేల ఫ్రాంకులు వ్యాపారస్థులకు ఇచ్చివెయ్యడమంటే నానాకు ఎంతో కష్టమనిపించింది. స్వరభవనంలా మెరిసిపోతున్న ఆ హాల్లో భోజనంచేస్తూ నానా పేదరికంలో ఉండే సౌందర్యాన్ని ప్రస్తుతించనారంభించింది. పురుషులందరూ సొయం త్రొక్కుదుస్తులు ధరించిఉన్నారు. నానా తెల్లని సాటిన్ గౌను వేసుకున్నది. సాటిన్ తెల్లని సిల్కు గౌనుతో వినయంగా కూచున్నది. మెడలో ఒక స్నేహితురాలు బహూకరించిన బంగారుబిళ్ళ అలంకరించుకున్నది.

“పేదరికంలోనే ఎంతో హాయి ఉన్నది” అన్నది నానా.

కుడిపక్కన ముఫత్, ఎడమపక్క వాండెవెకూచుని ఉన్నారు. సాటిన్ తో ‘మనం చిన్నతనంలో బళ్ళోకివెళ్ళేరోజుల్లో ఎంత హాయిగా నవ్వుకునేవాళ్ళం!’ అన్నది. ఇద్దరూ చిన్ననాటిస్మృతులు జ్ఞాపకం తెచ్చుకున్నారు. తన యౌవనకేళీ-విలాసాలుకూడా జ్ఞాపకం తెచ్చుకున్నారు.

‘నీకు విక్టర్ జ్ఞాపకం ఉన్నాడుకదా? ఆతను వట్టి గడ్‌గూయి. ఆడ పిల్లలను చీకటిగడ్‌లోకి లాక్కెళ్ళేవాడు!’ అన్నది నానా.

‘అవును. నాకూజ్ఞాపకంఉంది’ అని, ‘గీ ఇంజనీముందు ఒక ద్వార పాలకురాలు ఉండేది, ఎవరూ?’ అని అడిగింది సాటిన్.

‘టోషే. ఆమె చనిపోయింది.’

‘నా కిప్పటికీ జ్ఞాపకంఉంది. మీ అమ్మ-అబ్బ!-ఎంత లావుగా ఉండేది! ఒకనాటిరాత్రి మనం ఆడుకుంటున్నాం మీ నాన్న తాగివచ్చాడు. అబ్బ! ఎంత తప్పలాగి వచ్చాడు!’ అన్నది సాటిన్ మళ్ళీ.

‘అవును. మా నాన్న వట్టి వెర్రిబాగులమనిషి. అబ్బ! ఎంత ఘోరం! నేను అన్ని రకాలజీవితాన్ని చూచాను’ అన్నది నానా.

ముఫత్ ఈ సందర్భంలో జోక్యంకలిగించుకుని, ‘మీరు మాట్లాడుతున్నది అంత వినోదకరమైనవిషయంకాదు’ అన్నాడు.

‘కాదూ?’ అని అతనివంక చురచుర చూచి ‘కాకపోవచ్చు. నేను స్వచ్ఛమైన హృదయంగల స్త్రీ. నేను నాలోఉన్నదంతా బైటికి చెప్పేస్తాను. మా అమ్మ బట్టలుతికేవృత్తిలో వుండేది మా నాన్న త్రాగుబోతు. త్రాగుడుతోనే చనిపోయాడు. నీకు ఈ విషయాలు పడకపోతే-నా కుటుంబం నీ మర్యాదకు భంగం కలిగిస్తే-’ అన్నది నానా.

అందరూ ఆమెకుటుంబాన్ని ఎంతో గౌరవిస్తున్నా మన్నారు. కాని, నానా ఊరుకోలేదు, ‘నా కుటుంబం నీ మర్యాదకు, నీ అంతస్తుకు భంగం కలిగిస్తే నన్ను వదలవెట్టి వెళ్ళు. నేను తల్లి - దండ్రులను కాదనే స్త్రీని కాను. నన్ను గౌరవిస్తే వారిని గౌరవించాలి. అర్థమైందా?’ అన్నది నానా.

ఆమె చెప్పేవాటిన్నీటికీ వారు అంగీకరించారు. అందరూ తలలు వంచుకుని ఆమెముందు చాలా తక్కువ అంతస్తుగలవారిలా కూచున్నారు ఆమె తననిరంకుశత్వంతో తనకాలిక్రింద వారిని అణచివేసింది, వా రామెకు

పెద్ద పెద్దఅస్తులు ఇవ్వవచ్చు. ఆమెను పెద్దబవనాలలో ఉంచవచ్చు. కాని, ఆమె తనచిన్ననాటి జీవితాన్ని మరచిపోలేదు. 'డబ్బు! డబ్బు! డబ్బు! వెధవడబ్బు! అన్నది నానాడబ్బు చూచేవారి మనస్తత్వం నీచమైన వ్యాపారస్తుల మనస్తత్వం అన్నది. సుఖంగా శాంతంగా నిరాడంబరంగా జీవించడమే మంచిదన్నది. ఇలా అని జూలియన్ నుచూచి, 'షాంపేన్ పొయ్యవేం?' అన్నది. నానాగ్లాసులో షాంపేన్ పోయబడింది. ఆమె షాంపేన్ చప్పరించింది. ఫ్రాన్సిస్ యాపిల్ ప్లేటు అందించబోగా కొన్నిపండ్లు క్రింద పడ్డాయి. 'స్టూపిడ్! ఫూల్!' అని అరిచింది నానా.

పళ్ళెంలో పండ్లు సరిగాఉంచలేదని ఎదోచెప్పబోయాడు ఫ్రాన్సిస్.

"అయితే నువ్వుకాదు ఫూల్, జోయ్ ఫూల్" అన్నది నానా మళ్ళీ.

"అమ్మగారూ ..." అన్నది జో బాధగా.

తరువాత నానా లేచి సామ్రాజ్జిలా 'ఇక చాలు. అందరూ వెళ్ళిపోండి. ఇక మీతో 'అవసరంలేదు' అన్నది.

తరువాత నానా చల్లబడింది సాటిన్ యాపిల్ తింటూ నానా వెనకాల నిలబడి, ఆమె చెవిలో గుసగుసలాడడం ప్రారంభించింది. అందరూ అదోలా చూచారు ఆమెవంక. అందుకని సిగ్గుపడి దూరంగావెళ్ళిపోతే జార్జ్ వెళ్ళి సాటిన్ ను తీసుకొచ్చి కుర్చోబెట్టాడు.

"ఓసేయ్ పిచ్చిపిల్లా! ఎందుకే అలా సిగ్గుపడతావు? వీళ్ళను లెక్కచెయ్యకే" అన్నది నానా తరువాత ఎవరూమాట్లాడలేదు.

ఈ పెద్దమనుష్యులమధ్య, ఈ గొప్పగొప్ప కుటుంబీకులమధ్య ఆ ఇద్దరు స్త్రీలూ ఒకరివైపు మరొకరు పురుషజాతివై పగతీర్చుకుంటున్నట్లుగా చూస్తూ కూచున్నారు.

కాఫీసమయానికి మేడమీదికి వెళ్ళారు. రెండు పెద్దలాంతర్లు వెలుగుతున్నాయి. ఆ లాంతర్లు వెలుతురు గులాబీరంగు తెరలలోనుంచి వస్తూ, అదో వింతసోయగాన్నిస్తోంది. గది వెచ్చగాఉంది. అది నానా ప్రైవేటుగది. ఆమె చేరుమాలు, పుస్తకాలు అక్కడక్కడ పడిఉన్నాయి.

సాటిన్ వెళ్ళి ఒక సోఫామీద పడుకుని సిగరెట్ వెలిగించింది. ఫిలిప్, జార్జ్ అక్కడికివచ్చి ఆమెను వేధించసాగారు. సాటిన్ నానాతో, 'వీళ్ళు నన్ను చంపుకుతింటున్నారు. వీళ్ళను వెళ్ళమని చెప్పు' అన్నది.

“దాన్ని వదిలిపెట్టండయ్యా” అన్నది నానా.

సాటిన్ డ్రెసింగ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళింది. నానా ఆ నలుగురువ్యక్తులతో కబుర్లు చెబుతూ కూచుంది. ఆ రోజంతా ఆమె ఏదో నవల చదువుతూ కూచుంది. ఆ నవల ఒక గొప్ప వేశ్యాంగనచరిత్ర. నానాకు ఆ పుస్తకం చదివి చదివి విసుకై తింది. ఆమె కలాంటి సాహిత్యమంటే చెడ్డ అసహ్యం, పుస్తకాలనుగురించి నాటకాలనుగురించి నానాకు నిశ్చితాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. ఆమెకు ఉదాత్తమైన రచనలంటే చాలా యిష్టం. రచనలు అంత రంగంలోని మాలిన్యాన్ని ఔషణంచేసి, ఆత్మను ఉన్నతపథాలకు చేర్చవలెనని ఆమె ఉద్దేశం.

తరువాత పారిస్ నగరాన్ని ఆందోళనపరుస్తున్నకొన్ని చిక్కులను గురించి మాట్లాడుకున్నారు. కొన్నివార్తాపత్రికలలోని చిన్నచిన్న వ్యాసాలనుగురించి చర్చించుకున్నారు. నానా రిపబ్లికన్లపై నిప్పులుకురిపించింది. శుభ్రంగా స్నానంచెయ్యడంకూడా చాతకాని వీళ్ళకు ఏం మర్యాద ఉన్నదని ఈసడించింది. ప్రజలకు కావలసిన ఉపకారాలన్నీ చక్రవర్తి చెయ్యనే చేశాడన్నది. వీళ్ళు ఎలాంటివారో తనకు తెలుసు. ఆమెద్యాహ్నమే ఆమె ‘ఫిగరో’ పత్రికలో ఒక బహిరంగసభనుగూర్చిన వ్యంగ్యవ్యాసాన్ని చదివింది. ఆ వ్యాసంనిండా అసభ్యపదజాలమే.

“రిపబ్లిక్ ప్రతివారికీ నష్టం కలిగిస్తుంది. భగవంతుడు చక్రవర్తిని సంరక్షించుగాక!” అన్నది నానా.

“భగవంతుడు నీకోరికను తప్పకుండా మన్నిస్తాడు. చక్రవర్తిబలమే గొప్పది” అన్నాడు కౌంట్.

నానా ఇలాంటి మంచిభావాలు కలిగిఉండడం, కౌంట్ కు ఎంతో ఇష్టం. రాజకీయాలనుగురించి ఇరువురి అభిప్రాయాలు ఒకటే.

ఇందరు మాట్లాడుతున్నా జార్జ్ స్తబ్ధుగా కూచున్నాడు.

“ఏం? అలాఉన్నావు?” అని అడిగింది. నానా.

“ఏమీలేదు, వింటున్నాను” అన్నాడు జార్జ్. కాని, అతనులోలోపల బాధపడుతున్నాడు. డ్రెసింగ్ రూంలోనుంచివచ్చిన తరువాత ఫిలిప్ ఆమెతో పరిహాసాలాడడం జార్జ్ విన్నాడు. అదీగాక ఇప్పుడు ఫిలిప్ ఆమె పక్కనే కూచుని ఉన్నాడు. అతని గుండె పగిలిపోయేటంత తీవ్రంగా కొట్టుకుం

తోంది. వారిద్దరూ కలిసిఉండడం అతను చూడలేదు. ఫిలిప్ నానా ప్రేమి కుడివలె అతను కలలోనె నా ఉహించలేదు.

"బిజోను తీసుకో" అన్నది నానా ఓదార్పుగా - తన ఒడిలో నిద్రిస్తున్న కుక్కపిల్లను జార్జ్ కి ఇస్తూ. జార్జ్ ఆమె కుక్కపిల్లను తన ఒళ్ళో కూచోబెట్టుకుని, ఒకవిధంగా సుఖముభూతి పొందాడు.

తరువాత గతరాత్రి వాండ్రెవె పొందిననష్టాన్నిగురించి మాట్లాడుకోసాగారు, ఈవార్త విన్నప్పుడు ముఫత్ ఆశ్చర్యాన్ని వెలిబుచ్చాడు. కాని వాండ్రెవె తనకష్టాన్నిగురించి నవ్వుతూ చెబుతున్నాడు. అప్పుడే ఈవార్త పారిస్ లో నలుగురి నోట పడింది. కొంతకాలంనుంచి నానా అతనిలో మార్పును గమనిస్తూనేవుంది. అతను అదోలా ఉంటున్నాడు. పెదవులచివర ముడతలు ఏర్పడుతున్నాయి. అతనిచూపులు అనిశ్చయంగా ఉంటున్నాయి. కాని, అతని అభివృద్ధి తప్ప తీవ్రమాత్రం ఇంకా తగ్గిపోలేదు. అతని జీవితం ప్రీలతో, పట్లతో దివాలాతీసింది. అతనికి లూసిగ్నాన్ అనే ఒక గుర్తింపై ఆశ ఉన్నది. నానా అతన్ని కబ్బు అడిగినప్పుడల్లా లూసిగ్నాన్ గెలిస్తే ఇస్తానంటూండేవాడు.

వాండ్రెవె మాట్లాడుకుంటూ దగా సాటిన్ డ్రెసింగ్ రూమ్ వాళ్ళలోకి వచ్చి నిల్చుని నానాను వినయంగా పిలిచింది. నానా లేచి వెళ్ళింది. అక్కడ సమావేశమైన పెద్ద మనుష్యులు సిగరెట్లు కాల్చుకుంటూ త్రాగి మైకంలోఉన్న ఒక హంతకుడు తన చర్మంకు ఎంతవరకు బాధ్యుడా అన్న విషయాన్నిగురించి తీవ్రంగా చర్చించుకుంటున్నారు.

డ్రెసింగ్ రూంలో జో కుర్చీమీద కూచుని, వెక్కివెక్కి ఏడుస్తోంది. సాటిన్ ఎంతప్రయత్నించినా ఓదార్చలేకుండా ఉన్నది.

"ఏమిటి? ఎందుకు ఏడుస్తావు?" అన్నది నానా ఆశ్చర్యంతో.

"ఇరవై నిమిషాలనుంచి నే నెంత చెప్పినా ఏడుస్తూనేఉన్నది. నువ్వు దాన్ని పూర్తి అన్నావుట, అందుకని ఏడుస్తోంది" అని చెప్పింది సాటిన్.

"అబ్బే, ఏదో తొందరలో అన్నానుగాని, నిజంగా అన్నానుటే" అంటూ నానా జోను ఓదార్చసాగింది. జో నానా నడుముచుట్టూ చేతులు వేసి ఏడుస్తూ "నేను అమ్మగారిని ప్రేమించినట్టు ఎవరినీ ప్రేమించలేదు" అన్నది.

నానా జోను ముద్దాడింది. తనకు దానిమీద ఎంతమాత్రం కోపం లేదనడానికి గుర్తుగా, తాను ముమ్మారుమాత్రమే ధరించిన ఒకగొను బహు కరించింది. వారి పోట్లాటలు ఎప్పుడూ బహుమతులతో అంతమవుతాయి, నానాకు కోపంవచ్చిందని అందరూ భోంచేయకుండా ఉన్నారని చెప్పింది. నానా వారందరికీ నాణాలు పంపి, కోపంచల్లార్చింది. తనవల్ల ఎవరిమనస్సుకు నొప్పికలిగినా ఆమె చూడలేదు.

నానా తన డ్రాయింగ్ రూమ్ కు తిరిగి వచ్చింది. వీళ్ళందరూ తన్ను వేదిస్తున్నారనీ, తను వెళ్ళిపోతాననీ సాటిన్ నానాచెవిలో చెప్పింది.

"నువు వాళ్ళను పంపెయ్. లేకపోతే నే వెళ్ళిపోతా" నని సాటిన్ వచ్చి సోఫాలో పడుకున్నది.

పెద్దమనుష్యులందరూ ఇంకా ఏవేవో విషయాలు చర్చించుకుంటున్నారు. వీళ్ళను ఎలా వదిలించుకోవాలా అని ఆలోచిస్తోంది నానా. ముఖ్యంగా కౌంట్ ను ఎలా వదిలించుకోవటం; అని యోచిస్తోంది. తతిమ్మా వారు ఎలాగో వెళ్ళిపోతారు. కాని, కౌంట్ మాత్రం ఇప్పుడప్పుడే వెళ్ళిపోడు. క్రమక్రమంగా ఒక్కొక్కరే సెలవుతీసుకొని వెళ్ళిపోయారు. ఒక్క కౌంట్ మాత్రమే మిగిలిపోయాడు. ఎవరూ లేకపోవడంచూచి ఆమె ప్రక్కకు చేరి కూచుని ఆమెచేతుల్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకుని ముద్దాడసాగాడు. ఆమె విషయాన్నిమారుస్తూ అతనికుమార్తె 'ఈస్ట్రీ' బాగున్నదా అని అడిగింది. గతరాత్రి అతను తనకు ఇంట్లో శాంతి లేదని చెప్పాడు. తనభార్య ఎప్పుడూ ఇంట్లోనే ఉండదనీ, తనకూతురు ఏకాంతంలో విషాదంగా కూచుని ఉంటుందనీ చెప్పాడు.

నానా తన వాగ్దానాన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటూ, 'మీరు ఈ స్ట్రీకి పెళ్ళిచెయ్యకూడదూ?' అన్నది. డానెట్ పేరు చెప్పడానికికూడా సాహసించింది. అతనిపేరు వినగానే కౌంట్ ఒకనిధమైన విసుగుదల చూపించాడు.

నానా ఆశ్చర్యాన్ని వెలిబుచ్చుతూ అతని మెదకు చేతులుచుట్టి "ఎందుకంత ఆసూయ. అతను నాపై చాడీలు చెప్పాడు. అప్పుడు నాకు కోపంవచ్చినమాట నిజమే. కాని, ఇప్పుడు నా కేమాత్రం కోపంలేదు. ఈ పెళ్ళి తప్పకుండా జరిగితాలి. నీ కుమార్తె సుఖానికి అడ్డుతగలదం

నా కేమాత్రం ఇష్టంలేదు. డానెట్ నిజంగా చాలా మంచికుర్రాడు. నీకు అలాంటి కుర్రాడు దొరకడు" అన్నది పట్టుదలగా.

తరువాత డానెట్ నుగురించి ఎంతో గొప్పగాచెప్పసాగింది. కౌంట్ మళ్ళీ ఆమె చేతుల్ని తనచేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. ఆమె చెప్పినదానికి కాదన లేకపోయాడు. తరువాత వెళ్ళిపడుకుందామన్నాడు. కాని, నానా తనకు శరీరంలో బాగాలేదన్నది. మరి చేసేదిలేక కౌంట్ వెళ్ళడానికి ఉద్యుక్తుడైనాడు. వాకిలి వరకూ వెళ్ళి, మళ్ళీ తిరిగివచ్చి మణిహారంఉన్న పెద్దెను చేతికిచ్చాడు.

"ఓ, మణులా! మీకు నే నంటే ఎంతప్రేమ! ఎంతదయ!" అన్నది నానా. అంతే, తరువాత అతన్ని వెళ్ళనిచ్చింది. సాటిన్ సోఫాలో పడుకుని ఉంది. అతను వెళ్ళగానే సాటిన్ లేచి, నానానడుముపట్టుకుని డాన్సు చేస్తూ పాటపాడింది. కిటకివద్దకు వెళ్ళిచూచి "నడుస్తుంటే చూడు - వట్టి బడుద్దాయిలా ఉన్నాడు" అన్నది. ఇద్దరూ బయటికి చూచారు. ఒంటిగంట కొట్టింది. ఎవెన్యూడివిలెరె" భవనం ఏకాంతంగా నిర్జనంగా విశాలంగా కనుపిస్తోంది. కౌంట్ వెళ్ళిపోవడం చూస్తూ వారిద్దరూ నవ్వుపట్టలేక పోయారు. "ఆపు, అరుగో పోలీసులు!" అన్నది నానా.

ఇద్దరూ నవ్వుఆపేసి పోలీసులు వెళ్ళడం గమనించారు. నానాకు ఎన్ని భోగభాగ్యాలు అబ్బినా, ఇంకా పోలీసులంటే భయమే! ఎప్పుడు పోలీసును చూచినా ఆమెకు ఎందుకల్లనో గుండెదడ. సాటిన్ వణికిపోతూ నానాను దగ్గరగా ఒత్తుకున్నది. వా రక్కడే నిల్చుని, దగ్గరకు వస్తున్న ఒక లాంతరు వెల్తురును పరిశీలించసాగారు. అది ఒక ముసలి స్త్రీ చేతిలోని లాంతరు. ఆ ముసలిది వీధిలోని గుడ్డపీలికలు ఏరుకుంటోంది. సాటిన్ ఆ ముసలిదాన్ని గుర్తుపట్టింది. అది "క్వీన్ పొమేరే" అని తరువాత ఆమెచరిత్ర చెప్పుకొచ్చింది. ఒకప్పుడు ఆముసలిది గొప్ప స్త్రీయే. ఆ స్త్రీ తన సౌందర్యంతో పారిస్ నగరాన్నంతా పిచ్చెక్కెంచింది. ఎందరో పెద్దమనుష్యులు ఆమెగడవలో పడి ఏడుస్తూండేవారు. ఇప్పుడు అవిడ పతనమైపోయింది. అస్తమానం తాగుతుంది. వీధుల్లో పిచ్చిదానిలా తిరుగుతుంది పిల్లలు దాని చుట్టూ చేరి, రాళ్లు రువ్వుతారు. అది బైటపడలేని రౌంపిలో దిగబడి పోయింది.

నానా ఇదంతా అతిగంభీరంగా అణకించింది.

“ఇప్పు డా ముసలిది ఏం చేస్తోందో చూడు!” అన్నది సాటన్. ఇలా అని పురుషునివలె ఈలవేసింది. గుడ్డ లేచుకుంటున్న ముసలిది తన మొత్తి చూచింది, దానిముఖం నల్లగా జొగులా ఉన్నది. పండ్లు లేవు. బోంబోలు. కళ్ళు లోపలికి పీక్కుపోయి, పొంగిపోయి ఉన్నాయి. ఈ భయంకర మైన పతితవేష్యనుచూచి నానా అపాదమస్తకం వణికిపోయింది. ఆ చీకటి తెరలలో - ఎందరో పురుషులను పాదాకాంతంచేసుకుని, అలసిపోలసిన ఒక వృద్ధ వేష్య స్వరూపం గోచరించింది నానాకు. సాటన్ మళ్ళీ ఈల వేసింది.”

“ఇక చాలించు. పోలీసులు!” అన్నది నానా.

కిటికీతలుపులు మూశారు. నానా వణికిపోతూంది. ఆమెతలలో చెమటపోసి, జుట్టంతా తడిసింది. తన భవనమే తనకు కొత్తగాకన్పించింది. తనభవనంలోని భోగవస్తువులన్నీ యధాస్థానంలోనే ఉన్నాయి. తనే ఈభవనంలో ప్రతివస్తువులోను విస్తరించినట్టు తోచింది. తన కామశక్తి ఇంత గొప్పదని నానా ఎన్నడూ గుర్తించలేదు. ఆమె తనచుట్టూ ఒక సారి కలయచూచుకొని, తాత్వికమైన కంఠస్వరంతో “యౌవనంలో వచ్చిన అవకాశాన్ని పోగొట్టుకోడం ఎందుకైనా మంచిదికాదు” అన్నది.

సాటన్ అప్పుడే పడకగదిలోకి వెళ్తుంటే త్వరగా రమ్మన్నది.

నానా డ్రెసింగ్ రూంలోకి వెళ్ళి, వివస్త్రకానారంభించింది. రెండు చేతులతో జుట్టుపట్టుకుని విదిలించింది. జుట్టుపిన్నులు గలగల క్రింద పడ్డాయి.

11

అనాడు అదివారం.

జూన్ నెల మొదటిరోజులు. ఆకాశం మబ్బుమబ్బుగా ఉన్నది. ‘బాయ్ డిటాలోన్’లో అనాడు పారిస్ గ్రాండ్ ప్రైజ్ రేస్ జరగనున్నది. ఉదయమంతా మనకమనకగా ఉన్నది. పడకొండుగంట లయ్యేసరికి ఆకాశంలో మబ్బులన్నీ విడిపోయాయి, అప్పటికి లాంగు థాంప్స్ రేస్ కోర్స్

దగ్గరికి కొన్నిబండ్లు వచ్చి నిల్పిఉన్నాయి. కొందరు గుర్రపుబిగ్గీలమీద, కొందరు గుర్రాలమీద వచ్చారు.

నానా ఆ రేస్ కోర్సు తనకోసమే జరుగుతున్నదన్నంత ఉత్సాహంగా ఉన్నది. అందుకని విప్పింగుపోస్ట్ కు దగ్గరలో తన స్థానాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోదలిచింది. కొంట్ ముఫత్ బహుకరించిన నాలుగుగుర్రాలబిగ్గీలో అందరికన్న ముందుగా వచ్చింది. చక్కని బ్లూసియ్యుగౌను ధరించింది. జాకీలు ధరించే ఒకటోపీ పెట్టుకున్నది.

పన్నెండుగంటలు కొట్టారు. ఇంకా రేస్ ప్రారంభంకావడానికి మూడుగంటల వ్యవధి ఉన్నది చిన్నలూయిని, జోనుకూడా తీసుకొచ్చింది నానా. ఆమె చుట్టుపక్కల ఎవరున్నారోకూడా అట్టే గమనింపకుండా ఫిలిప్, జార్జ్ లతో పెద్దగా మాట్లాడుతున్నది. 'చూశారూ. రోజురోజుకూ అతను భరించరానివైదైపోతున్నాడు. అందుకని అతన్ని వెళ్ళిపోమ్మన్నాను. రెండురోజులనుంచి రావడంలేదు' అంటున్నది.

ఆమె మాట్లాడుతున్నది ముఫత్ నుగురించి, ఆమె తనపోట్లాటకు అసలు కారణంమాత్రం చెప్పలేదు.

'ఇటీవల మరీ వెరివేషాలువేస్తున్నాడు. వట్టి మొండిఘటంలా వున్నాడు. ఉదాహరణకు ప్రతిరాత్రి అతను ప్రార్థనచేస్తాడు. నేను గమనించడంలేదనుకున్నాడు. కాని, నేను పడుకుని చూస్తూనేవుంటాను' అని చెప్పసాగింది నానా.

"ప్రార్థన ముందు చేస్తాడా? వెనక చేస్తాడా?" అని అడిగాడు ఫిలిప్.

నానా పెద్దగా నవ్వింది. 'అదీ విషయం. రెండుసార్లు చేస్తాడు. నాకు కాస్తకునుకుపట్టినా తనలోలాను ఏదో గొణుక్కుంటూంటాడు. నాకూ మతంలో విశ్వాసంఉంది. ఎందుకూ అలా నవ్వుతున్నారు? మీరు నవ్వినంత మాత్రాన నా నమ్మకంపోదు. అతను వెక్కి-వెక్కివేడస్తాడు. పశ్చాత్తాపాన్ని గురించి మాట్లాడుతాడు. మొన్న ఒకరోజున....' అంటూ యేదో చెప్పబోయి, మినాన్ దంపతులురావడం చూచి ఆగింది నానా.

రోజ్ గ్రే సియ్యుగౌను ధరించింది. ఆమె, ఆమెభర్త, పిల్లలు వచ్చారు.

తరువాత నానా మళ్ళీ యిలా ప్రారంభించింది— 'ఆత నెవరో తెలుసా? ఆ ముసలాడు? చక్కగా ముస్తాబై వున్నాడు— పండ్లు అసహ్యంగా వున్నాయి-ఆతన్ని మిస్టర్ వీనట్ అంటాడు. ఈవాళ ఉదయమే మా ఇంటికి వచ్చాడు.

"ఆతను నాతో బలే విచిత్రమైన విషయాలు చెప్పాడు. కౌంట్ను గురించి, కౌంట్ కుటుంబాన్ని గూర్చి చెప్పాడు. ఏదోవిధంగా వాళ్ళ సంసారాన్ని చక్క-బెట్టమని చెప్పాడు"

"అదుగో, కౌంటెస్ వస్తున్నది" అన్నాడు జార్జ్.

"ఎక్కడ? ఎక్కడ" అన్నది నానా.

నానా అద్దాల్లోనుంచి చూచింది. కౌంటెస్, ఆమెకుమార్తె కన్విం చారు. డానెట్ కూడా వాళ్ళదగ్గర వెడుతున్నాడు. తరువాత ఫిలిప్, డానెట్ వివాహాన్ని గూర్చి ప్రస్తావించాడు.

"నాకు తెలుసు. మంచిసంబంధమే" అన్నది నానా నవ్వుతూ.

క్రమక్రమంగా జనం నిండిపోతున్నారు. అన్నిరకాలబండ్లు వచ్చి, వరుసగా నిలుస్తున్నాయి.

లాబోర్డేటీ ఒకబండిలోనుంచి దిగాడు. ఆ బండిలోనుంచే గాగా, క్లారిస్, బ్లాంసీలు కూడా దిగారు. నానా ఆతన్ని జార్జ్ తో పిలిపించింది.

ఆతను దాపుకు వచ్చేప్పటికి 'నా ఖరీదెంత?' అని అడిగింది నానా నవ్వుతూ. ఆ మాట్లాడుతున్నది 'నానా' అనే ఒకగుర్రాన్ని గురించి. ఆ గుర్రం డయానా ఫ్రైజ్ రేస్ తో ఘోరంగా ఓడిపోయింది. 'ఇంకా యాభయిలోనే ఉంది" అన్నాడు లాబోర్డేటీ. "అయితే నా ఖరీదు చాలా తక్కువన్నమాట!"

లాబోర్డేటీ ఏదో తొందరపనిమీద వెళ్ళడానికి ఉద్యుక్తుడై నాడు. కాని, నానా మళ్ళీ ఆతన్ని వెనక్కి పిలిచింది. ఆమెకు ఒక చిన్న సలహా కావలసివచ్చింది. లాబోర్డేటీకి జాకీల విషయం, వివిధ గుర్రాల విషయం కూలంకషంగా తెలుసు. పూర్వం ఇరవై సార్లు ఆతను చెప్పిన గుర్రాలు పందెంలో గెలిచాయి. "పందాల జ్యోతిష చక్రవర్తి" అని ఆతనికి పేరు పెట్టారుకూడాను. "ఏగుర్రంమీద పందెం వేయమంటావు? ఇంగ్లీషుగుర్రం ఖరీదెంత?" అని అడిగింది నానా.

తరువాత లాబోర్లెటీ కొన్నిగురాల గుణగణాలు, శక్తిసామర్థ్యాలు వర్ణించాడు. "స్పిరిట్" "వెరేరియో" "కాసిగ్నో" "హాసార్డ్" "బోమ్"లు మంచిగురాలని చెప్పాడు.

నేను ఇంగ్లీషుగుర్రంమీద ఆడను. నేను దేశభక్తురాలిని. "వెరేరియో" పై నే పందెం వేస్తాను అన్నది నానా. "లాసిగ్నో" మీద కూడా వేస్తానన్నది.

లాబోర్లెటీ ఆమెవంక అచేవిధంగా చూచాడు. ఆమె నుందుకు వంగి అతన్ని మెల్లగా, "వాండ్రెవె నీతో పందెంవేయమని చెప్పాడు కదూ?" అని అడిగింది.

లాబోర్లెటీ తాను పెద్దగా హేతువాదాన్ని నమ్మననీ, తనహృదయం ఏ గుర్రంమీద ఆడమని చెబితే, అగుర్రంమీదే ఆడుతాననీ చెప్పాడు.

నీకు అన్ని గుర్రాలూ ఇష్టమే కాని, "నానా" మాత్రం ఇష్టంలేదు కదూ?" అన్నది నానా నవ్వుతూ.

ఈ మాట విని బండిలో మాచున్నవాళ్ళందరూ నవ్వారు. బాయి తల్లి అంటున్న మాటలకు ఆర్థం తెలిక కళ్ళెత్తి ఆమెవంక చూచాడు.

బండ్లు ఇంకా నస్తూనే వున్నాయి. వచ్చిన బండ్లన్నీ అయిదు వరుసలుగా నిలబడ్డాయి. కొన్నిబండ్లు వేరువేరుగా నిలబడిఉన్నాయి.

"ఎవరెవరు ఏ ఏ గుర్రంమీద ఆడుతారో తెలియకపోవడం ఎంత విచిత్రం!" అన్నది నానా.

నానా ఒక బుక్ మేకర్ ను ఎన్నుకోవాలని లేచి నిలబడింది. కాని, తనచుట్టూ ఎందరో పరిచితులముఖాలు కనుపించేసరికి ఆమె తన ఉద్దేశాన్ని మరిచిపోయింది. మినాన్ దంపతులు, గాగా, క్లారిస్, బ్లాంసీలేకాక, బాటన్ నెనె, మేరియాబ్లాండ్, కార్లెన్, ఆమె తల్లి-మరెండరో కనుపించారు. దూరంగా లూసీస్టీవార్డ్ చక్కనిసిల్కుగౌనుధరించి, ఒక యువకుని పక్కన కూచునిఉన్నది సైమన్, స్టీవర్ రావడం నానాకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. సైమన్ తెల్లటి సాటిన్ డ్రెస్ లో వెలిగిపోతోంది. దూరాన్నుంచే నానా వారికి వంగి నమస్కరించింది సైమన్ నవ్వుతూ చెయ్యి ఊపింది.

నానా ముకలిటికాన్ రావడం చూచింది. ఆ ముసలిది డ్రైవర్ సీటుమీద నిల్చుని, రేస్ గ్రౌండ్ నంతా పరిశీలిస్తోంది.

“చూడు, వాడు - లాఫలాసీ వస్తున్నాడు.” అన్నాడు జార్జ్ హతాత్తుగా.

అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించింది. నానా లాఫలాసీనిగుర్తించలేక పోయింది. లాఫలాసీ ఎంతో మారిపోయాడు, పినతండ్రి అస్త్రీ వచ్చిన తరువాత ఎంతో కులాసాపురుషుడులా తయారయ్యాడు.

“లాఫలాసీ ఇప్పుడెంతో చక్కగా తయారయ్యాడు” అన్నది నానా.

గాగా, క్లారిస్, లాఫలాసీని పిలిచారు - మళ్ళీ అతన్ని తమవలలో వేసుకోడానికి, కాని అతను వారిని గమనించకుండానే వెళ్ళిపోయాడు. లాఫలాసీ నానాదగ్గరకు వెళ్ళి నిల్చున్నాడు. గాగావద్దకు వెళ్ళలేదేమని అడిగింది నానా.

“ఆ పాతసంబంధాలతో విసుకెత్తిపోయాను. ఇప్పుడు నువ్వే నా జాలియట్ వు” అన్నాడు నానాతో.

అందరియెదుట అతడు అన్న ఈ మాటవిని నానా పగలబడినవ్వింది. “సరే కాని, నువ్వు ఏగుర్రంమీద ఆడుతున్నావు?” అన్నది లాఫలాసీతో.

“నేను దేశభక్తుణ్ణికాదు. ఇంగ్లీషు గుర్రంమీదే ఆడుతున్నాను” అన్నాడు లాఫలాసీ.

తరువాత వారు ఆ యా గుర్రాల గుణగణాలను చర్చించుకోసాగారు. నానాదగ్గర ప్రారంభమైన గుర్రాలచర్చ రేస్ గ్రౌండ్ మొత్తానికి వ్యాపించింది. మొత్తంమీద, స్పిరిట్, లూసిగ్నాన్” అనే రెండుగుర్రాల మధ్య పోటీజరుగుతుందని అందరూ అనుకుంటున్నారు. నిరుడు లార్డ్ రీడింగ్ యొక్క ‘బ్రామా’ అనేగుర్రం గ్రౌండ్ పైర్జ్ గెల్చింది.

నానాగుర్రంమీద ఎవరూ పందాలుకాయడంలేదు. ఆపేరే ఎవరూ తలచడంలేదు.

లాఫలాసీ, ‘నేను నానాపై ఒక ‘లూయీ’ పందెంకడతాను’ అన్నాడు.

‘నేను రెండు’ అన్నాడు జార్జ్.

‘నేను మూడు’ అన్నాడు ఫిలిప్.

ఇలా ఒకరికన్నఒకరు సంఖ్య హెచ్చించడం మొదలెట్టారు నానాను వేలంపాడుతున్నట్లు.

మొదటిరేస్ ప్రారంభమవుతున్నది. సూచనగా గంటమోగింది. ఎవరూ అంత పట్టించుకోకుండానే మొదటిరేస్ జరిగిపోయింది. ఒకక్షణం పాటు సూర్యుడు మబ్బులచాటున మూసుకుపోయాడు. చిన్నజల్లుపడింది. ఒకక్షణం ఆరుపుడు. తేకలు. నప్పట్లు విరిపించాయి. కానీ, జల్లు వెంటనే ఆగిపోయింది. సూర్యుడు మిమిలుట్లుగలిపే కాంతితో మళ్ళీ ప్రత్యక్షమయ్యాడు. సూర్యునితోపాటు స్త్రీల చిరునవ్వుల తక్కులుకూడావచ్చాయి.

జనంలోనుంచి గుసగుసలు వినిపించసాగాయి. 'ఉక్రవర్తిభార్య వస్తున్నది' అని జనం గుసగుసలాడుతున్నారు అమె వెనకాల శిలావిగ్రహంలా నడుస్తూ కౌంట్ ముపటహాడా వచ్చాయి.

"అడుగో కౌంట్" అన్నాడు జార్జ్.

అందరూ నవ్వుకున్నారు. సాటిన్ అక్కడేవుంటే బావుండే ననుకున్నారు 'ఆ చిలిపిపిల్ల సరాసరి వెళ్ళి కౌంట్ పొట్టలో ఒకపోటు పొడిచేది'. అనుకున్నారు.

కొన్నిసమీపాలపాటు నానా కౌంటెస్ పెట్రెన్ ను పక్కలనగా చూచింది. పెట్రెన్ ప్రక్కన అమెకుమార్తె-ఈస్ట్రీ కూచుని ఉన్నది. దానెట్ హడా అక్కడే ఉన్నాడు. తరువాత నానా, 'ఇప్పుడు నన్ను ఎవరు చూచినా ఆశ్చర్యపడరు. నేనే వాళ్ళను అతిశయంగా చూడకలిగిన స్థితిలో ఉన్నాను. మర్నాడు పడవు... అన్నీ నశించాయి. అన్నిచోట్ల కల్మషం వ్యాపించింది. అందుకనే నేను ఎలాంటి విషయనూ భరించి సహించను' అన్నది.

ఈవిధంగా నానా అక్కడ సమావేశమైన పిన్నలనూ, పెద్దలనూ అందరినీ విమర్శించింది.

గంటలు మోగుతున్నాయి. గుర్రాలు పరుగెడుతున్నాయి. 'లండ్'కి వేళకావచ్చింది. 'గ్రాండ్ ప్రైజ్ రేస్' ప్రారంభమయ్యేవరకూ లండ్ ఏర్పాట్లు చేయబడుతున్నాయి. అందరూ విశ్రాంతిసమయంలో తిని, తాగుతున్నారు. ఎందరో పెద్దమనుష్యులువచ్చి, నానాతో కరస్పర్డుచేస్తున్నారు. నానా అందరికీ షాంపేన్ అందిస్తోంది. మధ్యలో ఆగి, 'అడుగో. టోర్ట్ నెవ్ వస్తున్నాడు. అతన్ని పిలుచుకురండి' అన్నది.

టోర్నెన్ ఆ జనంలో మారుపడినమనిషిలా చేతులు వెనకాల పెట్టుకుని, ఏదో దిగులుగా ఆలోచిస్తూ తిరుగుతున్నాడు.

నానా చుట్టూ షాంపేన్ కోసం జనం గుమికూడారు. లాఫలాసి షాంపేన్ పోస్తున్నాడు. మరికొందరిని పిలుచుకురావడంకోసం జార్జి వెళ్లాడు. నానా ప్రతివారికి ఒక చిన్న సన్నజాజిమొగ్గలాంటి చిరునవ్వునూ, చక్కని పరిహాసోక్తిని ప్రసాదిస్తోంది. ఆమెజాబ్బు గాలికి మబ్బుతెరలా ఎగురుతోంది. తుదకు ఆమె విజయసూదకంగా తన గ్లాసునింపుకుని, ఆ గ్లాసును పైకెత్తి వీనస్ పాత్ర పోజలో నిల్పుంది.

ఎవరో ఆమెవీపు స్పృశించారు. ఆమె వెనుదిరిగిచూచింది. మినాన్ ను చూచి నానా ఆశ్చర్యపడింది. మినాన్ ఆమెకు చెప్పవలసిన ముఖ్యవిషయమేదో ఉన్నదనగా ఆమె అతని ప్రక్కన కూచున్నది.

‘నా భార్య ఇంకా ‘లిటిల్ థింగ్స్’ గొడవ మరచిపోలేదు. ఆమె చేతిలో ఒక ఆయుధంఉంది’ అన్నాడు.

‘ఏమిటా ఆయుధం? ఉంచేమాత్రం నాకేం లెక్క’ అన్నది నానా.

‘ఆమెదగ్గర ఒక ఉత్తరం ఉంది. బహుశా ఆ ఉత్తరాన్ని ఫాషరే జేబులోనుంచి చిక్కించుకొనిఉంటుంది. ఆ ఉత్తరం కౌంటెస్ పెటైన్ ఫాషరేకు వ్రాసింది. రోజ్ నీ మీద వగతీయ్యకునే ఉద్దేశంతో ఆ ఉత్తరాన్ని కౌంట్ కు పంపదలుచుకున్నది’ అని చెప్పాడు మినాన్.

“అయితేమాత్రం నాకొచ్చిన నష్టమేమిటి?” అన్నది నానా.

“కాని, ఈవని చెయ్యడం నా కిష్టంలేదు. ఈవని పెద్ద అవనిందకు దారితీస్తుంది” అన్నాడు మినాన్.

అతను అవిషయాన్ని మరింత సవిస్తారంగా చెప్పడానికి తయరడి ఆపేశాడు. కాని, కొంచెమాగి మళ్ళీ ప్రారంభించాడు—“రోజ్ ఆ ఉత్తరం పంపుతుందనుకో. అప్పుడు పెద్ద అవనింద వ్యాపిస్తుంది. నీవూ అందులో చిక్కుకుంటావు. తప్పండా నీదేనంటారు. కౌంట్ వెంటనే తన భార్య నుంచి విడిపోతాడు” అన్నాడు.

“ఎందువల్ల?”—

మినాన్ ఏదో చెప్పబోయాడు, ఈలోగా ఏదో పెద్దద్యవి విన్నించింది. మళ్ళీ మెరుపుతీగల్లా గుర్రాలు వరుగుతీయసాగాయి. ఇంక గ్రాండ్

ప్రైవేట్ రేస్ ప్రారంభంకానున్నది. జనంలో పెద్దసంచలనం వ్యాపించింది. ఆ చికిత్సాశాలలో పందాలువేస్తున్నవారందరినీ ఒక చిత్రవిషయం చకితుల్ని చేసింది. "నానా" రేటు హెచ్చుకాసాగింది పూర్వం ప్రతి పందెంలోను ఘోరంగా ఓడిపోయిన ఈ చిన్నిగుర్రానికి ఈశాలలో ఇలా రేటు పెరిగడం అందరికీ ఆశ్చర్యాన్ని కల్గించింది. ఈ కొత్తపిచ్చికి కారణం ఏమిటో ఎవరికీ అర్థంకాలేదు. కొందరు నవ్వారు. కొందరు గేలిచేశారు.

"నానాను స్వారీచేస్తున్న దెబ్బలు" అని అడిగారు లాఫలాసి. అప్పుడు అందరిదృష్టి అసలునానాపైకి మళ్ళి. అక్కడకూడిన పెద్దమనుష్యులందరూ ఆప్రశ్నకు అపార్థాన్ని కల్పిస్తూ నవ్వారు.

నానా వంగి నమస్కరించి, "నానాను స్వారీచేసే దెబ్బలు 'ప్రైవేట్' [వెల] స్వారీ చేస్తాడు" అని జవాబు చెప్పింది.

మళ్ళీ చర్చ ప్రారంభం. బడింది. "ప్రైవేట్" అనే ఒక ఇంగ్లీషు జాకీ ఉన్నాడు. నానా జవాబు పని, మళ్ళీ అందరూ నవ్వారు. సభ్యులూ, రేసింగ్ లవలకొడుతూ అందరూ షాంపేన్ సేసించారు. తరువాత ఆ జనంలో గుసగుసలు ప్రారంభమైనాయి. వాండ్రెవె అక్కడికి వచ్చాడు. అందరూ అతనికి దారయిచ్చారు. "ఇప్పుడా దర్శనం!" నానా కొంచెం కోపంగా అని "నేను రేస్ గ్రౌండ్ అంతా తిరిగి చూద్దామనుకుంటున్నాను" అన్నది.

"నాదగ్గర ఒక రేడీయోకెట్ ఉంది. నేను చూపిస్తాను," రమ్మన్నాడు వాండ్రెవె.

అతనిభుజంమీద వెయ్యివేసి బయలుదేరింది నానా. కార్ లైన్, లైన్, రేడియోకెట్లు అసూయాదృష్టులలో చూచారు. వారిద్దరూ కలిసినడుస్తూండగా "నానాగుర్రానికి ఇంతధర పెరిగిందేమిటి చెప్పా? చాలా విచిత్రంగా ఉన్నదే!" అన్నది నానా.

"అవును, ప్రతిపందెగాడూ ఆగుర్రాన్నిగురించే మాట్లాడుతున్నాడు. పందెగాళ్ళ వెర్రి అంటూ ఒకవెర్రి ఉంటుంది" అన్నాడు వాండ్రెవె.

"నాకు కాస్త విపులంగా చెప్పు. నే నా గుర్రంమీద పందెం కాయదలచాను".

అతనికి ఎంచుకో కోపంవచ్చింది. "ప్రతిగుర్రానికి అవకాశంఉంది. ఇదంతా పందెగాళ్ళవెర్రి!" అన్నాడు.

అతను అకారణంగా హఠాత్తుగా ఇలా కోపంగా మాట్లాడడం నానా ఎన్నడూ చూడలేదు. అందుచేత ఆమెకు బాధకంటె ఎక్కువగా ఆశ్చర్యంకలిగింది. ఇలా కోపంరావడం అతనిస్వభావంకూడా కాదు.

ఇలా తనకు అనవసరంగా కోపంవచ్చినందుకు అతనుకూడా సిగ్గు చెందాడు నానా అతన్ని మర్యాదగా ప్రవర్తించమని చెప్పింది.

ఇటీవల కొన్నాళ్ళనుంచి అతనికి ఈ విధంగా వశతప్పి కోపం రావడం జరుగుతూనేఉంది. ఆనాడు అతను తన కదసారీపందెం ఆడు తున్నాడని పారిస్ నగరమంతా అనుకుంటోంది. ఈసారితో అతను పూర్తిగా ముసగడమో తేలడమో తేలిపోవాలి. నానా "ఇదివరకే అతన్ని చాలవరకు ఆర్పేసిందని అందరికీతెలుసు. అతని ధనాన్ని తన చేతులతో విచ్చలవిడిగా విరజిమ్మింది బాడెన్ కు ఎక్స్ కర్షన్ వెళ్ళినప్పుడు హోటల్ బిల్లుకు మిగలకుండాకూడా డబ్బు ఖర్చుచేయించింది. ఒకనాటిరాత్రి తప్పలాగి గుప్పెడు వజ్రాలు నిప్పుల్లోపోసి, బొగుల్లా మండుతాయోలేదో చూచింది. క్రమ క్రమంగా ఆ శ్రీమంతుణ్ణి కడంట ఆహరించుకున్నది. ఈ క్షణంలో అతను తన కున్నదంతా పణం పెడుతున్నాడు.

గేట్ కీపరు వారిని లోనికి రానిచ్చాడు. నానా మహా వయ్యారంగా నడుస్తూంది.

అక్కడ సమావేశమైఉన్న అధిజాతవర్గ స్త్రీ సమూహాన్నంతా చూచింది. కౌంటెస్ సెబెన్ వైపుకు నిశ్చల సూక్ష్మదృక్కులు సారించింది. చక్రవర్తినిప్రక్కనె గంభీరంగా నిలబడిఉన్న ముఫత్ కన్సియూడు. అతను అలా నిల్చునిఉండడం నానాకు ఎంతో వినోదకరంగా కనుపించింది. అటు వెడుతూవున్న డానెట్, ఫాషరెలు ఆమెకు వంగి నమస్కరించారు.

అక్కడ గడ్డిపరచివున్న ఒక బహిరంగస్థలంలో ఎందరో బుక్ మేకర్స్ నిల్చునివున్నారు. వాళ్ళముఖాలు చిత్రవిచిత్రంగా వున్నాయి.

‘వీళ్ళు ఎంత చిత్రంగావున్నారు!’ అన్నది నానా.

వాండ్రెవె ఒకబుక్ మేకర్ ను పిలిచాడు. పూర్వం వాడు అతని దగ్గర గుర్రపుబగ్గీ తోలుతూండేవాడు. ఎద్దంతమనిషి. ముఖం ఎర్రగా కంద గడ్డలావుంది.

“ఎంతలో వుందోయ్” అన్నాడు వాండ్రెవె.

“ఐదువేల లూయీలు”

వారిద్దరూ మాట్లాడుకున్నమాటలలో ఒక్కటి నానాకు అర్థంకాలేదు. కాని, అతన్ని అదగడానికి సాహసించలేకపోయింది. నాందెవే నెంటనే ఆమెను లాబోర్డేటీకి అప్పజెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

అది ఇరుకైన గదిలాగా ఉన్నది. చూరు వంగిఉన్నది. ఒక చిన్న రైల్వేస్టేషన్లో సామాన్లుతూచేగదిలా ఉన్నది. అక్కడ గుర్రాలనుతూచే పెద్దయంత్రం వుంటుందనుకున్నది నానా. కాని అలాంటిదేమీలేదు. అందరూ జాకీలపైనే ఆశపెట్టుకు కూచున్నారు. జాకీలు పాలిషోయిన ముఖాలతో కూచునివున్నారు లాబోర్డేటీ నానాకు ‘ప్రైస్’ను చూపెట్టాడు. ‘అతనేకదూ నా మీద స్వారీచేసేది?’ అన్నది నానా నవ్వుతూ. నానా దృష్టికి అతను అందవిహీనుడుగా కన్పించాడు. ఆమెదృష్టిలో జాకీలందరూ వట్టిదద్దమ్మలే.

మళ్ళీ గంటమోగింది. జనంలో విద్యుత్తు ప్రసరించినట్టుంది. అందరూ షాంపేన్ గ్లాసులు అవతలపెట్టారు. దృశ్యం మరొక స్పష్టంగాకను పించడానికై నానా తనసీటులో ఎక్కి నిల్చున్నది.

నానా ఇప్పుడా దృశ్యాన్ని దూరాన్నంచే చూడగల్గింది. దూరంగా లిండ్మిల్ — కుడిభాగంలో పచ్చికబయళ్లు — ఎదురుగా పర్వతపాదంలో ప్రవహించే సీన్ నదీతీరంవరకు. వ్యాపించివున్న చిన్న చిన్న పార్కులు, తోటలతోకూడుకున్న ఇండ్లు — ఈ రమణీయ దృశ్యాన్నంతా చూడగలిగింది నానా.

ఇంకా జనం ప్రవాహాలుగా వస్తునేవున్నారు.

“ఇక పందెం ప్రారంభంకానున్నది” అన్నాడు లాబోర్డేటీ.

ఎరుపు పసుపురంగుల జండా ఒకటి స్టార్టింగ్ వద్ద ఉపబడింది. ఒక్కొక్క గుర్రమే రంగంలోకి వచ్చింది. ముందు ‘కాసిసెస్’ వచ్చింది. తరువాత ‘హసార్డ్, బోమ్’ వచ్చాయి. ‘స్పిరిట్’ రాగానే జనంలో ఆనందోత్సాహాలు హెచ్చినై. ‘వాలెరియో’ రాగానే జనం స్వాగతం చెప్పారు. తరువాత యాసిగ్నాన్ వచ్చింది. చివరకు నానా వచ్చింది.

‘నానాజుట్టు, రంగు అచ్చంగా నా జుట్టుకుమల్లేనే ఉన్నాయే’ అన్నది నానా.

మొదటిపరుగు అంత ఉత్సాహకరంగాలేదు, ఒక చిన్న పరుగుతీసి గుర్రాలు పోస్ట్‌దగ్గరికి తిరిగివచ్చాయి. తరువాత రెండుపరుగులుకూడా అంత బాగాలేవు. చివరకు 'స్టార్' గుర్రాలను అదృతమైన పరుగుకు వదిలి పెట్టాడు.

"అదృతం!" అన్నారు జనమంతా.

జనంగోల అణిగిపోయింది. పూర్తిగా నిశ్శబ్దంఅవరించింది. కళ్ళన్నీ తడేకంగా గుర్రాలమీదేవున్నాయి. 'హార్సార్డ్', 'కాసినస్' ముందుగా పరుగెత్తాయి.

"అయ్యో! ఇంగ్లీషుగుర్రం ముందు పరుగెత్తుతున్నదే" అన్నాడు. లాబోర్లేటి.

అందరూ మునిగేళమీద నిల్చుని, ఆతురతతోచూస్తున్నారు.

"ఇంగ్లీషుగుర్రమే గెలుస్తుంది. 'లూసిగ్నాన్'కు సాలివచ్చేస్తోంది!" అన్నాడు బోర్డ్‌నెవ్.

మరోపరాజయం! అందరిహృదయాల్లోను బాధ రేకెత్తుతున్నది. లూసిగ్నాన్ గెలుపుకోసం అందరూ ప్రార్థనలు చేస్తున్నారు. 'ఏమీ దిగులు పెట్టుకోకండి; ఇంగ్లీషుగుర్రం వెనుకబడిపోయింది' అన్నాడు జార్జ్,

వాలెరియో ఇంకా అన్నిగుర్రాలముందు పరుగెత్తుతోంది.

స్పిరిట్ ముందుపరుగెత్తాలని యత్నిస్తోంది.

"నానా" "లూసిగ్నాన్"ను కొట్టేస్తోంది.

జనంలో అన్నివెపులనుంచి హాహాకారాలు బయలుదేరాయి. ప్రతి వారి పెదవులమీద స్పిరిట్, నానా, లూసిగ్నాన్, వాలెరియో అనేపేర్లే ఉన్నాయి.

"ఇంగ్లీషుగుర్రం వెనుకబడింది" అన్నాడు ఫిలిప్ సంతోషంగా. నాలుగుగుర్రాలూ భయంకరమైనవేగంతో పరుగిడుతున్నాయి. ఒక పెద్ద గుంపు తనుకూచున్నవైపుకు తోసుకురావడం నానా చూచింది. జనం సముద్రంలా రొదచేస్తున్నారు. ఒకరినొకరు తొక్కుకుంటున్నారు.

అప్పుడు అందరూ ఒక విచిత్రదృశ్యాన్ని చూచారు. పైన్ తన ఇనుపబెత్తంతో "నానా" వీపుమీద ఒక్కదెబ్బ కొట్టాడు. అంతవరకూ చనిపోతుందా బ్రతుకుతుందా అన్నట్లున్న ఆ గుర్రం నురుగులు గ్రక్కుతూ

కళ్ళవెంట నిప్పులుకురిపిస్తూ పరుగెత్తింది. ఒక్క పరుగుతో ఫ్రైస్ నానాను పోస్ట్‌వద్దకు చేర్చాడు.

"నానా! నానా! నానా!" అని అందరూ కేకలువెయ్యసాగారు. "ఫ్రాన్స్ వర్తిల్లుగాక! ఇంగ్లండ్ నశించుగాక!" అని అందరూ ఒక్కొక్క కేకలు.

ఈ దృశ్యాన్ని చూచి, నానా సంతోషం పట్టకేకపోయింది. తన పేరుగలగుర్రం గెలవడం ఆమె కెంతో ఆనందాన్ని కలిగించింది. అందరూ "నానాను" ప్రశంసిస్తూంటే తన్నభిషిదిస్తున్న పేడంది ఆమె తొడులుకొట్టుకుంటూ తన ఆనందాన్ని వెలిబుచ్చింది. డోర్డ్ నెవ్ చంకలోఉన్న చిన్న లూయీని తీసుకుని ముద్దులవర్షం కురిపించింది.

"మూడునిమిషాల నలభయిసెకండ్లలో పరుగెత్తింది" అన్నాడు డోర్డ్ నెవ్ తనగడియారం చూచుకుంటూ.

నానా ఇంకా తనపేరు ఆ జనంలో ప్రతిధ్వనించడం నింటూనే ఉన్నది. చిరుగాలికి ఎగురుతున్నజుట్టుతో బూగానుతో తీవిగా దేవతలా నిల్చున్నది. నానా నిల్చున్నప్రదేశంలో ఆమెభక్తులూ, ప్రేమికులూ, అందరూ పోగవసాగారు.

రేసులు సమాప్తికావస్తున్నాయి. కొన్నిబండ్లు వెళ్ళిపోయాయి. "వాజ్లాన్ ఫ్రైడ్" రేస్ లు జరుగుతున్నాయి. వాండెవేసేరు అక్కడక్కడా విన్పిస్తోంది. పందెంపోగొట్టుకున్నవారు ఉదిక్కులై ఉన్నారు. గెలిచినవారు ఏమీ పట్టనట్టుగాఉన్నారు. "వాండెవేపని అయిపోయిందని జనంలో అక్కడక్కడ గుసగుసలాడుకుంటున్నారు. నానా మొదట్లో ఈ గుసగుసలను నమ్మలేదు. పాలిపోయిన ముఖంతోవచ్చిన లాబోర్డేటీని "ఏమైంది?" అని అడిగింది నానా మెల్లగా.

"అయిపోయింది" అన్నాడు లాబోర్డేటీ ముక్తపరిగా.

ఆ రాత్రి 'మాబిలె'లో నానాకు ఘనవిజయానికి స్వాగతం. సన్మానం జరిగింది. అది ఆమెజీవితంలో మరపురానిరాత్రి. పారిస్ నగరంలోని అభిజాతవర్గమంతా అక్కడ సమావేశమైంది. గ్యాస్ లాంతర్లు తళతళలాడి పోతున్నాయి. స్త్రీలు నగ్నంగావున్న భుజాలతో అటూఇటూ తిరుగుతూ తాగుతున్నారు. నానా రేసెస్ కు దరించివెళ్ళిన డ్రెస్ తోనే ప్రవేశించింది. అందరూ ఆమెను విజయోల్లాసంకొద్దీ ఎత్తుకుని ఊరేగించారు.

మంగళవారంవరకు ఆ విజయోత్సాహపుజ్వరంనుంచి నానా పూర్తిగా తేరుకోలేదు. ఆ ఉదయాన ఆమె మేడమ్ లెరాట్తో మాట్లాడుతోంది. వాండ్రెవె రేస్కోర్సులన్నిటినీ త్యజించాడనీ, తనపేరు తీసివేయించుకున్నాడనీ, ఆ ఉదయమే గుర్రపుశాలకు నిప్పు పెట్టుకుని చనిపోయాడని నగరమంతా అనుకుంటున్నదనీ చెప్పింది నానా.

అంతలో లాబోర్డెటీ ఆక్కడికొచ్చాడు. నానాగెలిచిన నలభై వేల ఫ్రాంకులు తెచ్చిఇచ్చాడు. ఈ డబ్బు నానాకు తృప్తికలిగించలేదు. నానా మిలియన్ ఫ్రాంకులైనా గెలుస్తాననుకున్నది.

వాండ్రెవె గుర్రపుశాలలో నిప్పంటించుకుని అంతరించిపోయాడు, ఆ దృశ్యాన్ని వివరిస్తూ 'ఆ దృశ్యం చాలా బ్రహ్మాండంగా ఉంటుంది. ఆదృశ్యాన్ని తలుచుకుంటేనే వెంట్రుకలు నిక్కబొడుచుకుంటాయి. అతను అందరినీ బైటికిపంపేశాడు. తనుమాత్రం లోపలఉండి, పెట్రోలు పోసుకున్నాడు. తరువాత అకాశమెత్తున మంటలు లేచాయి. గుర్రాలు పెద్దగా అరుస్తూ తలుపులు బాదసాగాయి. కొందరైతే భయంతోనే చనిపోయే వారట' అన్నది నానా.

లాబోర్డెటీ వాండ్రెవెమరణాన్ని నమ్మలేదు. ఎవరో అతను కిటికీలోనుంచి దూకుతుండగా చూచారని చెప్పాడు. ఈమాట వినగానే నానా కలలు కల్లలయ్యాయి.

'అయ్యో! ఎంత గొప్పమరణం తప్పించుకున్నాడు!' అన్నది.

12

ఒంటిగంట దాటింది. నానా, కౌంట్ ఇంకా నిద్రపోలేదు. వెనీషియన్లేస్ అలంకరించివున్న మెత్తనిపక్కమీద పడుకుని ఉన్నారు.

మూడురోజులనుంచి కౌంట్ రావడంలేదు. తప్పుకుని తప్పుకుని తిరుగుతున్నాడు.

ఒక చిన్న లాంతరుమాత్రం ఆ గదంతా మందమైన కాంతినిస్తోంది. గదిలో నిశ్శబ్దమావరించి ఉన్నది. వెచ్చని ప్రణయ పరిమళం గదినిండా అలుముకున్నది. జార్చినతెరచాటునీడలో పక్క ఎంతో రమణీయంగా కనిపిస్తోంది. ఆ నిశ్శబ్దతలోనుంచి ఒక నిశ్వాసం వినిపించింది. తరువాత ముద్దాడినశబ్దం.

నానా ఒకక్షణంపాటు ప్రక్కచివర కూచున్నది. కౌంట్ నీడలో దిండుపైన తలపెట్టుకుని పడుకొని ఉన్నాడు.

ఒకక్షణం ఏదో ఆలోచించిన తరువాత ముఖంలో గాంభీర్యం వహించి 'ప్రియా! నువ్వు ఈశ్వరుని నమ్ముతావా?' అని అడిగింది నానా.

ఆనాటి ఉదయంనుంచి ఆమెమనస్సు ఎంతమాత్రం బాగుండలేదు. నరకాన్నిగురించి మృత్యువుతుగుతించి ఆమెకున్న విచిత్రాభిప్రాయాలు ఆమెను చీకాకుపరుస్తున్నాయి. శాశ్వతం దప్పుదప్పుడు శిశువులకువలె ఏవేవో అతివిచిత్రమైన భయాలు ఆమెమనస్సును కల్లోలపరిచేవి.

నానా మళ్ళీ ఇలా అడిగింది, 'నేను స్వర్గానికి వెదతానంటానా?' ఇలా అని చివరకు రెమ్మలా ప్రకంపించింది.

నానా అడిగిన ఈ విచిత్ర శ్నలు వినేసరికి కౌంట్లో నిద్రాణమై వున్న మతిపిషయి! పళ్ళాత్తాపమంతా ఒక్కసారిగా పెల్లుబికింది. భుజాలపై నుంచి జారుతున్న సెట్ డ్రెస్కో, భుజాలపై కి జారిపడుతున్న కేశరాశికో, నానా కౌంట్ వక్షస్పైపై చాలి, వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది.

"నాకు చావంటే భయం, నాకు చావంటే భయం" అని ఒకజేషిద్దు

కౌంట్ కూడా భయపడ్డాడు. నానా అతిన్ని కౌగలించుకుని విలపించే సరికి, ఆ భయం అరిసికికూడా అంటిపెట్టయింది. ఆ స్త్రీ మనస్సును కల్లోల పరుస్తున్న అవ్యక్తబాధ తననూ కలవర పెడుతున్నట్టుగా ఉన్నది. నానా శరీరాలోగ్గం బాగానేవుంది. ఇప్పుడు ఆమె చెయ్యవలసినదల్లా చర్చిలో క్షమాపణ పొందడమే. నానా తలడిరిపింది. నానా తనజీవితంలో ఎవరికీ అపకారంచేసియెరుగదు. 'వర్జిన్' ప్రతిమకూడా మెడలో వేసుకున్నది. అయినా, ఆమెను ఒక సందేహం బాధిస్తోంది. వినాహం కాకుండా పరపురుషగమనంచేసిన స్త్రీలకు నరకస్థా ప్తికలుగుతుందట? ఇది నిజమేనా? నరక స్వర్గాలకు వెళ్ళినవారెవరూ తిరిగివచ్చి, వారి ఆనుభవాలు చెప్పి నట్టు కన్పించదు. ఆమె మెడలోని ప్రతిమను ముద్దాడింది.

మృత్యుభయంతో ఒక్కక్షణంకూడా ఒంటరిగా ఉండలేకపోతోంది నానా. అందుచే ముఖత నానాతో డ్రెసింగ్ గదిలోకికూడా వెళ్ళవలసివచ్చింది. అక్కడనుంచి పచ్చినతరువాత కౌంట్ పడుకున్నాడు. కాని నానా ఇంకా

అలోచిస్తూ అటూఇటూ తిరుగుతున్నది. ప్రతిచిన్నశబ్దానికి ఉలికిపడుతున్నది. అద్దంవద్దకు వచ్చినపుడల్లా అద్దంముందు ఆగి, పూర్వపురోజుల్లోలాగా తన నగ్నసౌందర్యాన్ని ధ్యానిస్తోంది. అలా తన నగ్నసౌందర్యాన్ని వీక్షించినపుడల్లా ఆమెకు మృత్యుభయం హెచ్చుతున్నదేకాని, తగ్గడంలేదు. చనిపోయినప్పుడు మనిషి ఎంత అసహ్యంగా ఉంటాడు! అనుకున్నది.

చెక్కిళ్లులోపలికితీసుకుని, కళ్లు పెద్దవిచేసి, తను ఎలాఉంటుందో చూచుకున్నది. అలాగే కౌంట్ వంక తిరిగి 'చూడండి, నేను చనిపోయినప్పుడు ఇలాఉంటానుకదూ!' అన్నది.

“నీకు పిచ్చెత్తినట్టుంది. ఇక వచ్చి పడుకో” అన్నాడు కౌంట్.

ఆమెచనిపోయి, సమాధిలో నిక్షిప్తమైనప్పుడు ఎలాఉంటుందో కూడ కౌంట్ ఊహించుకున్నాడు ఒకశతాబ్దపుకల్పానికి ప్రతినిధిగా నానా సమాధిలో శయనిస్తుంది. కౌంట్ చేతులుజోడించి ప్రార్థించాడు, ఇటీవల కొన్నాళ్ళనుంచీ కౌంట్ ను మతవిశ్వాసం ఆకట్టుకున్నది, 'ఈశ్వరా! పరమేశ్వరా!' అంటూ ధ్యానించసాగాడు. నానా పక్కదగ్గరికి వచ్చేసరికి అతను వెల్లికిలాపడుకుని, శూన్యంలోకి చూస్తున్నాడు. నానా మళ్ళీ ఏడ్వసాగింది. కౌంట్ భయంతో ఆమెను కౌగలించుకున్నాడు. ఇద్దరినీ ఒకే మృత్యుభయం ఆవరించింది.

రెండురోజుల తరువాత ఒక ఉదయాన ముఫత్ నానా ఇంటికి వచ్చాడు. ఏడవడంవల్ల అతనికళ్లు ఎర్రబారి ఉన్నాయి. అతనిలోని ఆంతరంగిక సంఘర్షణకారణంగా అతనిశరీరమంతా వణికిపోతోంది. జో ఇదంతా గమనించకుండా, అతనివద్దకు పరుగెత్తుకొచ్చి 'త్వరగారండి. రాత్రి అమ్మగారు చనిపోయినంతపని అయింది' అనిచెప్పింది. కౌంట్ వివరాలు అడగబోతే 'విచిత్రం! చాలావిచిత్రం!' అని దారితీసింది.

మూడునెలలనుంచి నానామనస్సు మనస్సులోలేదు. 'ఎంచేతనో' బాగాలేదు, అంటూవచ్చింది. స్పష్టంగా నిర్వచించలేకపోయేది. డాక్టర్ బాప్ టరెల్ కుకూడా కొన్ని అనుమానాలు ఉన్నాయి. ఒక్కొక్కసారి అతనితో విసుకెత్తి పరిస్థితి దాచుకోడానికే ఆమె సర్వవిధాలా ప్రయత్నించేది. తన్ను బాదిస్తున్న హాస్యవేదన ఏదో నానాకు సరిగా అర్థమయ్యేదికాదు. తనదృష్టిలో తనే నీచంగా ఉన్నట్లు కనిపించసాగింది. తన కాముక ప్రవృత్తిలో ఏదో

కొరతకలిగినట్టు ఆమె ఆశ్చర్యపడుతుంది. కొందరికి కోరకుండానే సంతానం కలుగుతుంది. ఇది ఎంత విచిత్రం!

నానా జీవితంలో తనచుట్టూ మృత్యుభీజాలు వెదజల్లింది. కాని తనలో పవిత్రమాతృత్వం గంభీరవాహినిలా పెల్లుబుకుతోంది.

జరిగిన విషాదసంఘటననుగూర్చి జో ఇలాచెప్పింది — 'నాలుగుగంట అయ్యేసరికి అమ్మగారికి వాంతులుపట్టుకున్నాయి. నేను డ్రెసింగ్ రూంలోకి వెళ్ళేసరికి ఆమె నేలమీద మూర్చలోపడిఉన్నది. హత్యగావింపబడినట్టుగా ఆమెచుట్టూ నెత్తురుమడుగు ఉన్నది. ఏం జరిగిందో అప్పుడు నాకు అర్థమైంది. అమ్మగారు నాతో చెప్పలేదని నాకు కోపంవచ్చింది. అతనూ నేనూ కలిసి, ఆమెను లేవదీశాం, అమ్మగారికి గర్భస్రావమైందని నేను అతను ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఇల్లంతా తలక్రిందలైపోయింది. సేవకులందరూ పైకి క్రిందికి పరుగెత్తసాగారు.

'మీరు వెళ్ళిచూడండి, అయ్యగారూ.....ఇప్పుడు అమ్మగారికి కొంచెం నయంగానేఉన్నది. డాక్టర్ కూడా వస్తానన్నాడు' అన్నది జో.

మేడమీద డ్రాయింగ్ రూంలో సాటిన్ ఒక్కతే సోఫాలోపడుకుని సిగరెట్ కాలుస్తోంది.

జో కౌంట్ ను పడకగదిలో ప్రవేశపెట్టింది. నానా ఎంతో పాలిపోయి పడుకుని ఉన్నది. ఆమెకళ్ళు ఆలోచనాత్మకంగా ఉన్నాయి.

కౌంట్ ను చూడగానే ఆలాగే పడుకుని కదలకుండా చిరునవ్వు నవ్వింది. 'నేను మళ్ళీ నిన్ను చూస్తాననుకోలేదు' అన్నది.

అతను ఆమెజుట్టును ముద్దుపెట్టుకోడానికి ముందుకు వంగగా ఆమె ద్రవించినదై, శిశువునుగూర్చి అతని బిడ్డేనని చెప్పింది.

'అంతా ఆయిపోయింది. కాని, మించిపోయిన తరువాత చెయ్యగలిగిన దేమీలేదు. ఒకందుకు ఇదే మంచిదనుకుంటాను. మీకు ఒక బంధాన్ని కలిగించడం నా కిష్టంలేదు' అన్నది. 'ఎందుకలా ఉన్నావు? నీకుసూడా అస్వస్థతగావున్నదా?' అనడిగింది నానా.

"లేదు" అన్నాడు కౌంట్ బాధగా.

అమె అతనివంక సూదులు పొడిచినట్టు సుదీర్ఘంగాచూచింది. తరువాత నైగతో జోను అక్కడినుంచి పంపివేసింది.

జో వెళ్ళిపోయిన తరువాత కౌంట్ ను దగ్గరికి తీసుకుని 'ప్రియా! అసలువిషయం ఏమిటి. చెప్పవూ? నీకళ్ళు అశ్రుపూరితాలై ఉన్నాయే? నాతో ఏదో చెప్పాలనే వచ్చావు. నాకు తెలుసు' అన్నది నానా.

నానా ఇలాఅప్యాయంగా ఆదరంగా అడిగేసరికి కౌంట్ వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగాడు. నానా అర్థంచేసుకుంది. రోజ్ ఉత్తరం : పి ఉంటుంది. అతనిబరువు తగ్గిపోయేవరకు విలపించనిచ్చింది. తరువాత మాతృత్వం ఉట్టి పడే స్వరంతో, 'నీకేదై నా గృహకల్లోలం కలిగిందా?' అని అడిగింది. అతను తలఊపాడు. అప్పు డా గదిలోని వాతావరణం ఎంతో భారంగా ఉంది. ఆ గదివిండా పొగలాగా ఏదో బాధ అలుముకున్నట్టుగాఉంది. ఆ క్రితంరాత్రి అతను చక్రవర్తినివిందుకు వెళ్ళి ఇంటికిరాగానే సెబెన్ తన ప్రేయునికి వాసిన ఒకలేఖ అతని చేతిలోపడింది. ఆ రాత్రంతా అతను భయంకరంగా గడిపాడు, తెల్లవారిలేచి, ఆ క్రోధంలో తనభార్యను హత్య చేస్తానేమోనన్నభయంతో ఇల్లువిడిచి వచ్చాడు. అతను ఎప్పుడు ఎలాంటి చిక్కులలోఉన్నా వానావద్దకు వస్తాడు. అక్కడే అతనికి ఒకవిధమైన ఓదార్పు, మనశ్శాంతి లభించుతుంది.

"ఏదోఒకవిధంగా ఉపశాంతిపొందాలి. నాకు చాలా కాలంనుంచి తెలుసు. కాని నేను నీకళ్ళు తెరిపించి వుండగలిగేదాన్నికాదు. గతసంవత్సరం కూడా నీకు అనుమానాలు వుంటూవచ్చేవి. నా తెలివితేటలవల్ల ఎలాగో ఒకలా సర్దుబాటుచేశాను. అయినప్పటికి నువ్వు అవివేకంగా ప్రవర్తించ కూడదు సుమా' అని చెప్పింది నానా.

అతను ఏడ్వడం ఆపాడు. అతన్ని పరాభవాగ్ని దహిస్తోంది. 'నీకు ఆరోగ్యం బాగాలేదు. నీకు అరిసట కలిగించటంమంచిదికాదు. మరి నేను వెడతాను' అన్నాడు.

'కాదు, వుండు. నీకు ఏదైనా మంచి సలహాఇస్తాను. నన్నుమాత్రం ఎక్కువగా మాట్లాడించకు. డాక్టర్ ఆలా చెప్పాడు'.

కౌంట్ గదిలో అటూఇటూ తిరుగుతున్నాడు. అయితే ఇప్పు డేం చేస్తావు?" అన్నది నానా.

“వాణ్ణి కొట్టేస్తాను”

“అది అంత తెలివిగలపనికాదు. మరి నీ భార్యవిషయమో?”

“విడాకులకోసం దావావేస్తాను. నా దగ్గర రుజువుఉందిగా.”

“అదీ అంత మంచిపనికాదు. అలాటిపని నే నెన్నటికీ చెయ్యనివ్వను” అన్నది నానా.

తరువాత శుష్క-స్వరంతో ఇలాటిపనులవల్ల తన గౌరవ ప్రతిష్ఠలకు ఎలాభంగంకలుగుతుందో, తన బ్రతుకునలుగురినోళ్ళలోపడి, ఎలాబట్టబయ్యే పోతుందో చెప్పింది.

అయితే మాత్రం ఏం? నేను ప్రతీకారం తీర్చుకున్నవాడినవుతాను’ అన్నాడు కొంట్.

‘ప్రతీకారానికి ఇది కాదు పద్ధతి.’ అతను ఏదో చెప్పబోయాడు కాని చెప్పలేకపోయాడు.

తరువాత నానా అతనిపై మరోరాయివిసిరింది. ‘నిన్ను బాధిస్తున్న విషయం నన్ను చెప్పమంటావా? నువ్వే నీభార్యను మోసగించావని బాధ పడుతున్నావు. ప్రతిరాత్రి అందుకే ప్రార్థనచేస్తున్నావు. మరి నీ భార్యను నువ్వెలా నిందించగలవు? నీవే దారిచూపావంటుంది ఆమె’ అన్నది నానా.

ముఫత్ ఈ మాటలు వినేసరికి కుర్చీలో కుప్పమాలిపోయాడు. నానా ఒకక్షణం మౌనంగా ఉరుకున్నది. తరువాత మెల్లగా ‘నా తల మరి కిందికి ఉన్నట్టుంది. కొంచెం కింద ఎత్తుపెట్టు’ అన్నది.

అత నలాగే చేశాడు. నానా నిశ్చయించింది. మళ్ళీ కోర్టుద్వారా విడి సడడం అంత ఉచితంకాదని చెప్పింది. అప్పుడు తన విషయంకూడా అందరూ చెప్పుకుంటారు. ఏ అల్పబుద్ధిగల స్త్రీయో అయినట్లయితే అతన్ని అలాచెయ్యమని సలహామిచ్చేదే-అతని ఖర్చుతో తనపేరు బైటికివస్తుందని. కాని, నానా అన్నిటికన్న ఎక్కువగా అతని సుఖశాంతులనేకోరింది. తరువాత మెల్లగా తనశుష్క-హస్తాలను అతనిమెడకుచుట్టి. ‘నా మాట విను. నీ భార్యతో సమాధానపడు’ అన్నది.

కొంట్కు కోపంవచ్చింది. అతనిహృదయం బ్రద్దలై పోతోంది. ‘అ నెన్నటికీ సంభవంకా’ దన్నాడు. నానా మృదువుగా బలవంత పెట్టసాగింది.

‘ఏదో విధంగా సమాధానపడాలి. నేనే నిన్ను నీ కుటుంబానికి

దూరంచేశానని అందరూ చెప్పుకోవడం నీకు ఇష్టం ఉండదుకదా! మరి నాకు కూడా ఎంతో అపకీర్తివస్తుంది. అందరూ నన్నుగురించి ఏమనుకుంటాడో చెప్పు! నన్నుమాత్రం ఎప్పుడూ ప్రేమిస్తాననిచెప్పు. అంతే చాలు. నువ్విప్పుడు మరొకరి కౌగిట్లోకి పోబోతున్నావు కాబట్టి....' అనినానా వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది.

అతను ముద్దాడి 'నువ్వు వట్టి పిచ్చిదానివి. నిన్ను వదలి నే నెక్కడికి వెడతాను?' అన్నాడు.

'అవును. నీ వా పని తప్పకుండా చెయ్యాలి. అంతకంటే మంచి మార్గం లేదు కూడాను. ఏమైనా ఆమె నీ భార్య.'

ఇలా సలహాయించిందినానా. మధ్యమధ్య ఈశ్వరుని విషయంకూడా మాట్లాడింది. ఒక సమాధానమార్గాన్ని బోధించింది. తనజీవితాన్ని తన భార్యతో, ఉంపుడుకత్తెతోను పంచుకొని ప్రశాంతంగా జీవయాత్రసాగించాలనీ, ఇద్దరిలో ఎవరికీ నొప్పికల్గిందాదనీ చెపుతూంటే ఆమెకు సాలి వచ్చింది. 'ఈ విధంగా నే నొక మంచిపని చేసినదాన్నవుతాను. నన్ను నువ్వు మరింతగా ప్రేమిస్తావు' అన్నది నానా.

తరువాత నిశ్శబ్దం. ఆమెకళ్ళుమూసుకుంది. అప్పుడామె చనిపోయిన మనిషిలా కన్పించింది. ఒక అగాధమైన బాధారేఖ ముఖముఖాన్ని ఆక్రమించింది. గతరాత్రినుంచి అతనికికలిగినదెబ్బవల్లకలిగినదుఃఖంలోముఖతకు ఆర్థికచిక్కులు జ్ఞాపకంరాలేదు. నానా ఇప్పుడు వాటిని జ్ఞాపకంచేసింది. ఇప్పుడు అతను ఎంతో డబ్బుయిల్బిందిలో ఉన్నాడు. ఈ చిక్కులనుంచి ఎలాతప్పించుకోవాలో అతనికి తోచడంలేదు. లెఫాండెటీనుంచి తిరిగివచ్చిన తరువాత అతనిభార్య కౌంటెస్ సెబెన్లో ఎంతోమార్పు కనుపిస్తోంది. టోగవిలాసాలపట్ల ఆమెకు ఆసక్తిహెచ్చింది. లౌకికసౌఖ్యాలలో మునిగి తేలాలనేవాంఛ అధికమైంది. ఈవాంఛ వారిస్థితిని ఇప్పటికే చాలావరకు అగ్నిదాహంతో ఆహరించివేసింది.

పారిస్ నగరంలో అందరూ ఆమె టోగలాలనతనుగూర్చి మాట్లాడుకుంటున్నారు. పాతభవనాన్ని మార్చి, సరికొత్తభవనంగా తయారుచెయ్యడానికి 500,000 ఫ్రాంకులు ఖర్చుచేసింది. ధనం ప్రవాహంలా కరిగి పోయింది.

నానా కళ్ళుమూసుకుని పడుకున్నది. అమెను అలా బలహీనస్థితిలో చూచినప్పుడు కౌంట్ కు భయంకలుగసాగింది.

తరువాత నానాకళ్ళుతెరచి నిశ్చయించి, 'అయితే వివాహం ఎప్పుడు ఏర్పాటైంది?' అని అడిగింది.

"మంగళవారంనాడు కాంట్రాక్టుపై సంతకాలవుతాయి."

నానా ఇంకా కళ్ళుమూసుకునే, అంధకారమయ భావజగత్తులోనుంచి మాట్లాడుతున్నట్లుగా, 'మీకు ఏది ఉచితమని తోస్తే అలా చెయ్యండి. నామట్టుకు నాకు అందరూ సుఖంగా ఉండడమే ఆభిమతం' అన్నది.

అతను అనునయంగా అమెచేతిని తనచేతిలోకి తీసుకున్నాడు. 'ముందు నువ్వు విశ్రాంతి తీసుకో' అన్నాడు. అతన్ని ఇంతవరకూ వేదించిన కోపం అంతరించింది. ఆ పడకగదిలో-ఆ వెచ్చదనంలో-ఈ ఈథర్ పరిమళంలో - అతన్ని ఒకవిధమైన ప్రశాంతి ఆవరించింది. ఆ వెచ్చనిపక్క స్పర్శవల్ల అతనిలో గాయపడిన పురుషత్వం మెల్లగా తేరుకొన్నది. అతను అమెమీదికి వంగి, అమెనుకౌగలించుకున్నాడు. అమెముఖం నిశ్చలంగా ఉన్నప్పటికీ అమె పెదవులమీద చిరునవ్వు తాండవించింది. అంతలో ఆక్కడికి డాక్టర్ బాటరెల్ వచ్చాడు.

"ఎలాఉంది అమ్మాయ్?" అన్నాడు ఎంతో చనువుగా.

డాక్టర్ అందగాడు; యువకుడు. పారిస్ నగరంలోని సభ్యసమాజంతో బాగా పరిచయంఉన్నవాడు. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ స్త్రీలతో ఎంతో స్నేహంగాఉంటాడు. ఇలా నవ్వుతూ మాట్లాడుతూనే ఫీజులు దండిగా వసూలుచేస్తాడు. స్త్రీలందరూ అతనంటే చాలా గౌరవిస్తారు.

డాక్టర్ రాగానే ముఫత్ లేచి గదిలోనుంచి వెళ్ళిపోయాడు. తలుపుదగ్గరకువెళ్ళినకౌంట్ ను నానా వెనక్కిపిలిచి నుదుటిపై ముద్దాడి, 'నేను చెప్పినట్లు చేస్తావుకదూ? లేకపోతే నాకు చాలా కోపంవస్తుందిసుమా!' అన్నది.

కౌంటెస్ సెబెన్ తనకుమార్తె వివాహపు కాంట్రాక్టుపై మంగళవారంనాడు సంతకాలుకావాలని అభిలషించింది. అనాదే అమెనూతనగృహ ప్రవేశంకూడా జరుగుతుంది. 500 ఆహ్వానపత్రాలు పంపించబడ్డాయి.

ఆ విందు వసంతఋతువులో జరుగుతున్నది. జాన్ మాసపు సాయం త్రం ఎంతో వెచ్చగా హాయిగా ఉంటుంది. బాల్ డాన్సు డ్రాయింగ్ రూమ్ లోనే కాక, ఆరుబయట తోటలో కూడా జరుపవచ్చు.

కౌంట్ దంపతులు ద్వారంవద్ద నిల్చొని, అతిథులందరికి స్వాగతం చెప్పారు. అప్పుడప్పుడే ఆందంగా వెలిగించబడిన దీపాల కాంతులు పాల రాతిమెట్లపై ప్రతిఫలిస్తున్నాయి.

డాన్సింగ్ ప్రారంభించబడింది. ఆరెక్కస్తో తోటలో ఏర్పాటు చేయబడింది. వెనీషియన్ దీపాల వెలుగునీడలలో తోటంతా మంత్ర లోకంలా కనుపిస్తోంది. తోటచివర ఫలహారాలు ఉంచడంకోసం ఒక చిన్న దేరా వేశారు.

కౌంట్ తల్లి పాతన్నేహితులందరూ మంటచుట్టూ చేరారు, మేడమ్ దూ జాన్ కాయ్ మొదట్లో కొత్తమార్పులను గుర్తించలేక సరాసరి భోజన శాలలోకి వెళ్ళింది. మేడమ్ చాంతెరె తోటకేసి ఆశ్చర్యచకితురాలై చూస్తున్నది.

‘సెబైన్ కు పిచ్చెత్తినట్టుంది. చూడు—వాకిలిదగ్గర ఎలా నిలబడి ఉన్నదో—ఒంటినిండా వజ్రాలు అలంకరించుకున్నది’ అన్నది, మేడమ్ దూ జాన్ కాయ్.

వారిద్దరూ ఒకక్షణం కౌంట్ ను, కౌంటెస్ ను దూరాన్నుంచి పరకాయించి చూచారు. సెబైన్ అద్భుతమైన ‘ఇంగ్లీష్ లేస్’ అల్లిన చక్కని తెల్ల దుస్తులలో మెరుపుతీగలా మెరసిపోతోంది. యౌవనం, జీవం, కైపు ఆమె చిరు నవ్వులో వెల్లివిరుస్తున్నాయి. ముఫత్ ఆమె ప్రక్కన వృద్ధునిలా కనిపిస్తున్నాడు.

తరువాత ఆ వృద్ధస్త్రీలువురూ వివాహాన్ని గూర్చి మాట్లాడుకో సాగారు. ఈస్ట్రీ సిల్క్ డ్రెస్ లో అప్పుడే ఆటపోతున్నది, ఆమె ముఖం నిర్మలంగా అనాఘతపుష్పంలావుంది. ఆమె ఎదురుచెప్పకుండా డానెట్ ను వివాహంచేసుకోడానికి అంగీకరించింది. ఆమె ముఖంలో సంతోషమూ కన్పించడంలేదు; దుఃఖమూ కన్పించడంలేదు. చుట్టూ తనకోసం ఇంత గొప్ప ఆనందమేక జరుగుతున్నా ఆమె మాత్రం నిశ్చలంగా ఉంది.

‘అడుగో, డానెట్ వస్తున్నాడు!’ అన్నది మేడమ్ ఛాంతెరె. మేడమ్ హూగన్ తనకుమారులతో కలిసివచ్చింది. డానెట్ ఆమెచెయ్యి, పట్టుకుని కూర్చోబెట్టాడు. ఆమెపట్ల ఎంతో అనురాగపూర్వకమైన సాన్నిహిత్యాన్ని ప్రదర్శించాడు.

‘థాంక్యు, ఇది నా పూర్వస్థలమే’ అని ఆమెకూచున్నది. డానెట్ అచటినుంచి వెళ్ళిపోయిన తరువాత, ‘నీ వతన్ని ఎరుగుదువా? అని అడిగింది. మేడమ్ జాన్కాయ్.

‘బాగా తెలుసు. చాలా మంచికుర్రాడు. జార్జ్కి ఇతనంటే ఎంతో ఇష్టం. అతనిది చాలా గొప్పకుటుంబం!’ అన్నది మేడమ్ హూగన్. అతని తండ్రిపట్ల లూయీ ఫిలిప్కు ఎంతోగౌరవం. ఈ కుర్రవాడు కాస్త చెడిపోయివుంటే చెడిపోయిఉండవచ్చు ఏమైనా అతనిపినతండ్రులల్లో ఒకని ఆస్తి ఇతనికి వస్తుంది మేడమ్ హూగన్ ఈ విషయాలు చెబుతూంటే ఆ స్త్రీ లిద్దరూ ఏమీపట్టపట్టు తలలూపారు. ‘ఏమైనా ఈస్టేట్కి మరో మంచి సంబంధంచూచి ఉండవలసింది’ అన్నది మేడమ్ ఛాంతెరె.

ఆరెక్కెస్ట్రా సంగీతం ప్రారంభమైంది. అతిథులు గదిలో ప్రక్కలకు సర్దుకున్నారు. తేలికదుస్తులు ధరించిన స్త్రీలు నల్లనిసూట్లు ధరించిన పురుషులతో బాల్ డాన్స్ ప్రారంభించారు. సముద్రంలా కనిపిస్తున్న శిరస్సులపై దీపకాంతి జాలువారుతోంది. స్త్రీలుధరించిన మణిహారాలు మిలమిలా మెరుస్తున్నాయి. సాటిల్లు, సిల్కులు, నగ్నభుజాలు, ఆరెక్కెస్ట్రా సంగీతం- ఈ వాతావరణంలోనుంచి ఒక చక్కని పరిమళం ఉత్పన్నమైంది. మిగతా గదులలో స్త్రీల బాసలుతీరి కూర్చున్నారు. కన్నులమీదమీదలు, నవ్వులతళతళలు వెల్లివిరిసిపోతున్నాయి. ఇంకా అతిథులు వస్తునేఉన్నారు. ఒక సేవకుడు వస్తున్న అతిథులపేర్లు ముందే చెపుతున్నాడు.

రాను రాను ఫలహారాలదేరా క్రిక్కిరిసిపోతూన్నది. లాఫలాసి స్త్రీలవంక అదోపదంగా చూస్తున్నాడు. వీనట్ డానెట్తో ఏదోవిషయం దీర్ఘంగా సంభాషిస్తున్నాడు.

మేడమ్ జాన్కాయ్, మేడమ్ ఛాంతెరె ఇలా మాట్లాడుకుంటున్నారు. ‘ఇది అతని జీవితంలో చివరిఅధ్యాయం. ఆ లంజ ఇతన్ని పూర్తిగా గుప్పట్లో పెట్టుకున్నది. ఎలాంటి దైవభక్తుడు ఎలా అయిపోయాడు’ అన్నది

మేడమ్ జాన్ కాయ్: కౌంట్ ముఫత్ నుగురించి ప్రస్తావిస్తూ 'పూర్తిగా నాశనమైపోతున్నట్టున్నాడు. నా భర్తకు కూడా తెలిసింది. ఎప్పుడూ దాని భవనంలోనే పడిఉంటాడట. పారిస్ నగరమంతా చెప్పిననోటచెప్పకుండా ఇదేవిషయం చెప్పకుంటుంటోంది. నా మట్టుకు నేను సెబైన్ ను క్షమించను. అదీ ఇలా డబ్బువిరజిమ్మితే - ' అంటోంది మేడమ్ ఛాంసెరె

'ఇద్దరూ రెండుచేతులా ఉన్నదికాస్తా నాశనంచేస్తే, ఇక ఆ అగాధంలోంచి బయటపడలేరు' అన్నది జాన్ కాయ్. ఆ సందర్భంలో వీనట్ అక్కడికివచ్చి, 'అంతా అయిపోయినప్పుడు ఈశ్వరుడే తన సహాయాన్ని అందిస్తాడు' అన్నాడు.

ఒకప్పుడు అతను ఈ కుటుంబానికంతా యాజమాన్యం వహించాడు. ఇప్పుడు అతనే ఈ కుటుంబపతనానికి దోహదంచేస్తున్నాడు. తన చేతుల్లోనుంచి అన్నివిషయాలు దాటిపోయాయని అతను గ్రహించాడు. ఏది ఎలాజరిగినా అతను చెయ్యకలిగింది ఏమీ లేదనేనిశ్చయానికి వచ్చాడు. కౌంట్ నానావల్లోపడడం, ఫాష్ షరె కౌంటెస్ ల సంబంధం, దానెట్ ఈ సైలీల వివాహం - అన్నీ అంగీకరించాడు.

బార్ డాన్స్ మరింత ఉత్సాహంగా సాగుతోంది. మహా కోలాహలంగా సాగుతున్న ఆ డాన్స్ తో భవనమంతా రంకులరాటంలా భ్రమిస్తున్నట్టున్నది. స్త్రీలకళ్ళు ఎరుపెక్కి ఎర్రనిరాళ్ళలా మెరిసిపోతున్నాయి. అరతెరచిన పెదవులపై కైపుతో కూడిన మందహాసరేఖలు తాండవిస్తున్నాయి. వందలమందియువతుల నగ్నభుజాలు మీలమిల్లాడుతున్నాయి.

తోటవాకిలివద్ద నిల్చునిఉన్న లాఫలాసి, 'కౌంటెస్ అద్భుతంగా ఉంది. తనకుమార్తెకంటే పదేండ్లుచిన్నదిలాగా కన్పిస్తున్నది. వాండ్రెవ్రె ఆమె తొడలు అంతఅందమైనవికావనేవాడు నిజమేనా?' అన్నాడు ఫాకర్ మాంట్ తో.

'అదుగో. ఆవిషయం చెప్పగలవాడు వస్తున్నాడు. అతన్నే అడుగు.'

ఫాష్ షరె అప్పుడే వస్తున్నాడు. ఆ కుటుంబానికి సన్నిహిత స్నేహితుడుకాబట్టి భోజనశాలలోగుండా వస్తున్నాడు. 'ఆగు, ఒక్కమాట. ఆ తెల్లసిల్కుతోఉన్న స్త్రీని చూచావా?' అన్నాడు లాఫలాసి.

'అవును. కౌంటెస్' అన్నాడు ఫాష్ షరె.

‘అయితే నా కొకవిషయం చెప్పు. పదిలాయీలు పందెం. ఆమె తొడలు అందంగాఉంటాయా?’ అని లాఫలాసి పగలబడినవ్యాడు.

‘ఇడియట్!’ అని ఫాష్‌రె జనాన్ని తప్పించుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. ఆర్కెస్ట్రా మళ్ళీ ‘బ్లాండ్‌వీనస్’ ప్రారంభించింది. ఫాష్‌రె మొట్టమొదట కౌంటెస్ సెబెన్‌కు వంగి నమస్కరించాడు. ఆమె చిరునవ్వునవ్వింది. తరువాత కౌంట్ వెనకాల ఒకక్షణం నిశ్చలంగా నిల్చున్నాడు. కౌంట్ గంభీరంగాఉన్నాడు. తనచూపులుదించి, ఫాష్‌రెవంక చూచాడు. మరింత గంభీర్యాన్ని వహించాడు. కొద్దిక్షణాలపాటు ఇద్దరూ ఒకరినొకరు చూచుకున్నారు. ఫాష్‌రె ముందుగా చెయ్యిజాస్తే కౌంట్ తనచేతిని కలిపాడు. కౌంటెస్ సెబెన్ నేలకేసిచూస్తూ చిరునవ్వునవ్వింది. ఆర్కెస్ట్రాసంగీతం ఇంకా సాగుతూనేఉంది. ‘ఇద్దరిచేతులూ కలిసినట్టున్నాయే!’ అన్నాడు ఫాకర్‌మౌంట్.

ఈస్టేలీ దగ్గరకు వచ్చింది. ఫాష్‌రె ఆమెను అభినందించాడు, ఆమె పసిపిల్లలాగా అమాయకంగా అతనివంక చూచింది. డానెట్‌కూడా హృదయపూర్వకంగా ఫాష్‌రెతో కరస్పర్శచేశాడు.

ఆర్కెస్ట్రా ఇంకా కామోద్దీపకస్వరప్రసారాన్ని సుడిగుండం త్రిప్పినట్టు త్రిప్పుతూనే ఉన్నది. సంగీతం జలలు జలలుగా పొరలివస్తోంది. ఫిడెల్సు నిశ్వాసాలు విడిచినట్టు పాడుతున్నాయి.

తరతరాలుగాసాగివస్తున్న ఆ పురాతన కుటుంబగౌరవం ఆనాడు పేకమేడలా కూలిపోతున్నట్టుగా ఉన్నది. ఆ విలాస వినోదోత్సవాలకు ఆ భవనం కూలిపోయేటట్టున్నది. ఆ నాటి ఆర్కెస్ట్రాసంగీతం ఒక పురాతన జాతికి, సంప్రదాయానికి అంత్యకాలగంటలను మ్రోగింపజేస్తున్నట్టుగా ఉన్నది. నానా అదృశ్యరూపంతో ఆ వాలానరిణాన్నంతా ఆవరించి, అందరినీ తనకల్మషంలో ఉడికించేస్తున్నట్టుగా ఉంది.

వివాహానాటిరాత్రి కౌంట్ ముఫత్ తనభార్య పడకగదిలోకి వెళ్ళాడు. అతను రెండుసంవత్సరాలనుంచి ఆ గదిలో అడుగుపెట్టలేదు. అతనిరాక కౌంటెస్‌కు అత్యంత ఆశ్చర్యాన్ని కలిందింది. ఆమె చిరునవ్వునవ్వింది. అతను అస్పష్టస్వరంలో ఏవో కొన్నిమాటలుమాత్రం చెప్పగలి

గాడు. తరువాత ఆమె ఒక చిన్న ఉపన్యాసం ఇచ్చింది. ఆ రాత్రి వారిరువురికి సమాధానం కుదిరింది.

ఈనాడుకూడా నానా రెండుగంటలవరకు నిద్రిస్తూనేఉన్నది. 'జో? ఆమెను మేలుకొలుపలేదు. నానాయే మెల్లగా కళ్ళుతెరిచి, 'ఎవరది?' అన్నది.

ఆ క్షణంలో అక్కడికి డానెట్ వచ్చాడు. 'పెళ్ళిరోజున ఇలావచ్చా వేమిటి?' అన్నది నానా.

అతను నానాపక్కదగ్గరకువచ్చి 'నా అమాయకత్వాన్ని అడిగావు కదా! తీసుకొచ్చాను.'

నానా కళ్ళల్లో నీరుక్రమేటంతగా నవ్వింది. 'ఏదీ ఒక్క ముద్దివ్వు. సరాసరి చర్చినుంచే వస్తున్నావా? ఇదేగా చివరిముద్దు' అన్నది.

డానెట్ ఆనాడే భార్యతోకలిసి వెళ్ళిపోవాలి.

13

సైప్టెంబర్ నెల చివరిరోజులు. ఆ సాయంత్రం కౌంట్ ముఫత్ నానాగృహంలో భోంచెయ్యాలి. సాయంత్రమయ్యేసరికి అతనువచ్చి తను 'తూలెరి'కి తక్షణమే వెళ్ళాలని ఆజ్ఞ వచ్చినదని చెప్పాడు. ఇంకా దీపాలు వెలిగించలేదు. వంటింట్లో సేవకులు బిగ్గరగా నవ్వుతున్నారు. కౌంట్ మెల్లగా మెల్లెక్కి పైకివెళ్ళాడు. నిశ్శబ్దంగా తలుపు తెరిచాడు. గులాబిరంగుసూర్య కాంతి గదిలో పడుతున్నది అప్పుడప్పుడే మునిమాపుకాంతులు గదిలోకి చొరబడుతున్నాయి. ఆ సంజచీకటిలో నానా జార్జ్ చేతుల్లో వాలిఉండడం కౌంట్ కళ్ళబడింది అందుకు సందేహమేమీలేదు. ఇక వారు ఎంతకాదన్నా లాభంలేదు. కౌంట్ ఈ దృశ్యాన్నిచూచి, అరవబోయి అరవలేక స్తబ్ధుడై నిల్చున్నాడు.

నానా వెంటనే ఎగిరిపడిలేచి, అతన్ని పడకగదిలోనికి లాక్కెళ్ళింది.

ఇలా హఠాత్తుగా పట్టుబడినందుకు నానాకూడ ఆశ్చర్యస్తబ్ధురాలైంది. ఇంకా ఎందుకన్నదూ ఆమె ఇత అశ్రద్ధగావ్రవర్తించలేదు. ఇలా సంభవించడానికి చాలాకారణాలు దోహదంచేశాయి. నానాకు జార్జ్ తో ఒక చిన్నపోట్లాట వచ్చింది. దానికికారణం జార్జ్ ఫిలిప్ పట్ల విపరీతంగా

అసూయపడజొచ్చాడు. నానాభుజంమీద వారి, వెక్కి-వెక్కి ఏడ్చాడు. ఆమె భరించలేకపోయింది. ఆమెకు ఏంచెయ్యాలో, జార్జ్ ని ఎలా ఓదార్చాలో తెలియలేదు. అతనిపట్ల అమితజాలి కలిగి, అతనికోరికనున్నించుకుండా ఉండలేకపోయింది. తనది జాలిగుండె అయినందుకు ఫలితం ఇదేనా అనుకున్నది.

ఆమె పడకగదిలో ప్రవేశించినప్పుడు గది చీకటిగావుంది. నానా వెంటనే లాంతరుతెమ్మని అరిచింది. జో లాంతరుతీసుకొచ్చింది.

కౌంట్ చేతులు మోకాళ్ళమీదపెట్టుకుని గంభీరంగా కూచున్నాడు. కోపంవల్ల ఒక్కమాటకూడా మాట్లాడలేకపోయాడు. అత న్నేవో పెద్ద భయం ఆవేశించినట్టుగా వణకిపోసాగాడు. ఈ మౌనసాధ నానాకు ఎంతో కష్టంకలిగించింది. ఆమె అతన్ని ఓదార్చడానికి ప్రయత్నించింది. 'నిజమే నాది తప్పే. నే నెంతో పశ్చాత్తపిస్తున్నాను. నన్ను తీయించు' అన్నది నానా.

అతనిసాదాలవద్ద కూచున్నది. మృదువుగా, జాలికొల్పే చూపులతో అతన్ని బ్రతిమిలాడసాగింది. కౌంట్ పల్లెత్తుమాటకూడా అనలేదు. ఒక దీర్ఘ నిట్టూర్పు విడిచాడు. అంతే. ఆమె ప్రార్థనలకు లొంగిపోయాడు. జార్జ్ ని పంపివెయ్యమన్నాడు. కాని, ఏంలాభం? అతని స్వప్న సౌధము నేలమట్టమైంది. ఇక నానాను ఎలా నమ్మగలడు? ఇకముందు నానాను అతన్ని బంధించేది విశ్వాసంకాదు. నానాలేకుండా తను జీవించలేనేమో ననే భయంనూత్రమే.

మధ్యాహ్నాభాస్కరుడు చంద్రప్రచండంగా వెలిగిపోతున్నట్టు, నానా పారిస్ నగర సౌందర్యగగనంలో వెలిగిపోతున్నది. పాపమనే ఆకాశంలో ఆమెతీక్షణత మరింత హెచ్చింది. తనభోగభాగ్యాల నిరంతరప్రదర్శనద్వారా, డబ్బుపట్ల ఆమెకుగల తృణీకారభావంద్వారా ఆమె సమస్త పారిస్ నగరాన్ని ఆక్రమించి ఆచ్ఛాదించింది.

ఆమెభవనంలో నిత్యం ఒక పెద్ద కామాగ్నిగుండం ప్రజ్వరిల్లుతున్నట్టుగా వున్నది. అరని తీరని ఆమె దాహ - మోహాలు ఆ అగ్నిగుండం చల్లారకుండా ఆజ్యంపోస్తున్నాయి. ప్రతిక్షణం బంగారం గాలికి ఎగిరిపోతోంది. ఆమె శాశ్వతంగా కిక్కురూపినక్షణంలో ఆ బంగారం మసిగా మారుతుంది. ఆ భవనం ఒక అగాధభీకరమైనలోయపై నిర్మింపబడినట్టుగా

ఉన్నది. ఆ లోయలోకి ఎందరో పురుషులు తమ దన-దాన్యాలతో, నడిచి వెళ్ళారు. కాని ఒక్కరూ బయటికి రాలేదు. మిగిలినది వారి బుసిమాత్రమే.

నానా భవనంలో ధోజనవ్యయమే నెలకు 5 వేల ప్రాంకులు. సేవకులు చెప్పరానంతగా వస్తువులన్నీ వృధాచేస్తారు. జాడీలు జాడీలు మద్యం పారబోసేస్తారు. వంటింటిని విక్టోరైన్, ఫ్రాన్సిస్లు తమ ఇచ్చానుసారంగా వీలుతున్నారు.

నానాదుస్తులఖర్చు పదివేల ప్రాంకులు. కొన్నదుస్తులు ఒకటిరెండు సార్లుమాత్రమే ధరించి, పారేస్తుంది. జో ఆ దుస్తులను అమ్ముతుంది. ఇక వజ్ర-వై ధూర్యాలకు లెక్కలేదు. ఇంట్లో ఎక్కడచూచినా అవే. విలువ గల ఏ వస్తువు నానా దృష్టిని తప్పించుకోలేదు. ఆమెచేతుల్లో పడిన ఏవస్తువైనా స్వచ్ఛంగాఉండడం అసంభవం. ఆమె కోమలహస్తాల్లోపడిన ప్రతివస్తువు పగిలి, ధ్వంసమైపోవడమో లేక మాసిపోవడమో జరిగితీరుతుంది. ఆ సంవత్సరం నానాఖర్చు ఒక మిలియన్కు దాటింది. ఎందరెందరు ప్రేమికులు ఎంతడబ్బు గుప్పినా, ఏమీ మిగలకుండా అయిపోయేది.

నానాకు ఇంకా ఒక్కకోరిక మిగిలిఉంది. తనపడకగదిని మరోసారి అలంకరించుకోవా లనుకున్నది. గులాబీరంగులో పడకగదిని అలంకరిస్తే తన శరీరంతో సమ్మేళనం పొందుతుం దనుకున్నది. శయనాగారంలో ముఖ్యమైనది పడక కాబట్టి నానా ఇంతవరకూ పారిస్లో ఎక్కడా కనివిని ఎరుగని పడకను ఊహించుకున్నది.

ఒక బంగారపుమంచం తయారుచేయించాలి. ఆ శయ్యపై తను నగ్నంగా పడుకుని పారిస్నగరంపై ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యాన్ని సాగించాలి. ఈ విషయంలో లాబార్డ్టీని సలహాఅడిగింది. అతను ఇద్దరు బంగారుపని వాండ్రను తీసుకొచ్చాడు. ఆ శయ్యఖరీదు 50 వేల ప్రాంకులు అవుతుం దన్నారు. ముఫత్ ఆ శయ్యను ఉగాదిబహుమతిగా నానాకు బహూకరించాలి.

నానాకు ఒకవిషయం మరీ ఆశ్చర్యాన్ని కల్గించింది. ఎటునుంచి చూచినా ఇంతడబ్బు ప్రవాహంలా వస్తున్నా, తనకు డబ్బుకు ఇరకాటం గానే ఉందోంది. ఒక్కొక్కరోజున చేతిలో చిల్లరడబ్బులుకూడా ఉండవు. 'జో' వద్ద అప్పుతీసుకోవలసివచ్చేది. లేకపోతే నవ్వుతూ స్నేహితులజేబులో

చిల్లరదబ్బులుకూడా ఖాళీచేస్తుందేది. ఈవిధంగా కొన్నినెలలనుంచి ఫిలిప్ జేబులు ఖాళీచేస్తూవచ్చింది. తరువాత అతనిదగ్గర కొద్దికొద్దిగా అప్పులుచేస్తూ వచ్చింది. జూలై నెలలో ఫిలిప్ కెప్టెన్ అయినాడు. నానా ఒక్కచూపు చూస్తే అతను మంచులా కరిగిపోయి, దబ్బుతెచ్చి ఇచ్చేవాడు.

ఒకరాత్రి నానాకు ఎందరో బహుమతులు పంపారు. కెప్టెన్ ఫిలిప్ కూడా ఒక సువర్ణచూళికను బహుమతిగా తీసుకొచ్చాడు. అతను వచ్చేసరికి ఆమె ఒంటరిగా డ్రెస్సింగ్ రూమ్ లో ఉన్నది. అప్పుడే స్నానంచేసివచ్చి వదులుగాఉన్న తెల్లనిసిల్కుగౌను ధరించి ఎంతో అందంగాఉన్నది.

‘ఎంత అందంగా ఉన్నావు!’ అన్నాడు ఫిలిప్.

“నువ్వేం బహుమతి తేచ్చావో చూపించు.”

అతనుతెచ్చిన బంగారుపెట్టెను తనచేతిలోకి తీసుకున్నది.

“పగిలిపోతుంది. జాగ్రత్తగా పట్టుకో” అన్నాడు ఫిలిప్.

అతను ఆ మాట అనీఅనకముందే ఆ పెట్టె ఆమెచేతుల్లోనుంచి కిందపడి పగిలింది. ‘అయ్యో! పగిలిందే’ అని నానా నవ్వుసాగింది. నేల మీద పగిలిన ముక్కలు ఆమెకు ఎంతో విచిత్రంగా కనుపించాయి. వస్తువులు నాశనంచేసి నవ్వే శిశువులాగా ఆమె నవ్వుతోంది. ఫిలిప్ కు ఒకక్షణం కోపంవచ్చింది. ఆ వస్తువుకోసం తా నెంత తాపత్రయపడ్డాడో ఆమె కేం తెలుస్తుంది? అతను తల్లకిందులై పోవడం చూచి నానా ‘నా తప్పేముంది? చేతుల్లోనుంచి జారిపడి పగిలింది’ అన్నది.

ఇలాఅని మళ్ళీ నవ్వింది. ఫిలిప్ కళ్ళలో నీళ్ళుతిరిగాయి. నానా అతని మెడకు చేతులుచుట్టి - ‘ఎంత పిచ్చివాడివోయ్! నామీద కోపంవచ్చింది. కదూ? నీమీద నాకు ప్రేమలేదనుకున్నావు కదూ? కాని నిన్ను నిజంగా ఎంతో ప్రేమిస్తున్నాను తెలుసా? వస్తువులు పగలకపోతే ఎలా? కొత్తవస్తువులు ఎలా అమ్ముడవుతాయి? వస్తువులన్నీ పగిలిపోవడానికే తయారు కాబడుతున్నాయి. ఈ విసనకర్ర చూడు!’ అంటూ ఆమె ఒకవిసనకర్ర పుచ్చుకుని, రెండుగా పగలదీసింది. సిల్కువిసనకర్ర రెండుముక్కలైంది. ఆ విసనకర్ర అలా ముక్కలు కావడం నానాకు ఎంతో ఆనందాన్ని కల్గించింది. తను ఈ బహుమతులను ఎంతనూత్రం లెక్కచెయ్యనంటూ, మరి కొన్ని వస్తువులనుకూడా పగలకొట్టింది.

ఆమె శూన్యనయనాల్లో ఒక చిన్న అరుణరేఖ తోచింది. ఈవిధంగా అన్నివస్తువులనూ విధ్వంసంచేసి పెద్దగానవ్వుతూ, 'అన్నీ నశించాయి! మిగిలిందేమీలేదు' అన్నది.

ఫిలిప్ కూడా ఈ ఉన్మాదానికి వశుడై పోయి ఆమె మెడమీద, వక్షస్థలంమీద ముద్దులవర్షం కురిపించాడు. ఆమెకూడా అతని బిగికొగిలిలో పావురాయి పట్టలా ఒదిగిపోయింది. అతని పెదవులపై పెదవులానించి ముద్దు ముద్దుగా "రేపు పదిలాయీలుతెచ్చిపెట్టవూ?" అన్నది.

అతనిముఖం వివర్ణమైంది.

ఒక్కనిమిషం నిశ్శబ్దం. ఆమె డ్రెస్ చేసుకుంటోంది.

ఫిలిప్ తనఫలభాగాన్ని ఒక కిటికీగ్లాసుకు ఒత్తుకున్నాడు. అతను తిరిగివచ్చి 'నానా! నువ్వు నన్ను వివాహం చేసుకోవాలి' అన్నాడు.

నానా నవ్వుతూ 'నీకు ఏచ్చెక్కిందా ఏమిటి?' అన్నది.

ఈలోగా గదిలోకి జో వచ్చింది. గదినిండా చెల్లాచెదరుగా పడి ఉన్న వస్తువులను చూచింది. నానా వాటన్నిటిని వూడ్చి పారబోయమన్నది.

ఆవాళ జార్జ్ ని రావద్దన్నది నానా. కాని, అతను నెమ్మదిగా పిల్లిలా ప్రవేశించాడు. అతను ప్రవేశించేసరికి తన అన్నగొంతు వినిపిస్తోంది. అతను తలుపుదగ్గర నిల్చుని, ముద్దులు, వివాహప్రస్తావన-- అన్నీ విన్నాడు. అతనిహృదయం గడ్డకట్టిసెట్టయింది.

అతను సరాసరి ఇంటికివెళ్ళి, వెక్కివెక్కి ఏడ్వసాగాడు. ఈసారి అతనిఅనుమానం రుజువైంది. నానా ఫిలిప్ కొగిలిలోఉన్నట్టు ఒక భయంకర దృశ్యం అతనికళ్ళముందు తాండవించసాగింది. తనలో తుఫానులా చెలరేగుతున్న అసూయను, అతను భరించలేకపోయాడు. రాత్రి గడవడం కష్టమైంది. భయంకర జ్వరాగ్ని అతని నరనరాలను కదిపి, కుదిపేసింది. ఆ క్షణంలో అక్కడ తన అన్న ఉన్నట్లయితే అతన్ని తక్షణం చాకుతో పొడిచేసేవాడు.

తెల్లవారిన తరువాత అతనికి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. ఐస్క్రిందకు దూకి, ఆత్మహత్యచేసుకోవాలి. అంతకన్న వేరే గత్యంతం ఏమున్నది? పదిగంటలకు బైటికివెళ్ళాడు. పారిస్ నగరవీధులన్నీ తిరిగాడు. తరువాత

నానాను చూడారనే నాంబ తీవ్రమైంది. మూడుగంటలకు నానా భవనంలో ప్రవేశించాడు.

ఆ నాడు మధ్యాహ్నమయ్యేసరికి మేడం హూగన్ కు ఒకదుర్వార్త చేరింది. క్రింతంలోనా పాయంత్రం వన్నెండువేల ప్రాంకులు దొంగిలించి వందుకు ఫిలిప్ ను బైదులో ఉంచారు. మూడునెలలనుంచి అతను చిన్నమొత్తాలను అవహరిస్తూవచ్చాడు. తనకొడుకుచేసిననేరానికి తల్లికి వట్టరావికోపం వచ్చి, మొట్టమొదట నానాను నిందించింది. ఫిలిప్ కు నానాకు సంబంధం ఉన్నదని ఆమెకు తెలుసు. ఆమె కుర్రలో కుప్పకూలికూచున్నది. ఆమెకు ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. ఇంతలో ఆమెకు జార్జ్ జ్ఞాపకం వచ్చాడు. ఈ దుర్భరపరిస్థితినుంచి అతను సంరంక్షించబడవచ్చుననుకున్నది. అంచేత నెమ్మదిగా కాళ్ళిడ్చుకుంటూ మేడపైకి వెళ్ళిచూచింది. కాని, అక్కడ జార్జ్ లేడు. జార్జ్ పెందరాశి వెళ్ళిపోయాడని ద్వారపాలకుడుచెప్పాడు. ఇది మరో అఘాతం. జార్జ్ గది చిందరవందరగా ఉంది. ఒకకుర్రీ ఒకమూలకు విసిరెయ్యబడివుంది. జార్జ్ కూడా నానా భవనానికి వెళ్ళిఉంటాడు.

ఆనా దండా నానాకు మనస్సేమీ బాగుండలేదు. అప్పులవాళ్ళు ఒకటే వచ్చిపోతున్నారు. ఈ అప్పులవారిగొడవతో నానాకు భోజనంకూడా సరిగా రుచించలేదు. రెండుగంటలయ్యేసరికి లాబోర్డేటీ వచ్చాడు. ఆమె తయారుచేయించబడుచున్న బంగారుశయ్య దిజైను తీసుకొచ్చాడు. ఆమె ఇతనిగొడవలన్నీ మరచిపోయి ఆ ఆనందంలో నిమగ్నురాలైంది. ఆ దిజైను చూడగానే చప్పిల్లుచరుస్తూ నృత్యం చెయ్యసాగింది. అతను ఆ దిజైన్ ను గూర్చి వివరించి చెప్పసాగాడు. 'ఇది పడవ - ఇది గులాబిపూగుత్తి - ఇది లగిమన్నదుల నృత్యవర్తులం -' ఇలా వివరించసాగాడు.

నానా వట్టరాని ఆనందంతో తన్మయీభూతురాలైంది. ఇలాంటి శయ్యపై ఏ సామ్రాజ్ఞికూడా పవళించలేదనిచెప్పారు బంగారుపనివాండ్లు. పాదాలవద్ద అలంకరించడం కోసమని మరో కొత్తదిజైను చూపాడు లాబోర్డేటీ. అది రాత్రిదేవతను ప్రీతిగా మరచిన విగ్రహం. రాత్రిదేవత మేలిముసుగు వరించిఉన్నది. ఒకప్రియుడు ఆమెనగ్నసౌందర్యం బహిర్గత మయ్యేట్టుగా ఆ ముసుగులాగుతున్నాడు. ఆ చిన్నప్రతిమలో చీకటితప్పులకు ఇంపేర్చియిన తనప్రతిబింబాన్ని చూచింది నానా.

‘దీనిబరీదు ఆరువేలప్రాంకు లవుతుంది’ అన్నాడు లాబోర్డేటి.

‘నా ప్రియ ముఫత్ ఇస్తాడులే’ అన్నది నానా.

నానా అతన్ని మెట్లదాకా సాగనంపుతూ, నీదగ్గర పదిలాయాలు ఉన్నాయా?’ అని అడిగింది.

లాబోర్డేటి ఎన్నడూ స్త్రీలకు అప్పివ్వడు. ‘లేదమ్మాయీ. కావలిస్తే ముఫత్ వద్ద తెచ్చిఇస్తాను’ అన్నాడు.

నానా ‘వద్దులే. ఇక ముఫత్ వద్ద లాభం లే’ దన్నది. రెండురోజుల క్రితమే 5 వేల ప్రాంకులు తీసుకున్నది. లాబోర్డేటి వచ్చివెళ్ళగానే, మళ్ళీ అప్పులవాడు వచ్చి గొడవచెయ్యసాగాడు. నానాకు ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. త్వరత్వరగా డ్రెస్ చేసుకుని ‘జో’ ను కూడా పిలవకుండా బ్రికాన్ వద్ద అప్పుతీసుకురావాలని బయలుదేరింది. హాల్లోకిరాగానే జార్జ్ కనుపించాడు.

“మీ అన్నకోసం వచ్చావా?” అన్నది నానా.

“కాదు” అన్నాడు జార్జి వివర్ణముఖంతో.

“నీ దగ్గర ఏమైనాడబ్బున్నదా? నేనుత్వరగావెళ్ళాలి” అన్నది నానా.

“లేదు.”

“సరే. నేను త్వరగా వెళ్ళాలి. వెడుతున్నాను.”

“ఒక్కమాట. నువ్వు నా అన్నను పెళ్ళిచేసుకోబోతున్నావుకదూ” అన్నాడు జార్జి.

నానా కుర్చీలో కూలబడి నవ్వసాగింది.

“కాని నేనందుకు అంగీకరించను. నువ్వు నన్నే వివాహంచేసుకోవాలి. నే నందుకే వచ్చాను” అన్నాడు జార్జి.

“నే నసలు వివాహమే చేసుకోను.”

జార్జికళ్ళల్లోకి వెలుగువచ్చింది. ‘అయితే నువ్వు నాఅన్నను వివాహం చేసుకోనని ప్రమాణంచెయ్యి.’

“నీగొడవ మరీఎక్కువై ందే. నాఇష్టంవచ్చినవాళ్ళను వివాహంచేసుకుంటాను, అవసరమైతే మీఅన్ననే వివాహంచేసుకుంటాను” అన్నదినానా.

“అమాట అనకు” అంటూ ఆమెచెయ్యిపట్టుకుని నలిపాడు జార్జి.

అతని కో చిన్న చెంపదెబ్బ అంటించి, తప్పుకున్నది నానా. ‘మీరందరూ ఎందుకూ పనికిరారు. మాఅన్న రెండువందలప్రాంకు లిస్తా

నన్నాడు. కాని ఇవ్వకుండా మోసంచేశాడు. నేను డబ్బుకోసం రెక్క చేస్తాననికాదు. అయినా ప్రస్తుతం చాలా చిక్కుల్లో ఇరుక్కున్నాను. మరొకరిని డబ్బుఅడుక్కోడానికి వెడుతున్నాను' అన్నది నానా.

“వద్దు వద్దు” అని బ్రతిమలాడసాగాడు జార్జి.

“సరే. నీదగ్గర డబ్బేమైనా ఉన్నదా?” అన్నది నానా మళ్ళీ. కాని పాపం-ఆరోజున అతనిదగ్గర డబ్బేమీ లేదు. నానా నవ్వుతూ అతనిచుట్టూ చేతులు పెనవేసి నుదుటిని ముద్దాడి ‘ఇక వెడతాను. సెలవు. అంతా ముగిసింది’ అని వెళ్ళిపోయింది.

“అంతా ముగిసింది! అంతా ముగిసింది!”-ఈమాటలు అతనివెళ్ళులో మృత్యుమంటల్లాగా మారుమోగాయి. అతనికాళ్ళక్రింద భూమి బ్రద్దలవుతున్నట్టు తోచసాగింది. అతనిమనస్సంతా శూన్యమైపోతున్నట్టనిపించింది. ఒక దీప్తినిట్టూర్పు విడిచి, గదంతా కలయచూచాడు. పాతస్మృతులన్నీ ఒక్కమటుగా పై కుబికివచ్చాయి. ‘లామినాట్’లో గడిపినరాత్రులు తను పసిపాపలా నానా మెత్తనివక్షోజాలపై పవళించిన ఆనందమయ ఊణాలు - ఎన్నెన్నో జ్ఞాపకంవచ్చాయి. ఇక ఆ ఊణాలు మళ్ళీ తిరిగిరావు. ఇక జీవితం అస్తమించింది. అతనిసమాప్తి. అతనికి జీవితం పూర్తిగా నశించినట్లయింది. అతనికి మరేవస్తువూ దొరక్క ద్రెసింగ్ రూమ్ లోనుంచి ఓ సన్ననికత్తెర తీసుకున్నాడు.

నానా మళ్ళీ మేడపైకి వచ్చి ‘నువ్వీంకా ఇక్కడే వున్నావా?’ అన్నది.

అతను ఆమెవెంట పడకగదిలోకి వెళ్తు ‘నానా! నన్ను పెళ్ళాడవూ? నానా! నన్ను పెళ్ళాడవూ?’ అన్నాడు.

నానా దబీల్మని తలుపువేసింది. జార్జి ఒకచేత్తో తలుపుతెరచి, మరో చేత్తో కత్తెర గుండెల్లో గుచ్చుకున్నాడు.

నానా భయంతో కంపించిపోయింది. జార్జి మళ్ళీ రెండోపోటు పొడుచుకున్నాడు. నానా పెద్దగా కేకలువేస్తూ ‘జో’ ను పిలిచింది. జార్జిని చూస్తే నానాకు అమితభయం కలిగింది.

అతను కళతప్పిపోతున్నాడు. కళ్ళు మూసుకుపోయాయి. నిజానికి గాయాన్నుంచి నెత్తురు ఎక్కువగా కారలేదు.

నానా కళ్ళెత్తి చూచేసరికి ఒకవృద్ధాంగన కనిపించింది. ఆమె మాడం హూగన్.

నానా భయకంపితస్వరంతో, 'మాడం! నేను కాదు. నన్ను పెళ్ళాడమని అడిగాడు. నేను వీల్లేదన్నాను. అందుకని ఈ పనిచేశాడు' అని చెప్పి సాగింది.

మాడం హూగన్ మెల్లగా సమీపిస్తోంది. ఆమె నల్లని దుస్తులు ధరించిఉన్నది.

ఆమె బండిలోవస్తున్నంతసేపూ జార్జినిగురించి ఆలోచించనే లేదు. ఫిలిప్సుగురించే ఆలోచించింది. జార్జినిచూడగానే మేడమ్ హూగన్ గావు తేకపెట్టి ముందుకు వంగింది. తనకుమారులలో ఒకడు పరాభసంపాల్పాడూ, మరొకడు చనిపోయాడు. ఆమె అలాగే మోకరిల్లి జార్జిగుండెలపై చేయి పెట్టి చూచింది. ఇలా చూచి, ఆమె ఒకనిశ్వాసం విడిచింది. అతనిగుండె కొట్టుకుండడం వినిపించింది. అప్పు డామె కళ్ళెత్తి నలుప్రక్కలా కలయచూచింది. నానా చివురాకురెమ్మలా వణికిపోతూ నిల్చునిఉన్నది. 'నేను కాదమ్మా కారణం, మీ పెద్దబ్బాయి. ఇక్కడ ఉన్నట్టయితే మీకు చెప్పగలిగిఉండేవాడు' అన్నది నానా.

'వాడు దొంగ. బైదులో ఉన్నాడు' అన్నది మేడమ్ హూగన్.

ఈమాటలు విని నానా ఊపిరిసలుపుకోలేకపోయింది. స్తబ్ధురాలై నిల్చున్నది. ఆమెకు ప్రపంచమంతా తలక్రిందులై పరిభ్రమిస్తున్నట్టుగా తోచ సాగింది.

కొందరుసేవకు లక్కాకి పరుగెత్తుకొచ్చారు జార్జిని బండిలోకి పట్టమని అడిగింది మేడమ్ హూగన్ సేవకులు జార్జిని మోసుకెళ్ళడం చూస్తూ నిల్చున్నది నానా. వృద్ధురాలైన మేడమ్ హూగన్ మెల్లుదిగిపోతూ, 'మాకు నువ్వెంతో అపకారంచేశావు, ఎంతో అపకారం చేశావు!' అన్నది నానాతో.

అంతే. నానా సమాధిలో ఉన్నట్లుగా కూర్చుండిపోయింది. ఇల్లంతా నిశ్చలంగా, నిశ్శబ్దంగా ఉన్నది, మేడమ్ హూగన్ బండి వెళ్ళిపోయింది. నానా తలబాదుకోసాగింది. ఒకపావుగంట తరువాత కౌంట్ ముఫత్ అక్కడికి వచ్చాడు. అప్పుడుకూడా నానా అలాగే స్తబ్ధురాలై కూచునిఉన్నది.

అతను రాగానే జరిగిన ఉదంతమంతా చెప్పింది. ఒక్కొక్క విషయం ఇరవైసార్లు చెప్పింది.

‘ఇందులో నాదేం తప్పుంది చెప్పండి? ఫిలిప్ నేను దొంగతనం చేయ్యమన్నానా? జార్జ్ ని నేను పొదుచుకోమన్నానా? అందరూ కక్కడికి వచ్చి అన్నినిందలూ నా పైనే వేస్తారు’ అని వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది. ‘కావలిస్తే జోని అడగండి. -- జో! చెప్పవే’ అన్నది.

‘అనునయ్యా! అమ్మగారిహృదయం బాధపడుతోంది’ అన్నది జో.

ముఫత్ కు ఏమనాలో తోచలేదు. అతనుకూడా స్తబ్ధుడైపోయాడు. మేడమ్ హూగన్ ఉదారహృదయం ముఫత్ కు బాగాతెలుసు. ఆమె లెఫాం డెటీలో ఏకాంతవైధవ్యాన్ని అనుభవిస్తోంది.

‘జార్జ్ ఎంత అందంగా ఉండేవాడు! ఎంతముచ్చటగా ఉండేవాడు. ఇక ఎన్నటికీ ఇక్కడికి రాడుగా. ఇక మే మిద్దరం ఉన్నప్పుడు నువ్వు పట్టుకో వలసిన అగత్యం ఎప్పుడూ రాదులే’ అంటూ విలపించసాగింది నానా.

ఈ చివరిమాట కౌంట్ ను తలక్రిందులు చేసింది. ‘నువ్వు వెళ్ళి జార్జ్ ఎలా ఉన్నాడో కనుక్కురా. చప్పున వెళ్ళిరా’ అన్నది నానా.

కౌంట్ వెంటనే జార్జ్ ఎలా ఉన్నాడో కనుక్కురావడానికి వెళ్ళాడు. ఒకగంటకు మళ్ళీ తిరిగివచ్చాడు అతనువచ్చేసరికి అతనిరాకకోసమే నానా ఆతురతతో కిటికీగుండా ఎదురుచూస్తోంది జార్జ్ చనిపోలేదనీ, బ్రతుకులాడనీ కౌంట్ చెపితే నానా ఆనందం పట్టలేక నవ్వుతూ పొదుతూ గంతులు వేసింది జీవితంలో ఆందం ఆనందం మళ్ళీ తిరిగివచ్చినట్లుభావించసాగింది.

ఆ మరునాటికే కౌంట్ ముఫత్ ఈ సంఘటన పూర్తిగా మరచి పోయాడు. ఇక మళ్ళీ ఎన్నటికీ నానా ఇంటికి వెళ్ళకూడ దనుకున్నాడు. ఫిలిప్, జార్జ్ ల విషాదాంతంద్వారా ఈశ్వరుడు తనకు గుణపాఠం నేర్పాడను కున్నాడు. కాని, ఈ పశ్చాత్తాపం ఎంతోకాలం నిలువలేదు. పశ్చాత్తాపం చాటున ఒకవిధమైన సంతోషం గోచరించింది -- అది తన ప్రత్యక్తి జార్జ్ రంగంలో నుండి తొలగిపోయాడన్న సంతోషమే. ప్రస్తుతం కౌంట్ ను ఒక ఆవేశం పూర్తిగా ఆవరించింది సాధారణంగా ఇలాంటి ఆవేశం వృద్ధులను ఆవరిస్తుంది. ‘నానా తనది -- తన ఒక్కనిదే’ ఇదీ ఆ ఆవేశం. ఆమెను

తా నొక్కడే స్పృశిస్తాడు. ఆమెపలుకులు తా నొక్కడుమాత్రమే వింటాడు. ఆమె ఉచ్చాసనిశ్వాసాలు తన జీవితకమాన్ని నడుపుతాయి.

రోజులు గడిచేకొద్దీ మతవిశ్వాసంకూడా కౌంట్ను ఆవరించసాగింది. మళ్ళీ చర్చికి వెళ్ళి, పాపాలు నివేదించనారంభించాడు. కాని, ఎంతకూ ఆంతరంగిక సంఘర్షణ చల్లారడంలేదు' అది అనలగుండంగా ప్రజ్వరిల్లు తూవుంది.

ఒకనాటి ఉదయం ఫాకర్మంట్ నానా భవనంనుంచి బయటికి రావడం చూచాడు. అత నెందుకు వచ్చిపోతున్నాడని నానాను అడిగాడు. నానా వెంటనే ఆడసివంగిలా ఎగిరిపడింది. అతనిఅసూయతో ఆమె పూర్తిగా విసుగై తిపోయింది.

ఆ విసుగుతో 'అవును, నే నతని ఉంపుడుక తెను, ఏంచేస్తావేం' అన్నది - నరాసరి అతనిదగ్గరకువచ్చి, అతనికళ్ళల్లోకి సూటిగాచూస్తూ. 'నేను చెబుతున్నది అర్థమవుతోందా? నీ కిష్టమైతే ఉండు, లేకపోతే నువ్వు వెళ్ళిపోడానికి నా అభ్యంతరమేమీలేదు. ఒకవ్యక్తి నాకు సుఖాన్నివ్వ గల్గితే నే నతన్ని రప్పించుకుంటాను. అది నా యిష్టం. నీ ఇష్టం ఏమిటో చెప్పు; లేదా అదుగో వాకిలి,' అన్నది నానా నిష్కర్షగా. ఇలాఅని వాకిలి వద్దకువెళ్ళి తలుపుతెరచింది. కాని కౌంటు కదలేదు. అలాగే నిల్చున్నాడు. ఆమెనగ్నస్వరూపం అతనికి పూర్తిగా అర్థమైపోయింది. తనకుమించినవారిని ఆమె ఎప్పుడైనా రప్పించుకోగలదు. ఎందరుకావాలనుకుంటే అందరినీ రప్పించుకోగలదు. తనలాంటివృద్ధుల్ని కాదు; నరాల్లో వేడిరక్తం పొంగి పొరలే యువకుల్ని. ఆమెముందు అతను తలవంచుకుని నిల్చున్నాడు. డబ్బుఅవసరమైనప్పుడే తనగుప్పిల్లో చిక్కుతుంది అనుకున్నాడు. ఒకరాత్రి ప్రేమకలాపం. తత్ఫలితంగా ఒకవారం బాధ — ఇలాఉంది కౌంట్ పరిస్థితి. పోనీ, ఇంటిదగ్గరే ఉందామా అంటే, ఇంట్లో అణుమాత్రమైనా శాంతిలేదు. ఫాషరే అనుభవించి, వదిలేసినకౌంటెస్ ఇతర ప్రేమికులకొగిళ్ళలో శృంగారాన్ని వెదకుతోంది. పెళ్ళిఅయిననాటినుంచి ఈస్టెరీ తండ్రిని చూడనేలేదు. మరీ అబ్బినాకారంగా కనుపిస్తూండే ఆ పిల్ల ఇప్పుడు భర్తనుకూడా గజగజలాడిస్తోంది. వీనట్ ఒక్కడుమాత్రం కౌంటుపట్ల సానుభూతిగా ఉంటు వ్వాడు. అప్పుడప్పుడు నానా ఇంటికికూడా కౌంటు పోతున్నాడు. తన

స్వగృహంలో ఊణమైనా శాంతిలేక ఎన్ని అవమానాలనైనా ఓర్చి, నానా భవనంలోనే పడిఉంటున్నాడు.

ఇప్పుడు వారి ఇద్దరి మధ్య వ్యత్యాసాలను వృద్ధిచేస్తున్న విషయం ఒక్కటే. అది డబ్బు. ఒకనాడు పదివేల ప్రాంకులు తెచ్చిస్తానని వాగ్దానంచేసిన కొంట్ శూన్యహస్తాలతో వచ్చాడు. రెండురోజులనుంచి కళ్లు కాయలు కాచేట్టు వేచిఉన్న నానా ఆకలిగొన్న ఆడపులిలా లేచింటి.

‘డబ్బులేదూ! అయితే వచ్చినదారినే దయచెయ్యి!’ అన్నది.

ఆ రాత్రే అతను పదివేల ప్రాంకులూ తీసుకొచ్చి నానా ఒళ్ళో పోశాడు. నానా దూరంగా నిల్చుని, పెదవులుజాపి అతని కో ముద్దు ప్రసాదించింది. అతన్ని స్పృశించడమంటే నానాకు ఒంటినిండా జ్వరాలు ప్రాకినట్టుండేది. తరువాత ప్రతినిత్యం వారికి డబ్బు విషయంలో తగాదాలు వస్తుండేవి. అతన్ని డబ్బుకోసమే దగరికు రానిస్తున్నాననీ, అతని దగ్గర మరెలాంటి ఆకర్షణ లేదనీ మొహానకొట్టినట్టు చెప్పేసేది. చక్రవర్తినికూడా ఒకమాటు ‘అబ్బ! అతను మహావిసుగెత్తిస్తాడు’ అన్నదట. నానాకూడా అతనితో పోట్లాడే సమయాలలో తరుచు ఈమాట ఉపయోగించేది.

నానా పూర్తిగా స్వచ్ఛంద విహారిణిగా మారిపోయింది. రోజూ సరోవరం వద్దకు షికారు వెళ్ళి కొత్త కొత్త సంబంధాలు ఏర్పరచుకునేది. ఆ సరోవరతీరంలో ఆమె పురుషులపై వలవేస్తోంటే, అక్కడ సమావేశమైన రాజసుతలు, వ్యాపారస్తులకు మార్తెలు ఆమెను చూచి ఆమె దుస్తులను, హావభావాలను అనుసరించడం మొదలెట్టేవారు. రోజూ సరోవరంలో పడన షికార్లు చేసేది నానా. ప్రతిరాత్రి ఒక కొత్త పురుషుడు! ఒక కొత్త హోటల్. కొత్త వినోదం! కొత్త ఆనందం! కాని, నానా తెల్లవారగానే అవిషయం విస్మరించేది. మరుసటిరాత్రి మరో కొత్త ఆనందం!

కొంటు ముఫత్ ఈ స్వచ్ఛంద విహారాలు తెలియనట్లుగా నటించసాగాడు. నానాకూడా చెప్పలేదు. నానా భవనం అతనికి పెద్ద పిచ్చి ఆస్పత్రిలా కన్పించసాగింది. ఒక్కోమాటు కోచ్ మన్ ఛార్జెస్ తో ఆతిథ్యం పుగా మాట్లాడేది. తను హోటల్ కు వెళ్ళినప్పుడల్లా అతనికి ఫలహారాలు సంపించేది. మరోమాటు అతన్ని ఒక వెధవలా చూడేది. ఒకరోజున గుర్రా

అకు ఎక్కువదాణావేసి తనను నష్టపరుస్తున్నాడని నానా చార్లెస్తో పోట్లాడింది కౌంటు వారిద్దరినీ విడదీసి, చార్లెస్ను పంపివేశాడు.

తరువాత నానా వజ్రాలు కనుపించలేదు. విక్టరైస్, ఫ్రాంసిస్ పంపి వేయబడ్డారు. జూలియన్ కూడా వెళ్ళిపోయాడు. ప్రతినిత్యం సేవకులు మారుతూండేవారు. ఒకరోజున కౌంటు తలుపువెనుక ఉండగా నానా తన సేవకురాలితో, ఒక అమెరికన్ శ్రీమంతుడు తననుతీసుకెళ్ళాడని చెబుతున్నది. ఈ మాటలు ఆలకించుటతో కౌంట్ ముఖం వివర్ణమైపోయింది. అతను నిశ్శబ్దంగా మేడమెట్లు దిగి వెళ్ళిపోయాడు.

తరువాత నానా ఒక గాయకునితో సంబంధం ఏర్పరచుకున్నది. కొన్నాళ్ళకు అతను ఆమెను పరిత్యజించాడు. నానా ఆత్మహత్య చేసు కుందామని ఒక గ్లాసు నీళ్ళలో అగ్గిపుల్లలు నానబెట్టి తాగింది. చనిపోలేదు కాని, జబ్బుచేసింది. ఆ జబ్బులో ఆమె పురుషులందరిని 'పండులు, పండులు' అని తిట్టింది.

ప్రతినిత్యం నానా ఇంటికి విటులు ప్రవాహంలా వచ్చిపోతున్నారు. కౌంట్ ఎప్పుడు రోనికిరావాలన్నా తలుపుదగ్గరనిలబడి దగ్గవలసివచ్చేది. ఒకరోజున దగ్గకుందానే హఠాత్తుగా రోనికివెళ్ళగా, ఆమె కౌగిలిలోవున్న ఫ్రాన్సిస్ కళ్ళపడ్డాడు.

నానా ఇంటికివస్తుండగా వీధిలో ఎవరైనా పడుపుకత్తెలుకన్నిస్తే వారిని తీసుకొచ్చి, డబ్బిచ్చి పంపించేది. ఒక్కోమాటు పురుషవేషంలో వేళ్ళాగృహాలకు వెళ్ళి పడుపువృత్తిని చూచివచ్చేది.

ప్రతినిత్యం తీరనిదాహంతో నానా ఒక్కొక్క కొత్తవ్యక్తిని తాగే స్తోంది. ఆమెలో భోగలాలసత మరింత తీవ్రంగా ప్రజ్వరిల్లుతోంది. పురుషులను చెరుకుదంట్లునమిలినట్లు నమిలి, పిప్పిచేసిపారేస్తోంది. ఒక్కపక్షం రోజులలో ఫాకర్ మంటును, అతనిధనాన్ని పూర్తిగా లాగివేసి, ఖాళీ గ్లాసులా విసిరేసింది. ఆమెచేతుల్లో ప్రతిపురుషుడూ పండినపండులా రాలి, ఎండి నశించిపోయేవాడు. తరువాత నానా స్టీనర్ ను ఒక ఆట ఆడించిచూచింది. అతను ఆమెచేతుల్లో కీలుబొమ్మలా ఆడాడు. అతన్ని ముక్కచక్కలుచేసి, విసిరికొట్టింది. 'డబ్బు' అనేమాట వింటే అతను భయపడిపోయేవాడు. బికారిలా నీధులుపట్టాడు.

తరువాతవంతు లాఫలాసిది. ఆరువారాల్లో అతనిఇళ్ళు-వాకిళ్ళు, తోటలు-దొడ్లు అన్నీ హరించుకుపోయాయి. ఆమె అడుగుపెట్టిన చోటల్లా భగ్గుమనిమండిపోయేది. నానా ఈ పినాశనంలో ఎంతో ఆనందాన్నిపొందేది.

ఫాష్ రే మళ్ళీ తిరిగివచ్చాడు. ఇప్పుడు తనను కుటుంబీకుడైనాడు. కౌంటెస్ తోటి సంబంధం విడగొట్టుకున్న తరువాత రోజ్ తో ఉంటున్నాడు. రోజ్ అతన్ని స్వభర్తలాగా చూచుకుంటోంది. నానా అతన్ని తనగుప్పిట్లో ఉంచుకుని, అతను కొత్తగా ప్రారంభించిన వార్తాపత్రికద్వారా వచ్చే ధనాన్ని హరించాలని చూచింది. ఆ డబ్బు రెండు నెలలవరకూ ఆమె పూలకూ, అలంకారాలకూ సరిపోయింది.

ఒకరోజున ఫాష్ రేతో మాట్లాడుతూ లాఫలాసి మూర్ఖత్వాన్ని గురించి చెబుతూ నవ్వసాగింది. నానా 'అతను వట్టితెలివితక్కువ దస్తమ్మ' అన్నది. ఫాష్ రే ఎక్కించిన ఉద్రేకంతో, లాఫలాసికి ఒకచపేటా కస్తానని పంతంపూనింది నానా. ఆ సాయంత్రమే అలా చేసిందికూడాను. 'రోజూ వచ్చి, నాచేతుల్లో దెబ్బలుతినిపో. ఇది నా చేతులకు వ్యాయామం. అన్నది.

ఒకనాడు నానాచేతిలో దెబ్బలు తిన్నతరువాత, లాఫలాసి నానాతో 'నువు నన్ను పెండ్లిచేసుకోవాలి. మనం చక్కనిదంపతులమవుతాం' అన్నాడు. తమ నానాభర్త అయితే పారిస్ నగరాన్నంతా ఆశ్చర్యపర్చవచ్చు ననుకున్నాడు.

"నేను పెళ్ళాడదలుచుకుంటే ఎప్పుడో పెళ్ళాడిఉండేదాన్ని. నీలాటి వాళ్ళు లక్షమంది నాకాళ్ళదగ్గరకు వచ్చారు. కావలిస్తే లెక్క పెట్టుకో- ఫిలిప్, జార్జ్, ఫాకర్ మంట్, స్టీనర్ ఇంకా చాలామంది ఉన్నారు. అందరిదీ ఒకేపాట! నేను పెళ్ళాడితే నానా నెందుకవుతాను?' అన్నది నానా. 'ఓ, వెధవపెళ్ళి' అని నేలమీద ఉమ్మివేసింది— తనకాళ్ళక్రిందే భూలోక కశ్మల మంతా పరుచుకునిఉన్నట్లు.

ఒకనాటిరాత్రి లాఫలాసి అదృశ్యుడై పోయాడు. ఒకవారం తరువాత ఎక్కడో గ్రామంలో ఉన్న తనపినతండ్రిగారి యింటికి పెళ్ళాడనీ, ఎవరో అమ్మాయిని వివాహంచేసుకున్నాడనీ తెలిసింది. ఈవిషయం విని నానా

అంతగా దుఃఖించలేదు. కౌంటుతో 'నీ ప్రత్యర్థులలో మరొకడు జారిపోయాడు' అని అతన్ని కౌగలించుకున్నది.

అలాగే కౌగలించుకొనివుండి, 'నీ బాధా అదేకదూ? నువ్వుకూడా నానాను ఏవాహంచేసుకోదలచుకున్నావు. నీ భార్యపోయినతరువాత అలాగే పెళ్ళాడుదువుగానిలే' అన్నది.

ముఫత్ ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఇప్పుడతను ఏ విషయంలోనూ ఎక్కువ జోక్యం పెట్టుకోవడంలేదు. తను 'అధికారిక ప్రేమికుడు'గా మాత్రం ఉంటున్నాడు. అంతే; నానాపట్ల అతని ఉద్దిక్తసంబంధంమాత్రం నానా టికి బలపడజొచ్చింది. ఇప్పుడు నానా చిరునవ్వునుకూడా అతను డబ్బిచ్చి కొనుక్కుంటున్నాడు. నానాపడకగది ఒకబహిరంగస్థల మయిపోయింది. ఎందరెందరో విటుల వివిధశరీరాల విచిత్రపరిమళం ఆ గదినిండా వ్యాపించి వుంది. ఆ గదిలో ప్రవేశించినప్పుడల్లా ఇక జన్మలో మళ్ళీ ఆ గదిలో అడుగుపెట్టకూడదనుకునేవాడు కానీ, వాకిలి దాటేసరికి నిగ్రహించుకోలేక మళ్ళీ ఆ గదిలోనే అడుగుపెట్టేవాడు. ఆ గదిలో ప్రవేశించే సరికి అతనిమనస్సునిండా ఏదో తీయని మత్తు ఆవరించేది. ఆ మత్తునుంచి అతను బయటపడగలిగేవాడు కాదు. నానా నిరంకుశ నిర్లక్ష్య కామశక్తికి అతను దాసానుదాసుడైపోయాడు.

అతని మెతకతనాన్ని కనిపెట్టి, నానా మరింత నిరంకుశంగా ప్రవర్తించేది. ఆమె స్వాభావికంగా ప్రతిదాన్నీ హీనంగా చూచేది. ఆమె తన చేతికి తగిలిన ప్రతివస్తువును విధ్వంసంచెయ్యడమేకాక దాన్ని కల్మషం చేసేదికూడాను. ఆమెచేతినుంచి జారిపోయినతరువాతకూడా ఆ వస్తువును ఆ కళ్ళలం వదిలేదికాదు. కౌంట్ ఆమెగదిలోకి పచ్చినప్పుడు ఆమె చిత్ర విచిత్రంగా ప్రవర్తించేది. గదితలుపులన్నీ మూసి, అతన్ని చిత్రవిచిత్రంగా న్యూనపరిచేది. మెల్లగా చెంపదెబ్బ లంటించి, పసిపిల్లలవలె తొస్సిమాటలు మాట్లాడమనేది. అత నలాగే మాట్లాడేవాడు. తరువాత నానా ఎలుగుబంటు చర్మాన్ని కప్పుకుని, 'ఎలుగుబంటు'నంటూ అతన్ని కరిచేది.

ఒకరోజున యిలాగే 'ఎలుగుబంటు'ఆట ఆడుతూ అతన్ని వెనక్కి తోసింది. అతనినుదురు ఒకకుర్చీకి కొట్టుకుని, బొప్పికట్టింది. నానా పగల

బడి నవ్వింది. ఒక్కొక్కసారి 'కుక్కలబ' అడమనేది. తన చేరుమూలు గది మూలకు విసిరేసి, అతన్ని పండ్లతో కరుచుకురమ్మనేది.

నానా అర్ధరిచ్చినశయ్య జనవరినెలలోకాని తయారుకాలేదు. అప్పుడు ముఫత్ నార్మండిలో ఉన్నాడు. రెండురోజులకు కాని రాదను కున్నారు. కాని పనిముగించడంవల్ల అతను వెంటనే పచ్చేశాడు. రాగానే సరాసరి నానాభవనానికి వెళ్లాడు. అప్పుడు గడియారం పదిగంటలుకొడు తోంది. అతను రావడంచూచి 'జో' ఆశ్చర్యచకితురాలైంది. వీనట్ అతని కోసం నిన్నటినుంచి వెదుకుతున్నాడనీ, వచ్చినవెంటనే పంపించమన్నాడనీ చెప్పింది. ముఫత్ కు ఆమెచెబుతున్నది ఏమిటో అర్థంకాలేదు. వెంటనే పడకగదివద్దకు పరుగెత్తుకెళ్ళాడు. పడకగదిలోనుంచి నవ్వులు వినిపిస్తున్నాయి. ముఫత్ గదితలుపు తోళాడు. తనకళ్ళముందరిదృశ్యం చూచి, ముఫత్ నిరీపునిలా నిలిచిపోయాడు.

గది కొత్తగా అలంకరింపబడి చక్రవర్తినిఅంతఃపురంలా వుంది. నూతన శయ్య అనంతకోటివక్షత్రస్థగితమైన గగనమండలంలా కళ్ళు మిరుమిట్లు గొల్పుతోంది. నానా ఆ శయ్యపై నగ్నంగా సవళింపుసేస చేసుకుంటోంది. ఆమె వక్షస్థలపునీడలో మార్కిస్ డిచార్డ్ రాత్రిదుస్తుల్లో ఉన్నాడు. ఈ దృశ్యాన్నిచూచి, కొంట్ కంపించిపోసాగాడు.

మార్కిస్ కోసమే ఆ బంగారు గులాబీలశయ్య -- అతనికోసమే ఆ రతీమన్మదులవర్తులాలంకరణ -- అతనికోసమే రాత్రిదేసతనగ్నప్రతిమ -- అరవైయేండ్లదృఢిచారంతో మకిలసట్టిన ఆ ముదుసలి నానాపానాలవద్ద రోగిలా పడివున్నాడు!

నానాకు కొంచెం ఆందోళనకలిగినా నవ్వు ఆపుకోలేకపోయింది. 'పడుకో, ప్రక్కలోదూరు' అన్నది మార్కిస్ తో. తర్వాత ద్వారంవద్దకు వెళ్ళి కొంట్ తో, 'ఇదేనా సమయం, రావడానికి? వెళ్ళు' అని తలుపు మూసింది. ముఫత్ మూసినగదితలుపుదగ్గరే నిల్చున్నాడు. ఆపాదసంస్తకం వణికిపోతున్నాడు. గాలివానకు చెట్టులా కుప్పకూలిపోయాడు. అతనికి ప్రపంచమంతా అంధకారబంధురంగా తోచింది. 'ఈశ్వరుడా! ఈశ్వరుడా! నన్ను నీ దగ్గరకు చేర్చుకో!' అంటూ ప్రార్థించసాగాడు. ఇంతలో అతని భుజానికి ఎవరిదో చేయి తగిలింది. అది వీనట్ చెయ్యి. వీనట్ సంతోషంగా

లించుకుని, పసిపిల్లవానిలా వెక్కిరివెక్కి ఏడ్వసాగాడు. 'అన్నా! అన్నా!' అంటూ ఏడ్చాడు. వీనట్ ముఖాన్ని తన కన్నీళ్ళతో తడిపాడు.

వీనట్ అతన్ని తనవజ్రానికి అదుముకున్నాడు. ఇందుకుతోడుగా కౌంట్ జీవితంలో మరో ఆఘాతం తగిలింది. ఆ విషయం చెప్పడానికే వీనట్ నిన్నటినుంచి తిరుగుతున్నాడు. కౌంట్ భార్య కౌంటెస్ సెబైన్ ఒక యువకునితో లేచిపోయింది. పారిస్ నగరమంతా ఈ వార్త పొక్కింది. వీనట్ ఈ సంగతి చెప్పినపుడు కౌంటు ఏమీ చలించినట్టు కన్పించలేదు. ఇక అతనికి జీవితంలో మిగిలిం దేమీ లేదు.

'నన్ను తీసుకెళ్లు. నే నిక భరించలేను' అన్నాడు.

వీనట్ అతన్ని పసిపిల్లవాడివలె తీసుకెళ్ళాడు, ఆరోజునుంచి తన అజ్ఞాయిషీలోనే ఉంచుకున్నాడు. కౌంటు ఆ స్తి పూర్తిగా తరిగిపోయింది. అతను మిగిలిన కొద్దిపాటి ఆ స్తితో మితజీవనం చెయ్యనారంభించాడు.

నానా, సెబైన్లు అతన్ని పూర్తిగా నాశనంచేశారు. అతను మళ్ళీ తన మతవిశ్వాసంలోకి, ఈశ్వరుని కౌగిలిలోకి మరలివచ్చాడు.

తరువాత ఒకనాడు మినాన్ నానాభవనానికి వచ్చి, నానాను చూచి వెళ్ళాడు.

కౌంట్, మార్క్సిస్టుల కలయిక నానాను దుఃఖాంబుధిలో ముంచింది. ఆమెను రానురాను ఒక అవ్యక్తవిషాదం అవరించింది. ఈ విషాదానికితోడు ఒకరోజున లాబోర్డేటీ వచ్చి జార్జ్ మరణవార్తను తెలియజేశాడు.

'నా జిజీ ముణించాడా?' అంటూ నానా వెక్కిరివెక్కి ఏడ్చింది. ఆమెను అనంతమైన విషాదం అవరించింది. లాబోర్డేటీ ఆమెను ఓదార్చ బోయాడు. ఆమె అతన్ని మధ్యలో ఆపి 'అందరూ నన్నే ఆడిపోస్తారు. అందరి నాశనానికి నేనే కారణమంటారు' అంటూ ఏడవసాగింది.

తనచుట్టూ ఆమెవెదజల్లిన విషబీజాలన్నీ ఆమెను భూతాల్లా చుట్టు ముట్టాయి. 'నే నీ బాధ భరించలేను! నే నీ బాధ భరించలేను! న న్నెవరూ అర్థంచేసుకోలేరు!' అన్నది నానా.

ఆమెకోపం ఇతరులపై జుగుప్సగా పరిణమించింది. ఆమెలేచి, కళ్లు తుడుచుకొని గదిలో ఆందోళనతో అటూఇటూ తిరుగుతూ, 'ఎవరేమన్నా నా కేమీ పరవాలేదు. నేను కఠినుధాలనా? నువ్వు నిజంచెప్పు. నా కున్న

దంతా యిచ్చేస్తాను. ఒక్క ఈగకుకూడా అపకారంచెయ్యను. నా కొంగు నాశ్రయించుకొని తిరిగినవారే, నన్ను అడిపోస్తున్నారు' అన్నది. తరువాత లాటోరైటికి ఎదురుగా విచ్చుని, 'నువు విజించెప్పు. ఈ మురికిలోకి నేనా వాళ్ళను ఈడ్చింది? అందరూ నాకు దాసానుదాసులై చరించలేదూ? నేనే వాళ్ళందరినీ అవశతితులు కాకుండా రక్షించాను. అందరూ నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటామన్నారు. నే నందుకు ఒప్పుకుని ఉంటే నేనూ ఒక కౌంటెస్ నయ్యేదాన్నే. కాని, నేను అంగీకరించలేదు. వాళ్ళశ్రేయస్సును ఆలోచించే ఒప్పుకోలేదు. నేనే తలచుకుంటే వాళ్ళచేత ఎన్నెన్ని హోరలో చేయించి ఉండేదాన్ని?' అన్నది నానా మళ్ళీ.

ఒక చిన్న థేబిల్ మీద పిడికిలితో గుద్ది, 'అసలు, ఈ సంఘవిర్మాణమే అసహ్యంగా ఉంది. నిద్రలన్నీ త్రీతే భరించాలి. తప్పులన్నీ లామే చేసి, అన్నిటిని త్రీ-పై రుద్దరాదు పురుషులు. నేను ఇందరు పురుషులను చూచాను నాకు ఏఒక్కరివల్లా లవలేక మైనా సుఖం లభించలేదు. అందరూ నన్ను విపరీతంగా విసుగెత్తించారు. వీళ్ళు లేకుండా ఉన్నట్లయితే నేను ఏ మఠంలోనో సన్యాసినిగా ఉండేదాన్ని' అన్నది నానా.

ఈలోగా 'జో'మినాన్ ను ప్రవేశపెట్టింది. నానా నవ్వుతూ అతన్ని ఆహ్వానించింది. ఆమె నిలాపం ఆగిపోయింది. ఇప్పు డామె పెదపులపై చిరు నవ్వు వెలుగుతోంది ముసలిదాస్కో పక్షవాతంతో దాదాపుతూండలవల్ల అతని సహాయార్థం ఒక బెనిపిట్ నాటకం వేస్తున్నామని చెప్పాడు మినాన్, నానా రెండు బిక్స్ టికెట్లు కొన్నది. తరువాత సాటిన్ విషయం చెప్పింది. 'అది ఆస్పత్రిలో ఉంది. అది నన్ను ప్రేమించినట్టు మరెవరూ ప్రేమించ లేరు' అని చెప్పింది.

నానా ముఖమీది విషాదరేఖ తొలగిపోయింది. ఆమె చేతులకు తొడుగులు తొడుక్కుంటూంటే వారిద్దరూ చూస్తూకూచున్నారు. ఆ భవనంలో ఆ లోగభాగ్యాలమధ్య ఆమె ఒక్కతే తీవిగా నిలబడివున్నది. కొన్ని వందల మంది ఆమె కాళ్ళకింద నలిగి. ముక్కలు ముక్కలై పోయాడు. పురాయంగం లోని రాక్షసరాజ్యంలోలాగా ఆమె పలుకుబడిలోని సామ్రాజ్యంలో ఎము కలు గుట్టగుట్టలుగా పడిఉన్నాయి. ఆమె మానవుల పుత్రులను చితక ద్రొక్కచూ నడుస్తోంది, వందేవే నిష్పంటించుకోవడం, ఫాకర్ ముల్ట్

విషాదాంతం, స్టీనర్ దివాలా, ముఫత్ల అధఃపతనం, జార్జ్ శవం, ఫిలిప్ నిర్బంధము, విడుదల, - ఈ వినాశనమంతా ఆమెచుట్టూ చుట్టుకొనివుంది. ఆమె తనవినాశకర కార్యక్రమాన్ని పూర్తిచేసుకున్నది. తన మృత్యుమంది రానికి చిట్టచివరి అంతస్తును నిర్మించింది. మురికివాడలలో పుట్టిపెరిగిన ఆక్రిమి సంఘాన్నంతా ఆక్రమించి, ఆవహించి, ఆవేశించి సంఘాన్ని యికయిక లాదేటట్లు చేసింది. అది మంచిదే; అది న్యాయమే. తను ఏ సీచవర్గంలో- తిరుగుబోతులలో, త్రాగుబోతులలో, దేశద్రుమ్మరులలో-పుట్టిపెరిగిందో-ఆ వర్గంపై నే ప్రతీకారంతీర్చుకుంది; పగ సాదించింది. భయంకరమైన మధ్యాహ్న మార్తాండునిలా కామదీప్తిని సహస్రముఖాలుగా విరజిమ్మింది. కాని, ఆమె అంతరంగంమాత్రం నిర్మలంగా అమృతస్రాయంగానే ఉన్నది. ఆమె ఆరోగ్యం, ఆమెసౌందర్యం చెక్కుచెదరలేదు. అయినా ఆమెభవనం ఆమెకు బందిఖానాలాగే తోచింది. ఆమెకు చనిపోయి, మళ్ళీ స్వచ్ఛందంగా జన్మించాలనిపించింది!

14

నానా హఠాత్తుగా మాయమైపోయింది. ఎక్కడికో? ఎందుకో ఎవరికీ తెలీదు.

ఆమె అదృశ్యం కాబోయేముందు తన భవనం, సామాను, వజ్ర-వైడూర్యాలు, అన్నీ వేలంలో ఊడ్చిపెట్టేసింది. వేలం అయిదురోజుల పాటు జరిగింది. ఆరులక్షలఫ్రాంకులు వచ్చాయి. చిట్టచివరిసారిగా పారిస్ నగరంలో గెయిటీ దియేటర్ లో 'మెల్టాసైన్' లో పాత్రధారిణిగా దర్శనమిచ్చింది. ఒకనాటిరాత్రి హఠాత్తుగా ఆమె కెయిరో వెళ్ళినదన్నవార్త వ్యాపించింది. ఆమె ఎన్నాళ్ళనుంచీ తుర్కిస్థాన్ చూడాలని అభిలషిస్తోందో ననుకున్నారు.

నెలలు గతించాయి. నానాను అందరూ మరిచిపోయారు. ఎప్పుడైనా ఆమె పేరు తలపుకొస్తే చిత్రవిచిత్రగాథలు మొలకెత్తేవి. వైస్రాయిని బుట్టలోవేసుకుందనుకున్నారు కొందరు, రెండువందలమంది బానిసలతో ఒక పెద్దమహల్ లో అంతఃపురంలో రాజ్యంసాగిస్తోందన్నారు మరికొందరు.

కెయిరోలో ఒక నీగ్రోను తగులుకుని, నాశనమైపోయిందన్నారు ఇంకా కొందరు. పదిహేనురోజుల తరువాత ఒక ఆశ్చర్యకరమైనవార్త తెలిసింది. ఎవరో ఆమెను రష్యాలో చూచామని చెప్పారు. ఈ వార్త ఒక పెద్ద గాథగా వ్యాపించింది.

ఒక రష్యన్ రాకుమారునికి ఉంపుడుకత్తైగా ఉన్నదన్నారు. ఆమె వజ్రవైడూర్యాలను గురించి అందరూ అదేపనిగా చెప్పుకొంటున్నారు. ఈ అజ్ఞాతదూరప్రపంచంలో ఆమె సహస్రవిచిత్రమణులను ధరించిన ఒక దేవతాస్త్రీలా కనుపించసాగింది.

జూలై నెలలో ఒకనాటి సాయంత్రం రి గంటలకు లూసీ కార్లయిన్ ను కలుసుకుని 'నువ్వు భోంచేళావా? అయితే నాతో రా. నానా తిరిగివచ్చింది' అన్నది. 'త్వరగా రా. ఇలా మనం మాట్లాడుకొంటూండేలోగానే ఆమె చనిపోయి కూడా ఉండవచ్చు' అన్నది.

'చావా? ఎక్కడ? ఎందువల్ల?' అన్నది కార్లైన్.

'గ్రాండ్ హోటల్ లో మశాచికంవల్ల.'

ఇద్దరూ గుర్రపుబగ్గీలో బయలుదేరారు. లూసీ నానాసాహసకృత్యా లనుగురించి ఇలా చెప్పింది. 'నానా రష్యానుంచి వచ్చిందట. ఎంచుచేతనో ఆరాకుమారునితో పోట్లాడిందట. సేషన్ లో సామాన్లువదిలేసి, పినతల్లివద్దకు వెళ్ళిందట. ఆమెబిడ్డకు మశాచికంపోసివున్నదట. ఆ మరునాడే బిడ్డ పోయిందట, తరువాత ఆమెకూ. ఆమెపినతల్లికి ఏనో తగాదావచ్చిందట. సరిగా సాకకపోవటంవల్లనే తిరుగు గతించిందట తరువాత నానా హోటల్ కువెళ్ళి, మినాన్ తోకలిసి, తనసామాన్లుతీసుకువచ్చామనుకున్నదట. అంతలో నానాశరీరమంతా కంపించనారంభించింది. మినాన్ వెంటనే ఆమెను తనగదికి తీసుకెళ్ళి, కన్నీరుకారుస్తూ సేవచెయ్యసాగాడు. పూర్వం ఒకరినొకరు ఎంతో ద్వేషించుకునేవారు. తరువాత ఇద్దరూ గ్రాండ్ హోటల్ కు వెళ్ళారు. ఇదంతా నాకు లాబోర్డేటీ చెప్పాడు.'

గుర్రపుబగ్గీ హోటల్ దగ్గర ఆగింది. అక్కడ జనం గుంపులుగా మూగిఉన్నారు. ఆ ఉదయమే యుద్ధప్రకటనకు ఆనుకూలంగా నోటుచేయ బడింది. అది సాయంత్రసమయం. సూర్యుడునెత్తురుమద్దలాకనుహిస్తున్నాడు.

'అడుగో మినాన్, అతను మనకు కలురుచెప్పవచ్చు' అన్నది లూసీ.

మినాన్ గ్రాండ్ హోటల్ పోర్టికోలో నిల్చునిఉన్నాడు. లూసీ అడగ్గానే అతను కోపోద్రిక్తుడై, 'నాకు తెలీదు. రెండురోజులనుంచి రోడ్ ఇక్కడే ఉన్నది. తన ఆరోగ్యం పాడుచేసుకుంటే ఎవరు బాధ్యులు?' అన్నాడు. రోడ్ అందవిహీనమైపోతుందన్న భావం అతనికి భయాన్ని కలిగించింది. ఈరోగా అక్కడికి ఫాషరే వచ్చాడు. మినాన్ ఫాషరేతో 'నువ్వు పైకివెళ్ళి, ఎలాగైనా రోడ్ ను పంపించుదూ' అన్నాడు.

లూసీ గదినంబరు అడిగింది. వారికి అక్కడ గుంపులో తిరుగుతున్న ఫాంటను కూడా కనుపించాడు. నానా మేడమీద జబ్బుగా ఉన్నదని విని, 'అయ్యో! పాపం! ఏమిటి జబ్బు?' అన్నాడు.

'మళూచికం' అన్నాడు మినాన్. ఫాంటన్ కు ఆ పేరుచెప్పేసరికి పైకి వెళ్లాలంటే భయంవేసింది. చీకటి నెమ్మదినెమ్మదిగా వ్యాపిస్తోంది. దూరదూరంగా ఒక్కొక్కలాంతరేవెలుగుతోంది. జనంగుంపులుగుంపులుగా పోగవుతున్నారు. ఆ గుంపుల్లోనుంచి కొందరు 'బెర్లిన్ పైకి! బెర్లిన్ పైకి!' అని అరుస్తూపోతున్నారు. 'వెళ్ళండి! వెళ్ళిబుర్రలుపగులకొట్టుకోకండి!' అన్నాడు మినాన్.

గ్రాండ్ హోటల్ ముందు ఒకసీటుమీద ముఖాన్ని చేరుమాయలో దాచుకుని, ఒకవ్యక్తి కూచునిఉన్నాడు. ఫాషరేరాగానే అతన్ని మినాన్ కు చూపించాడు. ఆ వ్యక్తి తల ఎత్తి చూచాడు అతడు కౌంట్ ముఫత్. ఉదయం ఆరుగంటలనుంచి అతను ఇక్కడే ఉన్నాడు. లాబోర్డేటీ ఈవార్త అందించగానే ఇక్కడికివచ్చి కూచున్నాడు. ప్రతిఅరగంటకూ రేచివెళ్ళి, నానాక్షేమాన్ని విచారిస్తున్నాడు' అన్నాడు మినాన్.

కౌంట్ నెమ్మదిగా రేచి హోటల్ వాకిలివద్దకు వెళ్ళాడు. కాపలాదారు వెంటనే 'అయ్యో! ఆమె చనిపోయి ఒకనిమిషమైంది!' అనిచెప్పాడు.

నానా చనిపోయింది! నానాచనిపోయింది! అందరిమీదా పిడుగు వడినట్టయింది. ముఫత్ తిరిగివచ్చి, చేరుమాయలో ముఖందాచుకుని కూచున్నాడు. 'నానా చనిపోయింది! నానా చనిపోయింది!' అంటూ ఎన్నో గొంతులు మారుమోగాయి.

నానా చనిపోయింది! మినాన్ నిశ్చయించాడు. ఫాంటన్ ముఖం వివర్ణమైపోయింది. ఫాషరేవ్రేళ్ళమధ్య పిగరెట్ నలిగిపోయింది. ఇక నానా

తిరిగిరాను! ఆ శరీరం!-ఆ కండ్లు - ఆ నడుము - ఆ భుజాలు ఇక ఎవరూ చూడరు. ఆమె చనిపోవడం ఎంత విచిత్రం! లూసీ కడసారిగా ఆమెను గెయిటీథియేటర్ లో చూచింది. నడుముకు బంగారురంగుగుడ్డధరించి, ఆనాడు ఎంత ఉదాత్తగంభీరంగా ఉన్నది! ఇక పారిస్ నగరవాసులకళ్ళకు ఆ సేవతా మూర్తి కనుపించదు!

అప్పుడే బ్లాంసీకూడా వచ్చింది. లూసీ, కార్లైన్, బ్లాంసీలు కలిసి మేడమెట్లు ఎక్కసాగారు. మినాన్ కూడా వారిని అనుసరిస్తూ, 'నేను వేచి ఉన్నానని రోజ్ తో చెప్పండి' అన్నాడు.

గుంపులు మూగడం హెచ్చింది. 'బెర్లిన్ పైకి! బెర్లిన్ పైకి' అంటూ ఊరేగింపులు వెడుతున్నాయి.

మేడమీద నాలుగో అంతస్తులో గది. రోజుకు పన్నెండు ప్రాంకులు అద్దె గడినెంబరు 411. తలుపు మెల్లగా తెరుచుకుంది. లూసీ, కార్లైన్, బ్లాంసీ ప్రవేశించబోయి ఆగిపోయాయి. అప్పుడే లోపల అయిదుగురు స్త్రీలున్నారు. నానా ఈజిప్తేర్ లో పడుకుని ఉన్నది. సైమన్, క్లారిసీలు నిలబడి మాట్లాడుతున్నారు. రోజ్ మినాన్ నిశ్చలంగా శవంవంక చూస్తోంది.

మూడురోజులు పగలురాత్రి నానాకు సేవచెయ్యడంవల్ల ఆమెఃసుఖం వాడిపోయిఉన్నది. ఏద్యడంవల్ల కళ్లు వాచిఉన్నాయి.

'ఎంతపనిజరిగింది!' అన్నది లూసీ రోజ్ చెయ్యిపట్టుకొని. నానాను చూడాలని అటువైపుకు చూచింది. కాని దీపం దూరంగా ఉండడంవల్ల నీడలో కనుపించలేదు.

'ఆమెనుఆఖరుసారి గెయిటీథియేటరులో చూచాను, అంతే' అన్నది లూసీ.

'నానా ఎంతో మారిపోయింది. ఎంతోమారిపోయింది. ఎంతోమారిపోయింది' అని రోజ్ మళ్ళీ ద్యానమగ్నమైన నయనాలతో నానాశవంవంక చూడసాగింది. సైమన్, క్లారిసీలు నానా వజ్ర--వై ధూర్యాలనుగూర్చి మాట్లాడుకుంటున్నారు. నిజంగా ఆ వజ్రవై ధూర్యాలు ఉన్నవో లేవో ఎవరికీతెలియదు. అంతేకాక ఆమె రష్యానుంచి అనంతమైన భోగభాగ్యాలు మోసుకువచ్చిందన్నారు. ఆ మృత్యుమందిరంలో అందరినీ విషాదభాయలు

అవడించాయి. 'చనిపోయేటప్పుడు చాలా బాధపడిందా?' అని అడిగింది లూసీ.

'చాలా బాధపడింది. అప్పుడు నేను అక్కడే ఉన్నాను' అన్నది గాగ. లూసీకి ఉపరాధక కిటికీతలుపులు తెరిచింది. బయట సక్షత్రాంతో వికలాకాశం ఎంతో అందంగా కనిపిస్తోంది. ఇంకా వీధుల్లో జనం ప్రవాహాలుగా సాగిపోతున్నారు. లూసీ కార్ రైన్ ను పిలిచింది. ఇరువురూ మేడమీదనుంచి కిందికి చూచారు. కౌంట్ ముఫత్ ముఖానికి చేరుమాల కప్పుకుని, ఇంకా అక్కడే కూచునిఉన్నారు. స్టీనర్, మేరియాబ్లాండ్ ఒక బండిలోనుంచి దిగారు. మేరియాబ్లాండ్ మేడపైకి వచ్చింది. మేడకింద పురుషురందరూ సిగరెట్లుకాలుస్తూ నిల్చునిఉన్నారు. ఫౌంటన్ బెర్లిన్ ను రోజులలో ఎలావట్టుకోవచ్చునో వివరించి చెబుతున్నారు.

తరువాత టాటన్ నెనె, లూయీవాయ్ లెన్ వచ్చారు.

అందరూ నానాశయ్యవంక చూచారు. లూసీ కిటికీవద్ద విషాదంగా నిల్చునిఉన్నది.

వెలుపల పేవ్ మెంట్ మీద 'బెర్లిన్ పైకి, బెర్లిన్ పైకి' అంటూ ఊరే గింపు వెడుతున్నది.

రోజ్ నెమ్మదిగా రేచి. కలువా కప్పుకున్నది.

శవంగబ్బు గదివిండా వ్యాపించుతోంది.

'ఇక వెడదాం రండి' అన్నది గాగ మిగతా ప్రీంతో.

అందరూ ఒకసారి పక్కవంక చూచి బైటికివెళ్ళారు. రోజ్ శవం ప్రక్కన చేదిల్ మీద ఒక మైనపువత్తి వెలిగించింది. ఆ వెలుగులో నానా ముఖం కన్పిస్తోంది. ఆ ముఖం అతిభీకరంగా ఉంది. అందరూ కంపించి పోయి త్వరత్వరగా వెళ్ళిపోయారు. 'ఎంతమారింది!' అంటూ రోజ్ కూడా వెళ్ళిపోయింది.

రోజ్ బైటికివెళ్ళి, తలుపుమూసింది. నానాశవంమాత్రమే మిగిలి పోయింది అక్కడ.

ఆ ముఖంమీద కొవ్వొత్తికాంతి పడుతోంది.

ఆ ముఖం-అది ముఖంకాదు-ఆ గది శవాలు పోగులుగావడివున్న మురికిగదిలా - శ్మశావవాటికలా ఉన్నది.

ఒక నెత్తురుముద్ద - కుళ్ళిన మాంసపుముద్ద!

మకూచికంబొబ్బలు ముఖాన్నంతా ఆవరించాయి. భూకంపంలో బ్రద్దలైన పృథ్వీస్థలిలా ఉంది ఆ ముఖం. అది ఎవరిముఖమోకూడా గుర్తింపడం దుస్సాధ్యం. ఎడమకన్ను పూర్తిగా వికృతమై అదృశ్యమైపోయింది. ఆ మకూచికపు బొబ్బలమధ్య-ఎక్కడున్నదో చెప్పలేం. కుడికన్ను అర్ధ విమీలితమై చీకటి కన్నంలా వుంది. ముక్కులోనుంచి ఇంకా రసికానుభూనేఉంది. బుగ్గమీది వ్రణం నోటివరకూ వ్యాపించిఉన్నది. భయభయమైన నవ్వులో నోరు తెరుచుకొని వున్నది. ఒక్క కేశభారంమాత్రం-జన పూర్వపుశోభతో-అస్తమయసూర్యకిరణజాలంలా వెలుగొందుతోంది. 'వీగ్స్' విచ్చిత్తిపోందుతోంది. తను పుట్టిపెరిగిన మురికివాడలనుంచి ఆమె కూడ బెట్టుకున్నవిషం - ఒక జాతినంతా భస్మీభూతం గావించిన విషజ్వాల - ఆ విషమే ఆమెవదనమండలంవరకూ వ్యాప్తమై ఆమెను తినివేసింది!

గది భాళిగా వుంది! ఇదీ సమాప్తి. బయటమాత్రం 'బెర్లిన్ పైకి! బెర్లిన్ పైకి!' అన్న నినాదాలతో ఊరేగింపు వెడుతోంది!

